

መዝገበ ታሪክ



ክፍል ፩

«ተዘከሩ መኳንንቲኩም ዘገሩኩም «የእግዚአብሔርን ቃል የገሩላችሁን
ቃል እግዚአብሔር» መምህርዎችሁን አስቡ»
ዕብ 13:7 ዕብ 13:7

ከመምህር ኅሩይ ኤርምያስ
ጥቅምት 1995 ዓ.ም
አዲስ አበባ

© መብቱ በሕግ የተጠበቀ ነው

ታህሳስ 2001 ዓ.ም
አዲስ አበባ

አንደኛ ዕትም 1995 ዓ.ም
ሁለተኛ ዕትም 1997 ዓ.ም
ሦስተኛ ዕትም 1999 ዓ.ም
አራተኛ ዕትም 2000 ዓ.ም
አምስተኛ ዕትም 2001 ዓ.ም
ስድስተኛ ዕትም 2004 ዓ.ም
ሰባተኛ ዕትም 2004 ዓ.ም
ስምንተኛ ዕትም 2005 ዓ.ም
ዘጠነኛ ዕትም 2006 ዓ.ም

ይህን መጽሐፍ በአቲሳ አቡነ ተክለሃይማኖት ገዳም በቅኔ መምህርነት ተመድቤ ሳስተምር በ1988 ዓ.ም አዘጋጀውት! በልዑል አግዚአብሔር ቅዱስ ፈቃድ በጥቅምት ወር 1995 ዓ.ም አሳተምሁት፡፡

ማስታወሻነቱ

ከ46 ዓመታት በላይ ጉባዔ ሠርተው በማስተማር እያሌ ምሁራንን ለቅድስት ቤተክርስቲያን ላበረከቱት ለእኔም በመንፈስ ቅዱስ አባቴና መምህራ ለሆኑት ታላቁ የቅኔ ምሁር ለክቡር መምህር መንግሥቱ ዘለዓለም ይሁንልኝ፡፡

በመጽሐፉ መብ ገግጅት ላይ አስፈላጊውን መያዊ አስተያየት ለሰጡኝ የቅኔና የወንጌል መምህራን ለመምህር ዓምደ ወርቅ ደሴ እና መምህር ኢያሱ ገ/አልፋ፤ ለክፍል ፩ መጽሐፍ ሕትመትና አገዛ ላደረጉልኝ ለወንድሜ ፈቃዱ ገ/ወልድና ለገግድ ማተሚያ ድርጅት ኃላፊዎች አንዲሁም በማሠራጨት ለተባበሩኝ በሙሉ፤ አስተያየት ለሰገሱኝ እና ይህን ጽሑፍ በኮምፒውተር በመጻፍ ለተባበሩኝ ለወ/ት ውበነሽ እዲሱ ልባዊ ምስጋናዬን አቀርባለሁ፡፡

ገጽ 4

ተራ ቁ

እርእስት

1		መግቢያ
2	ምዕራፍ	1 መዝገበ ታሪክ ዘመጋቢት
3	"	2 መዝገበ ታሪክ ዘሚያዚያ
4	"	3 መዝገበ ታሪክ ዘግንቦት
5	"	4 መዝገበ ታሪክ ዘሰኔ
6	"	5 መዝገበ ታሪክ ዘሐምሌ
7	"	6 መዝገበ ታሪክ ዘነሐሴ
8	"	7 መዝገበ ታሪክ ዘጳጉሜን
9	የግዕዝ ቅኔያት	

መግቢያ

ገጽ

የእርቶዳክስ ተዋሕዶ፡-

ክርስቶስ እየሱስ ከእብ ከመንፈስ ቅዱስ ጋር በዕረና የሚመሰገን፤ በዚህ ጊዜ ተገኘ በዚህ ጊዜ ያልፋል የማይባል በባሕርይ ሁሉን የሚያውቅ የሚመረምር እርሱ ግን የማይመረመር ሁሉን በከሀሊነቱ ያስገኘ እርሱ ግን አስገኝ የሌለው ሁሉ በእርሱ የሆነ ምንም ምን የሚሳነው የሌለ ላለግትን ፈጥሮ የሚገዛ፤ በኋለኛው ዘመን ሰውን በኃጢአት ምክንያት ገነት በታውን ልጅነት ክብሩን ያጣ ሰውን ወደ በታው ወደ ክብሩ ይመልሰው ዘንድ ከንጽሕት ድንግል ማርያም ሕመምተኛው ግብር ሥጋና ነፍስን ተዋሕዶ በድንግልና ተወልዶ በፈቃዱ ሞትን ሞት በትንሣኤው ድል ነሥተ ለዓለም ፍጹም ድኅነትን የሰጠ፡፡ በክብር በምስጋና እንዳረገ እንዲሁ ለጸድቃን ሊፈርድላቸው በኃጢአት ሊፈርዳቸው በግርማ መለኮት በይባቤ መላእክት ዳግመኛ የሚመጣ ለገልፈት የተፈጠረውን የሚያሳልፍ ለገልፈት ያልተፈጠረውን በትንሣኤ የሚያጸና የጌቶች ጌታ የንጉሦች ንጉሥ፤ የአግልክት አምላክ ገባሬ ፍጥረታት /የሐ 1:1፤ 14፤ የሐ: 7:24፤ ሐዋ 1:11 ቆላ 1:14 20፤ የሐ 5:20/ መሆኑን የምታላውቅ የምታሰረዳ ከእግዚአብሔር ዘንድ የተገኘች እውነተኛና ቀጥተኛ ሃይማኖት ናት፡፡

ይህች ሃይማኖት ለሰው ልጆች ድንከት /ሕይወት/ መሠረት ናት፡፡ በሰዚህም ክርስቶስ መሠረታት ነቢያት ዘትንቢት ሐዋርያት በሰብከት ገለጧት፤ ሰማዕታት በዐላውያን ፊት መስክረው እንገታቸውን ለበለት ሰውነታቸውን ለእሳት ሠጡላት፤ ጸድቃን ዓለምን ንቀው ራሳቸውን ከደው ተከተሉለት ተገዙላት/ ሊቃውንት ከመናፍቃን ተከራክሩላት መከራም ተቀበሉላት፤ አምን የነርሱ ቤዛነት ተዋሕዶን በእጋንንት በመናፍቃን ከመዋጥ ታደጋት፡፡ ቤተክርስቲያን መከራውን ታግሠው ተቀብለው ይህችን ርትዕት ሃይማኖት ጠብቃ በማቆየትና ለተተኪ በማስተላለፍ ታላቅ ውለታ የዋሉ /በጎ ሥራ የሠሩ/ ነቢያት ሐዋርያትን ጸድቃን ሰማዕታትንና ሊቃውንትን ሁሉም ስታሰባቸው በጎ ሥራቸውንም ስትመለከሩላቸው ትኖራላች፡፡

የኢትዮጵያ እርቶዳክስ ተዋሕዶ ቤተክርስቲያን ከሐዋርያት ከሊቃውንት ቢያያዝ በመጣ ትምህርተ ሃይማኖትና ሥርዓቷ ላይ

በተለያዩ መንገድ ትችት የሚያቀርቡ በተለይም እኒህን ራሳቸውን ለሃይማኖት አሳልፈው ይዛ አድርገው የሠወት ቅዱሳንን ግዝበር ግዝበሬን የሚቃወሙ ባይረዱትም ተቀብለናል የሚሉትን ወንጌልን በዘላቂነትና በተወራረሰነት የነበረውን መንገድን በመቀረጣጠፍ ታዲያው ያቆዩላቸውን ባለውለታዎቻቸውን መዘንጋታቸው ግልጽ ነው። በሃይማኖትና በበን ምግብ አርአያ የሚሆኑ ቅዱሳን ሃይማኖታቸውና በጎ ምግባራቸው ወንጌል በተነገረበት ሁሉ ለገርግቶች ሊመሰክሩላቸው እንደሚገባ ጌታ ክርስቶስ ሊያስሉ እግን እብላለን። በጎበተሰብክ ዝ ወንጌል በውስተ ኩሉ

ዓለም ያንብቡ ላቲ ዘገብረት ላቲ ብላሲት ወይገዛርፍ አውነት እሳቸዋለሁ። በግለሰብ ሁሉ ይህ ወንጌል በተሰበከ በት ቦታ ይህች ሴት ያደረገችውን ይናገሩ ያስቡለት ግብ 26:13 ሲል ግርያም እንተ ዕናረት በቀ በተሳቸው ጊዜ ለሐዋርያት የተናገረውን፤ ቅዱስ ለውሉበም መምህርነታቸውን አስቡ ዕብ 13:7 ያለውን ሳያነቡ ቀርተው ከሆነ ወንጌሉን ተሸንጦ ለመዞር እንጂ አንባ ለመጠቀም ባለመታደሳቸው 'የተሳነችውን አትወላም...' እንደተባለው ሆኑ ግለት ነው እጅግ ያሳዘናል። አንበውት ከሆነም እነርሱ ሊፈጽሙት ባለመቻላቸው ቀና ሙሉ ቅናት አድርገዋል ግለት ነው። ለግንኙነትም የቤተክርስቲያን ሥርዓቷ ምንም የማይወጣለት ተገቢና አውነተኛ መሆኑን ሊረዱት ይቻላል።

የዚህም መጽሐፍ ዓላማ ቤተክርስቲያን በሃይማኖትና በዘንግነታቸው የምታስባቸውንና እንደ ወንጌሉም ቃል ገደላቸውን የምትመሰክሩላቸውን ቅዱሳንና ዘግላቸውን ግስታውት ነው። ከመሰከሪያም ፤ የክርስቲ 30 ቀን ድረስ ባለት ዕለታት በዓል ተሠርቶላቸው የሚታሰቡትን ቅዱሳን እንዲሁም የጌታ የእመቤታችንና የመላእክት በግላት ታሪክ መዝገብ ታሪክ ክፍል ልክ በሚል ርእስ ከዚህ ዐፈት ታትሞ መሠራጨቱ ይታወቃል። ይህም የዚያ ሁለተኛ /ቀጣይ/ ክፍል ሆኖ ዘመንቢት 1 ጳጉሜን 5 ቀን ድረስ ባለት ዕለታት የሚዘከሩትን የያዘ ነው ክፍል 1 መጽሐፉን ያንበቡ ምእመናን ታሪኩ የተፈጸመበት ዘመን እንዲካተት በጠየቁት መሠረት ከዚህ መጽሐፍ በስተመጨረሻ በተዘረዘሩ መጻሕፍት የቢንት ረቂቅን ዘመኑን እያካተትኩ በድጋሚ ጽፈዋለሁ። የክፍል 1 ታሪክን ዘመንም በዚህ መጽሐፍ የመጨረሻ ገጽት ላይ ተገልጿል።

እንበን እንደናሰተውለው የእግዚአብሔር ፈቃድ ይሁንልን።
አግጥ።

መጋቢት 5 ዕረፍቱ ለአቡነ ገብረመንፈስ ቅዱስ

ሀገራቸው ገሃዝ (ግብጽ) ነው። አባታቸው ሰምያን እናታቸው አቅሊስያ ይባላሉ። ልጅ አጥተው 30 ዘመን ሲያዝኑ ናረዋል። አንድ ቀን አቅሊስያ ቤተእግዚአብሔር ገብታ ከሰዕል ሥላሴ ሥር ወድቃ ስትግፀን 'ንሥሊ ወልደ ዘይትሉዐል ቀርቲ አምነ' በማለት .. ከብሩ ከሰማይ ከፍታ የሚበልጥ ልጅ እንኪ ተቀበደ" የሚል ድምጽ ሰማች። በዚህም መሠረት አባታችን መጋቢት 29 ቀን ተጸንሰው ታገላሰ 29 ቀን ተወለዱ።

ዓይን በገለፁት ጊዜ ከሚታይ ነገር ላይ እንዲያርፍ እርሳቸውም በተወለዱ ጊዜ እፈፍ ብለው ተነሥተው "በብሐት ለአብ ሰብሐት ለወልድ ሰብሐት ለመንፈስ ቅዱስ ዘአውጸለክኒ እምጽ ልመት ውስተ ብርሃን" ብለው በማመስገናቸውና ጳጳም ምድራዊ መብል መጠጥ ሳይመገቡ ሳይጠጡ ለምስጋና ተገተው በመናፈቸው መላእክትን ይመሰላሉ።

ሦስት ዓመት ሲሆናቸው ቅዱስ ገብርኤል ከእመቤታችንና በገነት ካሉ ቅዱሳን ዘንድ አስባርቲ ገዳማውያን ካሉበት ምኒት ወሰደ ከቡሩ አናፈቸው። አበምኔቱ አባ ዘመደብርሃን ምልክት ተነገርት ቢሄድ ፋውሐ ገጽ ሆነው አግኝተዋል። አሳድጎ አስተምሮ ከመግርገ ምንነቱና አድርጏቸዋል። ከዚህ በኋላ ሀብተፈውስ ተሰጥቷቸዋል። ባንድ ቀን እልፍ ዕውራን ሀንካሳን ፈውሰዋል። ጳላ ግን ሌሊት ቆጶላቱ ካህናቱ ዝናቸውን ሰምተው እየመጡ ግብር የሚያስፈቷቸው ቢሆን ቅዱስ ገብርኤል በክንፉ ነጥቆ ከጌታ ፊት አቀረባቸው። በገድልህ በትሩፋትህ ከሞተ ነፍስ ከርደተ ገንም የሚድኑ ብዙ ነፍሳት አሉና ከሰው ተለይተህ ወደ ጫካ ግባ። ኑርህም ከ60 አናብስትና ከ60 አናምርት ጋር ይሁን አላቸው። ጌታዬ ምን ተመግበው ይኖራሉ? አሉት። "ከዚያክ እበሉ-አገሪክ ይልሕሱ ወበውለቱ ይጸገቡ .. የረገጥከውን ትቢያ ልሰው ያው ምግብ ሆኖቸው ይኖራሉ" ብሏቸው ውሳጢ ገዳም ገብተው ከአናብስትና አናምርት ጋር ይኖሩ ጀመር። ጳጌኤል ከአናብስት ጉድጓድ በተጣል ጊዜ አናብስቱ እንደ ድመት ከእገሩ በታች ሆነው እንደተገኙ የረገጡትን ትቢያ ይልሱ ይቃዘዟቸውም ነበር።

በዚህ መልክ 30 ዓመት ከቆዩ በኋላ ጌታ ባንድነት በሦስትነት ተገልጾ ምን ሳደርገልህ ትሻለህ? አላቸው። መጀመሪያ ላሉበት መጽሐፍ ድግሳዳና የምድረ ገበታን ሰዎች ግርልኝ አሉት። 3000 ዓጥኦንን ከሲኦል አውጥቶ ገነት አግብቶላቸዋል። ከዚህ በኋላ

“ከር ምድረ ኢትዮጵያ ወበሀያረ ሀሰውክ ነፍሳት ዘታወጽአው .. ወደ ኢትዮጵያ ሂድ” አላቸው። ቅዱስ ገብርኤል በሠረገላ ነፋስ ሄኖ ምድረ ከብድ አድርጓቸዋል። ዳግመኛም ወደ ዝቋላ (ደብር ቅዱስ) ወሰዷቸው ከዚያ ሆነው በንጽሐ ልቡና የኢትዮጵያን ሕዝብ ኃጢአት አይተው ከባሕሩ በራሳቸው ቆመው ይጸልዩ ጀመር። አርባ ቀን ሲሆናቸው መልአኩ መጥቶ “ዘገብረ ተዝኪረክ ወዘጸውዐ ስመክ እምሕር ለከ ብሎህል” አላቸው። መላ ኢትዮጵያን ካልማረልኝ አልወጣም ብለው መቶ ዓመት ሲጸልዩ ኑረዋል። ከመቶ ዓመት በኋላ ጌታ “ተንሥእ ወጸእ መሐርኩ ለከ ኩሉ ኢትዮጵያ .. ምሬልሀሸው ውጣ” ብሏቸው ወጥተዋል።

ከዚህ በኋላ ምድረ ከብድ ወርደው ከምድር በላይ ከሰማይ በታች ሆነው ሰባት ዓመት እንደ ትኩል ዓምድ ሆነው፤ ዓይናቸውን ሳይክድኑ ሰባት ዓመት ቆመው ጸልዋል። ሰይጣን ለምቀኝነት አያርፍምና ቁራ መስሎ መጥቶ ዓይናቸውን አንቁሮ አሳወራቸው። ሁለት ሱባዔ ሲፈጽሙ ቅዱስ ሚካኤልና ቅዱስ ገብርኤል መጥተው እፍ ብለው አድነዋቸዋል። ከዚያ ተነስተው ወደ ዝቋላ ሲሄዱ ሥላሴን በአምሳለ አረጋውያን ከጥላ ሥር አርፈው አገኝቸው። በእግዚአብሔር ዙፋን ተማጽነናል አዝለህ አንድ አንድ ምዕራፍ ሸኘን አሏቸው። አገለው ከሸኘላቸው በኋላ በአንድነት በሦስትነት ሆኖ ታያቸው፤ ደንግጠው ወደቁ። አንሥቶ ዝቋላ ወርደህ ጠላቶችህን ተበቀላቸው አላቸው። በዘላኝ መብረቅ ደርሰው ሰባቱን ሊቃነ መላዕክት አጋዥ አድርገው አልፍ አለላፍ አጋንንትን በመብረቅ አጭድዋል።

አባ ሳሙኤል ዘዋልድባ፤ አባ አንበሴ ዘሐዘሉ እና አባ ብንያም ዘግብጽ ዜናቸውን ሰምተው አናብስቶቻቸውን አስከትለው ሊጠይቋቸው መጡ። በሰባተኛው ቀን ተገለፁላቸው። አናብስቶቻቸው በርሳቸው አናብስት ተወጠው አዝነው ነበርና አናብስቶቻቸውን ጌታ ያዘዘላችሁ የእግራን ትቢያ እንጂ ሥጋና ደም ነውን? ትፋ ብለው ካስተፏቸው በኋላ ቢባርኳቸው ተነሥተዋል እነርሱም ርእሳቸውን መንከረ እ አባ እያሉ ተመልሰዋል።

ከዚህ በኋላ ወደ ምዕራብ ሀገር ወሰዳቸው። የጋረብ ንጉሥ በጣዖታቱ ያደሩ አጋንንት ፈርተው ሲሸሹ ጣዖታቱ ሲሰባበሩ አይቶ ሰውነታቸው የሐር ፈትል በመሰለ ፀጉር የተሸፈነ ነበርና አንተ ፀጉር ልብሱ ምንድር ነህ ሰው ነህን? አላቸው። አዎን ሰማይና ምድርን በፈጠረ በኢየሱስ ክርስቶስ የግምን ሰው ነኝ አሉት። አይሁድ ስቅለው በገደሉት ሰው ታምናለህን? አላቸው። አፍርበት መሰሉህልን አንተም ብታምንበት የዘለዓለም ሕይወት ባገኘህበት ነበር አሉት። አላት እንድዱና አቃጥሉት አለ፤ አንደዱ። ግንም ግድ ሳይላቸው

በፈቃዳቸው ከአሳቱ ገብተው ወጡ ከሠራዊቱ ብዙዎች እመን አሉ። ሰሰይፍ አስፈጃቸው። እርሳቸውንም ሊመታቸው ሲቃጣ መብረቅ ወርዶ ከነተከታዮቹ ፈጅቷቸዋል። ወዲያውም መላእክት ጽልመት ነፍሶቻቸውን እጅ ሲያደርጉ አይተው ይህ ሁሉ በኔ ምክንያት አይደለምን? ብለው ከታላቅ ገደል እግራቸውን በገመድ አሰረው ቁልቁል ተሰቀሉ። ሰይጣን ገመዱን በጠሰው። ቅዱስ ሚካኤል ተቀበላቸው። ተወኝ በራሴ ልቁም አሉት። በራሳቸው ቆመው በጥርሳቸው ደንጊያ ነክሰው 30 ዘመን አልቅሰዋል። ጌታ ምሬልሃለሁ ብሏቸው ደንጊያውን ሲጥሉት አራት ጥርሶቻቸው በደንጊያው ላይ ተተክለው ቀርተዋል።



በሌላ ጊዜ ሲመለሱ ጥርስቻቸው በተተክሉበት ደንጋፊ መዳከሙ ደስ የሚያሰኝ የሽብር እንጨት ደግሞው ከነጠበበትም ወይን በቅሱበት አግኝተዋል።

እንዲህ ለሰሜዕ ዕውቀት ዘሆነ ግብር 262 ዓመት በኢትዮጵያ ኖረው በ562 ዓመታቸው በተሰፋቸው ያመነውን በኪዳናቸው የተግዕዝውን ጌታ ከመከራ ሥጋ ከመከራ ነፍስ ሊያርገባቸው ተስፋቸውን ተቀብለው በዚህ ዕለት በዕለተ እሁድ ዐርፈዋል። መላእክት በአክናፊ እሳት ሊያሩላሉም ወስደው በየግን ምስዋዕ ተብረዋቸዋል።

ገብረ መንፈስትዳሰ የአምላክ አገልጋይ እንደሰማይ መልእክ ቢሆንም ኑርህ
ለኢትዮጵያ ብርሃን ነህ ፀሐይ የአምላክ ልጅ ነህ አንተም ጥትን ጥትህ
አናብስት አናምርት ቢታዘዙህ ኖሩ ምስጋና ተለዝህ ልብህህ የአምላክ እጋ
የአግርህን ትቢያ ልሰው አያደሩ አንተን ለማወቅ ነፍሴ ሁሌም ትትጋ
ፈጣሪን በሰምህ ሰለተግዕዝ የጳጳሩት ሰው ጸሎት በነፍሱም በሥጋ
ጋጥኢን ከሰላም ከገሃነም ጽኑ። ታስጣለችኝ ለማያደ ጥጋ።

ሮሜ 12:12 ፡ 15:30 ያዕ 5 ፡ 16

❖ ወደኢትዮጵያ የመጡት በቅዱስ ላሊበላ ዘመን መንግሥት መሆኑ ለሰሜታዊት የነበሩት ከ9 - 14 ኛው ምዕ ድ/ል/ክ/ መሆኑ ነው።

መጋቢት 8 - ዕረፍቱ ለማትያስ ሐዋርያ

ማትያስ ግለት ምትክ ግለት ነው። ጌታ ካረገ በኋላ ሐዋርያት መቶ ሃያ ራሳቸውን ከእመቤታችን ጋር ሆነው በጽርሐ-ጽዮን ፡ በማርያም እመ ማርቆስ ቤት ፡ ለጸሎት ይተጉ ነበር። እንደ ቀን ቅዱስ ኢፕሮስ ከእኛ ጋር የነበረ አስቆሮታዊ ይሁዳ ጻዊት “ወይኩና መዋዕሊሁ ንዳጠ ወሂመቶሂ ይንሣእ ባዕድ - ዘመናቱ ጥቂት ይሁኑ ሹመቱንም ሌላ ይውሰድ” መዝ 108:8 ብሎ ትንቢት ተናግሯልና ከኛ ጋር ከሚተጉ ወንድሞች አንዱን መርጠን ይሾም አለ። ዮሴፍንና ማትያስን አቁመው እኛ ባወቅን ዮሴፍንና ማትያስን መርጠናል። እንተ እግዚአ ማዕምረ ኩሉ ልብ አርኢ አሐደ እምእሉ ዘገረይከ ዘይነሥኦ ላዛቲ መልእክተ ሂመተ ሐዋርያት ዘን ደጋ ይሁዳ ይሐር ብሔር ... ኩላሊት ያመላለሰውን ልብ ያሰበውን መርምረህ የምታውት ሆይ ይህችን የሐዋርያት ሹመት ገንዘብ የሚያደርጋትን ከእኒህ ከሁለቱ የመረጥኸውን ግለጽልን “ብለው ጸልየው ዕጣ ሲያጣጥሷቸው ለማትያስ ወጣ። የዚህ ጊዜ አሥራ ሁለተኛ ሐዋርያ ሆኖ ተቆጠረ። ሐዋ 1:13 ዕ 20

ከበዓለ ሃምሳ በኋላ መዲናቸው ኢየሩሳሌምን ዓመት አስተምረው ዓለምን ተከፋፍለው ለማስተማር ዕጣ ሲጣጣሉ ለርሱ ሀገረ በላዕተ ሰብእ ደረሰው። በዚህ ሀገር ያሉ ሰዎች እንደ አራዊት ሥጋ

የሚመገቡ ነበሩ፤ ከአደባባያቸው ገብቶ ሲያስተምር ይዘው ዓይኑን አውጥተው እንደላም ሣር እየመገቡ ከዝግ ቤት አስቀመጡት። በ40 ቀን ዓይኑ ምድሩ ሲለወጥ አይተው ሊመገቡት ነው። ከዚህ አስቀድሞ ግን ጌታ ሐዋርያው እንደርያሰን ልክለት ዓይኑን ፈውሶት ከእስሩ ፈትቶት ወጥተው ሲያስተምሩ ሊጣሏቸው መጡ። ወደ ጌታ ቢያመለክቱ ውኃ እስከ እንገታቸው አጥለቀሉታቸው ኋላ ግን ጸልየው አድነዋቸው አምነው ተጠምቀዋል። ባሕርያቸውም ተመልሶላቸው እህል የሚመገቡ ሆነዋል። ከዚህም የበለጠ ቤተክርስቲያን አሳንጾ ተሳውስት ዲያቆናትን ሾሞ ሥጋ ወልደ እግዚአብሔር ደመ ወልደ እግዚአብሔር የሚመግባቸው ሆኗል። “ካዊኖ ማትያስ በላዕለ - እኩያን ጌረ፤ ሥጋ ወልድ ቅዱስ ሲሰየሙ ወደሞ ከቡረ፤ ተወላጠ ሲሰይዎ ሎቱ ከመላህም ማዕረ” እንዲል አርኬ።

ወላሳ ዘመን ካስተማራቸው በኋላ ወንጌል ካልደረሰበት ለማዳረስ ደማስቆ ወረደ። አረማውያን በብረት አልጋ አስተኝተው ሃያ አራት ቀን እሳት ሲያነዱበት ቆይተዋል። እርሱ ግን ሰውነቱ እምሮ ገጽ ደምቆ ደገኝ ነበር። በዚህ አምነው ተጠምቀዋል። በመጨረሻም በይሁዳ ከተሞች እየተዘዋወረ አስተምሮ በዚህ ዕለት በፈላምን አርፏል።

ራሱን አዋርጶ ለሰወንጌል ካብር እሐዛብ ተጋግዘው በግፍ ሲያስቃዩት
ማትያስ እንደላም ተመገቦ ሣር። ይጸልዩ ነበረ እንዲያገኙ ምክረት።
እንዲሸጋገሩ ከሞት ወደ ሕይወት ከታውን በከቱ መመለስ ቀላል
ተማሩ ቢላቸው የወንጌልን ትምህርት ቢከብድም መታገሥ ግጋ ያስጣል።
እንደእህል ተቀሉት አታጠሉት በእሳት። ግለፍ በዋገንት ውስጥ መከራን መታገሥ
አዲ አለማውት ልቦ ደንጽናነት። ጥኝነት እይደለም መድጋኒት ነው ለነፍሱ።

ሮሜ 12: 12 ፡ 1 ቆሪ 4:12 ፡ 2 ቆሪ 4:18

መጋቢት 10 - መስቀል

በዚህ ዕለት ጌታ የተሰቀለበት መስቀል በተለያዩ ጊዜያት በተለያዩ ሰዎች አማካኝነት ቡሉት ጊዜ ከተቀበረበት ወጥቷል። መጀመሪያ በንግሥት ዕልኒ ከኢየሩሳሌም፤ ሁለተኛ በንጉሥ ሕርቃል ከፋርስ ወጥቷል። “ወበዛቲ ዕለት እንበለ ይዕዱ ጊሣመ፤ መስቀል ተረከበ እምዘተ ንብዕ ወገብረ ሰላመ፤ በኢየሩሳሌም ትድመ ወበፋርስ ዳግመ” እንዲል አርኬ።

የኢየሩሳሌሙ በክፍል 1 መጽሐፍ በገጽ 32 ተጽፏል። የፋርሱ ግን እነሆ። መሳፍንተ ፋርስ ግብጽ ዘምተው ድል ነሱተው ሲመለሱ ከመካከላቸው አንዱ ኢየሩሳሌም ወርጆ አይሁድን ማርኬ እመጣለሁ ብሎ እግረ መንገዱን ወደ ኢየሩሳሌም ወርዶ አይሁድን ማርኮ ሲመለስ ንግሥት ዕልኒ በኅልገላታ ካሠራቸው ቤተ መቅደስ ቢገባ

መስቀሉን እንደወሰደ ሲያበራ አገኘው። ቢይዘው አቃጠለው። ከዚህ በኋላ ሁለቱን ዲያቆናት አሸከሞ ሌላውንም ንዋያት ቅድሳት ዘርፎ ወደሀገሩ ተመለሰ።

የሮሙ ንጉሥ ሕርቃል ይህን በሰማ ጊዜ እጅግ አዘነ። ግብር ገብቶ ጥናና ይዞ አንድ ሰባጌ ሲፈጸም ፈቃድ እንዲሰጥላቸው መሆኑን ተረድቶ በአዋጅ ዘመቶ ድል ነገው። መስቀሉም ያለበት ጠፍቶት ሲቸገር ሲቀብር ዲያቆናቱን ሲገድል በመስኮት ሆኖ ያየች ከኢየሩሳሌም የተማረከች አንዲት ብላቴና አሳይታው አውጥቶ በልብሰ መንግሥቱ ጠቅልሎ ወደቁስጥንጥንያ ወስዶታል።

* ታሪኩ የተፈጸመው በ614 ዓ.ም ነው።//

መጋቢት 11 - ዕረፍቱ ለአባ አሌፍ ዘእም ህ ቅዱሳን

መጋቢት 12 በዓሉ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ.መ

(1) ንረ የቤዝ ታሪክ በዓ.መ ገጽ 145

በዚህ ዕለት ወደ በለዓም ተልኳል። ሀብተ መርገም የተሰጠው ነውና እስራኤል ከምድረ ግብጽ ወጥተው አርባ ዘመን በረሀ ለበረሃ ተጉዘው ሞአብ ሲደርሱ የሞአብ ንጉሥ ባላት ወልደ ሶፎር ግብጻውያንን በዘጠኝ መቅሰፍት በአሥረኛ ሞተ በኩር በአሥራ አንደኛ ስጥመት ያጠፋ፤ ጦር የማይመልሰው ጽኑ ጠላት ተነሥቶብኛል መጥተህ ርገምልኝ ብሎ እጅ መንሻ አሲዞ ላከበት። ዋሉ እደሩ አላቸው። ሌሊት ወደጓታ ቢያምለክት አትሂድ አለው። አልሆነም ሂዱ አላቸው። ሂዱ እጅ መንሻው ቢያንበበት መልእክተኞቹ ተራ ቢሆኑበት ይሆናል ብሎ እጅ መንሻውን በርከት አድርጎ ሹማምንቱን ላከ። ዋሉ እደሩ ፈጣሪዬን ልጠይቅ አላቸው። ዋሉ እደሩ። ወደ ጓታ ቢያመለክት ሂድ ነገር ግን አትርገም አለው። ሂድ ብሎ አትርገም ማለት እንደምን ነው? ከሂድኩስ የማደርገውን አውቃለሁ ብሎ የማራገመውን እያሰበ ሲሂድ ቅዱስ ሚካኤል ሰይፉን መዞ ለአሀያው ታያት ፈርታ ቆመች፤ ሂጂ እያለ መላልሰ መታት። በሦስተኛው ከቅጽርና ከቅጽር መካከል ይዛው ገብታ እግሩን ላጠቸው። አሮጌ ነቢይ ብለሽ ነው እንዲህ የምትላውቸዋለሽ። ወይኔ ጦር በያዝሁ በወገሁሽ ሰይፍ በያዝሁ በቀላሁሽ ነበረ አለ። በሰው አንደበት “አኩኑ እድገትከ ዘትጺሀነኒ እምነዕስኩከልጅነትህ ጀምሮ የምትቀመጥብኝ አሀያህ አይደለሁ ምን? እስከ ዛሬ ሜዳውን ሩጪ ጻጉቱን ውጪ ብትለኝ እንቢ ብዬ አውቃለሁ? አለችው። እውነትሽን

ነው አለ። በዚህ ጊዜ መልእክተኛ ተገለጸለት፤ ከአሀያው ወርዶ ሰገደለት እነሆ መንገድህ በፊቱ ጠግግ ነውና ልጃቶህ መጣሁ፤ ለምን አሀያህን መላልሰህ መታህ? ብሎ ገመፀው። እርሱም በግንባሩ ተደፍቶ ከሰገደለት በኋላ ልመለስን? ብሎ ጠየቀ መሄዱን ሂድ ነገር ግን እግዚአብሔር የገለጸህን እንጂ ሌላ እንዳትናገር እወቅ አለው። ሂድ። ባላት ደስ አለው። ስለመጣሁ ደስ አይበልህ የምናገረው እግዚአብሔር የገለጸልኝን ብቻ ነው አለው።

ከዚህ በኋላ መሥዋዕት ሠውቶ ከመሥዋዕትህ ቱም አለው። ወደ ምሥራቅ ተሂዙር “ምንተ እረገም ዘእግዚአብሔር እረገመ፤ ምንተ እደዕል ዘእግዚአብሔር እደዕለ-እግዚአብሔር ያልረገመውን በምን ነገር እረገግለሁ እግዚአብሔር ያልሰደበውን በምን ነገር እሰድባለሁ” አለ። ርገምልኝ ብልህ ትመርታችሁህን? አለው። የገለፀልኝን ብቻ እናገራለሁ አላሁምን? አለው። ሁለተኛ መሠዊያውን ከፍ አድርጎ ሠርቶ መሥዋዕቱን ጨምሮ ሠውቶ ርገምልኝ አለው። አሁንም እያሟረተ ወደ ምሥራቅ ተሂዙር “ከተራሮች በላይ እየሁት ከከረብታዎች በላይ አስተዋልሁት እግዚአብሔር እምላኩ ከርሱ ጋራ ያለ ሕዝብ ከበታች ይኖራል” አለ። ባላትም ርገምልኝ ብልህ ሁለተኛ ትመርታችሁህን? ብሎ አዘነ። በሦስተኛ ከሌላ ኮረብታ ወስዶ ርገምልኝ አለው።

“ሚ ይሄኒ ተዓይኒክ ያዕቆብ ወእኔ አብያተከ እስራኤል - ያዕቆብ ከተግህ ምን ያምር? እስራኤል ቤተችህ ምን ያምር” ብሎ አደነተ አጥገሰ። እያይዘም “ከኩብ ይሠርት እምያዕቆብ ወየለትት ኃጢአተ እምእስራኤል” ብሎ የጓታን ሥጋዊ ተናገሯል። ርገምልኝ ብልህ ሦስተኛ ትመርታችሁህን? አለው። እግዚአብሔር የገለፀልኝን ብቻ እንድናገር አስታውቼህ የለምን? አሁንም የምትሻው ጥፋታቸውን ከሆነ ረገጄ ባላጠፋህ መክራ አጠፋህለሁ ደናገሉን ጣኦት አሳዝለህ መሥዋ ዕተ እርዳ አሲዝህ ሰደፋቸው፤ እንድረስባችሁ ይሏችሁል ለጣያት ሰገዱ መሥዋዕቱን ብሎ ይበሏቸው፤ ይሰገዳሉ ይበላሉ በዚህ ጊዜ አምላካቸው ተቆጥቶ ያጠፋችሁል ብሎ መክረው።

እንዳለውም ደናገሉን ጣኦት አሳዝሱ መሥዋዕተ እርዳ አሲዞ ሰደፋቸው። ተሻመባቸው። ለጣያት ሰገዱ መሥዋዕታቸውን በሱ። በዚህ ጊዜ ቸነፈር ይፈጃቸው ጀመር። የይሁዳ ቤት አለቃ ዘምሪ ከባላት ቤት አለቃ ልጅ ከከሰቢ ጋር ተጠቃቅሰው ከእልፍኝ ሲዝቡ አንድ ብላቴና አይቶ ለፈንሐስ ወልደአርን ነገረው። ሁለቱንም ከተኝበት በጦር ወጋቸው ጌታም ፈንሐስ ወልደአርን አስተንፈሳኝ ለልብየ-ብሉታል። መፃቱንም በምሕረት መልሰላቸዋል። በዚህም ምክንያት ለፈንሐስ 300 መዋዕል ከሆነት ተሰጥቶታል። ዘጉ ምዕ 22 እና 23

• ታሪኩ የተፈጸመው በ1280 ዓ.ም ገደማ ነው።

መከራና ችግር የማይሰጠው	ሰው ለሞን ይላል ለያዝው ገብተ
ጠላት ተመቅኝተ የማያጠፋው	ያለ አምላክ ፈቃድ አንዳች ሳይሆን ከተ።
ቢታመም የሚደን ወደቆ ሚነሳው	በፊት በፊት አለበህ በፊት ከሰላህ
እግዚአብሔር ከርሱ ጋር ያለሉት ሰው ነው።	ሁልጊዜ ይኖራል እግዚአብሔር አብርሃ
ያንን ምእመን በገላም ምን ያስጨንቀዋል	እግዚአብሔርም ከላ ሁሉ በገንህ
ጌታ ከከበረው ግን ያዋርደዋል?	ከፈትህ ለሙቀም ያፍራል ጠላትህ።

መዝ 22:4 ሮሜ 8:3

መጋቢት 13 አርብዓ ሐራ ሰማዕት

የብስጥያ የጦር ሠራዊት ነበሩ። የብስጥያው መስፍን ቢሞት ንጉሠ ቴዎድሮስ ለልፍያዋሰን መስፍን-ብስጥያ አድርጎ ሾመው። ለጊዜው ከክርስቲያን ጋራ እተባበራለሁ አብያተ ክርስቲያናትን እንዳለሁ ብሎ ተሾሞ ነበረ። ጓዳ ግን የወርቅ የብር ምስል አቁሞ ሃይማኖታችሁን ካዱ ለጣዖት ሰገዱ አለ። ብዙዎች ከመሞት መሰንበትን ሸተው ሃይማኖታቸውን ከደው ለጣሉት ሲበግዱ እኒህ አርባው ሃይማኖታችን አንከድም ለጣሉት አንሰግድም አሉ። ሥጋቸው እስከተፈተፍ ድረስ አሰገደው ውርጫ በውኃት ከሚበጣጥስ ጥልቅ የውኃ ተደንድ ጣቶቸው። ሠላሳ ዘጠኝ ቀን ሲመላቸው ከሁሉ አንዱ መከራውን ደልቶ ሥቃዩን ተሰቆ ወጣ። በማግስቱ አርባ አክሊላት በሰማይ ረበው ወላሳ ዘጠኙን ወላሳ ዘጠኙ ሲተቃጁ አንዷ ተንጠልጥሳ ቀረች። ይህን ደረሰች አንድ አረማዊ አምኖ ዘሉ ገብቶ ተቀብሏል። ከዚህ በኋላ ለልፍያዋሰን ሄንጭናቸውን ሰበሯቸው አለ። ቢሄዱ አርፈው ተገኝተዋል።

• ታሪኩ የተፈጸመው በ4ኛው ም.ዓ ድ፡-ል፡ክ ነው።

ትጠፋ ቢመርም የተከለ ትዕግሥት	ትናንት የነበረው ዛሬ ካልታየግ
ፍሬዋ ጣፋሄ ነው እንደወደን ጸክት	ዛሬም ያለው ነገ ካልተደገመግ
ረሀብ ጥም እስር ችግር ካለመው	አንዳያው ሁሉም ነገር ከተለወጠግ
ዐንተ ከተገኘ ሁልጊዜ በግጥሙ	አንዳችም አይበጅም ተስፋ መቀረጥግ
የክርስቶስ ወዳጅ በቃ እርሱ እኩ ነው።	መታገሥን ግን መልካም ይሆናል ግግ
መከራን መታገሥ ምናቆ የነገረን	ችኩል ተስፋው ሲበን አንዳውሮ ሲከሰም
መሰለያው ይሄ ነው የአውነተኛው ምእመን	የታገሡ ከብርን ሳያገኙ ለይቀርዋ።
የምን ተስፋ መቀረጥ ፈጣሪ ግግረር	
ከተ ምን እለና የማያልፍ ዘጠነኛ ምድር	

ሐያ 22:15 1 ሉዊ 2:14 3:14 1:4:12

መጋቢት 21 ትንሣኤ አልዓዛር

በግሉ የጌታ በግሉ ነው። በዚህ ዕለት አልዓዛርን ከሞት አንሥታለን። መሆኑ ለሐዲ ብእሲ ዘይደግ ዘበሙ አልዓዛር

በቢታንያ ዘሀገረ ግርያ ወግርታ ይላል። አልዓዛር ሞተ፤ ቢሞት እንታቱ ግርያምና ግርታ ወዳጅህ ሞተ ብለው ላኩበት። ወያፈትርን እግዚእ ኢየሱስ ለግርያ ወለግርታ እንታ ወለአልዓዛር ይላል ይወዳቸው ነበረ። ሁለት ቀን ካለበት ውሎ ግርብ ገፁ ገሐር ብሔረ ይሁዳ - ወደ ይሁዳ እንሂድ አላቸው። አይሁድ በደንጊያ ወገረው በእሳት ተኩሰው ሊገድሉህ ሲፈልጉህ እንሂድ ትላለህን? አሉት። አልዓዛር ዐርክን ሞተ ወዳጆችን አልዓዛር ሞተ አላቸው። ቢታንያ ቀርበው አደሩ። ቢነጋ ግርታ መምጣቱን ሰምታ ከመንገድ ተገናኝታ ሰበሰ ሀሎክ ዝያ እምኢሞተ እጉየ ከዚህ ኑረህ ቢሆን ወንድሜ ባልሞተም ነበረ። አሁንም ጌታ (አብ) የለመንኸውን እንዳይነሳህ አውቃለሁ አለችው። ዘየአምን ብዩ እመኔ ሞተ የሐዩ - በኔ ያመን ቢሞትም ይነሳል አላት።

ግርያ(ም) ከቤት ነበረች፤ ናሁ መጽአ ሊትነ ብላ ግርታ ነገረቻት። እየተቻከለች ተነሥታ ወጣች። አብረዋት የነበሩትም ከመታብሩ ሂዳ ልታለትስ ነው ብለው እያለቀሱ ተከተሏት። እጅ ነበታ እሷም እንደ እንቷ ሰበሰ ሀሎክ ዝያ እምኢሞተ እጉየ አለችው። ወለንብዐ ካዕበ እግዚእ ኢየሱስ ይላል እንዳውን አፈሰሰ። አይቲ ቀበርክም - የት ቀበራችሁት? አለ። መለኮትስ ሁሉን ያውቃል እንዲህ ማለቱ ግን ሥጋን መሞህዱን ለማጠየት ነው። ወሰደው አሳዩት መታብሩ ዙሪያውን የታነጸ ከላይ በታላቅ ደንጊያ የተገጠመ ነበረ ደንጊያውን አንሡት አላቸው። ግርታ እግዚአብሔር ናሁ ወድአ ጸሐ - ከሞተ አራት ቀን ነውና ፈጽሞ ተሰላሸች ይሆናል አለች። ብታምኒስ የእግዚአብሔርን ጸጋ ታያለሽ አላት። ወዲያውም አሳቱን አመስግኖ አልዓዛር አልዓዛር ነፃ ጸሐ አፍካ - ና ወጣ ለሰው። ወወጽኦ ውእቱ ምውት እንዘገኙዝ ወእሱር እደዊሁ ወእገሪሁ ይላል - እጅ እግሩ እንደታሰረ ወጥቷል። ለጊዜው ምትሐት መሰሏቸው ነበርና ፍቱት ይሂድ አላቸው። ፈትተውት በመካከላቸው እየተመላለሰ አመስግኗል።

ዮሐ 11:1-45

ጓዳም በቆጵሮስ ኢሊበቆጵስነት ተሾሞ አርባ ዘመን አስተምሮ ግንቦት 26 ቀን በበላም አርፏል።

• ጌታ ከሞት ያነሳው በ33 ዓ.ም አስተምሮ ያረፈው በ73 ዓ.ም ነው

ለ. አግብአተ - ግብር በቤተ ሰምዖን

ከበቅለቱ ሰምንት ቀን አስቀድሞ ትዳጌ ከቤተ ሰምዖን ግብር አገቡለት። አልዓዛርን ጨምሮ ደቀመዛሙርቱን ይዞ ግዕድ ቀረበ። ግርታ ባጭር ታጥቃ ታገለግላቸዋለች። ወግርያስ ነሥአት ዕፍረተ

ለጥረ ዘናርዱ አስጥቂስ ዘዕቡብ ሂሳብ ወቀብዎቶ ለእግዚእ ሊያሰሰ ይላል ማርያም የከበረ ሽቱ ቀብታዋለች።

ይህን እንደምን ነው? ቢሉ ይህች ማርያም ከእግር ጥፍሯ እስከ ራስ ፀጉሯ ይህ ቀረሽ የማትባል ቆንጆ ነበረች። ወበቷን በመስታወት አይታ ይህ ሁሉ ማግር ከንቱ መሆኑን ተረድታ ኃጢአቱን እንዲያስተሰርይልኝ ሽቱ ገዝቼ ከመምህራ ዘንድ ልሂድ ብላ በአሰብ ደኔስ የሰበሰበችውን 300 ወቂት ወርቅ ይዛ ልትገዛ ስትሄድ ሰይጣን የምታውቀው ወዳጇን መሰሉ ከንዳና ቆይቶ ወደት ትሄጃለሽ? አላት ዝም አለችው። እንግዳ ወንድ መጥቶብሽ ሽቱ ልትገዛለት አይደለም? አላት። አዎን አለችው። ዳግመኛ ፍቅር ያላለቀለት ወንድ መጥቶብሽ ሽቱ ልትገዛለት ይሆናል አላት። አዎን አለች። ሦስተኛ ብዙውን በጥቂት የሚሸጥ ነጋዴ መጥቶብሽ ነው አላት። አዎን አለችው። ሁሉንም አዎን አልሸኝ እውነቱ የቱ ነው? አላት። እንግዳ ወንድ አልሸኝ ከዚህ ዓለም ልዩ የሆነ፣ ፍቅር ያላለቀለት አልሸኝ የሰው ፍቅር አገብሮት ሊሞት የመጣ፣ ብዙውን በጥቂት የሚሰጥ ነጋዴ አልሸኝ በጥቂት ትሩፋት ብዙ በረከት የሚሰጥ ክርስቶስ ሊያሰሰ መጥቷል ለርሱ የምቀባው ሽቱ ልገዛ እሄዳለሁ ብላ ሰሙን ብትጠራበት እንደጢስ ተና እንደትቢያ በና ጠፍቷል።

ከዚህ በኋላ ሐድናክ ከሚባል ነጋዴ ሄዳ ይትረከብኑ በነቢክ ቅብዎ አፈው ዘደደሉ ለነገሥት ለነገሥታት የሚገባ ሽቱ ካለህ ሰጠኝ ብላ 300 ውን ወቂት ሰጠችው። ዳዊት ሰሉሞን ተቀብተውለት የተረፈ ጌታም ግብጽ ሲወርድ ጥጠስ ታቅርት ባለ ከልብሱ ላይ ያረፈ ወዘን ሲያጥበው ሽቱ የሆነው ተጨምሮበት የተቀመጠ መንከረ ጸና ሽቱ ነበር። ሰጣት። ይህን ይዛ ሄዳ ከሰምዖን ቤት ስትደርስ ሰምዖን ሽቱ ተቀብታ የመጣች መሰሉት ገሠዳት አላሰገባምም አላት። ጌታ መኑ ጉድጉደ አንቀጸ አፀድከ - ግን እንኳኳ ለምንስ እንዳይገባ ከላከልኸው? አለው። ኃጥእንን አትወድም ብዬ አለው። መድኃኒት የሚያስፈልግ ለበሽተኛ እንጂ ለጤነኛ ነውን? የሰው ልጅ መምጣቱ ኃጥእንን ወደንስሐ ሲጠራ ነውና ከፍተህ አሰገባት አለው። ገብታ ከወደኋላው እያለቀሰች ሽቱውን ቀባችው፤ እግራንም በእንባዋ አርሳ በፀጉሯ አበሰች።

ይሁዳ (አስቆርታዊ) ለምንት እግጥም ለዘንቱ ዕፍረት ለሠለስቱ ምዕት ዲናር የሀብድ ለነዳያን ለነዳያን ይሰጡት ዘንድ በ300 ወቂት ይሸጥ አልነበረም? ብሉ ተቆጣ። የገንዘብ ሹም ነበርና ከአሥር አንድ የሚያገኘው ስለቀረበት እንጂ ለነዳያን አሰቦ አልነበረም። ኋላም በሁላባ ብር የሸጠው ይህን የቀረበትን ለማግኘት ነው። ነዳያን ሁሉንም ካንተ ጋር ናችው። ይህች ግን እስመ ተዕቅዶ ለተበሮሮ ለምቀበርበት አስጠብቃለችና ተዋት አለው። እሷንም አግን አብላከው በገበ ሰብከዋ ለህቲ ወንጌል ይንግሩ ውስተ-ኩሉ ዓለም ዘገብረት ዛቴ ብእሲት ተዝባረ ላቲ ወደዝክርያ - ወንጌል በተነገረችበት ቦታ ሁሉ ያደረገችውን ሊነግሩላት ይገባል ብሉ ኃጢአቱን አስተሰርቶ አሰናብቷታል። ግቴ 26፣ 6-14

ወሰብ በጽሐ ቤተፋጌ ወቢታንያ ጎበደብረዘይት ዘሰሙ ሊሊዎን ትዳሚን ከሰምዖን ዘለምጽ ቤት ግብር ገብተለት ዋለ። የሐንሰ ወበሳጊታ ይላል በማግለቱ ደብረዘይት ሲደርስ ከደቀመዛሙርቱ ሁለቱን ሐሩ ሀገረ ዘትድሚክሙ - ከፈታችሁ ወዳለ ሀገር ሂዱ ሰው ያልተቀመጠበት የአሀያ ውርንጭላ ታገኛላችሁ፤ ፈትታችሁ አምጡልኝ ለምን ትፈታላችሁ የሚል ቢናር በሉ እግዚአ - ይፈቅዱ - ጌታው ይፈልገዋል በሉ ብሉ ላካቸው። ሂደው ጌታው ይፈልገዋል ብለው ፈትተው አመጡለት። ወረሀኑ አልባሲሆሙ ይላል ልብላቸውን ገንዘብላት በዚያ ተቀምጦ ወደ እየሩሳሌም ሄደ። ደቀመዛሙርቱም ሰማይ ተከፍቶ ፀሐይ ከአሀያው ፊት ሁና ስትሰገድ ምድሪቱም ብርሀት ጽድልት ስትሆን መላእክትም ከሰማይ ወርደው አሀያውን ከበው ሲያመሰግኑት አይተው ልብላቸውን ከመራት እያነጸፉ ብሩክ ዘይመጽእ በሰሙ እግዚአብሔር በእግዚአብሔር ስም የሚመጣ የተመሰገን ነው እያሉ አመሰግነውታል።

እየሩሳሌም ሲደርስ ከገዱ ብርሃን የተነሣ ከተማዋ ብርሀት ሆነች። ሕዝቡ የሆነውን ሊያዩ ወጡ። ሕፃናት ፀሐይ ስትሰገድለት መላእክት ከበው ሲያመሰግኑት አይተው በመንፈስ ቅዱስ ተመርተው የሰሌን ዝንግፈ ይዘው ሆሣዕና በአርያም ሆሣዕና ለወልዶ ዳዊት ቡሩክ ዘይመጽእ በሰመእግዚአብሔር እያሉ አመሰግንዋል። ሆሣዕና ግለት በልዕልና ጸንቶ የሚናር መድኃኒት ግለት ነው። ከምን አገኙት? ቢሉ ጌታ ወደ ግብጽ ሲወርድ እስሙናዶን ሲደርስ ዕውተመርት አግኝቶ ካለችበት ቦታ ተነሥታ ደብረዘይት እንድትተክል አዘዛት፤ እሚሃ ሰረረት ውስተ አየር ውተተክለት ዘየ ያላል በአየር በራ ደብረዘይት ተተክላለች ከዚያ ቆርጠው አምጥተዋል።

ሕፃናቱ ሦስት እፍል ናቸው። የነርሱ ምስጋና ከመላእክት ምስጋና ተዋህዶ እየሩሳሌም ተናወጸች። ረበየተ አይሁድ ምን መጣብን ብለው ደንግጠው ቢወጡ ሕፃናቱን ሲያመሰግኑ አገኙ። እግዚአብሔር በሚመሰግንበት ምስጋና የሩሲናን ልጅ እንድታመሰግኑ ግን አስተማራችሁ? አሏቸው። እናንተ እውሮች ፀሐይ ስትሰገድለት መላእክት ሲያመሰግኑት አታዩምን? ዳዊትስ ሰለኛ “እምአፈ ደቂቅ ወሕፃናት አስተዳሉክ ሰብሐተ” መዝ 8፡3 ያለውን አላነበባችሁምን? አሏቸው። ግለተው የግድግዳቸው ቢሆን ሂደው ጌታን አዝዞሙ

ለሕፃናት ከመያርም ምን እንዲሉ ሕፃናቱን እዘዛቸው አሉት። እነዚህ ሕፃናት ምን ቢሉ ደንጊያዎች አያመሰግኑኝ መሰላቸው አላቸው። ወዲያው ደንጊያዎች ከደብረዘይት እየዘለሉ መጥተው ሆነዎና በአርያም ለአምላክነ ሆነዎና በሩክ ለመድኃኒነ ዘይመድኃኑ በሰው እንዲለብሱር ብለው አመሰግነውታል። ወተደመረ ቃሉ ሕፃናት ወቃሉ አሳባን ምስለ ሰብሐተ መላእክት እንዲል ዲድሱ። መቅደሱን ሦስት ጊዜ ዞር ወገፍት አግዕዳቲሆው ለመጫወት ይላል ባሉትን ለዋሮችን መሸጫ መለወጫቸውን አፈራርሶ እነርሱንም በጅራፍ እየፈረፈ አስወጥቷቸዋል። ግቴ 21፡ 1013

* ይህ ሁሉ የሆነው “ተፈሥሒ ወለተጽዮን ወተሐሠዛ ወለተ ኢየሩሳሌም ነዋ ይመድክን ንጉሥኪ የዋህ ወትሐት ተጽእኖ ዲበእዋለ አድግ” ተብሎ በዛርያስ የተነገረ ትንቢት ይፈጽም ዘንድ ነው። ዘኅ 9፡9

ከመጋቢት 23-28 - ሰሙን ሕግማት

የዐቢይ ጽም ስምንተኛ ሳምንት ሰሙን ሕግማት ይባላል። ጌታ የሰው ፍቅር አገብሮት ከሰማያት ወርዶ ከድንግል ተወልዶ በውሰውኛውን ኑሮ በአይሁድ እጅ ተይዞ ተገርፎ ተሰቅሎ መዋቱን የምናስብበት ጊዜ ስለሆነ ነው። በእነዚህ ሰድስት ዕለታት ከደስታ ከጨዋታ ተለይቶ ሕግሙን ሞቱን እያሰቡ ሊያዝኑ ቀን ከሌሊት ከቤት ከርሱቲያን ሳይለዩ ሕግሙን ሞቱን የሚናገሩ መጻፈፍትን ሊያነቡ፤ ሊሰሙ መዝሙረ ዳዊት ውዳሴ ግርያም ከሰጊድ ጋራ ሊያደርሱ ይገባል። የመላእክት የጻድቃን የሰግዕት መልክእ ግን አይነበዙም። የቻለ ሁለት ሁለት ቀን ያልቻለ እስከ ዕርበተ ፀሐይ ሊጽፉ ይገባቸዋል፤ ምግቡ ገብስት በጨው መጠጥ ጥሩ ውሃ ነው። በእነዚህ ዕለታት ሙግ የሚቆርጥ ወይን ጠጅ የሚያንቀረቁር ቢኖር ዕድል ፈንታው ጽዋ ተርታው ጌታን በመስቀል በመግደል ደስ ከተሰኙ አይሁድ ጋራ ነው። ሕሙም ድወይ ቢሆን ግን ከበሃለ ሃምሳ በኋላ ተከቶ ሊጽፉ ይችላሉ። ይልቁንም ከቤት የደረሰ ሰውነቱን ያረከሰ ልዩ ፍጻ ይጻፍበታል። አሌ ሉቱ ለዘይገብራ ለዛቲ ኃጢአት በሰሙን ሕግማት ትድስት እንዲል ፍት-ነገ-አንቀጽ 24፡5

መጋቢት 23 - ዕረፍቱ ለዳንኤል ነቢይ

ዳንኤል ግለት ዳኛ እንዲለብሱር ግለት ነው። ትውልዱ ከነገደ ይሁዳ ነው። በምርኮ ፋርስ በፀሉን ይኖር ነበር። ንጉሡ

ናበከደነጾር አንድ ቀን በሊቶ ጠጥቶ ከሰገነቱ ሲመላለስ የከተግውን ሰፋት የሠራዊቱን ብዛት አይቶ እኔ ይህን ግለም እንደ ሰም አቅልጼ እንደ ገደል ተጥቅጼ ገዛሁት ከኔ ተጥሎ የሚነግረኝ እንደኔ ብርቱ ይሆን? ብሎ አሰበ። ሌሊት በሕልሙ ራሱ የወርቅ እንጥቱ ደረቱ የብር ወገቱ የነሐስ ጭንፍ ጭኑ የብረት እግርና እግሩ የብረትና የሽዝላ ቅልቅል ምስል ከፈቱ ቀዋ ሲያየው ከረጅም ተራራ እጅ ሳይፈነቅለው የወረደ ደንጊያ አድቆት ተመልሶ ተራራ ሲያህል እየ። ስለደነገጠ ሕልሙ ጠፋው። ከበላው አብልቶ ከጠጣው አጠጥቶ የሚያናፈቸው መፈክራን ሕልም ነበሩት፤ አስጠርቶ ገሩም ሕልም አይቺ ሕልሙም ትርጓሜውም ጠፋኝ ገዢኝ አላቸው። ንጉሥ ፍርድ ለበስ ሺህ ዓመት ንጉሥ የሲፍ ለፈርዖን ቢተረጎምለት ሕልሙን ነገርት ነው። አንተም ንገረን እንተርጎምለህ አሉት። እኔግ ጠፍቶኛል። ይልቁንስ ጊዜው ሳያልፍ ገዢኝ ነገሩ ከሌሊ ይወጣል ይወርዳል ፈጠራ ፈጥራቸው ብትነገሩኝ ወጥላችሁ አላቸው። እንዲያስ አይቻለንም አሉት። ፈረስ አይደላችሁ አልጋልባችሁ በትሉ አይደላችሁ አላሰጠንችሁ ብሎ ያርክ የሚባል ሰይፍ ጃግራውን ወስደህ ፍጃቸው አለው።

እንደ በግ እየነጻ ሲወስዳቸው ዳንኤል አገኘው። ወደት ትወስዳቸዋለህ? አለው። ንጉሥ ሕልም አይቶ ጠፍቶት ገዢኝ ቢላቸው አቃቃቸው፤ በላዚህ ፍጃቸው ብሉኝ ለፈጃቸው አወስዳቸዋለሁ አለው። ቀን ሰጠኝና እኔ እነገረዋለሁ ተዋቸው አለው። ሦስት ቀን ሰጠው። ከሠልሰቱ ደቂቅም ባከባቸው። ለነርሱ በሦስተኛ ቀን ተገለጸላቸው። ለርሱ ግን ዕለቱን ተገለጸለታል። ስለትሕትና ሰንብቶ በሦስተኛው ቀን ገብቶ ሕልሙን ከነትርጓሜው ነገርታል። በዚህ ምክንያት በሹግምንቱ ላይ ሾዋታል።

ከዚህ በኋላ ናበከደነጾር አልፎ በልግሶር፤ በልግሶር አልፎ ዓርተሰ ነገሡ። ዳንኤልን በጣም ይወደው ነበር። ባቢሎናውያን ቀንተው ነገር ሠሩበት። ምንድን ለአምላኪ አትሰግድም? አለው። አይበላ አይጠግ አይሰግ፤ ምን ብዬ እሰግድለታለሁ? አለው ከሠናተ ጣዖቱ ይበላል ይጠግል እያሉ ምግቡን በያይነቱ እየወሰዱ ሚስቶቻቸውንና ልጆቻቸውን ይዘው ይመጡ ነበረና - እየበላ እየጠግ? አለው። አለሙ ብላ ቀንስ ታያለህ ብሎ መርቻ እንዲሆነው የኋለት አመድ ነስንሶ ምግቡን ጠጂን ብርዘን አስቀምጦ በግንተመ ንጉሥ አትዋ ጌደ። ቢመጡ ተዘግቶ አገኙ። በምስጢር በር ገብተው ተመገቡ። ንጉሡ ቢል ኃያል አምላክ ዳንኤልን አሳፈርኸውን አለ ... ዳንኤልም ዝ አሠር ዘመኑ ይህ የግን ዱካ ነው? እያለ በዘንግ አሳየው። የከሠናተ ጣዖ ቀን፤ የምስቶቻቸውንና የልጆቻቸውን አሰር እየ። ለክስ ሲሚድቱባኝ ኑረዋል ብሎ በሰይፍ አስመትቷቸዋል።

ከዚህ ሌላ መንፈስ ርኩስ ያደረጉት ዐቢይ ዘንድ ያመልኩ ነበር። ያ አይበላም አይጠጣም አልህ፤ በዚህ ለግባዊ ለግጠጣው አትሰግድም? አለው። ይህንንም ከፈቀደህ ጦር ጋሻ ሳልይዝ እንድለዋለሁ አለው ሂድ አለው። እንዳስለመዱት በግ አርዶ ሥጋውን አወራርዶ በቡን ጸጉሩን ጨርቅ ገል ጨምሮ አጤሰለት። እያስካካ መጥቶ አፋን ከፈተ፤ በቡን በጋለ አሉሉ ጠቅልሉ ከአቶ ጣለለት፤ ተሰንጥቶ መቷል። ተረፈ፤ ምዕ 1. ሃይለበ ዘጉሐ አፈ. ምዕራፍ 67 ባቢሉናውያን ጸልተው ተመቅኝተው ንጉሥ ወዳጅህን ጠላትህን እንድናውቅ ለሦስት ቀን አዋጅ ይነገርልን አሉት። ነገረላቸው። በሦስተኛው ቀን በሦስት ሰዓት ጥንካራ መስኮቱን ከፍቶ ሲጸልይ አዋጅ አፍርሶ ሲጸልይ አገኘነው ብለው ለንጉሡ ነገሩት። የተፈረደበትን ሰው የግራማቱ እናብሰት ነበሩ። ወሰደው ጣሉት። በግንባሩ ቢሄዱ ባይበሉት አገኙ። ባይርባቸው ይሆናል ብለው ምግባቸውን አስቀሩባቸው። ነገር ግን ትዱስ ግንካራ አፋቸውን ስለዘጋ አልተተናኮሉትም።

ነቢዩ ዕንባቶም በእየሩሳሌም ለአጣጆች ምሳ ይዞ ሲሄድ መልእክ ሰድ ሉቃ ዘንተ ምሳሌ ለጥንካራ ዘህሉ ውስተ ገበ ባቢሉን ለጥንካራ ውሰድለት አለው። ጥንካራ የት አለ? ባቢሉንንም አላውቃትም አለው። ወንጌላ በአሐቲ ሥዕርተ ድግሁ ይላል አንዲት ጠጉሩን ይዞ አደረሰው፤ ባይከፍት ገብቶ መገባት ወጥቷል።

ንጉሡ ይወደው ነበርና ፈጣሪው አድናት ይሆንን ብሎ ቢሄድ እናብሰቱ እንደደመት ከእግሩ ወድቀው እሱ ቆሞ ሲጸልይ አገኘ። ዐቢይ አምላክ ለጥንካራ-የጥንካራ አምላክ ገናኖ ነው ብሎ ና ውጣ አለው። ባቢሉናውያንን ቢያስጥላቸው ከእየር አየተቀበሉ ሰባብረዋቸዋል። ንጉሥም አምና አሕዛብ እንዲያምኑ አዋጅ ነገሯል። ጥን 7: 1-28

ከዚህ በኋላ ግጠተ እስራኤልን ሲሻ ቀናና ገዛ። ከግጠተም የበለጠ የሥጋዊ ነገር ተገልጾለት “እስከ ክርስቶስ ንጉሥ ትትሐነጽ መቅደስ” ብሎ ትንቢት ተናግሯል። በዚህም ዕለት ዕረፍቱ ይነገራል።

• መዋል ትንቢት ከ 556-538 ዓ.ዓ ገደግ ነው።
የጢ.ት. መቃ - ገጽ 208

መጋቢት 25 - ምክረ አይሁድ

በዚህ ዕለት አይሁድ ጉዳይ አስፍተው ነገር አጽንተው ራሱን የእግዚአብሔር ልጅ ቢያደርግ፤ ሰንበትን ሲሸር፤ መሲክና ለራትን ቢያቃልል ለንጉሥ ግብር አትሰጡ ሲል ሰምተነዋል ብለን እስመክረን በትለን እንገደለው ብለው ምክር አጽንተዋል። (ዕለቱ ራሱ)

እስራኤል ከግብጽ የወጡበትን በዓለ ፍሥሐ፤ ፋሲካ፤ በዓለ መጸለት እያሉ በየግመቱ እርሾ የሌለው ቂጣ ጋግረው በጉን አርደው በመብላት ያከበሩት ነበር። ዘጸ 11: 32 ዕ 51

ጌታም በዚህ ዕለት ከደቀመዛሙርቱ ጋር እኩባርታል። ደቀመዛሙርቱ በአይቲ ትፈቅድ ናስተዳሉ ለከ ፍሥሐ ትብላሉ ፋሲካውን ትበላ ዘንድ በየት ብናዘጋጅልህ ትወዳለህ? አሉት። ከፈታችሁ ወዳለ ሀገር ሂዱ የውሃ ግድጋ የተሸከመ ሰው ታገኛላችሁ ከገባበት ተክትላችሁ ይቢለክ ሊት አይቲኑ ጽርሕ ገብ እበልዕ ፍሥሐ ምስለ አርዳለየ በሉት ያሳያቸዋል ብሎ ሊጥርሰን የሐንሰንና ያዕቆብን ላካቸው።

ቢሄዱ የውሃ ግድጋ ተሸከሞ ሲሄድ አገኙት። ስምያን ዘለምጽ ነው። ተክትለው መምህር ከደቀመዛሙርቱ ጋር ፋሲካውን የምብላበት አዳራሽ ወዴት ነው? ብሎህል አሉ፤ ደስ አለው ለምስቲም ነገራት።

በዘጠኝ ሰዓት ጌታ ደቀመዛሙርቱን አስከትሎ ሄደ። ከደርቡ ላይ ግምጃ እንጥርለት ያን እየረገጠ ገብቷል። ይሁዳ ወደ ጓሳ ቀርቶ ነበር። ስለምን ቢሉ በደብረዘይት ጌታ አሐዱ እምነክሙ ያገብለኒ-ከናንተ አንዱ አሳልፎ ይሰጠኛል። እምነሱ ሰባ ሊተወልደ ለውለቱ ብእሲ ለዚያም ሰው ባይወለድ ይሻለው ነበር ባላቸው ጊዜ ደቀመዛሙርቱ አዝነው መኑ ዘይክህድ እምነኒ ንገረኒ ገሠደ-የግዚኦ ግነው ገልጸህ ንገረን ቢሉት ከክራድዮስ ደንጊያ አንዱን እኔን አሳልፎ የግሪጠኝ ግነው? ተናገር ብሉት በይሁዳ ራስ ሦስት ጊዜ ዞር ንጹሕ ደም የምታፈስ ይሁዳ ወቶህ ብሎ መስክርበት ይህ መሠርይ ብሎ ብሎ ደንጊያ ያናግርብኝ? በግኝ ያጥኝ ብሎ ወደ ቤተመቅደስ ሄደ ከአይሁድ ጋር ይግከር ነበርና ስለዚህ ነው። መጥቶ ሊገባ ሲል እስከሰንድርስ የተባለው ጠባቂ እርሱ ከደቀመዛሙርቱ ጋር ሲገባ ብሩህ ግዕጠንት ይዞ ገባ፤ አንተ ግን በደም የተመላ ጽዮ ይዘህል፤ ከእንገትህ እባብ ተጠምጥሞ ሊሰምህ ምላሱን ያውበልሳል፤ የያዘኸው ደም ቢነጥብበት ጌታዬ ስለግራምነብኝ ቆየኝ ብሎ ምንጃፉን ካነግ በኋላ አስገብቶታል።

ከዚህ በኋላ ከግዕድ ተነሥቶ ወጡን በዘናር ታጥቶ የደቀመዛሙርቱን እግር ሊያጥብ ውሃ በከሰክበት ይዞ ቀረበ፤ ርዕሰ ሐጥርያት ነውና ከኢጥርስ ይጀምራል። እግርህን እምጣ ልጠብህ አለው። አንተኑ እግዚእ ተሐጽቦኒ እግርየ - አቤቱ አንተ ሲገራን ታጥቃለህ? አለው። የግደርገውን

መጋቢት 27 - ሰቅለት

ጳጳስ እንጂ አሁን አታወቀውም አለው። መቼም ቢሆን እንጂን አታገቡም አለ። እመ ኢሐዌብኩክ እገሪክ አልብክ ከፍል ምስለየ - ካልወጣህም ከኔ ጋር እድል ረንታ ጽዋ ተርታ የለህም አለው። እንዲህህ ከሆነ እጅግም እንጂንም ዉምረህ እጠባኝ አለው። ፈጽሞ የታወቀ ከእግሩ ሌላ አያሻውም አለ። አንትሙሰ ገድሐን አንትሙ - እናንተ ገድሐን ናችሁ፤ ነገር ግን ሁላችሁም አይደላችሁም አለ።

አጥቦ ሲወርስ ወሰብ እን እንዘ ሊቅክሙ ወእግዚእክሙ ለወሰኑህ አገሪክሙ እኔ መምህራችሁና ጌታችሁ ስሆን እንግራችሁን ካወቁኋችሁ አርአያዬን ሰጥቻችኋለሁና እናንተም የወንድማችሁን እግር ታጥቡ ዘንድ ይገባል። ነገር ግን ከናንተ አንዱ ለሞት አሳልፎ ይሰጠኛል አለ። ግን ይሆን? እኔ እሆንን? አሉ ገብሰት ቆርቪ ከወጡ ጠቅሼ የምሰጠው እሱ ነው አላቸው። ወዲያውም ገብሰትን ባርኮ ከአሥራ ሦስት ፈትቶ ገሥሎ ብልፁ ዝ ውለቱ ሥጋዩ - ነገ በመልዕልተ መስቀል የሚሠዋ ሥጋዬ ይህ ነው እንካችሁ ብሉ፤ ብሉ ተቀብሉ አቀብላቸው። ጽዋውንም አክብሮ ለውጦ ዝ ውለቱ ደምየ ዘሐዲሰ ሥርዓት ዘይትከወው በእንተ ብዙኃን ለገድገተ-ጋጢአት - ስለብዙኃን የሚፈስ የሐዲሰ ሥርዓት ደሜ ይህ ነው። ጠጡ ብሉ ሰጣቸው። ሥጋውን ደሙን በመብል በመጠጥ ግድረት መብል መጠጥ ያፋትራልና ሰውና እግዚእብሔርን የሚያፋትር የሚያዋህድ መሆኑን ለማጠየት ነው። ከዚያውም ዘንድ በሰንደ በወይን ያደረገው ትንቢቱ ምሳሌው ይፈጸም ዘንድ ነው።

ትንቢት - እምፍራ ሥርዓዊ መወይን ወትብዕ በዝኃ መዝ 4:7
 ተፃሚ ሕይወቱ ለሰብእ እክል ወግደ ወይን ወሥርዓዊ ሲራ 29:28
 ለዘሊይሰቲ ወይን ምንት ውለቱ ሕይወቱ ሲራ 34 ፡ 26 ተብሉ ተነግሯል።

ምሳሌ፡- እምሳሌሁ ለወልደ እግዚእብሔር የተባለ መልክ ዲደት በሰንደ በወይን ያስታኩት ነበረ። ዘፍ ዕብ
 የጌታም መቀበሉ እንደ ባለመጋኔት ለማስደረር እንድም አርአያ ለመሆን ነው። እርሱ ሳይቀበል ደቀመዛሙርቱን ብቻ አቀብሏቸው ቢሆን ኖሮ ዛሬም ካህናት ምዕመናንን አቀብለው እነርሱ ሳይቀበሉ ይሄዱ ነበርና ተቀብላችሁ አቀብሏቸው ሲል ጥጊሞ ለጣዕሞሙ ይላል ተቀብሉ አቀብሏቸዋል።

ምን ደገና ርዥን ለጋሰም ቢሆን ብሉ ብሉ ግሰጥ ግንወ ሥጋውን፡ ካንተ በተር ጌታ የገለጽ መድኅን ደምህን እናሰላህ ጠጡ ግለትህ አልዘረዘረም እንደ ፍትር አገብርህ፡ ታላቅ እኛን ዛሬ ምንድር ይሆን ያልከገ በእንደበታችን ልጆችህ ነን እያልን	ነገር ግን ከፈትህ በልላችን ርቀን ከዙር ሰጠታህን መቀበል ሲያትተን ከላተሞች ናችሁ እላልክንም ይሆን? እሁንም እባክህ ቸር እምላካችን ዛሬ ነገ ሰንል ሞት እንዳይወለድን አብቃን ለመቀበል ሥጋ ደምህን እይቻልምና ያለርሱ መላን
---	---

ሥጋውን በገብሰት ደሙን በወይን አስታኩት ተቀብሎ ሲያቀብላቸው አክሮሰና (የሰምዖን ዘለምጽ ሚስት) ዶር አሰናድታ አቀረበችለት። የተናገረው ሊፈጸም ግድ ነውና ገብሰቱን ቆርሶ ከወጡ ጠቅሶ ለይሁዳ ሰጠው። ሰይጣን ከገብሰቱ ጋር ተዋህደው ልቡ በቅናት ነደደ። ሥጋው ደሙ ሰይጣን ያርቃል እንጂ አያሊዝም ነበር። ዳሩ ግን ዕዳ ፍዳ የሚቀበልበት ነውና ሳይበቁ የሚቀበሉ ዕዳ እንደሚሆንባቸው ለማጠየት ነው።

12/ ወደእኔ፤ ዘበልደ ለዘንቱ ገብሰት መዘሰተ ለዘንቱ ጽዋዕ እንዘ አይደለም ደይና መጥታውናተ በልዕ ለርእሱ 1 ቆር 11:27

ሂድ ያሰብከውን ፈጽሞ አለው። ወጥቶ ሄደ። ይሁዳ እንደወጣ ጌታ ዶርውን በቃሉ ተናግሮ በእጁ ዳሶ ሕያው ከአደረገው በኋላ ይሁዳን ተከትለህ የሚያደርገውን አይተህ የሚናገረውን ሰምተህ ለደቀመዛሙርቱ ገንፈቸው አለው። እየበረረ ወጥቶ ተከተለው። ከቤቱ ገብቶ ከሚሰቱ ተኝቶ በዋጋ አሳልፎ ሲሰጠው መከረ። ሄዶም አይሁድን አሳልፈ ብሰጣችሁ ምን ትሰጡኛላችሁ? አላቸው። ሰሞ ሊያሳያቸው ተሰግምተው ሠላሳ ብር ሰጡት። የተነገረበት ትንቢት ተፈጸመ። ምን ተብሎ ተነግሯል ቢሉ ነቢዩ ዕንባቆም ለማስተማር ሲሄድ የይሁዳ አባት ከባልንጀሮቹ ጋር ከደንጊያ ላይ ተቀምጦ ባልንጀሮቹ ሲነሱለት እርሱ ተቀምጦ አሳለፈው። ሲያስተምር ውሉ ሲመለስ ከዚያው ተቀምጦ አገኘው። እንዳይነሳ ኮርቶ እንዳይቀመጥ ፈርቶ ተሸፋፍኖ አሳለፈው። “ዕብን ዲበ ዕብን ነቢር ደንጊያ በደንጊያ ላይ ተቀምጧል፤ ከዚህም ሰው የሚወለደው ዘለቡሁ እልገቱ ዘእሙ ብእሲቱ ወዘእግዚኦ ሂጡ - አባቱን የሚሰልብ እናቱን የሚያገዛ መምህሩን የሚሸጥ ይሆናል ብሎ ትንቢት ተናግሮበታል። ከቤቱ ገብቶ ለሚሰቱ በግድ ካልተነሳህላች ብሎ እንዲህ አለኝ ብሎ ነገራት እሷም ደግ ያደረገህ መሰልህ? ታላቅ ሰው ሲመጣ ተቀምጦ ግየት ይገባልን? ብላ ገሠጽቸው። ከዚህ በኋላ መገናኘቱን እንተው ብለው መከረው ሲኖሩ እንድ ቀን ፈቃደ ሥጋ አቸንፎት ተገናኝተ። ይሁዳ ተጸነሰ። በተወለደ ጊዜ በላጥን አድርገው ከባሕር ጣሉት። ሰምዖን አስቆርታዊ አገኝቶ አሳደገው።

ካደገ በኋላ ያለበት ሀገር ሰዎች በአባት እናቱ ሀገር ላይ ሲዘምቱ እርሱም አብሮ ዘምቶ ነባርና አባቱን ከሰላፍ አግኝቶ ገድሎ ሰለበው፤ እናቱንም ከሰላፍ ግረካት በግብርም አወቃት፤ አባቱን ይገድላል እናቱን ያገባል ያለው ተፈጸመ፤ እንደ ቀን ሲጨዋውቱ የዚህ ሀገር ሰዎች ዘመድ ዘመድ አይሉምላ? አለችው፤ ከባሕር ተገኝቶ ይሉኛል አላት፤ አንተ ጉደኛው ነህ? ያ ገድለህ የሰለብኸው አባትህ ነው እኔም እናትህ ነኝ አለችው፤

ከዚህ በኋላ ኃጢአታችንን ያስተሰርዶልናል ብለው ከጌታ ዘንድ ሄዱ፤ ኃጢአታቸውን ይቅር ብሎ እርሱን ከ12ቱ ሐዋርያት እርሷን ከ36ቱ ቅዱሳት አንስት ቆጠራቸው፤ ዳሩ ግን ትንቢት እንደተነገረበት በፍትረ ነዋይ ተሰቦ በ30 ብር ሸጠው፤ ዘላገዚሉ ሄጡ ያለው ተፈጸመ፤

ያም ዶር ተመልሶ መጥቶ ያለቅስ ጀመር፤ ያየኸውን የሰግኸውን ገነረገ አለው፤ አላል ሊሰጥህ ከአይሁድ ሠላሳ ብር ተቀብሏል፤ እነሱም ሾተል ገመድ ይዘው እየመጡ ነው ብሎ ያየውን የሰግኸውን ሁሉ ነገራቸው፤ በከንፍህ በረህ ሰግዮ ሰግያት ገብተህ ጎልፍ ዘመን ኑር አለው፤ በር በር ገብቷል፤

ከዚህ በኋላ ወደ ደብረዘይት ወሰዳቸው፤ በዚህች ሌሊት ሁላችሁ ትክፋኛላችሁ “እቅትሉ ለናላዊ ወይዘረው አባግጧሁ (ዘካ 13:7) ተብሎ ተነግሯልና፤ ከተነግሡ በኋላ ወደ ገሊላ እቀድማችኋለሁ አላቸው፤ ኢፕሮስ ሁሉም ቢክፉህ እኔ አልክድህም አለ፤ እግን እብላክ ከመ በዛቲ ሌሊት ሥልሰ ትክህደኔ ዘላንበለ ይገቱ ደርሁ ዶር ሳይጮህ ሦስት ጊዜ ትክደኛለህ ብሎታል፤

ወደጌቲሰግኒ(ን) ገብቶ ኢሮስን፤ ያዕቆብንና ዮሐንስን ጥቂት እልፍ አድርጎ ሰምንቱን ራት አድርጎ ይጸልይ ጀመር፤ ሲጸልይም እ እቡየ እመስ ይትከህል ይገልፍ እምነዮ ዝንቱ ጽዋዕ - በቻልስ ይህ ጽዋ ከእኔ ይለፍ ነገር ግን ፈቃድ ዚላክ ይኩን ወላኮ ፈቃድ ዚላየ ያንተ ፈቃድ ይሁን እንጂ የእኔ አይሁን አለ፤ ደካግ ሥጋን እንደተዋህደ ለግጠየት ነው፤ ወደደቀመዛሙርቱ ቢመለስ ተኝተው አገኛቸው፤ አንድ ሰዓት እንኳ መትጋት ተሳናችሁ? ትግህ ወጸልዩ ከመሊትባሉ ውስተ መንሱት - ወደ ፈተና እንዳትገቡ ተግታችሁ ጸልዩ አላቸው፤ ሁለተኛም በመለስ ተኝተው አገኛቸው፤

በሦስተኛው ኑሙ እንከ ወለእርቶ እንግዲህስ ዕረፋ አላቸው፤ ተንሥኡ ገብሮ ናሁ በጽሐ ዘያገብእኒ የግደሲዘኝ ይሁዳ መጥቷል ተነሡ እንሂድ አላቸው፤ ይህንንም ሲናገር ይሁዳ ሾተልና ገመድ ከያዙ አራት ቤት ጭፍራ ጋር ደረሰ፤ መነ ተንሥሡ ግንን ትፈልጋላችሁ? አላቸው፤ ኢየሱስሃ ናዝሬጭ አሉት እነ ወላቱ እኔ ነኝ አላቸው ገብሎ ድንሬሆሙ ወወድቱ ዲበ ምድር ይላል - የኋሊት ወደቱ፤ ሁለተኛም እንዲሁ ሆነ በሦስተኛ የምትፈልጉት እኔን ከሆነ እኔህን ተውላቸው አላቸው፤ ይሁዳ ቀርቦ በህክ ረቢ .. መምህር ሆይ ሰላም ላንተ ይሁን ብሎ ሳመው፤ እ ይሁዳ በሰዲምኑ ታገብአ ለወልደ እንላ እመሕያው የሰውን ልጅ በመሳም አላልፈህ ትሰጠ ዋለህ? አለው፤ ሊይዙት ተረባረቡ ወደ መጥባሕት ለሰምዮን ኢፕሮስ ይላል ኢፕሮስ ሰይፋን መዝዞ የግልኮስን ቀኝ ጆር ቀረጠው ዋይ አለ፤ ጌታ አግብአ ለመጥባህትክ ውስተ ቤታ አለው፤ ያንንም በእጁ ሳሶ ፈውሶታል፤

ከዚህ በኋላ አስረው እየደፉ እያዳፉ ወደ ሐና ወሰዱት፤ ሳውሱስ የተባለው ሳውል በዚህ ጊዜ ጌታን ከግደሲቃዩት አንዱ ነበር፤ ልቡን በጫግ ረገጠው፤ እንደበግ ከእጅህ ገብቼ ሳለ ለምን ይህን ያህል ከፋ ታደርግብኛለህ? ሳላ ግን ከከፋትህ ትፀፀታለህ፤ የበተንከው መንጋዬንም ትሰበስባለህ አለው፤

ሐና ምን እያልህ ታስተምራለህ? አለው፤ በውኑ በሰውር የተናገርሁት አለን? የሰሙኝን ጠይቅ አለው፤ አንዱ ጭፍራ “ከመዝኑ ትትዋሥእ ለሊቀካህናት” ብሎ ፈቱን ፀፋው፤ ከፋ ከተናገርሁ መስከርብኝ በኃ ስለተናገርሁ ግን ስለምን ትመታኛለህ? አለው፤ ከዚህ በኋላ ወደ ቀያፋ ወሰዱት፤

ኢፕሮስ ከራት እየተከተለ መጥቶ ከሊቀካህናቱ ገቢ ተቀምጦ ነበር፤ ላጃፍ ጠባቂዋ በሊሲና “እ አረጋጂ ብእሲ አንተሁ እምገሊላዊ ብእሲ ከደቀመዛሙርቱ አንዱ አይደለህምን? አለችው፤ ደንግጦ ኢየሱም ለውላቱ ብእሲ - አላውቀውም አለ፤ ሁለተኛ የግልኮስ ወንድም ኮልሰብ - “ከርሱ ጋር በእትክልቱ ቦታ አላየሁምን?” አለው አላየኸኝም ብሎ ካደ፤ ሦስተኛ አንዲቷ መጥታ “እንተነ ራድኡ ለገሊላዊ ኢየሱስ ቃልክ የፀወቀክ - የኢየሱስ ደቀመዝሙር ለመሆንህ ግንግርህ ያስታውቃል” አለችው፤ አላውቀውም እያለ

ይምል ይገዛት ጀመር። ወዲያው ዶር ራሽ “ሦስት ጊዜ ትክደኛለህ” ያለውን አስታውሶ አምሮ አለቀሰ።

ጌታም ሌሊቱን ሲደበድበት አድረው መከራ ሲያጸኑበት ሌሊት ተመወራቸው። ከሕዋረ ሰሉሞን ሲደርስ የይሁዳን ዘመድ ልጁን ታቅፋ አግኝቷት “አይሁድ እኔን ሊፈልጉ መጥተው ቢጠይቁኝ ከርሱ ምን አላቸሁ? በያቸው” ብሏት ከዓምዱ ሰር አረፍ አለ። አይሁድ ተከታታይ መጥተው “አላየሽውምን? አሏት። በእጄ አመለከተቻቸው። ይዘው እያዳፉ አመጡት። “አንቺ ሴት አትገነባ ብልሽ ጥቂት ራሴን እስካሳርፍ መታገሥ አቃተሽን? በዓገም ምጽአቲ አሥነስቼ እስከፈርድብሽ ደንጊያ ሁኒ” አላት፤ ደንጊያ ሆኖ ቀርታለች።

በነገህ አሰረድው ሊሰቅሉት ወደ ጸላጦስ ወሰዱት። ይሁዳ እሱ በተአምራት ይድናል እኔም ብሬን እንደያዝኩ እቀራለሁ ብሎ ሽጦት ነበርና ይህን ሲያይ አራት “ኢትትትል ብእሴ ዳድቀ” ያለችውን ተላልፈ ጉዞህ ያም አላልፈ በመሰጠቱ መልካም አላደረግሁም፤ ብራችሁን እንኩና ፍቱት አላቸው። እኛም የፈለግሽውን ሰጥተንሃል የፈለግነውን አግኝተናል አሉት። ከእግራቸው በትናት ሄደ ከዛፍ ተሰቀለ። ወደኋላ ሸሸችው። ከሌላ ዛፍ ሄደ። ገመድ አስሮ ሊታነቅ ሲንጠላጠል በቃል ሰብአዊ” ማረኝ ብትለው ይምርህ የለምን? ነሐሐ ከመእተኩ ጴጥሮስ - እንደ ጴጥሮስ ንስሐ ገባ” አለችው። እርሷን ትቶ ከሌላ ዛፍ ሄደ ተሰቀለ፤ ገመዱ ተበጥሶ ከመሬት ወደቀ። ሰውነቱ ቆሰሎ በአርባ ቀኑ ሞቷል።

አይሁድም ጌታን ይዘው በጸላጦስ ሲገዙ ከወደደ ምክርናን ስድስት አርግህ (ጠረኞች) ቆመው ነበር። መለሰ ብሎ ሲያያቸው እንደገና ተረብርበው ሰገደሉት። ከእያሱስ ወዳጆች ተመሳጥረው ነው። በአሥር በአሥር ኃያላን ይያዙ አሉ ተያዙ። ሲያያቸው አሁንም እነርሱን አቸንፈው ሰገዱለት። በአሰራ አምስት በአሰራ አምስት አሲያዟቸው። ዘጠናው ስድስቱን ግፉም ተሰኝቸው ተታተው ወድቀዋል።

ጸላጦስ ፍርሀት ፍርሀት አለው። “ከውኑ የአይሁድ ንጉሥ ነህን?” አለው። “አንተ ትቤ - አንተ አልህ” አለ። አይሁድ “ራሱን የእግዚአብሔር ልጅ ያደረገ፤ መሲኅና አራትን ያቀለለ፤ ሰንበትን የሻረ፤ ለቱሃር አትገብሩ ያለ ሀላዊ እንጂ ንጉሥ አይደለም” አለ።

“ይህን ያህል ሲከሱህ አትሰግምን?” አለው፤ ዝም አለ። “ብዬ ሥልጣን እትትልክ ወአሕዩከሂ ልገድላህ ወይም ሳድገህ ሥልጣን እንዳለኝ አታውቅምን? አለው። “እምአይቲ ለከ ሥልጣን ትትትለኔ ወታሕይወኒ እምኢተወህበ ለከ እምሰማይ ከሰማይ ካልተሰጠህ በቀር ልትገድለኝ ወይም ልታድነኝ ሥልጣን ከወደት አለህ?” አለው አይሁድን እኒስ አንድ ሰንኳ በደል አላገኘሁበትም። ገርፈ ልፍታው አላቸው። ከገሊላ ጀምሮ እስከዚህ ድረስ መላ አይሁድን ሲያወክ የነበረ አይሰቀልም ትላለህን? አሉት። ገሊላዊ ከሆነግ ገሊላ ግዛቱ የሄርድስ ነውና ወደርሱ ውሰዱት አለ።

ሄርድስም ዜናውን እየሰማ ሊያየው ይመኝ ነበርና ደስ አለው። ዓፋ ገን ቢያናገረው የግይናገር ሆነ። አስተአከዩ ይላል አስከፍቶ “አይቻልም እንጂ ቢቻልህ ሁለት ሞት ይገባዋል” ብሎ ወደ ጸላጦስ መለሰው። ከዚያ በፊት ጸላጦስና ሄርድስ ተጣልተው ይኖሩ ነበር፤ አሁን ገን በጌታ ምክንያት ተነጋግረዋል።

ጸላጦስ ጌታን አዝና ሲያየው ሄርድስ ብዙ እንዳስገረፈው አውቆ አዘነ። “ይህን ሰው ወደኔ ሦስት ጊዜ አመጣችሁት፤ እኔ ገን መርምራ ስንኳ ለሞት ለግርፋት የግያበቃ ጥፋት አላገኘሁበትም፤ አሁን ገን ለበዓል አንድ እስረኛ ልፈታላችሁ ልግድ ነውና ገርፈ እፈታዋለሁ አላቸው። “አኮ ዘንተ አላ በርባንሃ - በርባንን እንጂ ይህን አይደለም” አሉ። በዚህ ጊዜ ከግሪኩ ከአብርቅላ “ድዳ የነበሩ ልጆችህን መካራና ዳርታን እንደበቃቸውን ከፍተላቸዋልና ከፋ እንኳ እንደተናገረው እወቅ “የግል መልእክት ደረሰው። አይሁድ በሥራዩ ነው ሲሉ ጌታ ከርታሱን ተቀብሎ የተጻፈውን ደምሰሰ “ዋጋሽን በመንግሥተ ሰማያት እከፍልሻለሁ ልጆችሽንም ከሰማዕት እቆጥርልሻለሁ” ብሎ መልሶታል።

ይህን አይቶ ጸላጦስ ሊፈታው ፈለገ። እነርሱ ገን እመክሰውኮ ለዘንቱ ኢኮንክ ዐርኮ ለቂሃር - ይህን ከፈታህ የቂሃር ወዳጅ አይደለህም ስትሉ ስትሉ - ብለው ይፍጃጁ ጀመር። ወኃ በኩስኩስት አሰመጥቶ ጉዞህ እነ እምደመ ለዝ ብእሲ ዳድት - ብሎ እጁን ታጠበ። አይሁድ ገን ደሙ ሳዕሊን ወሳዕሊ ውሉድን ደሙ በእኛና በልጆቻችን ይሁን አሉ። ይህም ሊታወቅ ዛሬ አይሁድ ሲወለዱ ደም ጨብጠው እንደግደለዱ ይነገራል።

ከዚህ በኋላ ከአገጠሥ ተቀብለው ከገንድ አበረው እረት ከአርባ አትርፊህ አትገረፍ ትላለችና ሠላሳ ዘጠኝ ገርፈው ዘንጋሁኝ እያሉ እየተቀባበሉ አራቱ ጭፍሮች 6666 ጊዜ ገርፈውታል፤ ሥጋው አልቆ አጥንቱ እስኪቆጠር፡፡

የሸህ እክሊል ጎንጉነው ከራሱ ደፍተው በመቃቃ ሲመቱት ራሱ በባ ሰሰት ጊዜ ተበላሰቷል፡፡ መስቀሉንም ሦስቱን እንጨቶች ዕፅ አውልዕ ፣ ዕፅ ወይን፣ ዕፅ ዘይትን እና አራቱ ዕፅወ በለሰን አንድ ወገን አድርገው ቁመቱ በባት ከንድ ከሰንዝር፤ ወርዱ ሦስት ከንድ ከሰንዝር አድርገው ሠሩ፡፡ ዕፅ በለሱ ሰሉሞን ንስር አልገዛለት ብሎት ገልገሎት ከገንብ ውሥጥ ዘግቶበት ባለ ንስር ከገንት አምጥቶ ገንቡ ላይ ጥሉት ገንቡን ሰብሮ ገልገሎት ከወሰደ ቆጃላ በአትክልት መካከል ተተክሎ ቆይቶ ቤተመቅደስ ሲሰራ እንደባርያ የሚገዙለት 700 አጋንንት ሲቆርጡት ሲሉ እንደእሳት ፈጅቷቸው እርሱም ለመቃንም፤ ለመድረክም አልሆነ ብሎት ሳይቆርጠው ትቶት ከደጃፍ ወድቆ የነበረና የሀገራችን ንግሥት ማክዳ ጥበቡን ልታይ ወደርሱ በሄደች ጊዜ ዘንድ ስታስገድል ደሙ ቢነጥብባት እንደ ፍየል ሰኮና ሆኖ የነበረውን ቀርፎ የጫለሳት በዚህም ምክንያት ሰሉሞንና እርሷ በአንድ በአንድ ብር ለብጠው ከቤተ መካገብት ያስተመጡት ከርሱም በኋላ የተነሡ 28 ነገሥታት ተአምር እያደረገላቸው በአንድ በአንድ ብር እየለበሙት የቆዩ ነው፡፡ ሠላሳውን ብር ለይሁዳ ሰጥተው ገንዱን ለመስቀል አድርገውታል፡፡

በሰድስት ሰዓት ቀይ ግምጃ አልብሰው ግራ ቀኝ ፊት ጓላ፤ ሆነው እየገፉ እያዳፉ ወሰደው በግዕዝል ምድር በቀራንቱ ሰቀሉት፡፡ በቀራንቱ መስቀሉም ትንቢቱ ምሳሌው ይፈጸም ዘንድ ነው፡፡ ትንቢት “ወገብረ መድኃኒት በግዕዝል ምድር” ተብሎ ተነግሯል፡፡ መዝ 73:12

ምሳሌም፡- እስራኤል መና ከደመና እያወረደ ውኃ ከጭንጫ እያፈላቀ ይህንን እየመዝ ደጋ ደጋውን ሲወስዳቸው “ሐመይዎ ለእግዚአብሔር ወይ ቤሉ ይክልኑ እግዚአብሔር ሠራውግሶድ በገዳም ይዝብጥ ኩኩሐ ወያው ገዝ ግዮ” መዝ 77:19 እንዲል-ቆላተ የሳፍጥ ከሚባል በረሀ አውርዶ መናውንም ውኃውንም ከወትርው አብልጦ ሰጣቸው፡፡ ፍሬ ገን እባብ ጎናቸውን እየቀደደ ይፈጃቸው ጀመር፡፡ መሴ ወደጊታ ሲያመለክት እርዩ ብርት ሠርተህ ተራዳ

ላይ ሰቅለህ አይተው ይዳኑ አለው፡፡ እንዳለው ሆኗል፡፡ ተራራው የቀራንቱ ተራዳው የመስቀል ብርት የጊታ እባብ የዲያብሉስ ቁስሉ የጋጢአት በረሀ የሲኤል፤ አይተው አምነው የዳኑ የሐዋርያት የምእመናን፤ አይተው ያልዳኑ የአይሁድ የመናፍቃን ምሳሌ፡፡

ሲሰቅሉትም መገናፀፊያውን፤ኩፋሩን፤ ጠፈሩንና መነሳነሱን ለአራት ተከፋፍለውታል፡፡ ቀሚሱን ገን ሰብአ ሰገል የገበሩለት ሰፊት የሌለው ሥረጽ ሲያድግ የሚያድግ ገባራ ተአምር ነውና ኢንስጥጥ ወኢንግምድ አላ ንትፋሰስ ላዕሌሁ ለዘረከቦ ይርከቦ ብለው ዕጣ ተጣጥለውበታል፡፡

ሰቀሉ ምስሌሁ ክልጓተ ፈያተ አሐደ እምለፈ ወአሐደ እምለፈ ይላል ጥጦሰን በቀኝ ዳክርሰን በግራው ሰቀሉ፡፡ “ተፍለፄ ምስለ ጌጉያን” /ኢሳ 53:12/ ተብሎ ትንቢት ተነግሯልና፡፡ ኢሳጦስም ከራሱ በላይ በቀረው ሰንዝር ያህል “ኢየሱስ ናዝሬጂ ንጉሠ አይሁድ” ብሎ በዕብራይስጥ በጽርዕ በርማይስጥ ጻፈበት፡፡

በተሰቀለም ጊዜ ሦስት በሰግይ (ጠፍር) አራት በምድር ሰባት ተአምራት ታይተዋል፡፡ በላይ የፈጣሪያችንን ዕርቃን አናሳይም ብለው ፀሐይ ጨልጧል፤ ጨረቃ ደም ሆኗል፤ ከዋክብትም ረገፈዋል፡፡ በምድርም አዕባን ተፈትተዋል፤ መቃብራት ተከፍተዋል፤ ከ500-1000 የሚሆኑ መቃን ተነሥተዋል፤ የቤተመቅደስ መጋረጃ ከሁለት ተከፍሏል፡፡ መከራው እጅግ ጽኑ ነው፤ ሕግግቱንም ሊቃውንት በቁጥር 13 ብለው አስተምጦቸዋል፡፡

- | | |
|--------------------|-------------------|
| እነርሱም 1. ተአስር ድገሪት | 8. ተኮርያተ ርክስ |
| 2. ተስሕቦ በሀብል | 9. እክሊል ሦክ |
| 3. ወዳጅ ውስተምድር | 10. ፀዊረ መስቀል |
| 4. ተክይዶ በእግረ አይሁድ | 11. ተቀንዎ በትንዋት |
| 5. ተገፍቶ ግዕዝል ግምድ | 12. ተሰትሎ በዕፅ እና |
| 6. ተጸፍቶ መልታህት | 13. ሰሪብ ሐዋት ናቸው፡፡ |
| 7. ተወክሮ ምራቀ ርክሳን | |

እነዚህን ትኩሳቱን አብርዱልኝ ከመከራው አስታግሉኝ ላይል በትሕትና በትዕግሥት ተቀብሏል፡፡ “ኦ ትዕግሥት ዘኢከሠተ አፋሁ በሕግሙ በቅድሙ እለይረገዝም” እንዲል ቅፋ. ግር ቁጥ 126 ይህግ እንዲት ታል ሰንኳ አልተናገረም ግለት አይደለምን? ቢሉ

የትዕቢት የፍርሃት ቃል አልተናገረም እንጂ አሠሩን ለሚከተሉ አባባት ሊሆን ሰባቱን አጽራሐ መስቀል ተናገረልኝ።

እነርሱም

1. አምላኪያ አምላካዊ ነጽረኒ ወለምንት ገደገኒ
2. አባ ሥረደ ሉሙ ኃጢአተሙ እስመበዘሊየአምሩ ደገብሩ ሉቃ23.33 በመላእክት ያመጣዋል። አካሉ ደም ለብሶ እርቃኑን ተሰቅሎ አይተውት ደንግጠው እንዲሸሽ ተነጸፉ። ቅዱስ ሚካኤል ዝም አለ! ቅዱስ ገብርኤል ግን ተቆጥቶ ሲያጠፋቸው ሰይፉን መዘዘ። ባያውቁ ነው ሰ ይፍህን መልሰ አለው። “ሚካኤል እርመመ ወገብርኤል ተደመ” እንዳለ ቅዱስ ያሬድ ቸርነቱን እያደነቀ ቢለቀው የቤተመቅደስን መጋረጃ ከሁለት ከፍሎ ምድርን ሰንጥቆ ገባ እስከ ምጽአት ሲወርድ ይኖራል። ለዩ ከልዑቅ ምሕረቱ ለአብ ወጌሩቱ ለወልድ ወትዕግሥቱ ለመንፈስ ቅዱስ ዘበጦ ለመገጠሳዕተ ምክራብ ወረሰቱ ክልዒ ክፍለ “እንዲል ሃይ እበ ዘአትና ክፍል 9 ነዋ ወልድኪ ወነያ አምክ የሐ 19:26 ጌታ በተሰቀለ ጊዜ እመቤታችን የሐንሰ ነገሯት እየወደቀች እየተነሳች መጥታ ከእግረመስቀሉ ሆና ስታለቅስ ገናግ ሐሞት ሲያጠጡኝ በጦር ሲወጉኝ ብታይ በኃዘን ትሞት የለምን? ብሎ እናቱ ሆይ ልጅሽ እነሆ አላት! የሐንሰንም አነጓት እናትህ ልጅ ሁናት ብሎ አደራ አቀባበለ። ይህም ለጊዜው ለየሐንሰ ቢሆን ፍጻሜው ለሁላችን ነው።
4. ኢሉጂ ኢሉጂ ላማ ጠቅታኒ ግቴ 27:46 አይሁድ አልግስ ሲል ኢልያስ ያለ መስጊቸው ኢልያስ መጥቶ ሳያድገው ይመት ብለው ሆኑ ነገ አጠጥተውታል። ዲያብሉስም አምላኪ ካለግ ዕጅቅ ብእሲ ነው ብሎ ነፍሱን ከሥጋው ሊለይ በድፍረት ቀረበ። ጌታ ባለውታረ ነፋስ ወጥሮ መኑ አንተ መኑ ዝንቱ እያለ አስቀበጥርታል።
5. የም ትሂሉ ምስሊያ ውስተገነት ሉቃ 23:43 በቀኙ የተሰቀለው ጦስ ሰባቱን ተአምራት አይቶ አምላክነቱን ተረድቶ ተዘክረኒ እግዚአ በውስተ መንግሥትክ ተዘክረኒ አመላግም ምጽአትክ እያለ ሲግፀነው ባክርስ ለራሱ ጻዕረ ሞት ይዞት ያስዉገተዋል እርህን ትለዋለህ? አለው። እርሱም እኛ በንስቀል በኃጢአታችን ነው እርሱ ግን ለቢሃ ዓለም ብሎ ቢሰቀል አምላክን አትፈራውምን ብሎ ገሠጸው። ጌታም ራሱን ወደ ጦስ ዘንበል አድርጎ ወደ ግብጽ ሰንወርድ የነገርኩህ ሁሉ ተፈጽሟል! ከሞት በቀር የቀረ የለምና ሂድ ነት ግባ ብሎ በደሙ አትሞ ላከው። ወአገንጋሚ ለሁሉ ዘየዐትብ ፍጥሪህ ሕይወት ወአለተተ እምሊደህ ኩናተ እሳት ይላል ጠባቂዋ ሱራረ ፈርቶ እየዘኸ አንተ ግህ? ወደት ትሂላለህ?

አለው። አምላክ ሰው ሆኖ ተሰቅሎ በሞቱ ዓለምን አፋነ ለእኔም ደመግተሙን ሠጥቶ ላከኝ አለው። አዳም ነህን አብርሃም ይስሐት ያዕቆብ ነህን? አለው። አይደለሁም እጄን በሰው ደም ነክረ የናርሁ ሽፍታ ነኝ። ሰባቱን ተአምራት አይቼ አምላክነቱን ተረድቼ ብግፀነው ለዚህ ክብር አበቃኝ ብሎ 5493 ዘመን ተዘግታ የነበረች ገነትን በደመ ግገተሙ ከፍቶ ገብቷል።



- 6. አባ አመሐን ነፍሰ ወስተለደከ ሉቃ 23:46
- 7. ተፈጸመ ኩሉ የሐ 19:30 በነቢያት የተነገረው በመጽሐፍ የተጻፈው ሁሉ ደረሰ ተፈጸመ ሲል ነው። እኒህን ተናግሮ ራሱን ወደቀኝ ዘንበል አድርጎ ቅድሳት ነፍሱን በሥልጣኑ ከክብርት ሥጋው ለየ።

በሲኦል የነበሩ ነፍሳት በአካለ ነፍስ ወርዶ የተወጋ ጎኑን ቀኝ ከንዱን አባይቷቸው ይኸው ጥምቀት ቁርቧን ሆኖቸው ዲያብሉስ በዕብነ ሩካም ጽፎ ያኖረውን የዕዳ ደብዳቤ አጥፍቶባቸው ሰብሐት ለእግዚአብሔር ዘአውረሰን መንግስት ሰማያዊተ እያሉ እያመሰገኑ ወጥተው ገነት ገብተዋል። “ወገደገ ሥጋሁ ሰቁለ ዲበዕፀ መስቀል ወነፍሱስ ወረደት ወስተሲኦል ወፈወሰት ነፍሳተ እለሀለው ህየ ወፂወወት ሲኦል ወአገዐዘት ኩሉ ፍጥረታተ “እንዳለ አትናቲዎስ በሃይ.አበ.

ነፍሱ ከሥጋው ከተለየ በኋላ ለንጊናስ የሚባል ሐራዊ ቀኝ ጎኑን በጦር ወጋው። ውኃና ትኩስ ደም መንታ ሆኖ ፈሰሰ። ደሙን መላእክት በጽዋዕ ብርሃን ተቀብለው በዓለሙ ሁሉ ረዋተውታል። ለንጊናስ አንድ ዓይኖ ነበር፤ ደሙ ቢነጥብበት በርቶለታል። ኋላም ትንሣኤውን አይቶ መስክሮ በሰግፅትነት አርፏል። ወዘርዕየ ስምዐ ኮነ ወጽድት ወእቱ ስምዐ እንዲል የሐ 19:35

ወነሥሉ ሥጋሁ ለእግዚአ ኢየሱስ ወገንዝዎ በመጥጥሕ ዘሰንዱናት ይላል በ11:00 ሰዓት የሲፍ ዘእርግትያስና ኒቆዲሞስ ከኢላጦስ አስፈቅደው ሥጋውን ከመስቀል አውርደው ሽቱ እየረበረቡ በሐዲስ በፍታ ገነዙት። ሲገነዙትም ወአገበሰበሰ አፅይንቲሁ ይላል ዓናቹን ግልጽልጽ አድርጎ ቅዱስ እግዚአብሔር ቅዱስ ኃያል ቅዱስ ሕያው ዘኢይመውት እያላችሁ ገንዙኝ ብሏቸው እንዲሁ እያሉ ገንዘውታል። እክብራችሁ ሰማችሁ እንደገነዛችሁኝ እኔም እክብረ በሰማያዊ ዕንቁ መንበር እናራችኋለሁ ብሉም ተሰፋቸውን ነገሯቸዋል።

ከዚህ በኋላ በሦስተኛ ቀን የሚነሣ ነውና የሌልላላ አጽም ሙት እንዳነሳ ከነቢያቱ የአንዱ አጽም አነሣው እንዳይሉ የሲፍ ለራሱ ባሠራው ሰው ባልተቀበረበት አዲስ መቃብር ቀብረውታል። የሐ. 19: 41

ለምሳክ እንደአንግግ ወደዓለም ቢመጣ ይደገና ወተቱ ብርዙ ሳይታጣ በስታሞች አይሁድ አሉት ሐሞት ጠጣ። ዝና እንዳትቀር በገሃንም ነፍስ ላም በበደለ ሞተ ክርስቶስ። መስቀል ተሰቅሎ ያልአንዳች ጥፋት ገሐያዋን አምላክ እንደምን ይሙት? የሚሰግዱለትን ፈርተው መላእክት አይሁድ በእንጨት ሰቅለው በጦር ሲወጉት በችንካር ቸንክረው ደሙን ሲያፈሱት ወረታ ደም ብትሆን ፀሐይም ጽልመት ከዋክብት ቢረግፉ ብትርድ መሪት አይበዛም ቢያንስ እንጂ እሪ ቢል ፍጥረት። ሆኖ ከፋ መቃብር ምሕረት የሌላት ሰነቱን ጻድቅ ውጣ አለበቃች ያላት መጣላት ጌታዋ ዛሬስ ይውጣላት ለገዢ ተንከራታች ድንግል የኔ ቢዛ

በልጅሽ መስቀል መከራሽ ቢበዛ እንባሽ ጎርፍ ሆኖ ሲወርድ እንደዋዛ ወብት ደምግባትሽ ሲረግፍ እንደጤዛ ግንወ አይዘሽ ያለሽ የቱ ልብ የገዛ አንቺው ቻልሽው እንጂ ልብሽ በጎዘን ፈዛ። ጻድቅ ተኮንኖ ኃጥሉ ሲጻድቅ ሐቀኛ አልቅሶ ወሽታም ሲሰቅ ቀማኛው ሲደሰት ለጋስ ሲሳቀቅ ምን አልሽ ይሆን ዓለ ም ምንተናገረሽ ሐቅ? ምድሪቱ ዝም አትበይ መስከሪ ሀቁን ነባጣውን ግቅናት ማንሣት ምውቱን ያሸልግል እንጂ ያስቅላልን? ምስጋና ይድረሰው ክብር ይግባው አሜን በሞቱ ገድለው ጨካኝ ሞትን። ሲኦል ጦም አደረች አጋንንት አፈሩ ምርኪቸው ተነጥቆ ባጃቸውን ተሩ።

ኢሳ 25:8 | ቆሮ 15:54 | ሉጥ 3:18

ለ- ዕረፍቱ ለአባ መቃርስ ዘየዐቢ

መቃርስ (መቃርዮስ) ማለት ቅዱሱ ለእግዚአብሔር ማለት ነው። ሣራቸው ሳሉዊር ነው። አባታቸው አብርሃም እናታቸው ሣራ ዳባላ። አባታቸው ከሆን ነበር። የተወለዱት በብስራተ ኪሩብ ነው።

እካለ መጠን ሲያደርሱ ግድ ብለው ይህ ቀረሽ የማትባል ቆንጆ አጭተው አጋቧቸው። በድንግልና ለመኖር ይሹ ነበርና አመመኝ ብለው ከቤተ እግዚአብሔር ገብተው ከዚያ ሰነበቱ። ሲመለሱ ሙሽራት ሞታ አገኙ። እርሷን በድንግልና ሳለች የወሰዳት እኔም በእዚሁ እንድናር ፈቅዶ ነው ብለው ደስ አላቸው።

አባት እናታቸውም ብዙ አልቆዩም ተከታትለው አረፉ። ንዘናቸውን በሠረሱ በኋላ ያለውን ሀበት ንብረት ሁሉ ሰጥተው መጽውተው ማዕ ፈንቅሰና ተቀብለው ከቤተእግዚአብሔር በዓት ሠርተው ተቀመጡ። ስይጣን ለምቀኝነት አያርፍምና ግብራቸውን ጠልቶ ሞታቸውን ሽቶ ላብ እነሳባቸው። ለሀገሩ ባላባት አንዲት የደረሰች ልጅ ነበረችው

በዝመት ጸናሰች። ልጄ ምነው እንዲህ አደረግሽ ብሎ አዘነ። ሰይጣን ለጸዙ ምክንያት አድርጎ መርጧታልና ቤተእግዚአብሔር እጅ ልንሳ ብሄድ አባ መቃርስ እንዲህ አደረገኝ አለች። ተቆጥቶ ሄዶ እጅ እግራቸውን አስሮ ይገርፋቸው ጀመር። ይህን ያህል የምትገርፈኝ ምን በደልሁህ? አሉት። በደልህንማ አንተው ታውቃለህ ብሎ ሥጋቸው እስኪተፈተፍ ድረስ አብዝቶ ገረፋቸው።

ይህም አልበቃ ብሎት በሰንሰለት አስሮ እየጎተተ ሲወስዳቸው ሁለቱ መላእክት በእምሳለ ወራዙት ቀርበው ምን አጥፍቷል ነው። አሉት። ልጄን አስነውሮ እኔን አሳፍሮ ነው አላቸው። ይህንን ለእንደማያደርግ እናውቃለን፤ ባይሆን እስክትወልድ ድረስ ልብሷን ቀለሷን ይሰጣል በዋስ አሰናብተው አሉት። ማን ይዋሰዋል? አለ። ሕማማቸውን አይቶ ያዘነ አንድ መንገደኛ እኔ እዋሳለሁ ብሎ አስለቀቃቸው።

ከቀስላቸው ሲድኑ መልአኩ መጥቶ ለዚያች ሴት ቀለሷን ልብሷን አትሰጥምን? አላቸው። ቅርጫት እየሰሩ ሸጠው ሲሰጧት ቆዩ። የመውለጃ ጊዜዋ ሲደርስ ምጥ ፀንቶባት አራት ቀን ተጨነቀች። እናቷ ልጄ ጌታን ያስቀየምሽው ነገር እንዳለ አለችት። የአባቱን ቁጣ ፈርቼ እንጂ የጸንሰኩት ከአባ አይደለም አለች። ያን ካህን በከንቱ አስቀይመኝዋል አሁንም ሳትሞት እንማጸነው ብለው ሲሄዱ በመንፈስ ቅዱስ ተገልጦላቸው ይህም ውዳሴ ከንቱ ሲሆንብኝ ነው ብለው ከበዓታቸው ወጥተው ሲሸሹ መልአኩ በከንቱ ነጥቆ ገደመ አስቂጥሶ አድርጓቸው ይህ ቦታ የአንተና ልጆችህ ነው። እንዲህ አድርግ እንዲህ አታድርግ ብሎ ሥርዓት ሠርቶባቸዋል።

አጋንንት እየተፈታተኑ ቢያስቸግራቸው መልአኩ መርቶ ከአባ እንጠንሰ አገናኛቸው ሥርዓተ ምንኩስና ተምረው ተመለሱ ጓላም አባ እንጠንሰን ገንዘው ቀብረዋል። ከዚህ በኋላ ግን መከራውን በትዕ ግሥት ሰይጣንን በጸሎት ድል ነጥተውታል። አንድ ቀን አጋንንት ከበዓቱ ደጃፍ እሳት አንድደው ፍፃሜውን እየታፈኑ ይጥሉባቸው ጀመር። ስመ እግዚአብሔር ጠርተው ቢያማትቡባቸው እንደ ጢስተነው እንደ ትቢያ በነው ጠፍተዋል። ጓላም ጌታ ሰነገድላቸው እንዲገለጽ ብዙ ደቀመዛሙርትን አመጣላቸው፤ ሥርዓተ ምንኩስና አስተምረዋቸዋል።

በዘመናቸው በሀገረ አውሲም ትንሣኤ መታን የሚል መናፍቅ ባሕታዊ ተነሥቶ ምእመናንን ሲያስተምር ሄደው ወንድሜ የዘሩት ሲበቅል የተከሉት ሲጸድቅ አላየሁምን ብለው በምሳሌ አስተምረው አንድ መታም አሥነሰተው አሳይተው አላምነውታል። በመጨረሻም በሰማቸው የተማጸነ ከዕዳ ከፍዳ እንደሚድን ተሰፋቸውን ተቀብለው በተወለዱ በ97 ዓመታቸው በዚህ ዕለት አርፈዋል።

• የነበሩት በ4ኛው ም.ዓ. ድ-ላ-ክ ነው።

ቅዱስ መቃርቦስ የመንፈስ አርበኛ	በእምላክ ዘንድ ከፍ ቢል ክብርና ሞገሱ
በጸሎት ድል ነጥው የሰውን ደመኛ።	የሚያነጋግረው መልአክ ነበር ለርሱ።
የጸሎም ብልጽግና ግለፋን አለቦ	ያለጋጠሉት ሰውን ግስቀዋል
በትገርምት ኖረ በአራዊት ተከቦ።	የጓላ የጓላ ያመጣል መረገም።
የጠላት ፈተና መሆኑን ተረድቶ	በመልካም እንድትኖር ሳያገኝህ ፍጻ
ሲገርፉት ዝም አለ በትዕግሥት ፀንቶ።	ፈጽሞ አታሰብ ግንንም ልትገዳ።

ሊሳ1:16 1 ተሰ 5:15 2 ቆሮ 13:7

መጋቢት 28 ሀ. ቀዳም ስዑር

ዐባይ ሰንበት! ቀዳም ስዑር ትባላለች። ዐባይ ሰንበት መባሏ ጌታ በጥንተ ፍጥረት ከእሱድ እስከ ዓርብ ስድስቱን ቀናት ሲፈጥር ሰንብቶ በሰባተኛዋ በቀዳሚት አልፈጠረም። ዕረፋባት ሲል ሥራውን ፈጽሞ አርፎባታል። ወእእፈፈ እግዚእን እምኩሉ ዘእኀዘ ይግበር እንዲል ዘጸ 20:11

3500 ዘመን ሲፈጸምም ከሰማያት ወርዶ ከድንግል ተወልዶ ሰው ሰውኛውን ኖሮ የማዳን ሥራ ዐርብ በመልዕልተ መስቀል ፈጽሞ በአዲስ መቃብር አርፎ ውሎባታልና ስለዚህ ነው።

ስዑር መባሏም ደቀመዛሙርቱ ዓርብ ሕማሙን ሞቱን አይተው እሞታለሁ ብሎን ሕማሙን ሞቱን አየን፤ እነሳለሁ እንዳለንስ ትንሣኤውን ሳናይ እንቀራለን ብለው ከምግብ ተከልክለው ሲያዝኑ ውለዋል። ስዑር መባሏ ብትሻር አይደለምን ብለው ሲሰሩባት ተድላ ደስታ ሲያደርጉባት የሚውሉ ቢኖሩም እውነታው ግን እንዳልነው ሕማሙን ሞቱን እያሰብን የምንጽምባት የምናዝንባት ስለሆነ ነው። በነገህ ካህናት የነገህ ተግባራቸውን አድርሰው ገብረ ሰላሙ በመስቀሉ

እያሉ በዘመነ ኖህ ርግብ “ሐጸ ማየ አይገ” “ነትገ ማየ ድምሳሴ” ስትል ቂጠማ የወይራ ቅጠል ይዛ እንደተገኘች “ሐጸ ማየ ኃጢአት” “ነትገ ማየመርገም” ሲሉ ቂጠማ ለምእካሌናን ያድላሉ።

ለ. ዕተፍቱ ለቂጠንጢኖስ ጻድቅ (272 - 337 ዓ.ም)

ሀገሩ በራንጥያ (ቁስጥንጥንያ) ነው። አባቱ ቁንስጣ ይባላል። የበራንጥያ ንጉሥ ነበረ። መንግሥት ለማዳረስ ወደ ሰርቪያኒስ ሔደ። ዕሊኒን ከባህር ተጥላ አግኝቷት ሚስቱ አደረጋት። አረሚ ቢሆንም ቅሉ ከፋት የለውም ነበር። ዕሊኒ ግን አረሚ በመሆኑና ልጇን ልታስጠምቅ ባለመቻሏ ታዝን ነበር። ዳሩ ግን ጌታ ዓምደ ቤተክርስቲያን እንዲሆን መርጦታልና ከእናቱ ትምህርተ ክርስትና እየተማረ ከክርስቲያን ጋር እየተባበረ መንፈሳዊ ሆኖ አደገ።

አካለ መጠን ሲያደርስ አባቱ ሥርዓተ መንግሥት አውጥቶለት ዘውድ ደፍቶለት በሁለት ዓመቱ አረፈ። በብራንጥያ ሰባት ዓመት ከነገሠ በኋላ ሮማውያን ንጉሥ መክሰምያኖስ አገዛዝ አጽንቶብናልና መጥተህ አድነን ብለው ላኩበት። ሲያሰበው ውሉ ሊሊት በሕልሙ “በዝ ትእምርተ መስቀል ትመውያ ለጸርክ - ጠላትህን በዚህ ትእምርተ መስቀል ታቸንፈዋለህ” የሚል ጽሑፍ የተቀረጸበት የብርሃን መስቀል አየ። ምን ይሆን እያለ ሲያወጣ ሲያወርድ የታዘዘ መልእክ መጥቶ እንዳየኸው አድርገው አሠርተህ ያዝ ታቸንፈዋለህ አለው። ከዘውዱ ጀምሮ እስከ ተራ የጦር ዕቃ ድረስ በሁሉ ላይ መስቀል አስቀርጾ ገጥሞ ድል አድርጎታል።

ከዚህ በኋላ ሮምን ጠቅልሎ መግዛት ጀመረ። በዓመቱ “አብያተ ጣዖታት ይትዐፀዋ ወእብያተክርስቲያናት ይትራጎዋ” ብሎ አውጀ በመክሰምያኖስና ዲዮቅልጥያኖስ ዘመን የፈረሱ የተተኮሱ አብያተ ክርስቲያናትን አሠራ፤ የተዘረፉ ንዋያት ቅድሳትን መለሰ፤ አብያተ ጣዖታትን አፈረሰ፤ ርስት ጉልታቸውን ለቤተክርስቲያን ሠጠ። ይህም በቤተክርስቲያን ታሪክ ለክርስትና እምነት መስፋፋት ከተደረጉ አስተዋጽኦዎች አንዱና ታላቁ ነው።

በኩረ ሰይጣን አርዮስ የተወገዘበት፤ እምስቱ አዕማደ ምስጢር፤ ጸሎተ ሃይማኖት፤ የተረቀቀበት ሌሎችም ድርሳናት የተጻፉበት

የመጀመሪያው የሊቃውንት ስብሰባ (ጉባኤ) በኒቅያ የተደረገው ርርሱ ዘመን መንግሥት በርሱ ፈቃድና ጥረት ነው። ሙሉ ታሪኩ በክፍል 1. ገጽ 63

በመጨረሻ ስነ በዓል ለማየት ኒቆምድያ ደርሶ ሲመለስ ታመመ በሊቀጳጳሳቱ በአባ ሰል ጴጥሮስ ተጠምቆ በተወለደ በ65 ዓመቱ በዚህ ዕለት ዐርፏል። ቂጠንጢኖስ ጥምቀት ነጭ ልብስ ናት። ደጋ ብበድል ፍርድ ባንድል አሳድፋታለሁ እያለ ያሰብ ነበር። በፍጹሟ ዘመኑም መጠመቁ ስለዚህ ነው። ይልቁንም አብያተ ክርስቲያናትን ከማሠራት ክርስቲያንን ከጥፋት ከመታደግ የበለጠ አለን? ደጋ ብበድል ፍርድ ባንድል ላልከው ግን ፈቃደ እግዚአብሔር ጠይቀን ሕግ እንሠራለሁለን ብለው ፍትሐ ነገሥትን፤ ግሩም ቅዳሴንና ሕንፃ መነኮሳትን ጽፈው ቢሰጡት እንጂ ሠለስቱ ምዕትን ድጋ ብበድል ፍርድ ባንድል እናንተ መከራ ተቀብላችሁ የምትገቡባትን መንግሥተ ሰማያትን ልወርስ እችላለሁን መንግሥቱን ትቺ ገዳም ገብቺ እንድናር አሰናብቷች እናንተ የወደዳችሁትን አንግሣችሁ ኑሩ ብሎ ሕልቀተ ወርቁን፤ ሕለተ ወርቁንና አክሊለ ወርቁን ሰጥቷቸው ነበር። ከብሩንም አባ ብሶይ አይተው መስክረዋል። በዓታቸውን ዘገተው ሲጸልዩ ቂጠንጢኖስ በአካለ ነፍስ መጥቶ ሰላም ለክሙ እ ብፁዓን መነኮሳት አላቸው፤ አንተም እንጂ በዘመንህ ቀርነ ሃይማኖት ቆሟልና ብፁዕ ነህ አሉት። ከሄደ በኋላ ለደቀመዛሙርቱ ነግረዋቸዋል።

ዜና አበው

ደግ እናት ዕሊኒ በእምነቷ ጸንታ	አልቀረም በከንቱ ቂጠንጢኖስ ነግሦ
ደግ ልጅ አሰገኘች የሚሆን አላችታ	አይተን ደስ ተሰኝን ጠላት ተደምስሶ
ሰላም ለጠግው ሕዝብ ለሚሻ ጸጥታ	መንግሥት የእግዚአብሔር እውቆ መሆኑን
ታላት በው እንዲሆን እምላኩ መርጠት	አገለገለበት ፈጣሪ እምላኩን።
ለቤተክርስቲያን ሙሉላ ሆናት።	ሰዎች እንታቢይ በሹመታችን
የሰግዕታቱ ደም እንደገርፍ ፈሶ	በሀብት እንመካ አይጠፋ መስሉን
ትቢያ ሆኖ እጽግቸው በምድር ተነስገሶ	በጎ ልንሠራበት ነው የተሰጠን።

መጋቢት 29 - ብሰራት (በዓል ትስብእት)

ታሪኩ በክፍል 1 መጽሐፍ ገጽ 110 ተጽፏል

“ሞተ በፈቃዱ ወተቀብረ በሥምረቱ” ሃይ. አቢ. ዘአትና. እንዲል። በፈቃዱ ሞቶ በውዱ ተቀብሮ ሦስት ቀን ሦስት ሌሊት በከርሠ መቃብር አድሮ መግነዝ ፍቱልኝ መቃብር ከፈቱልኝ ሳይል በገዛ ሥልጣኑ በዘመነ ማርቆስ እሁድ በመንፈቀ ሌሊት ተነሰቷል። “ወተንሣእኩ በሥልጣኑ - ባሕቲትየ” እንዳለ ቅ-ቂርሱስ

የተቀበረ ዓርብ በሠርክ የተነሣ እሁድ በመንፈቀ ሌሊት ከሆነማ 3 ቀን 3 ሌሊት በመቃብር ቆየ መባሉ እንደምን ነው? ቢሉ ዕለተ ዓርብ ከሦስት ታከፍሏል። ከነግህ እስከ ቀትር ሰዓቱ አራት ነው። ብርሃን ሆኗል፤ ቀትር ኮነ ሌሊት ወጸልመ ኩሉ ዓለም እንዲ ሉቃ 23 : 44 አንድ ሌሊት። ከዘመኝ እስከ ሠርክ ሰዓቱ አራት ነው ብርሃን ሆኗል። ሁለተኛ ቀን፤ ሌሊቱ ሁለተኛ ሌሊት፤ ቅዳሜ ቀኑ ሦስተኛ ቀን ሌሊቱ እስከ መንፈቀ ሌሊት ሦስተኛ ሌሊት ነው። ያውሰ ቢሆን የተቀበረ በሠርክ ነው። እስከዚያ ያለው ስለምን ተቆጠረ ትለኝ እንደሆነ ሕማሙ ሞቱ ቁጥሩ ከዚያው ነውና።

ትንሣኤውን በሦስት ቀን ያደረገው በ2 ወይም በ4 ያሳደረገው ስለምንድር ነው? ቢሉ ትንቢቱ ምሳሌው ይፈጸም ዘንድ ነው። ትንቢት - እርሱ ባለቤቱ “እስመ በከመ ነበረ ዮናስ ውስተ ከርሠ እንበሪ ሠሉስ መዋዕለ ወሠሉስ ለያልየ ከማሁ ይነብር ወልደ እግለ እመሕያው ውስተ ልቦ ምድር ሠሉስ መዋዕለ ወሠሉስ ለያልየ” ብሉ ተናግሯል። ማቴ 12:40

ምሳሌም ዮናስ ሦስት ቀን ሦስት ሌሊት በከርሠ እንበሪ አድሮ ወጥቷል። ከርሠ እንበሪ የመቃብር ዮናስ የጌታ ምሳሌ ነው። ትንቢቱን ባወቀ ተናገረ ምሳሌውንም ባወቀ እስመሰለ ፍጻሜው ግን ኃጢአትን በምድር፤ መርገምን በመስቀል፤ ሞትን በሲኦል፤ ጥፋትን በመቃብር ማጥፋቱን ለማጠየቅ ነው። “እስተገፈረ ኃጢአተ በዲበምድር መሠዕረ መርገመ በዲበ ዕፅ መስቀል ወለብጠለ ሞተ በውስተ ሲኦል ወነሠተ ሙስና በውስተ መቃብር” እንዲል። ሃይ. አበመቃብሩን ሲጠብቁ የነብሩ አራት ሞቶች መግነዝ ፍቱልኝ

መቃብር ከፈቱልኝ ሳይል በአካለ ብርሃን ሲነሣ፤ መላእክት ከእግሩ እንደሻሽ ተነጽፈው ሲያመሰግኑት ደንግጠው ሲቻኩሉ ወደ አይሁድ ሄደው ተነሣ አሏቸው። በሄዱ መቃብሩን ተከፍቶ አገኙት። ልብሳቸውን እየቀደዱ ይጮኹ ጀመር። 400 ወቂት እንስጣችሁ ተኝተን ሳለ ደቀመዛሙርቱ ሰረቁት በሉ አሏቸው።

ደቀመዛሙርቱ አይሁድን ፈርተው ተሸሽገው ነበር። ማርያም መግደላዊት ግን ሽቱ ይዛ እንዘ ዓዲሁ ጽልመት ይላል ጎህ ሳይቀድ ሄደች። ሌሎችም ተከታትለው ከመቃብሩ ደረሱ። ጌታችንን ወስደውታል እያሉ ሲያለቅሱ መልእክት ለምን ተኃሥሣሁ ለሕያው ምስለምውታን ተንሥኦ አሁሉ ዝየሰ ስለምን ሕያውን ከሙታን መካከል ትፈልጉታላችሁ? ተንሥቷል ከዚህ የለም፤ ይልቁንስ ተንሥቷል ገሊላ እቀድማችኋለሁ ያላችሁን አስቡ ብላችሁ ለደቀመዛሙርቱ ንገሯቸው አላቸው። ሄደው ተናገሩ። ኢፕሮስና ዮሐንስ እየሮጡ ሄዱ። በደሮ ለኢፕሮስ ይላል ዮሐንስ ቀድሞ ደረሰ። ነገር ግን ርዕሰ ነውና ከውጭ ሆኖ ጠብቆ ከኢፕሮስ በኋላ ገባ፤ መግነዙን እንጂ እርእሱን አላገኙም፤ በእውነት ተንሥቷል እያሉ ተመለሱ።

ማርያም መግደላዊት ግን የደረሰበትን ሳላውቅ አልሄድም ብላ ቆማ ታለቅስ ነበር። ጌታ ከወደኋላዋ መጥቶ ምን ሆነሽ ታለቅሺአለሽ? አላት። ጠባቂ መስሏት ጌታዬ አንተ ወስደኸው ከሆነ ሽቱ እንድቀባው ያደረግህበትን አሳየኝ አለችው። ማርያም ብሉ ስሟን ሲጠራት ጌታ መሆኑን ተረድታ መምህር ሆይ ብላ እጅ ልትነሳው ቀረበች። ኢትልክፍኒ እስመ ዓዲ አሀረጉ ጎበ አሉየ ገና ወደ አባቴ አላረግሁምና አትንኪኝ አላት። ይህ ሲቶች ሥጋ ደሙን መቀበል እንጂ ማቀበል አለመቻላቸውን ያጠይቃል። ኋላ ቶማስን ጎኑን ያስዳስሰዋልና። ዮሐ 20:27 ሄደሽ ለደቀመዛሙርቱ ተነሣ ብለሽ ንገሪያቸው አላት፤ ሄዳ አብስራቸዋለች። ዮሐ 20:11-17

በእመቤታችንም ያመጣዋል፡- በነግህ ብትሄድ ደንጌያው ተገልብጦ መግነዙ ተቀምጦ አገኘች። ምርር ብላ ስታለቅስ ጌታ ሰማያዊ ግምጃ ተጎናጽፎ አካሉ እንደ ፀሐይ አብርቶ መጥቶ ብታለቅሺ ብታለቅሺ አትደክሟምን? አላት። አይሁድ መስቀል መግደል እንዳይበቃቸው ሥጋውን ወስደው ንዘን ጨመሩብኝ አግኝቼው ቢሆን ዘተጽናናው ነበር አለች። በውኑ በጦር የተወጋ ጎኑን፤ በችንካር

የተቸነከሩ እጆቹን እግሮቹን፤ በአከሊሉ ሦስት የተቆራረሰ ራሱን በታዩ ትጽናኛለሽ? ይልቁንስ አይሁድ በልጅሽ ተግምለውበታል፤ እንቺ ግን ከጎዘንሽ ተጽናንተሽ ወደ ቤትሽ ሂጂ አላት። ነገሩን የምታውቅ ትመሰላለህ፤ እባክህ ያለበትን አሳየኝ አለችው። ፍጹም ገዘኗን አይቶ አይሁድ የሰቀሉት እንቺም የምታለቅሺለት አንድ ልጅሽ እኔ ነኝ አላት። ደስ አላት እናቲ ሆይ አይሁድ መነሣቴን ሊያስተባብሉ ከዚህ ይመጣሉና ምክንያት አገኘን እንዳይሉ ወደ ደቀመዛሙርቲ ሂጂ ብሏት ሄዳለች።

ላሐ-ማርያም ሉቃ 24:10



ዲሞስ ጌታ በመስቀል ሆኖ የተደረጉትን ሰባት ተአምራት አይቶ ደግ ሰው አስትያለሁ ብሎ አዝኖ ሳለ ጌታ በሕልሙ ሞቺ የቀረሁ መሰለህን? ግረኝ ብትለኝ እምርህ የለምን ሲለው አየ። በነገህ አይሁድ መጥተው ሥጋው ተሰርቶልኝ ጠባቂዎችን አስጠርተህ መርምርልን አሉት። ሲመረምራቸው አንዱ ኢፕርስና ዮሐንስ ሠረቁት፤ ሁለተኛው አሥራ አንዱ ሁሉ ሠረቁት፤ በሦስተኛው ዮሴፍና ኒቆላዎስ ወሰዱት አሉ። አራተኛውን እውነቱን ንገረኝ ብሎ ቢገሥፀው ከእንቅልፍ ስንነቃ ከውኃ ነድጓድ ተጥሎ አገኘነው ፤ ይህንንም ያደረጉ ደቀመዛሙርቱ ይሆናሉ ብለን እንጂ ሲወሰዱትስ አላየንም አለ። አራቱንም ከግዞት ቤት አስገብቶ የመቶ አለቃውን ከነጭፍሮቹ አስከትሎ ከመቃብሩ ሄደ። መግነዙን አይቶ ደቀመዛሙርቱ ወሰደውትስ ቢሆን ይህንንም ባልተውት ነበር ብሎ መግነዙን ይዞ ያለቅስ ጀመር። እኔስ ጌታ እንደተነሳ ይህም መግነዝ ዕውር እንደሚያበራ እምናለሁ ብሎ መቶ አለቃውን ቢዳስሰው የጠፋች አንድ ዓይኑ በርታለታለች። ወዲያውም ዮሴፍ ኒቆላዎስን ጠርቶ አስመሰክራቸው። አይሁድ እነርሱ ከኛ እድል ፈንታ ጽዋ ተርታ የላቸውም፤ አንተ ተነሣ የምትለው ግን ያውልህ ከጉድጓድ ወድቆልህል አሉት። ከመቶ አለቃው ጋር ተሸከሞ እምጥቶ ከመቃብሩ አግብቶ ደንጊያውን ገጥሞ ጌታዬ ሆይ የአንተ ክብርህ የአይሁድ ሐሰታቸው በዚህ መት ይገለጥ ዘንድ እለምንሀለሁ ብሎ ለመነ። ሙቱ ተነሥቶ በጌታ ቀኝ የተሰቀለ ጥጠስ መሆኑን የጌታንም ክብር መሰክሯል። አይሁድ ፈርተው እየተጫጫሁ ይሸሹ ጀመር ያዟቸው አትልቀቀለቸው ብሎ ሥጋቸው እስኪተፈተፍ ድረስ በጎመድ አስገርፏቸዋል።

ወዲያውም ተነሣ ብሎ ከሂርድስ ላከበት። እሱም መግነዙን፤ ዓይኑ የበራለትንና ከሞት የተነሣውን አያቸው ዘንድ ላከልኝ ብሎ ላከበት። እውነት መሰሉት ላከለት። ሰዎቹን በሰይፍ አስመትቷቸው በሰማዕ ትነት አርፈዋል። እርሱንም በሐሰት ከቂሳር አጣልቶ ከሚስቱና ከሁለት ልጆቹ ጋር በሰይፍ አስመትቶት በሰማዕትነት አርፏል። ግብ. ሕግ

ከዚህ በኋላ ከደቀመዛሙርቱ ሁለቱ ቀለቶችና ኒቆላዎስ ከኢየሩሳሌም 60 ምዕራፍ ወደምትርት ወደ ኢግሁስ የርሱን ነገር እየተጨዋወቱ ሲሄዱ ከወደኋላቸው ተከትሎ ይህ የምትሉት ነገር ምንድነው? አላቸው። ቀለቶች አንተ ለኢየሩሳሌም እንግዳ ነህን? ናዝሬዊው

አያሱብን አይሁድ ጸልተው ተመቅኝተው እንደሰቀሉት አልሰግህምን? እኛም ወልደ አምላክነቱን አምነን ተከትለንው ነበር፤ ዛሬም በነገህ ሴቶች ወደ መቃብሩ ሄደው ሥጋውን አላገኙም፤ ተመልሰው መጥተው ተነሥቷል አሉን። ይህንንም ሴጥርስና ዮሐንስ ሄደው አይተዋል አሉት። እናንተ ዝንጉአን ብትሆኑ እንጂ እሱማ እንዲሞት እንዲነሣ ነቢያት ትንቢት ተናግረውለት የለምን እያለ መጻሕፍትን ይተረጉሙላቸው ጀመር።

ከሚሄዱበት ሲደርሱ መሸቷል ከእኛ ጋር እደር ብለው ግድ አሉት። ማዕድ ሲቀርብ ንብሰቱን አንስቶ ባርኮ ሰጥቶ ተሰወራቸው። ወተከሥታ አእይንቲሆሙ ይላል ጌታ መሆኑን አውቀው ወደኢየሩሳሌም ተመልሰው ለሐዋርያት ነገሩ። ወዲያውም ጌታ ከዝግ ቤት እንዳሉ በማይመረመር ጥበቡ ከመካከላቸው ቆሞ ሰላም ለክሙ አላቸው። ምትህት መሰሏቸው ታወቁ። በጦር የተወጋ ጎኑን በችንካር የተቸነከሩ እጆቹን እግሮቹን አሳይቷቸዋል። በዚያውም ላይ ንሥኡ መንፈስ ቅዱስ ለእለ ንድግሙ ኃጢአት ይትገደግ ሎሙ ወለእለ ኢገደግሙ ኢይትገደግ ሎሙ ብሎ በምድር ያሠሩት በሰማይ የታሠረ በምድር የፈቱት በሰማይም የተፈታ ይሆን ዘንድ ሀብተ ክህነት ሠጥቷቸዋል። ሉቃ 24: 1-43

በመቃብር አድር ሦስት ሌሊት ሦስት ቀን ላይል መግነዝ ፍቱ አንሠ ደንጊያውን ብርሃን ተነናጽፎ ሲነሣ መድኃኒት ሲያስቀረው አልቻለም ሞት ይዞ እርሱን። አይሁድ እርሱን ሰቅለው ደስ ሲላቸው ከሙታን ቢነሣ ፍርሀት ዋጣቸው። በብርሃን ሲተካ የሌቱ ጽልመት መላእክት ከበው ሲያመለግኑት ሙታን ናቸውና የአይሁድ ሠራዊት

ያንኮራፋ ነበር ተኝተው መሬት። ገና ወላጆቹ ዋሉ ተደስተው በገዛ ሥልጣኑ ጌታ አምላካቸው ከሙታን ተነሥቶ አይተውት በሳይናቸው እምነቱ በአምላኬ ታላቅ ነው የጸና ሞቼ ብቀርም እነሣለሁና። እማፀንሃለሁ ጌታ ፈጣሪዬ ጓላ እንድታነሣኝ በገ ግብር አዝዬ እንተኑ ጌታዬን አባቴን መስደ።

መጋቢት 30 - ዕረፍቱ ለሰምሶን መስፍን

ሰምሶን ማለት ሐዲሱ ለእግዚአብሔር ማለት ነው። ትውልዱ ከነገደ ዳን ነው። አባቱ ማጉሄ እናቱ እንትኩይ ይባላሉ። እንትኩይ ዕፁተ ማህፀን ሁና ስታዝን ትናር ነበር። አንድ ቀን እንጫት ስትለቃትም የታዘዘ መልአክ መጥቶ ደግ ልጅ ትወልዳለሽ! የወይን ጠጅ

ከመጣት ርኩስም ነገር ከመብላት ተጠበቂ፤ ለባልሽም ንገሪው! ሕፃኑ ለእግዚአብሔር የተለየ ነውና በራሱ ላይ ምላጭ አያርፍበትም አላት። ለባሏ ነገረችው። ሁለተኛ ሲገለጥልሽ ንገሪኝ አላት። ሁለተኛ ተገልጸ ደግ ልጅ ትወልዳለሽ አላት። ቆየኝ ባሌን ልጥራ ብላ ጠርታ አመጣችው። ለርሷ የነገራትን ሁሉ ነገረው። የፍየል ጠባት አርዶ ሥጋውን አወራርዶ መሥዋዕት አቀረበ። መልአኩ በዘንጉ ቢነካው ተቃጥሎለታልል። እሱም በጢሱ ዐርጓል። መልአክ አይተው አያውቁም ነበርና ወዮልን እንሞታለን አላት። እኛ ከሞትንግ ልጁን ማን ይወልደዋል? አንሞትም አለችው። ወዲያውም ሰምሶን ተፀነሰ።

ተወልዶ ባደገ ጊዜ ኃያል ሆነ። በአሥራ አምስት ዓመቱ ከአባቱ ጋር ወደ ኢሉፍሊ ሄደ። በመንገድ ተለይቶ ዱር ቢገባ ግሩም አንዝሳ አገኘው። በጡጫ መትቶ ገድሎታል። ሲመለስም አስታውሶ ቢያየው አንህብት በእፋ ውስጥ ግር ሰርተው አገኘ። ማሩን ቆርጦ ከአባት ከእናቱ ጋር ተመገቦታል።

በኢሉፍሊ ያያት ቆንጆ ነበረች። አባቱን አጋባኝ አለው። ተስፋ ከተነገረላቸው ከእስራኤል ሴቶች እንጂ ከእሕዛብ ሴቶች አታገባም ብሎ ከለከለው። እርሱ ግን ወድጃታለሁና አጋባኝ ብሎ ግድ አለ። አቋቁ አጋባው። ሠላሳ ያህል ጊዜዎች ተመርጠው ሲያጨዋውቱት ካገኛችሁት ሠላሳ መጎናፀፊያ ሠላሳ ቀሚስ እሰጣችኋለሁ። ካላገኛችሁት ግን እናንተ ትሰጡኛላችሁ ብሎ “እምአፈበላፂ ተረከበ መብልፅ ወእምአፈ ሕሱም ተረከበ ጥዑም ከበላተኛ አፍ መብል ከክፉም አፍ ጣፋጭ ተገኘ” የሚል ምሳሌ ነገራቸው። ሦስት ቀን ሲያሰቡ ቆይተው የማይሆንላቸው ቢሆን ሚስቱን ጠይቀሽ ንገሪን ብለው አስጨነቋት። ጠይቃ ነገረቻቸው። በቀጠሮ ቀርበው ምሳሌህን እንንገርህ አሉት። እሺ አለ። “ከእንበሳ የተፈራ ከግር የጣፈጠ ምን አለ? ከእንበሳ አፍ ግር አግኝተህ በልተህል” አሉት። “እምአያሥራህክም ለዕገልትየ እምኢረከብክዋ ለምሳሌየ - ሚስቴን ባታሰጠኝታት ኖሮ ምሳሌየን ባላገኛችኋት ነበር” ብሎ ተናዶ ወደ ጊዳ ወጣ። ሠላሳ ያህል ነጋድያን ሲያልፉ አግኝቶ ጭንጭናቸውን ሰብሮ መጎናጸፊያና ቀሚላቸውን ገፍ አምጥቶ ሠጣቸው። በዚህም አዝና ወደ ሀገሩ ተመለሰ።

ከሦስት ወር በኋላ የበጎ መከት ይዞ ቢመጣ አግቶ ግለሰቦችን ቀረባ ብለን ለግዚህ ዳርፍተን። ከወደድህ ታናሽን አግባ አለው። ወደኋላ ተመልሶ 300 ቀበሮ ያዘ፤ 150 ጭራ እዘጋጅቶ አንዱን በሁለቱ ቀበሮዎች ጅራት እያሰረ በእሳት እያቀጣጠለ ለቀቃቸው። ቀበሮዎቹ ደንገጠው ጌዳ ለጌዳ ሲሮጡ የኢሉፍላውያንን አዝመራ አቃጥለውት ዋለ።

የሀገሩ ሰው ስምሉን ያደረገው መሆኑን ሲያወቁ በአግቶ ፈርደው አግቶን ከሀብት ከንብረቱ ጋር ቤት ዘግተው አቃጥለውታል። ስምሉን ይህን ባታደርጉ ኖሮ ጠቢ ከእናንተ ነበር አላቸው። አርባ ሆነው ገጠሙት። ጭንጭናቸውን ሰብሮ በዓተ ኢጣም ገብቷል። ሄደው እስራኤልን ስምሉንን ይዛችሁ ስጡን አሏቸው። ነገሩት እጅ እግራን አስራችሁ ከጌዳ ጣሉኝ አላቸው። ጣሉት። ሲይዙት ሲጠጉ የታሰረበትን በጣጥሶ ተነሳ። የአህያ መንጋጋ አገኝቶ ቢወረወር ባንድ ጊዜ 1000 ሰው ፈጅቷል። ወዲያው ወጋ ጥም ተሰማው። ወደጌታ ቢያመለክት ከአህያው መንጋጋ አፍልቆ አጠጥቶታል። በጋዛም ባለ ካደረበት ቤት ሸምቀው ሲጠብቁት መኖራቸውን አውቆ ወጸረ ራግዛተ ጋዛ በመትከቱ ይላል ከነደርቡ ተሸክሞ ወሰዶ ገደል ከቷቸዋል።

ከዚህ በኋላ በሴራቅ ደሊላ የምትባል ሴት ለመደ። ኢፍላውያን ወርቅ ብር እንሰጥላን ኃይሉ የግደክምበትን ጠይቀሽ ገነሪን አሏት። ጠየቀችው በሰባት አውታር ብታሠር እደክማለሁ አላት። አሥራ ስምሉን ኢሉፍላውያን መጡብህ አለችው። በጣጥሶት ተነሣ። አታለልክኝ እውነቱን ገነረኝ አለችው። በሰባት ምራን ብታሠር እደክማለሁ አላት። አሥራ ስምሉን ኢሉፍላውያን መጡብህ አለችው። ጎማምዶት ተነሣ። አሁንም የሸሸኝ ገነረኝ እንጂ አለችው። ሰባቱ ቁንዳላዎቹን ከምድር በካሰማ መትተው ቢያሰዟቸው እደክማለሁ አላት። እንዲሁ አድርጋ መጡብህ አለችው። ነቃትሉት ተነሣ። ከኃይሉም ጽናት የተነሣ ካሰማዎቹ የደረሰበት አልቃውቀም።

በመጨረሻ እወድሻለሁ ትለኛለህ እንጂ አትወደኝም ብላ ወተሀወክት ነፍሱ እስከ ለሞት ይላል ነፍሱ እስክትታወክ ድረስ እሰጠህታቸው። ኃይሌ በጸጉራ ነው፤ እስመ ናዝራዊ ሐዲሱ ለእግዚአብሔር የተባለሁ እኔ ነኝ ከተወለድሁ ጀምሮ አልተላጩሁትም አላት። በወይን ጠጅ

እስከራ አስተኝታ ጸጉሩን ቆርጣ ቆርጣ ከጣለችው በኋላ ስምሉን ኢሉፍላውያን መጡብህ አለችው። ኃይሌ ተነስቶት መነሳት አቃተው። በዚህ ጊዜ ኢሉፍላውያን ይዘው ሁለት ዓይኑን አጥፍተው እየጎተቱ ወሰዱት። ባቂላ ሲያሰፈጩት ኖረዋል።

ጸጉሩ እያደገ ኃይሉ እየተመለሰ ሄደ። አንድ ቀን በዓል አድርገው ባለ ያን ዕውር አምጡት ያጩውትን አሉ። አንድ ብላቴና እየመራ አምጥቶ ከመካከል አቆመው። ሁለቱን መሰሰዎች በቀኝ በግራ እጁ ይዞ እ እግዚእ እስከላከ አሐተ ሰእለተ ሀየንተ ክልዲሆን አዕይንተየ ትፃእ ነፍሰየ ምስለ ኢሉፍላውያን ስለሁለቱ ዓይኖቹ ነፍሴ ከኢሉፍላውያን ጋር ትወጣ ዘንድ እለምንሀለሁ ብሎ አንዱን መሰሰ በቀኝ እጁ ሁለተኛውን መሰሰ በግራ እጁ ቢመታው ከፎቅ የነበሩትም ከምድር ያሉትም ሁሉም አንድ ሆነው ጠፍተዋል። በሕይወተ ሥጋም ባለ ካጠፋቸው ጠላቶቹ ያን ጊዜ በሞቱ ያጠፋቸው ይበዛሉ።

መጽ. መላፍንት ክምዕራፍ 13 - 16 በሙሉ።

• የነበረው በ1300 ዓ.ም ገደማ ነው።

//

ምዕራፍ 2

ሚያዚያ 1 - ዕረፍቱ ለአሮን ካህን

አሮን ግለት ደብረ እግዚአብሔር ግለት ነው። የሊቀ ነቢያት

ሙሴ ታላቅ ወንድም ነው። ሲራ 45:6 ትውልዱ ከነገደሊዊ ነው። አባቱ ጌታ እስራኤልን ከምድረ ግብጽ ሲያወጣ ሙሴን መስፍን አሮንን ካህን አድርጎ አስነሰቷቸዋል።

ኤርትራን ከተሻገሩ በኋላ እስራኤል ሲበድሉ ጌታ በቸነፈር ገሠጸቸው። ሙሴ ወደጌታ ቢያመለክቱ ወንድምህ አሮን ልብሰ ተክህኖ ለብሶ ግዕጦንተ ወርቅ ይዞ የታመሙትን ባንድ ወገን ያልታመሙትን ባንድ ወገን አድርጎ ይጠንገላቸው አለው። ወነሥሐ ኤፋደ ቅኔሁ ዘጸሎት ከተረ መዓተ ወላገሥዐ መቅሰፍተ ይላል እንዳለው አድርጎ ቢያጥንላቸው የታመሙት ድነዋል ያልታመሙት ተጠብቀዋል።

ልጆቹ ናዳብ፣ አብዩድና አልዓዛርም እንደርሱ በካህነት ጌታቸውን ያገለግሉ ነበርና ደቀቀ ቀዓት እስከ መቼ ካህነትን ከነልጆቹ ይዞ ሲገዛን ይኖራል? ብለው ተመቀኙት። ሙሴን እኛም ከሊዊ ወገን ተወልደናልና ሹመን አሉት። አሮን የተሾመ ከእግዚአብሔር ዘንድ ነው። እናንተም ከእግዚአብሔር አግኝታችሁ ተሾሙ እንጂ እኔ አይቻለኝም አላቸው። ይህም ለወንድሙ ግድላቱ ነው። ብለው ከሁለት መቶ የሚበልጡት ልብሰ ተክህኖ ለብሰው ግዕጦንተ ብርት ይዘው ሊያጥኑ ገቡ። ጢሱ ሲያርፍባቸው ልብሳቸው ምንም ሳይሆን እነርሱ እሳት እንደለበለበው ግንድ ሆነው ሙሴ አሮን አውጥተው ጥለዋቸዋል። በሙሴም ተነስተው የነበሩ ዳታንና አቢርን ከነሀብት ገብርታቸው መሬት ውጣቸዋለች። ምክር ሊያጸና ወዲያ ወዲህ ይል የነበረ ቆሬም የደረሰበት አልታወቀም ጠፍቷል።

እስራኤል ኃጢአታችንን እያሳለቡ ይህን ሁሉ መከራ የሚያመጡብን ሙሴ አሮን ናቸው ብለው ሊወግሯቸው ደንጊያ ይዘው መጡባቸው። ከደብተራ ኦሪት ገቡ። ወድያውም የብርሃን ዓምድ ከምድር እስከ ሰግይ ተተክለ። በዚህ ፈርተው ተመልሰዋል።

ከዚህ በኋላ ጌታ ካህነት ከቤትህ እንዳይወጣ ምልክት አሳይህለሁና ወንድምህ ሙሴ የ12ቱን ነገድ በትራቸውን ሰብሰቦ በምሽት ከደብተራ ኦሪት አግብቶ በነገህ ያውጣው አለው። ሙሴ እንደታዘዘው ሰበሰበ። አሮንም የአባቱን የሊዊን በትር አምጥቷል። 12ቱንም በምሽት አግብቶ በነገህ ቢያወጣው የእርሱ ለምልግ አብባ አፍርታ ተገኝታለች። ዙጉ 16፣17 እና 18 (ምሳሌነት አለው። በክፍል 1 ገጽ 95 ተመልከት።)

እንዲህ እያሉ ሐትለቃደስ ሲደርሱ እስራኤል ዋዕየ ፀሐይ ተሰምቷቸው ውኃ ውኃ ብለው ሙሴና አሮንን አስጨነቀላቸው። ደንጊያውን በበትር ሲመቱት ውኃ ፈለቀ። ለወትሮው ንቤብሐን ደግመው ንሥኡ ዘመበከሙ እግዚአብሔር ኪያሁ ሰብሐ - የሰጣችሁ እግዚአብሔርን አመስግኑ ብለው ይሰጧቸው ነበር። አሁን ግን ተናደዋልና ይህን ሳያደርጉ ሳያመሰግኑ ሰጧቸው! እስራኤልም ሳያመሰግኑ ጠጡት። በዚህ ጌታ አዘነ። ታመሰግኑኝ ዘንድ አላመናችሁብኝምና ምድረ ርስት አትገቡም አላቸው። ይኸውም አልቀረ ሙሴ በሞአብ አሮንም በደብረ ሐር ዐርፈዋል። ዙጉ20፡ 1-29

ሚያዚያ 5 - ዕረፍቱ ለሕዝቅኤል ነቢይ

• የነበረው በ1500 ዓ.ም አካባቢ ነው።

ሕዝቅኤል ግለት ጽኑዕ ጽኑዕ እግዚአብሔር ግለት ነው። ትውልዱ ከነገደ ሊዊ ነው። አባቱ ቡዝ ይባላል፤ ካህን ነበር። ቁጥሩ ከአራቱ ፀበይት ነቢያት ነው።

እስራኤል ተግርክው ፋርስ ባቢሎን በወረዱ በ30 ዓመት ሀብተ ቅንቢት ተሰጥቶታል። ሕዝ 1፡1-3 ከዚህ በኋላ ካህነትን ከትንቢት

አንድ አድርጎ ይዞ ሃያ ዓመት አስተምሯል። የጌታን ከአመቢታችን መወለድና እመቤታችንም ቅድመ ጸኒብ፣ ድገረ ጽንብ፣ ቅድመ ወሊድ፣ ጊዜ ወሊድ፣ ድገረ ወሊድ ድንግል መሆኗን በራዕይ አይቷል። ሕዝ 44፡ ከምርኮ ከተመለሱ በኋላ እስራኤል አምላካቸውን ዘንግተው በቃላቸው አዘው በእጃቸው ሠርተው ላቆሙት ምስል የሚሰገዱ የሚሠው ቢሆን ገሠጸቸው። በዚህ ምክንያት ጸልተው ተመቅኝተው በደንጊያ ወግረው ሮእላት ተከሰው ገድለውታል።

➤ መዋዕለ ትንቢቱ ከ 592 - 570 ዓ.ዓ ነው።

ሚያዚያ 6 - የአዳምና ሔዋን መታሰቢያ

ወይቤ እግዚአብሔር ንግበር ሰብእ በአርአያነ ወበአምሳሊነ ዘፍ 1:26 ይላል ጌታ ከእሑድ ዓርብ ነገህ 21 ጱን አሰራወፍጥረታት ከፈጠረ በኋላ አዳምን ከአራቱ ባሕርያት ሥጋ (ከነፋስ፣ እሳት፣ ውኃና መሬት) ከሦስቱ ግብራት ነፍስ (ለባዊነት ነባቢነት እና ሕያውነት) የ30 ዓመት ነልግላ አድርጎ በግዕዝል ምድር በቀራንዮ ፈጠረው፤ ባሕርዩ ባሕርዩ መልአክ ወሰብእ ነውና ግዕዝላዊ ነህ ቢል ነው።

ሰውም ግለት ሰባት ባሕርያት ያሉት ፍጹም ፍጡር ግለት ነው። ሰባት ቁጥር በዕብራውያን ፍጹም ነውና። እስመጉልቱ ሳብዕ በገበ ዕብራውያን ፍጹም ወእቱ እንዲል ሃይ. አበ ፍጹምነቱም በአርአያ እግዚአብሔር በመፈጠሩ ነው። በፍጥረት ላይ የሰለጠነ ሆኖ መፈጠሩም ፍጹም ያሠኝዋል። “ወሢም ንጉሠ ካህነ ወነቢየ ወመጋቤ፤ ሳዕለ ኩሉ ዘፈጠረ እንዲል ሰንክሳር ይህም ሊታወቅ መላእክት ከእግዚአብሔር ታዘው በየብሰም በባሕርም ያሉትን እንሰሳት አራዊት ወደርሱ እያመጡ እሱ ስም አውጥቶላቸዋል። ኩፋ. 4፡ 1-3

ከዚህ በኋላ ወይቤ እግዚአብሔር ኢኮነ ሠናዮ ለእንለእመሕያው ይንበር ባሕቲቶ አላ ንግበር ሎቱ ቢጸ ዘትረድእ ይላል። የሰው ልጅ ብቻውን ይሆን ዘንድ መልካም አይደለም። ረዳት እንፍጠርለት ብሎ እንቅልፍ አመግበትና ፍጹም ሳይተኛ ፍጹምም ሳይነቃ ከነኑ

አንድ አጥንት ወሲድ በሥጋ መልቶ የ15 ዓመት ቆንጆ አርጎ ሴትን ፈጠረ። ወላጆቹ እግዚአብሔር ድቃሰ ሳዕለ አዳም ወኖመ ወነሥእ አሐደ እጽጦ እምዝህ ወላእንተ ነሥእ አጽም ረሰዮ ብእሲተ ወእምጽእ ግበ እጽም አዳምም ሓቲ አጽም እምአጽምየ ወሥጋ እምሥጋየ ይህች አጥንት ከአጥንቱ ሥጋም ከሥጋዬ ናት ብሎ ሚስት አደረጋት፤ ስጋንም ሐዋን አላት። ሐዋን ግለት እመ ሕያዋን ግለት ነው። ዘፍ 3:20

ይህም የሆነ በሳምንቱ ግርብ በሦስት ሰዓት ነው። እስከግርብ አዳም በተፈጠረ በ40 ቀኑ ሐዋንም በተፈጠረች በ80 ቀኗ ገነት ገቡ። በዘመነ እሬት ወንድ በእርባ ቀኑ ሴት በሰማንያ ቀኗ ዕጉለ ርግብ ዘውገ ግዕነት ይዘው ቤተመቅደስ መግባታቸው፤ ዛሬም እንዲሁ በእርባ በሰማንያ ቀናቸው ለጥምቀት ክርስትና ቤተክርስቲያን መግባታቸው ስለዚህ ነው። ኩፋ 4:9-10

በገነትም የታዘዘላቸውን ፍሬ እየተመዝቡ 7 ዓመት ከ1 ወር ከ17 ቀን ተቀመጡ። ኩፋ.4:16 በዚህ ጊዜም እንሰሳት አርደህ ብላን አልበህ ጠጣን ቢሉ አራዊትም እጅ ሊነሡ ከአዳም ዘንድ ሂዱ። እርሱም ሁሉን መርቆ ሰደዳቸው። እየተደሰቱ ሲመለሱ ዲያብሉስ ከጎዳና ቆይቶ ይህ ሁሉ ደስታ ምን ተገኝቷል? አላቸው። አርደህ ብላን አልበህ ጠጣን ብንለው መርቆ ሰደደን አሉት። ጌታችሁ አዳም ምን ይመስላል አላቸው? ከፀሐይ ሰባት እጅ ያበራል አሉት። ያችን ዕዕ ቆርጦ ግን ከእቶ ባደረገልኝ ብሎ አሰበ።

በሌላ ቀን እጅ ሊነሱ ቢሄዱ እግኝቷቸው አስከትሉኝ አላቸው። እይሆንም ብለው ትተውት ሄዱ። አብርሃል አዝርላ የተባሉ ድምፀ መልካም አዕዋፍም ጌታችን አዳም መልክመልካም ነው አንተ ግን መልክ ጥፋ ነህ ብለውት አለፉ። በመጨረሻም የግመል ወሣብሬ ታህል የነበረችው እባብ መጣች። እስከትደኝ አላት። መልክ ጥፋ ነህ እይሆንም አለችው። መልክ ከፋ ካልኖረ መልክ መልካም በምን ይታወቃል? በዚያውሰ ላይ ካንቺ ከመልክመልካሚ ጋር ሆኜ መልክ ከፋነቱ እይታወቅም አላት። በውዳሴ ከንቱ ተጠልፋ እጄ ብላ አስከተለችው።

ከዳንት ሲደርሱ ይህ መንገድ ካላወቁበት ያደክማል፤ እንተሳዘዘል አላት። እጄ አለች። አዘላት። ጥቂት እልፍ አድርጎ በጽሐ ፍዳ

ተባርዶ ዘጸርኩኪ ጽርኒ ተራሽ ደረሰ እዘጸኝ አላት። አዘለችው።
ከእካሏ ተዋሕዶ እያከለፈለፈ ወሰዳት።

አዳም መላእክት አሊፋት አስተምረውት ነበርና ሲጸልይ
አገኘው። ቀርቦ በሐኪ እ አዳም ንጉሠ ሰማያት ወምድር -
የሰማያትና የምድር ንጉሥ ሰላም ላንተ ይሁን ብሎ ሰላምታ አቀረበ።
እርሱ ግን ፍልጥ አርዋምድር የምድር እንጂ የሰማይ ንጉሥ
አይደለሁም ወገድ አለ። ወደ ሔዋን ቢሄድ ሥራ ፈትታ እግሯን
ዘርግታ አገኛት። ድል እንደሚነሳት አወቀ። ቀርቦም በሐኪ እ
ሔዋን ንግሥተ ሰማያት ወምድር አላት። ለካስ የሰማያትም
ንግሥት ነኝ ብላ ደስ አላት። በእንተ ምንት ይቢለከሙ
እግዚአብሔር ኢትብልሔ እምኩሉ ዕፅወ ዘውስተኝነት በገነት ካሉ
እንጩቶች ሁሉ እንዳትበሉ እግዚአብሔር ያዘዛችሁ ለምንድር ነው?
አላት ያዘነ የተቆረቆረ መስሎ ሸረ ዕፀበለሰንም አትበሉ ያለን ሞትን
እንዳንሞት ነው አለች። ለእሙ በላዕከሙ እኛትኩ በለሰ ሞተ
ትመውቱ እንዲል ዘፍ 3:3 እኮ ሞተ ዘትመውቱ አላ አምላክ
ትከውኑ - አምላክ ትሆናላችሁ እንጂ አትሞቱም ወባሕቱ የአምር
እግዚአብሔር ከሙ ሰበበላዕከሙ እምኔሃ ይትከሡት አዕይንቲከሙ
ወትከውኑ ከሙአምላክ ዳሩ ግን ከርሷ በበላችሁ ጊዜ አይናቻችሁ
እንዲገለጹ እንደ አምላክም እንድትሆኑ እግዚአብሔር ያውቃል ለዚህ
ነው አላት። ወአፍተዋ ከመትብላዕ እምወእቱ ዕፅ ይላል
አስገመጃት። በልታ አዳምን አበላችው። እስከዚህ ጊዜ ድረስ ልብሰ
ብርሃን ተጉናጽፈው ሳይተፋፈሩ ይኖሩ ነበረ። በዚህ ጊዜ ግን ጸጋቸውን
ተገፋፋ። ተፋፍረው በበለስ ቅጠል ሥጋቸውን ይሸፍኑ ጀመር። እባብ
ከአራዊት ሁሉ የተረገመ በሆዱ የሚሳብ አፈር የሚመገብ የሰው
ልጅ ራስ ራሱን የሚቀጠቅጠው እንዲሆን ፈረደበት። አዳምና
ሔዋንንም በሞተ ሥጋ ሞተ ነፍስ በርደተ መቃብር ርደተ ገሃነም
ፈርዶ ከገነት አስወጥቶ በደብር ቅዱስ አኖራቸው። ተመልሰውም
እንዳይገቡ “ወአዘዘሙ ለኪሩቤል ወሱራፊል ዘውስተ እዳዊሆሙ
ሰይፈ እሳት እንተ ትተመያየጥ ከመደዕቀቡ ፍፍተ ዕፅ ሕይወት”(ዘፍ
3:24) ይላል። ሰይፈ እሳት የያዙ ኪሩቤል እንዲጠብቁት
አድርጓል።

ከዕለታት አንድ ቀን አዳም እግዚአብሔርን ያህል ጌታ ገነትን ታህል
ቦታ ባንቺ ምክንያት አጣሁ ብሎ ሔዋንን ፊት ነሳት፤ ደንግጣ
ሸሸች። ቅዱስ ገብርኤል መጥቶለምን አበረርካት? በርሷ ምክንያት
እግዚአብሔር ጌታዬን ገነት ቦታዬን አጣሁ አለ። በርሷ ምክንያት

ብታጣም መታረቂያህ እርሷ ናትና ታረቃት አለው። እርሱ ግን
አትከወነኒ ናዛዚተ - በፍፁም መታረቂያዬ አትሆንኝም ብሎ
ሳይታረቃት ቀረ። ከዚህ በኋላ በጸሎት ጊዜ ሲጸልይ መልአኩ አዳም
የቂመኛን ጸሎት እግዚአብሔር አይሰግም ምን ያረገላህል አለው።
ሄ፤ ታርቆ አምጥቷታል።

ሔዋን ከጌታ መታረቅ ሽታ አዳም እግዚአብሔር ግረን ብንለው
ይምረናልና ሰብኢ ይዘን እንለምነው አለች። እርሱም አንቺ እያለሽ
በምን ይሆናል አለ። ከእንግዲህ ከፈቃድህ አልወጣም አለች። ከዚህ
በኋላ “ምቅዋምን (ምጽላዩን) ለአንስት ለባሕቲቶን” የምትል ሕግ
እንድትሠራ አውቀው እጅግም ሳይራራቁ እጅግም ሳይቀረሱ
ለየብቻቸው ሆነው ከባሕር ገብተው ይጸላዩ ጀመሩ። በውላላ
ለሦስተኛ ቀን ዲያብሎስ እንግዲህም ሊታረቁብኝ አይደለምን ብሎ
መልአክ ብርሃናዊ መስሎ አዳም ጌታ ምሪህለሁና ውጣ ብሎህል
አለው። አንተ ግንህ? አለው መልአክ ብርሃን ገብርኤል ነኝ አለው
እርሱም ከዚህ በፊት የፍጡር ቃል ሰምቼ ተጉድቻለሁና አልወጣም አለ።
ወደ ሔዋን ሄዶ አንቺ ሔዋን ባልሽ አዳም ቀድሞ አትብላ ያለውን በልቶ
ከፈጣሪው ተጣላ አሁን ደግሞ ታርቁህለሁ ውጣ ቢለው አልወጣም አለ እኔ
ምን ገደኝ ለራሱ ይባሰው እንጂ አላት። አንተ ግንህ? አለችው። መልአክ
ብርሃን ገብርኤል ነኝ አላት ወጥታ ሄዳ አዳም ጌታ እንኳ በ35 ቀን
በ1 ቀንስ ይምር የለምን ውጤ ካለንግ እንወጣ እንጂ አለችው።
እርሱ ግን አይሆንም የፍጡር ቃል ሰምቼ አልወጣም አለ። እኔስ
እሄዳለሁ ብላ ወጥታ ሄደች። መልአክ አትለያት ብሎት ነበርና
እርሱም ወጥቶ ተከተላት ከእግረ ገነት ሲደርሱ ሰይጣን እኔ ግንኝ
አውቃችሁኝ? አላቸው መልአክ ብርሃን ገብርኤል ነኝ አላልህምን?
አሉት። ምን ገብርኤል ነኝ ባላጋራችሁ ነኝ እንጂ ብሎ ገሡም
ገዱን ቢያሳያቸው ደንግጠው ወደቁ። በሦስተኛው ቀን ቅዱስ
ገብርኤል ወሰዶ በደብር ቅዱስ አስቀመጣቸው ሲሄድም ምግቡን
እንዲወስዱለት በገነት ያሉ አዕዋፍን አሳለት ሄዷል።

አዕዋፍም በአፋቸው በእግራቸው አንድ አንድ ሁለት ሁለት ዘላላ
ለየወሰዱ 12 ዋሻ ሞሉለት። ከአዕዋፍም አብርላ አዝርላ የሚባሉ
አዳም በገነት ሳለ ቋንቋቸውን ለምዶ ነበርና እንሂድ ሲባባሉ ፅፁቆ
ካሙጡለት ፍሬ ሰንቁን ይዞ እየሮጠ ተከትሏቸው እኩል ከእግረ ጥት
ፈረሰ። ዳሩ ግን ገነት በእሳት ተቀጽራ ነበርና እነሱ ላይ ላዩን
ፈረው ሲገቡ እርሱ መግቢያ አጥቶ ከዚያው ቆሞ ቀረ። ዲያብሎስ

አይቶት ደግሞ እዚህ ምን አመጣው? እንደውም ባልገደለኩት አገርናም ብሉ ቤት የግንባራ ደንቢያ አንባቶ ጫነበት። ወተደብተረት ይለቱ ዕብን ሳለ ርዕሰ አዳድ ሠላሳ መዋሰል ወሠሉሰ ለያላየ -ይላል ደንቢያው እንደ ድንኳን ሆኗለት ሦስት ቀን ሦስት ሊት ቆይቶባታል። በሦስተኛው ቀን ትዱስ ገብርኤል አንሥቶለት የያዘውን ፍራ በደሙ ለወሰ መሥዋዕት አቀረበ። ጌታም በገሙስ ዕለት ወዘ መንፈቃ ለዕለት እትወለድ እምወለተ ወለትከ ወእድገከ ውስተ መርህብከ ወእትቢዘወከ በደሙ መስተልዩ ወዘጥትየ ብሉ 5500 ዘመን ሲፈጸም የልጅ ልጅ ከሞትሆን ከእመቤታችን ተወልዶ በመስቀል ተሰትሎ በከበረ ደሙ ፈላጊነት እንደግንደነው ተሰፋ ሰተቶታል። ... ተለምንጠስ

አቶም ይህን ተስፋ ካገኘ በኋላ እያረሰ በምድረ አለፍ ተተመጠ። ከፋ 5:6 ግሰቱ ሒሞንን በግብር አወቃት፤ ቃሉን ወለደችለት፤ በሁለተኛ ሩካቢ አቤልን ወለደችለት። መገደል በቃሉል መሞት በአቤል ተጀምሯል። ወከፍል 1 ገጽ 130 ተመልከት። አዳም በአቤል ሞት ምክንያት 4 ሰዓፂ ዘመን አገኘ። ከፋ 5:12 ከዚህ በኋላ መልአኩ መጥቶ ርህ ወልድክ አቤል ተገለጠ ዕድሃ ለገት አለው፤ ከገዡ ተጽናና ወንድ ልጅም ተወለደለት ስሙን ሲት አለው። ምትክ ግለት ነው። በዚህ ጊዜ አዳም የ230 ሒሞን የ215 ዓመት ዕድሜ ሰዎች ነበሩ። ከሴትም በኋላ ብዙ ወንዶችንና ሴቶችን ወልደዋል።

ጊዜ ዕረፍቱ ሲደረስ አዳም ልጁ ሲትን ባልሞት እንደባርካቸው ልጆችህን አምጣ አለው። አምተቱ በፊቱ አቆግቸው። ዓይን ዓይናቸውን እያየ ያለትስ ጀመር። እንርሱም አባታችን ከእኛ እንዴት ተለያህ እንዴትስ ከአፈር ትገባለህ? እያሉ አለቀሱ። እግዚአብሔር ይባርካቸው ብሉ ባረካቸው መረቃቸው። ሲትንም ልጅ ፈጣሪህን እንዳታስቀይም እወት ቃሉል በእግዚአብሔር ዘንድ የተናቀ ነውና አንተ ከርሱ ልጆችህም ከልጆቹ እንዳትተባበሩ ተጠንቀቅ ጓላ ገን ምድር በንፍር ውኃ ትጠፋ ዘንድ አላትና ሥጋዬን በቤተመዛግብት አስቀምጠው ብሉት በ930 ዓመቱ ዓርብ በዘጠኝ ሰዓት ዐረፈ። ዘፍ5:5

ሥጋውንም መላእክት እያሳዩለቸው ሽቶ ቀብተው ገንዘው ዐጣን ወርት ከርቤውን አድርገው በቤተመዛግብት አኑረውታል። በጥፋት

ውኃ ጊዜያ ናን ከመርከብ ይቆት ገብቷል። ሲወጣም ይዘት ወጥተ ለሴያ ሰጠው። ሲሞክሩ ከዛም ወገን የተወለደ መልክደራትን ከወገኖቹ አሰናብቶ በግልክል ምድር ቀረገጉ እስጠብቁታል። ጌታም በተረገጉ መስቀሉ ትሉ በልዚህ ነው።

• የአቶም መዋሰል ሕይወቱ ከ5500 - 4570 ዓ.ም ነው።

ሰላም ላንተ አቶም ወረረ ፍተረታት	የድክቃችን ምንም ፍትና ልጅክ
ሰላምክ ልጅ ነፃ ልዎች አላት።	ምክንያተ ልሊት ሙሉ ቀረልኝ።
ከሁሉ እልቶ እምነክ ይወድህ	ጥትና ሙከር ልሴ የሙሉ
ወላጊያ ልሴንላላ ልጄ አለኝ	አቶም ልሞን ይልቅ ይለታል ነፃ
የሕይወት እስተገላል እኛ ሁሉ-ወ	ለገላ እይታም ከእንገደህ እንተው።
ወፍተረት ወቀ ላይ እውልወኛ።	እነርሱን አላትሴ ገላ ገብተው።
ቀትደርሰው እንኳ አልጠረፉ ከቶ	የኼው ወከር እሉ ልሴንላላ ደምድገው።
ዕንግህን እይተላወ ለሙናህን ልሞቶ	ወገኑ የሙሉን ጥትና ሙከርነት
ወደ ሕይወት ወረረ እርሱ ጥትን ጥቶ።	የኛው ግጥም ነፃ ይልቅ ጋጠሊትን
እናታችን ልሞን ደርረልኝ ልሞታ	ልዚህ ተሞረገ ከልሞን ከሁሉ
የሁሉ ወቀ እናት ነኝና አለኝታ።	ይሕይወት ለሙናር ወገያልና ገላም
ወከን ወትላፊ ወወት ሮረክ	ገላ እንገዛ እንክርል ላንም።
እነሆ ድንጋልን ለሙወድ ከወርኝ።	

ግፉ 3:2 ሐ.ቃ 13:10 ፣ 15: 11

ለ- ሳጥገይ ትንሢ (ፈጽሞ)

ወንድ ትንሢ የገዛት ወቀ ርዕስ፤ ቲንሙ ነው። በልዎንም ይተክርባቸዋል፤ እሴክ ወንድ ሕርነት ድረስ ያለውን ጊዜ ዘመን ትንሢ ወላ የሰደሙት ወይን ወተለይ ከትንሢ ጀምሮ እሴክ ልምተኛው ቀን እሁድ ድረስ ያለትን ዕለታት ልዩ ስያሜ ልጥታ እንደ አንድ ወንድ ታክዲረቸዋል።

- የዕለታቱም ስያሜ እንደግንባራ ነው
- ሳጥ - አወርገም
- ገሰሳጥ - አልገዛር
- ገሙል - አቶም
- ገርብ -
- ትዋጊ - አንስት
- እወድ - ፈጽሞ (ሳጥገይ ትንሢ)

በዚህ ዕለት የሚደረገው ምስጋና ከዕለተ ትንሣኤ ምስጋና ጋር አንድ ዓይነት ነው። ታሪኩም - ጌታ የተነሣ ዕለት ደቀመዛሙርቱን ከዝግ ቤት ገብቶ ሰላም ለከሙ ባፀኘው ጊዜ ከአስራ አንዱ ሐዋርያት አንዱ ተግሰ የተባለው ዲዲሞስ ከነርሱ ጋር አልነበረም። ሲመጣ ርእሱና ለእግዚአብሔር ጌታን አየው እሱን። ሐሩ ወመሀሩ እንደሚላቸው ያውቃልና እነሱ አየን ብለው ሲያስተምሩ እኔ ሰግሁ ልል ነውን ብሎ እመኢርኢኩ እደሁ ወእገራሁ ገበ ቀነውም በችንካር የተቸነከሩ እጆቹን እግሮቹን ካላየሁ - ወእመ ኢወዲይኩ አድባክትየ ውስተ ቅንዊቲሁ ወእመ ኢያባእኩ እደየ ውስተገብሁ ወእገሠሥኩ በችንካር የተቸነከሩ እጆቹን እግሮቹን በመር የተወጋ ጎኑን ካልጻሰሰኩ አላምንም አለ።

ወእምድገረ ሰሙን መዋዕል ይላል በስምንተኛው ቀን ተግሰ ባለበት በዝግ ቤት ገብቶ ሰላም ለከሙ አላቸው። ተግሰ ጎኑን ካልጻሰሰኩ ብሎ ነበርና ሀብ እደከ ወአብእ ውስተ ገበየ ወገሥሥ እጅህን አምጣና ወደጎኔ እግብተህ ዳሰኝ ወኢትኩን ናፋቴ አላ እመን እመን እንጂ አትጠራጠር አለው። ቢጻሰሰው ከእሳት እንደገባ ጅማት ኩምትርትር አለ። እግዚአብሔር ወእምላኪየ ጌታዬ አምላኬ ሆይ አለ። እስመ ርእሳኪሁ አመንከኒ ብታየኝ አመንከ ብፁዓንሰ እለእንዝ ኢደራእዩኒ የአምኑኒ - ንዑዳን ከቡራንስ ሳያዩኝ የሚያምኑብኝ ናቸው። ብሎ ፈወሰታል። ይህች ጎኑን የጻሰሰች እጁ ዛሬም ሕያዊት ሁና በሕንድ አገር ከታሰቁ ጋራ ትኖራለች። በዓመት በእመቤታችን በዓል (በአስተርእዮ) ሲያጥኑ ሲገቡ ቀድሳ ታቆርባለች! የሚሸመውን ወጥታ ቀኝ እጁን ትይዘዋለች። እንዲህ እያለች እስከምጽአት ድረስ ትኖራለች። ትር፡ ወን

ለ. ማርያም ግብጻዊት

ሀገሯ እስከንድርያ ነው። አባት እናቷ ሲያርፉ በደግነታቸው ይቀና የነበረ ሰይጣን እርሷን ፍቅረ ዝሙት አሳደረባት። 27 ዓመት በሴት አዳሪነት ኖረች። ጌታ ሊያድናት ቢወድ ማስተዋልን ሰጣት። አንድ ቀን ቅዱሳን መካኖትን እጅ ሲነሱ የሚሄዱ መንገዶች አግኝታ ተከተለኝቸው። መርከብ ሲሳፈሩ እርሷ ገንዘብ አልነበራትምና ሥጋዋን ፈቅዳለት ተሳፍራ ተሻገረች። ጎልጎታ ከመቃብር እግዚእ ምእመናን ሲገቡ እርሷ መግባት ተሳናት። ከስዕል ማርያም ሥር ወድቃ ስታለቅስ ቆይታ እመቤታችን ዋስ ሆናት ገብታ ተላለሙች። ደስ ብሏት እመቤቱ በሥጋ እንደተዋሰነና በነፍሱም ዋስ ሆኗች እድን ዘንድ የማደርገውን አስታውቂኝ ብላ ተግዕዝቶ እመቤታችንም በስዕል አድራ ከሰው ተለይተሽ ገዳመ ዮርዳኖስ ገብተሽ ኑሪ አለኛት።

ከመንገድ ወጥታ ስመ እግዚአብሔር ጠርታ ጥቂት ሣንቲም አገኘች። ሁለት ገብስት ገዝታ ያን ይዛ ዮርዳኖስን ተሻግራ የሰው ድምፅ ከማይሰማበት በረሀ ገብታ 47 ዓመት ኖረች። የያዘችው ሁለት ገብስት ምን በልታ ትኖር ነበር? ቢሉ በበረሀ ምን ይገኛል እንደበግ ሣር ነጭታ ውኃ ተጎንጭታ ትኖር ነበር።

ከዚህ በኋላ ዞሲማስ የተባለ መነኩስ እመቤታችን አነሳስታ ልካው ቢሄድ ከሩቅ አያት። ዕርቃኗን ነበረችና ተነሥታ ርጠች። እሱም በረከት ቀረብኝ ብሎ ተከትሏት ርጠ። ጥቂት ከተሯሯጡ በኋላ መለሰ ብላ እ ዞሲማስ ለእመፈቀድክ ከመ ትትናገር ምስሌየ ውግር ሊተ ጸርቀ ዘእትከደን ቦቁ እስመ አነ ዕርቅት - ከኔ ጋር ልትነጋገር ከወደድህ ዕርቃኔን ነኝና የምለብሰው ጨርቅ ጣልልኝ አለችው። መደረቢያውን ጣለላት። ያን ለብላ መጥታ እጅ ተነሳሰ። ከዚህ በኋላ ታሪኳን ነግራ ለዓመቱ ሥጋውን ደሙን አምጥቶ እንዲያቀብላት ተማጽና ተሰናበተችው።

በዓመቱም ሥጋውን ደሙን አምጥቶ አቀበላት። የዛሬ ዓመት በዚህ ጊዜ መጥተህ ጠይቀኝ አለችው። ቢሄድ ዐርፋ ሥጋዋን ግሩም እንበሳ ሲጠብቀው በራሷም እ ዞሲማስ ትበራ ለማርያም - ትበራት የሚል ተጽፎ አገኘ። እሱ ሥጋዋን ሱገንዝ እንበሳ መቃብሯን ቆፍሮለት ተብሯ ተመልሷል። “አባፀኩ ለኪ ስብሐተ ተአምር ዘይሄለሰ በበገምሳ፤ ሀየንተ ጽጌያት ገምሳ ለሰዕልኪ ለክሊለ ርዕሳ፤ ተወኪፈኪ ግርያም ለንጽሕኒ እምአበሳ፤ ከመ ለንጽሕኪያ ለግብጻዊት እምርኩሳ፤ እስከመቃብራ ከሪየ ዘይጥር አንበሳ።” እንዳለ ደራሲ

* የነበረችው በ5ኛው ም.ዓ ድኑል-ክ ነው የቤ/ክ መዝ. ቃ አማርኛ፤

ግብጻዊት ግርያም ባሕታዊት እናት	ጠላት ዲያብሎስን ከናማካሪው
የድንግል ግርያም ወዳጅ ነሽ በእውነት	በንስሐ ጦርሽ እንበረከከሽው
መንደላቀት ሳለ በዓለም ተደሰተ	የዓለም ሀሳብንም እንኮታኮትሺው
በበረሀ መኖር ከሰው ተለይቶ	የሰው አዋራጁ ነወና ጣዬው
ለአዳም ልጅ በምድር ይቻል ይሆን ከቶ?	የተደግሞ በደልሽ በዕንባሽ ተደምስሳ
በአምላክ ቸርነት ግን ላንቺ ተቸሎሽ	መቃብር ቆፈረ ግሩሙ እንበሳ
እርሳ ስምንት ዓመት በበረሀ ኖረሽ	የኛም ጋጢአታችን ይፋቅልን ዘንድ
መሪር የንስሐ ዕንባ እያነባሽ።	በንስሐ እንትረብ ወደ ወልድ ዋሕድ።

* “ንስሐስ ትራሰዮ ለዘአበሰ ከመ ዘኢአበሰ። ወለዘማኒ ከመ ድንግል”
“ንስሐ የበደለውን ያልበደለ። እመንዝራውንም እንደ ድንግል ታደርጋለች”
አረጋዊ መንፈሳዊ ድር 26 እና 29

አላቸው፡፡ ይህን አይሁን ባይሆን ከገደልከው በአምላክህ እናምናለን አሉ፡፡ ከከተማ አውጥቶ በጦር ወገኑ ገደለው፡፡ ይህን አይተው በእግዚአብሔር ስም እምነው ተጠምቀዋል፤ አውራውን ከዓደለበትና ከመሀል ከተማ ሁለት አብያተክርስቲያን ሠርተዋል፡፡

በዚህ ጊዜ የፋርሱ ንጉሥ ዱድያናስ ሰባ ነገሥታት ሰብሰቦ ሰባ ጣቦታት አቁሞ ይሰገድ ያሰገድ ነበረ፡፡ የአባቲን ምስፍና ተቀብሮ ልምጣ ብሉ እጅ መገኝ ይዞ ብላቴናቹ አስከትሉ ቢሄድ ሃይማኖታቸውን ካዱ ለጣቦት ሰገዱ ብሉ አውጆ ሕዝቡም ለጣቦት ቢሰገዱ አገኘ፡፡

ለአምልኮተ እግዚአብሔር ቀናፂ ነውና አዘነ፡፡ ወርቅ ብሩን ለነጻያን መጽውቶ ብላቴናቹን አሰናብቶ ነገሥታቱ ከተሰበሰቡበት ገብቶ እነ ወእቱ ክርስቲያናዊ ወእኦምን በእግዚእየ ኢየሱስ ክርስቶስ አለ፡፡ ዱድያናስ ሦስት ዓመት ሙሉ ሃይማኖታቸውን ካዱ ለጣቦት ሰገዱ ልዩ እንዲህ ያለኝ እንድ እንኳ የለም፡፡ ለመሆኑ የግን ልጅ ነህ? ሀገርህን ደት ነው? አለው፡፡ ከኔ ጋር ምን ገብረት አለህና አባቴን ሀገሪን ትጠይቀኛለህ? አለው፡፡ ሌሎች ያወቁት ነበርና የዞርንቶስ መስፍነ ልዩ ልጅ ነው አሉት፡፡ እንተግ የእኛ ነህ በ10 አህጉር ላይ እሾምሃለሁ የኔን አምላክ አጵሉንን አምልክ አለው፡፡ ሹመት ሽልማትህ ላንተ ይሁን እኔ አምላኬ ኢየሱስ ክርስቶስን አልክድም አለ፡፡ ተቆጥቶ በእንጨት አሰቅሎ ሥጋውን በመቃጥን አስተፈተፈው፡፡ ረጃጅም ችንካርች ያሉበት የብረት ሜግ አጫምቶ ሂድ አለው፡፡ ችንካርቹ እግሮቹን በሳስተው ወጡ ደሙ እንደ ውኃ ፈሰሰ፤ አጥንቱ ደቀቀ፡፡ መሄድ አትቶት አገንብሶ ሄደል፡፡ “ሰላም ለመከየድክ በአገሪክ ሐይን ዘተጽዕረ፤ እስከካራርክ ድቡተ ሶባ ሰላንክ ሰገረ” እንዲል፡፡ መከራው በፀናበት እ እግዚእየ ኢትግድቶ ለነፍሱየ እስከ አስተገፍሮ ለዝንቱ ዕልው ይህን ከሠዲ እስካላፍሪው ድረስ ነፍሱን አትውሰድ ብሉ ወደጌታ አመለከተ፡፡ ቅዱስ ሚካኤልን ልኮ ፈወሰታል፡፡ ሄዶ ገፈሮ እ ዕልሙ አለው፡፡ በሰባ ችንካር አስቸንክሮ በእሳት አስተኩሶ አናቱን በመደሻ አስቀጥቶ በሆዱ ላይ የደንጊያ ምሰሶ አሳስሮ እንዲያንከባልሉት አደረገ፡፡ የግድሞት ሆነ ሥጋውን በመጋዝ አስተልታሉ ጨው ነሰነሰበት፤ ሥጋው ተቆራርጦ ወደቀ፡፡ ከዝግ ቤት ትተውት ሄዱ፡፡ በመንፈቀ ሌሊት ጌታ በእጁ ዳሶ አስነስቶ ገና ሰድሶት ዓመት ስለ ሰሜ ትጋደላለህ ሦስት ጊዜ ትሞታለህ፡፡ በአራተኛው ታርፋለህ አለው፡፡

ሲነጋ ከንጉሥ ሄዶ እንተ ከሀዲ እፈር አምላኬ አጻነኝ አለው፡፡ በሥራይ የሚያቸንፍልኝ ባገኝ ቤቱን በወርቅ እመሳለታለሁ አለ፡፡ አትናስቡሶ የተባለ መሠርይ መጥቶ ንጉሥ ሺህ ዓመት ንጉሥ ጠላትህ ይደምሰሰ አለው፡፡ በምን አውቀዋለሁ አለው፡፡ ላም አስመጥቶ በጆሮሞ ቢያንሾካሸከባት ከሁለት ሰንጥቃለች፡፡ ለጊዜው እርሱንም እንዲህ የሚያደርግለት መሰሉት ደስ

አለው፡፡ ሆኖ በጥብፍ አንጀት ቀራርጦ የሚገድል መርዝ ቀምሞ አስማተ ሰይጣን ደግሞ ሰጠው፡፡ ስመእግዚአብሔር ጠርቶ ቢጠጣው እንደጨረቃ ደምቆ እንደአበባ እሸብርቆ ተገኝቷል፡፡ ጠንቋዩ ማረኝ ብሉ ከእግሩ ወደቀ፡፡ መመለሱን አይቶ የቆመባትን መሬት በእግሩ ረግጦ ውኃ አፍልቆ ወደጌታ ቢያመለክት ሐዋርያው ቶማስ በአካለ ነፍሱ መጥቶ አጥምቆት ጥር 23 ቀን እንገቱን ለሰይፍ ሰጥቶ በሰማዕትነት ዐርፏል፡፡

እሱን ግን በመንኮራኩር አስፈጭቶ ከጥልቅ ጉድጓድ ጥሉት ደንጊያ አትሞበት ተመለሰ፡፡ ጌታ የተፈጠረ ሥጋውን በእጁ ዳሶ መንፈሱን መልሶ እንሥቀታል፡፡ እግረ መንግዱን እሕዛብን እያስተማረ ከንጉሥ ቀረበ፡፡ እንተ መሰህት እፈር አምላኬ ከሞት አነሳኝ አለው፡፡ ተበላጭቶ በብረት አልጋ አስቸንክሮ ከበታቹ እሳት አንድደበታል፡፡ እሳቱም ደሙ ቢነጥብበት እልም ድርግም ብሉ ጠፍቷል፡፡

ከዚህ በኋላ ክርስቶስ አምላክ ነው ትላለህ ምን እድርገህ ታሳየናለህ? አሉት የለመለሙትን ዕዕው እድርቆ የደረቁትን አለምልሞ፤ ከሞቱ 430 ዘመን የሆኖቸው መታንን አሥነስቶ አሳይቷቸዋል፡፡ በረሀብ በጽም ይመት ብሉ የሚላብ የሚቋመስ ከሌላት ደጋ መበለት ቤት እንዲታሰር አዘዘ፡፡ ከምሰሰው ጋር አውሩት፡፡ ራቦኝ አብዪኝ አላት፡፡ የምትሰጠው ብታጣ ወደደጅ ወጣች፡፡ ስትመለስ የታሰረበት መሰሰ ለምልሞ 15 ከንድ ያህል ከጣራው አልፎ፤ ካጠገቡ እንጀራ የተመላ መሰብ ተቀምጦ እገሉ ዘይቱ በየዕቃው መልቶ አገኘች፡፡ ናሁ አምላክ ገሊላውያን ተመሰሉ ሰብአ ወረደ እምሰማይ ወቦአ ውስተ ቤትየ የገሊላውያን አምላክ ሰው መሰሉ ከሰማይ ወርዶ ከቤቱ ገብቷል፡፡ አለች፡፡ አገልጋዩ እንጂ እርሱን አይደለሁም አላት፡፡ ጆሮው የማይሰማ ዓይኑ የማያይ አቶ የማይናገር ሐንካሳ ልጅ ነበራት፡፡ ሰው እንዳያየው ሸሽጋ ታናረው ነበር፡፡ አምጥታ ጭኑን ብታስነካው ዓይኑ በርቶለታል፡፡ ጌታዬ ጆሮውንም አፋንም እግሩንም ፈውሰው አለችው፡፡ ይህ ጊዜው ገና ነው አላት፡፡ እርሱንም ቅዱስ ሚካኤል ከእስር ፈቶት መበለቲቷን ከነልጂ አጥምቆ እያስተማረ ወደንጉሥ ተመለሰ፡፡

ንጉሥ ዱድያናስ የሚያደርገው ጠፋው፡፡ በመንኮራኩር ፈጭታቸው ደብረ ይድራስ ወሰዳቸው ንዙት አለ፡፡ ፈጭተው ወሰደው ቢነዙት ሥጋው ያረፈበት ሃር ትጠሉ ደንጊያው እንጨቱ ሁሉ ጊዮርጊስ ቅዱሱ ለእግዚአብሔር ጊዮርጊስ ሰማዕቱ ለእግዚአብሔር እያሉ አመሰግናል፡፡ ጌታም ሦስተኛ ከሞት እንሥቀታል ጭፍሮቹን ተከትሎ አምላኬ ከሞት አጻነኝ አላቸው፤ ደንግጠው ከእግሩ ሥር ወደቁ፡፡ መሬቱን ከእግሩ መትቶ ውኃ እመንጭቶ ቅዱስ ዮሐንስ አጥምቋቸዋል፡፡

ከዚህ በኋላ ንጉሥ ልሹምህ ልሸልምህ ለአጵሉን ሰገድ አለው፡፡ ከሹምከኝማ ሌላ ምን እሻለሁ እሺ እሰግዳለሁ አለ፡፡ እሻኪያስ እስካሁ ባሰከፋሁህ ይቅር

ጊደያ - 27 ዕረፍቱ ለፈትጦር ሰግዕት

ሀገሩ እንዲያ ነው። አባቱ ገርግኖስ እናቱ ግርታ ይባላሉ። የቅዱስ ፋሲለደስ የእህት ልጅ ነው። ንጉሡ ኑግርያኖስ ተንባላትን ሲወጋ ሲዘምት እርሱም አብሮ ዘምቷል። በጦርነት ንጉሥ ጥተ። ፈትጦር በተሰለፈበት ጠላት ድል ነጥቶ ድንበር አሰፍቶ ወደከተግ ቢመለስ የንጉሡ ፈረስ አቅራቢ የነበረ አግረዳፍ (ዲዮቅልያኖስ) የንጉሥን ሴት ልጅ አግብቶ መንግሥት ወርሶ አገኘ። በዚህ አገዛዝ ከፋዎ በገም ሳይናገር ብዙ ጊዜ ተቀመጠ። ጓሳ ግን ዲዮቅልያኖስ አብያተ ጣቦታት ይትራገዋ ወላብያተ ክርስቲያናት ይትወጃዋ ብሉ ሃይማኖት ሲያስክድ ለጣቦታ ሲያሰግድ የወንድሞቹን መንግሥት መንጠቁ አንሶት ደግሞ እንዲህ ይለናልን ብሉ ለጣላው ሰይፍ መዞ ቢሄድበት ሸሽቶ ወደግጀት ገባ። እርሱንም ቅዱስ ፋሲለደስ ስለ ክርስቶስ ልንሞት እንጂ ልንገድል አይገባም ተው አለው። ንጉሥም በአግላጅ በአጓጓጅ ታረቀው።

እሱም እጁ ከምጽዋት አንደበቱ ከአሉት ሳይለይ ሲኖር ቲምድያፍ ከሁለት ልጆቹ ጋር ክርስቶስን አልከድም ለጣቦታም አልሰግድም ብላ በሰግዕትነት ጥተች። ንጉሥ ቀብር ከልክሉባት ሥጋዋ ከአደባባይ ወድቆ ዋለ አደረ ይህ ፈትጦር ከወደቁበት አንሥቶ ቀበራቸው። መሳፍንቱ በዚህ ምክንያት ከንጉሥ አጣሉት። ጦርቱ ምነው እንዲህ አደረገህ አለው የወደቀን ግንሳት የጥተን መቅበር ምን ጥፋት አለው ይልቁንስ አንተ እስከመቼ እንዲህ ስትል ትኖራለህ? አለው። ወገኖቹን ፈርቆ በድብቅ አፋን እንደፈረሰ አለሰጉሞ ወደ እስክንድርያ አጋዘው። ሹመ ሀርጌጌዎስ ራሱን እስኪሰት ድረስ አስገረፈው። ሥቃዩ ቢጸናበት ወደጌታ አመለከተ። የታዘዘ መልእክ በእካለ ነፍስ ወስዶ ጌታ ያዘጋጀለትን መካነ ዕ ረፍት አሳየው። ጌታ እንጂ ሐጥቂት ሀሣር ብዙ ከቡር በአንድ ሞት የዘለገለም ሕይወት ይሰጣልና ብሉ በጥብፃት የግጋደል ሆነ። ያም በደንጊያ እስከግር በእሳት አስተኩስ የማይሞትለት ቢሆን ወደ አንዳኛው ላከው። ቢያሥሩት ተፈትቶ ቢገድሉት ተነሥቶ ያገኘታል። በችንካር ቸንካረው ሰቅለው ተዉት። ይህን ታይ የነበረች የ15 ዓመት ብላቴና እሰይ እሰይ እልል እልል አለች። ምነው ለጥተ ሰው ዋይ ዋይ ይባልበታል እንጂ እልል ይባላልን አሏት። መላእክት ሰግያዊ አክሊል ሲያቀጥሩት አየሁ አለች። እንግዲህም ብዙዎችን ሲያምንብን አይደለምን ብለው በሰይፍ መትተውታል።

• በ4ኛው ዓድራሲ-ከ መጀመሪያ ላይ ነው

ፈትጦር ምዕመኑ ለአምላክ ክርስቶስ ተወካፊ ሕግም ለርከ ጊዮርጊስ ከጋጥላን ጋራ ከጊዮር ተዋደ መሞትን መረጠ ስለጽድቅ ተሰደ። እንደፈረሰ በሐብል ቢለንም አፋን በእምነቱ ጽናት መስከረልን የሊየሱስ ክርስቶስ እምሳክነቱን።

አመቻቸው ሰጥቶ ለችንካር እጆቹን አሰቦ አለቀሰ የጌታ ሥቃዩን ስለሰው ልጅ ብሉ የተቀበለውን። ጥቱ ለጽድቅ ሰው ነውና ሕይወቱ መላእክት ዘመሩ ጻድቃን ተደሰቱ እልል እልል አለች ሕፃኗም ከፈቱ

መዝ 115:

ጊደያ 30 - ዕረፍቱ ለግርቆስ ወንጌላዊ

ግርቆስ ግለት ገህብ፣ አንበሳ፣ ካህን ግለት ነው። ገህብ የተባለ ገህብ ሁሉን እንድተቀስም እርሱም አስቀድሞ ከጌታ ጓላም ከሐዋርያት ስለተማረ ነው። አንበሳም የተባለ አንበሳ ሳህምን እንደሚሰብር እርሱም በአምሳለ ሳህም በአምሳለ ጣቦታ ተሠርተው ሲመለከ ነበሩ የግብጽን ጣቦታት አጥፍቷልና ነው። ካህን የተባለም ወአምጽኦ ማሬ ዘድዮስ ባለው ሄዶ ነው። ሐዋ 14:13 ቀዳሚ ሰሙ ዮሐንስ ነው። ሐዋ 12:12 ቁጥሩም ከ72ቱ አርድዕ ት ነው። አባቱ አርሰጠቦሉስ እናቱ ግርያም ይባላሉ። ይህች ግርያም ሐጌታ ያመነች ወንጌልን የተቀበለች ጌታም ካረገ በጓሳ ቤቷን ለሐዋርያት ቤተጸሎት አድርጋ የሰጠች እነርሱንም በተልዕኮ ያገለገለች ከ36ቱ ቅዱሳት አንሶት አንዷ ናት። ሐዋ 12:12

ጌታ ካረገ በጓሳ ሐዋርያትን እየተከተለ ይማር ያገለግል ነበር። በርናባሰንና ላውሎሰን ተከትሎ አንጸቢያ ወርዶ ለሰተምሯል። ሐዋ 12:25

ከዚያ በጓሳ ቅዱስ ኢፕሮስን ተከትሎ ሮም ወረደ። ቅዱስ ኢፕሮስም ከፍጽምነት መድረሱን አውቆ ጽጵስና ሾሞ ከሀገረ ሰብከቱ ግብጽን ከፍሎ ለሰተምር ብሉ ሠጠው። እሱም ወደ ግብጽ ሲሄድ ከከተማው በር ሲደርስ የሚማው ጠፈር ተበጠሰበት። አንደኛው የሚባል ሜማ ሰፊ አግኝቶ ሰፋልኝ ብሉ ሠጠው። ሲሰፋ እጁን ወግቶት ኢስ ታኦስ ብሉ ሮሽ እሐዱ እግዚአብሔር ግለት ነው። የጠራሽውን ታውቀዋለህን አለው። ሲሉ ሰምቼ እንጂ ያስተማረኝ የለም አለው። ፈቃዱን አይቶ አስተማረው። ከነቤተሰቦቹ ከነገረቤቶቹ አምኖ ተጠምዷል።

“የሀገሩን ሰርዶ በሀገሩ በፊ” እንዲሉ አንደኛውን ጸያሒ ፍፍት አድርጎ ያስተምር ጀመር። ሕዝቡም ትምህርቱን ሰምተው ተአምራቱን አይተው ለመኑ ተጠመቁ። ካመኑም ዘንድ ጣቦታቱን አፈራርሰው አብያተ ክርስቲያናት ሠርተዋል።

ገነውተ ጣቦቱ በጠላትነት ተነሱበት። ምዕመናን አባታችን ልናጣህ እንሻምና ቁጣቸው እስኪበርድ ወደሌላ ሄደህ ቆይ አሉት። እረኛ የሌለው መንጋ እንዳይሆኑ አንደኛውን ሊጸሰቁለስ ልጆቹን ቄስ ዲያቆን አድርጎ ሹሞላቸው በባርቃና በአቅራቢያዋ ባሉ 5 አህጉር እየሰበከ ቅዱስ ኢፕሮስን ለመጠየቅ ወደሮም ሄደ። ከዚያ ሆኖ ወንጌሉን በላሳነ ሮማይስጥ ጽፎታል። ዘመኑም በአብነት መጻሕፍቶቻችን ጌታ ካረገ 11ኛ ሲፈጸም 12ኛ ሲጀመር ቀላውዴዎስ ቄሳር በነገሠ በ4ኛ ዓመት (45-46 ዓ.ም) ነው።

ግንቦት 1 ልደታ ለማርያም እንዝእትነ

ወይንዘ ታላት ገን በ60 ዓ.ም ተብሉ ተጽፏል።
 ጥቂት ዓመታትን ቀይቶ ቢመለስ ምእራፍን ዘገተው ለገዢ ደስ አለው ወፊ
 የሰራው ወትሉ የተከለው ጸድቆ ቢያይ ደስ እንደግለው በገላ ትንሣኤን ከእርሱ ጋር
 ቢያስባር እኒያ ዓላውን መለሱን በምተው ሊሳሉት ሙሉ ምእራፍን
 አፃቃችን ሸጃ አሉት ናላዊስ ጊር ደግሞ ነሱ በእነተ ለገገሊው የሐ 10:11
 እንዲል ሙሉኛ አረኛ ነሱን ለለበጉቹ ይሰጥ የለምን ለይሆንም አልሸጃም አለ።
 እንደ ሳም በአንገቱ ገሙድ አሰራው በረሀ ለበረሀ ቢገትቱት ጥሉ። ሥጋው በእጅህ
 ቢጋራግ ተበላ። ወደ ጌታ ቢያመለክት ለርሱ ተገልጾ ሥቃይህን ለይቼ ለመኖሪያ
 ሆኜ ላገርህ መሆኑ። ስለ ተተበልከው ሙከራ ክብርህን ከ12ቱ ደተመሳርቄ
 አንድ ለድርጊያለሁ። በእርህ የተገለጸንን ለምርላለሁ። ብሉ ትድሰት ነሱን
 ከሥጋው ለይቶ ቢቃሉ እትርጉት በእብሐት ማእከት ለገርግታል። በእርህ ጊዜ የሰጥ
 ዓመት ለረጋግ ነበር። ዘመኑ እንደአብነት መጽሐፍቶቻችን ተላውደዋል ቄግጥ
 በገንዘብ በ11ኛ ዓመት እንደ ሙሉ ታላ ገን በ67 ዓ.ም ነው።
 እኒያም ሥጋውን ለናቃጥላለን ብለው እንወጡት ሲረበርቡ ወቅት
 ቢያርከረክቱ ታላት ነጉድጋድ ሆነ ምድር ተናወደች ወላይም ብርሃኗን ከእኩልቱ ምን
 ማብን ብለው ሸሽተዋል ጓላ ገን ምእራፍን ብርሃን መብራት ተከታ ለገዢው
 ተብረውታል። ሰፊም ለግርዳስ ለግርያም እጓላ፤ ዘህላውም በህብል/ወቅተ ለወደሰሜን
ከመብላ፤ ለመለወጥ ፈቀዱ ለእሳት ወክለዋል፤ ሃኖም ወክለዋትያ ለገጽ
ግለዓላ፤ ወመብራት ለሥጋው ከሰላ እንዲል ለርከ።



እመቤታችን በፈቃድ አምላክ በብስራተ መልአክ ነሐሴ 7 ቀን
 ተጽነሳለች። በማገገም ሆኖ ብዙ ተአምራት አድርጋለች። ሁለቱን
 ለአብነት ያህል እናያለን።

- 1 ሐና በርሲባ የምትባል አንድ ዓይኖ አክሰት ነበረችት ልትጠ
 ይቃት መጥታ ባለ እንዚአብሔር በቸርነት ጉዞችን ብላ ማገፀናን
 በዳሰቅቦት እጇ የጠፋ ዓይኖን ብታሸው ዘርቶላታል። ሌሎችም
 እንዲሁ ሆጸን እየዳሰሱ ድነዋል
- 2 ሐና የምትወደው ሳምናስ የሚባል የአኩቷ ልጅ ሞቶ በዚተሰብ
 ልማድ የአልጋውን ሽንኩር ይዛ ስታለቅስ ጥላዋ ቢያርፋብት ሙቱ
 አፈፍ ብሎ ተነስቶ ሰላም ለዚ ኦ እምሔውቱ ለዘገብረ ሰማየ
 ወምድረ ሰማይና ምድርን የፈጠረ የአምላክ አያቱ ሐና ሰላም
 ላንቺ ይሁን ብሎ መስክሮ ተመልሶ አርፏል።

ከዚህ በኋላ አይሁድ ለምቀኝነት አያርፋምና ቀድሞ
 ከእኒህ ወገን የሆኑ
 ዳዊትና ሱሉምን አርባ አርባ ዘመን ገዙን አሁን ደግሞ እነዚህ የወለዱት
 ሊገዛን ነውን ብሎ በጠላትነት ተነሡ ቅዱስ ገብርኤል አያቄምን ሐቅለ
 ሊባኖስ ይዘህት ሂድ አለው ይዟት ሄደ። ጊዜዋ ደርሶ ነበርና በዚህ ዕለት
 ክፍያት ትንቢት የተናገሩላት ምሳሌ የመሰሉላት አያቶቿ ቴክነታ በጥሪቃ
 በጪረቃ እምሳል አያቄምና ሐናም በርገብ እምሳል ያይኩት እመቤታችን
 ተወለደች። በሊባኖስ መወለዷም ሱሉምን ገዳ እምሊባኖስ መርዓት ገዳ
 እምሊባኖስ መጋ 4:9 ያለው ይፈጸም ዘንድ ነው።

የተወለደችው በ 16 ዓ.ዓ ነው።

መዝገብ ርገራን ድንገል ግርያም
 መልሳ የመጠችን የአምን ሰዎ
 ለመላእክት አገት እናት ናት ሕግ።
 ከብርት ናትና አምሳል የሌላት
 ድንገል ተወለደች በመልአክ ጠራት።
 ድንገል ስትወለድ በአምላክ ቃልዚያን
 የሊባኖስ ጋራ ተመላች በላዚን
 ሐጂት አደረገን በኩሪም ደስታ
 ምስጋና አቀረብን ለአምላክ በወልደታ

የድንገል መወለድ ከአያቄም ከሐና
 በጠብቀው የኖርን ተሰፋችን ነው።
 በመደም ባታጣ ወዳጅ ቢኖራት
 ሐና ምትወልድበት አልተሻም ቢት።
 እንኳን ቢት በረቀን አይሁድ ነፍገቶት
 በደብር ተወለደች የአምላክ እናት
 አባቷ ሱሉምን በቃለ ትንቢት
 ገዳ እምሊባኖስ እንትቶ መርዓት
 ብሎ እንደዘመረ እንዳወደሳት።

መጋ 4:9

ግንቦት 5 እረፍቱ ለኤርምያስ ነቢይ ከ626 - 515 ዓ.ዓ

ኤርምያስ ማለት እግዚአብሔር የሚያውቀው ጎሩይ እምክርወ አሙ ማለት ነው። ቁጥሩ ከእረፍቱ ሀብደት ነቢያት ነው አባቱ ኬልቅያስ ይባላል በዓናቶች የሚኖር ካህን ነበር። ከኢዩኦስ ዘመን መንግሥት እስከ ሚጠተ እስራኤል ድረስ አስተምሯል።

ንጉሡ ኢኮንያን ይባላል ሦስት ወር እንደነገው ናቡከደነጾር ከፋርስ መጣ እሱን አሥሮ ሕዝቡን ማርኮ ሲሄድ ወንድሙ ናታን ከመንገድ ቆይቶ እነኚ ብታነግሠኝ እስራኤልን አስገዛላህ ነበር ብሎ ሹመት ለመገኘት። ስሙን ባትከዳኝ ሲል ሲዴቅያስ ብሎ ከምርኮ በቀሩት ላይ ሹሞት ሄዷል። እርሱም 8 ዓመት ሲገብር ኖሮ ቅጽሩን ካሳፋ እንባውን ካዳና በኋላ አልገብርም አለ። አስቀድሞ በሞአባውያን መንፈቅ ያህል አስከበበው ኋላም እርሱ ሁለት ዓመት ከበበው። ወደ እግዚአብሔር አመልክታልና ብሎ ወደ ኤርምያስ ላከ ከሕዝብህ ጋር ትማረካለህ አለው እንተማ በጌ ተናግረህልኝ አታውቅም ብሎ እጅ እግሩን አሥሮ ከጥልቅ ጉድጓድ አስጣለው። ጌታ ቅዱስ ሚካኤልን ልኮ በአቤሜልክ አድሮ አውጥቶታል። ኤር 38: 7- 11 እስራኤል ረሀብ የሚጉዳቸው ቢሆን ንጉሣችንን በምክንያት እናድናለን ብለው እንደ ሞተ ሰው ገንዘው በአልጋ አድርገው ዋይ ዋይ እያሉ ይዘውት ሲወጡ ናቡከደነጾር የሰውን ብዛት አይቶ ምንድር ነው ብሎ ጠየቀ። የእስራኤል ንጉሥ ሞቶ ሊቀብሩት ይወስዱታል አሉት እሱንማ አጥቤ ገንዜ ልቀብረው ይገባኝ ነበር። ያም ባይሆን ልሳመው አምጡት አለ። አስመጥቶ መገንዘብን ፈትቶ ቢያየው ቁልጭ ቁልጭ ይላል። ምንው ሳምንህ ከዳኸኝ አሁንስ እንጂ እኔን ከዚህ አስቀምጦህ ወዴት ልትሄድ ነበር አለው ዝም አለ መሳፍንቱን ፍረዱኝ አላቸው እችላለሁ ብሎ አይዋጋ ወይ አልችልም ብሎ አይገባ ሞት ይገባል አሉ ፍርድ አላወቃችሁም ሞቱ ለብእሲ ዕረፍቱ ሞትማ እረፍት ነው ብሎ ሰባት ልጆቹን በሰደፍ አስመትቶ እሱን ሁለት ዓይኑን አውጥቶ በፈረስ ጭራ አስሮ እያስጉተተ ባቢሎን አወረደው ጫን ባቄላ ሲፈጭ ከወፍሮ በር ልቡ ፈርሶ ሞቷል።

ለኤርምያስ አቤሜልክና ባርክ የሚባሉ ምድያማውያን ደቀመዛሙርት ነበሩት ከዚያ በፊት የምርኮን ነገር ሲናገር እየሰሙ

ሊታርአዩን ሙሉ ወብድወታ ለእየሩሳሌም የእየሩሳሌምን ጥፋት ሊታላባዩን እያሉ ያለቅሱ ነበር። ጊዜው ሲደርስ ባርክን መቃብረ ነገሥት እስጠበቀው አቤሜልክንም ለድውያን የምንቀባው አጽቀ በለስ እምጣ ብሎ ላከው እርሱ ግን ከሕዝቡ ጋር ተማርኮ ፋሬስ ባቢሎን ወርዷል።

አቤሜልክ በለሱን ቆርጦ በሙዳይ አድርጎ ሲመለስ ከጥላ በር እረፍ አለ ወዲያውም እንቀላፍቶት ተኛ በተኛ በ66 ዓመቱ ነቅቷል ሲነሣ ጥለው ከተኛበት ጊዜ ጥቂት አልፍ ብሎ ነበርና ዘግይቻለሁ ብሎ ፈጥኖ ሊሄድ ቢሞክር መንገዱ ጠፋው። ቁሞ ሲመለከት መልአኩ በአምሳሉ አረጋዊ ከተራራ ሲወርድ አየ። ሄዶ አይቱ ሀለው ኤርምያስ ወአጋውየ እነ ኤርምያስ ወዴት አሉ አለው። አንተኑ ነገዳ ለእየሳሌም ለእየሳሌም እንገዳ ነህን እነ ኤርምያስ ያሉ ባቢሎን በሰደት እየሩሳሌምን ከጠፋች 66 ዓመት አለው አራት ሽማግሌውን አክብር ብላኛለች እንጂ ጆጃ ጆጃዋ ብላህ በወደድሁ ነበር ለድውያን የምንቀባው በለስ እምጣ ብሎ ልኮኝ ይኸው ትጠሏ አልጠወለገም ደሟም ይንጸፈጸፋል አለው አንተን ከመከራው ሠውሮህ ነው ብሎ በወራቱ አስረድቶ ወሰዶ ዘገርክ አገናኘው አንገት ለአንገት ተቃቅፈው ተላቅለዋል። ኋላም ቀኖና ቢገቡ እስራኤል ከምርኮ ሲመለሱ አራት ዓመት እንደቀራቸው ተገለጸላቸው ይህን ጽፈው ዐጽቀበለሱ ጋር ታዞ ቢመጣ ንበር አንገት ላይ አሥረው ላኩለት።

ኤርምያስ ሰው ሞቶበት ሊያስቀብር ሲሄድ ከፈረስ ግንብ አጠገብ እስከሬኑ አሳርፎ ባለ ንበሩ በሰሙ ጠርቶ ጣለለት ነገሩንም እንዲረዳለት ሙቱን በእግሩ ረግጦ አንስቶታል ሙቱም በወረቀቱ የተጻፈውን መስክሮ ተመልሶ አርፏል። ጽሁፋም ከምርኮ ለመመለስ ሌራት ዓመት ቀርቷልና ከአሕዛብ የተጋባችሁ ተፋቱ ያላገባችሁ ተጠበቁ የሚል ነበር። ብዙዎቹ እግዚአብሔር የተናገረውን አያስቀር ብለው ያገቡ ተፋቱ ያላገቡትም ተጠበቁ። የቀሩት ግን ሚስቶቻችንን እንፈታም ከሀገራችንም እንቀርም አሉ። አራት ዓመት ሲፈጸም ኤርምያስ በፈቃድ እግዚአብሔር እስራኤልን ሰብሰቦ ወደ እየሩሳሌም ተመለሰ። እኒያም ከኋላ ከኋላ ተከተለት። ዘርኮና አቤሜልክ ሊቀበሏቸው ወጥተው የአሕዛብን ሴቶች አይተው ዮነው እንዲህ አደረገህ አሉት ሚስቶቻችንን ማን እፋቶን ዘገራችንን ማን ነገሩን ብለው መጡ አላቸው ኃያላኑን መርጠው

አሳደዋቸዋል። ከዚያም ቢመለሱ ንቃቸውን ጠልታቸውን ሂደቸው የለምን ብለው አባረሯቸው። የርዳኛሰን ሳይሻገሩ ሀገር አቅንተው ተቀመጡ። ምድሪቱንም ሠመርናሃ /ወደድናት/ ሲሉ ሰማርያ ብለዋታል።

ከምርኮ ከተመለሱ በኋላ ኤርምያስ የፈረሰውን ቤተመቅደስ አሠርቶ ንዋያተ ቅድሳቱን አሰናድቶ ዳግመኛ እግዚአብሔርን በድለው ይህን የመሰለ መከራ እንዳያገኛቸው ሲያስተምራቸው ቆይቶ በዚህ ዕለት ሕዝቡን ሰብሶ በሥጋዊን ነገር ሲናገር የአምላክን ልጅ አምላክን አየሁት ይላል። ብለው በደንጊያ ወግረው ገድለውታል። ተረ.ኤር 11:54 ዕብ 11 37

ገንቦት 7 ዕረፍቱ ለአትናቴዎስ ሐዋርያዊ

አትናቴዎስ ማለት ሞት ሕልፈት የሌለበት ሕይወት ማለት ነው። ሐዋርያ የተባለው አንድ ቀን ከጴጥሮስና ከጳውሎስ መቃብር ሄዶ ሰላም ለከሙ ብጹዓን ሐዋርያት እያለ ሲጸልይ ለከሂ ይበሉከ ሐዋርያ እንተንም እንጂ ሐዋርያ ይሉህል የሚል ጽምጽ በለሰማና እንደሐዋርያት መከራ የተቀበለ የተሰደደ በትምህርቱ መናፍቃንን ተከራክሮ የረታ በተግሥቱ በድርሰቱ ለቤተክርስቲያን ዓምድ ስለሆነ ነው።

ሀገሩ መኑፍ ነው። አባት እናቱ አረማውያን ነበሩ የአባ አለ እስክንድሮስ ደቀመዝሙር ነው። የአረማዊ ልጅ ከሆነማ እንደምን ደቀመዝሙሩ ሆነ ቢሉ አንድ ቀን እስክንድሮስ በመንገድ ሲሄድ ይህ አትናቴዎስ ከሕፃናት ጓደኞቹ ጋር እሱ እንደ ሊቀጳጳስ ሆኖ ጓደኞቹ እንደምእመናን ሆነው አጥምቀን እያሉ እያጠመቃቸው ሲጫወቱ አይቶ ቆሞ ይመለከታቸው ጀመር። ተከታዮቹ አባታችን ከሕፃናት ምን ቁም ነገር ይገኛልና ቆመህ ታያቸዋለህ አሉት እንዲህ መሰሏቸዋልን እኒህ ሕፃናት የሚሰሩት ጳላ ጌታሳላድሮ የሚሰራውን ነው ይህ ብላቴና አባቱ በሕፃንነቱ ይሞታል እናቱ አምጥታ ትሰጠኛለች እኔም ቀጥሎ የሚሾም እሱ ነው አላቸው።

ይኸውም አልቀረ አባቱ በዘመነ ረሀብ ሞተ እናቱ እንደወደድህ አድርገው ብላ አምጥታ ሰጠችው እያስተማረ አሳድጎ ከበታቹ ሾመው። እርሱ ካለፈ በኋላ በርሱ ቃል በመንበሩ ሾመውታል 20ኛ ሊቀጳጳሳት ነው። ተሹሞም ባለ ብዙ ተግሥጽ

ጽፋል ብዙ ድርሰት ደርሳል። ከብዙውም እንዲያቅዱ እግዚአለውጥ ሆኖ በሰንበት በክረምትና በደብረታብር የሚቀደሰው ቅዱሳኑ ነው ብዙ ሕሙማንን ፈውሷል፤ በለበሰው ልብስም ሙት እንሥታል። ከትህትናውም ብዛት እንግዳ ሲመጣበት እንደ ብላቴና ዝናሩን ነጥቆ ወገቡን ታጥቆ እግር ያጥብ ነው።

ንጉሥ ቅስጦንጢኖስ ዘየበቢ አርፎ ልጁ ቅስጦንጢኖስ ዘይንእስ ነገሠ። የአርዮስ ወዳጅ የነበረ አውሳብዮስ ሄዶ ንጉሥ ብዙ ስለነበሩ አስወጥተውት እንጂ ይአርዮስ ሃይማኖት እውነተኛ ነበረች። አለው እሱም ነገሩን ተቀብሎ አትናቴዎስን ከመንበሩ አስወጥቶ ሰደደው 7 ዓመት በሰደት ኖሯል። ተሰዶም በብሔረ ዐረብ ባለ ዐረባውያን እምልኮ የሚፈጽሙበት ምክራብ ጣዖት ነበረ። ቆሞ ሲያየው ቆይቶ ወደ ጌታ ቢያመለክት የሰው እጅ ሳይነካው ፈርሶ የኮረት ከምር ሆነ ምን መጣብን እያሉ ሲታወኩ ነገሩ ከወደእግዚአብሔር የተደረገ መሆኑን አስረድቶ አላምኖ አጥምቶቸዋል ቀላውስት ዲያቆናትንም ሾሞላቸዋል። ስንከላር

ከሰባት ዓመት በኋላ ቢያከራክረኝ እከራከራለሁ ቢገድለኝም እሞታለሁ እንጂ እስከ መቼ በሰደት እናራለሁ ብሎ ከንጉሥ ተረዐ። በገዛ እጁ ይሙት ብሎ አውሳብዮስን በአዲስ መርከብ የምርቶ ምግቡን ተዛፈውን ሰጥቶ እሱን ገን ምግብ ተዛፈ ሳይሰጠው ዐነተዘ መርከብ አድርጎ ወደ እስክንድርያ ላካቸው አውሳብዮስ መርከብ ተሰብሮበት ሰጥቶ ቀርቷል። እሱ ገን መላእክት መንፈሳዊ ምግብ እየመገቡት በአዲስ መርከብ አሳፍረው አድርሰውት ወደ መንበሩ ተመልሷል።

ከዚህ በኋላ አርዮሳዊው ቅስጦንጢኖስ ዘይንዕስ ሞተ ዩልዮስ የተባለ ከሀዲ ነገሠ ሊገድለው ሲያሰፈልገው ሸሽቶ ገዳመ አክሚም ዝ መሸሹ ገን ሞት ፈርቶ ሰግዕትነት ጠልቶ አይደለም ወላብ ይሰድዲክሙ እምነቲ ሀገር ጉዩ ገብ ካልዕታ ማቴ 10:25 ያለውን አሰቦ እርሱም እኔን ገድሎ በኔም ምክንያት የብዙኃን ደም ፈሰሰ እኔ ፍዳ እንዳይሆንበት ብሎ ነው። እሱም አልቆየም ሞተ ምእመናን አባታችን ጠፋብን ብለው ለአባ እንጠንስ ነገሩ ገዳመ አክሚም አለላችሁ አላቸው በአጀብ አምጥተው ወደ መንበሩ መለሱት ከዚህ በኋላ በሰላም ሲያስተምር ቆይቶ በተሾመ በ47 ዓመቱ በዚህ ዕለት አርፏል።

ዲሞክራሲያዊ ሰነድ ሲሆን ለሕግ ተቀባይነት የሚገኝ መሆኑን ለሕዝብ ማሳሰብ ይገባል፡፡ ለዚህ ሰነድ ማረጋገጫ ለሕግ ተቀባይነት የሚገኝ መሆኑን ለሕዝብ ማሳሰብ ይገባል፡፡ ለዚህ ሰነድ ማረጋገጫ ለሕግ ተቀባይነት የሚገኝ መሆኑን ለሕዝብ ማሳሰብ ይገባል፡፡

18.5.6

ገንቦት 8 ዕርገት

የተነገረው ትንቢት የተመለሰው ምሳሌ ይፈጸም ዘንድ ጌታ በተቀበረ በሶስተኛው ቀን በሰንበተ ክርስቲያን መግዝዝ ፍቱልን መቃብር ከፈቱልን ሳይል መስና መቃብርን አጥፍቶ ተነሥቷል፡፡ ተነሥቶም አርባ ቀን ለሐዋርያት መጽሐፈ ኪዳን አስተምሯል፡፡ ገብኢ ሠርቶ ያስተማራቸው ሶስት ቀን ነው፡፡ በትንሣኤ በአግባብነት ግብርና በተባባሪነት ወዘንቱ ሣልሱ ለእግዚአብሔር እንደ ያስተርእዩ ለአርዳኢሁ እምድሃረ ተንሥኦ እመታን እንዲል ዮሐ 21፡ 1 በየቀኑ ግን ለአንዱ ለሁለቱም ሳይገለጽላቸው አይውሉም አያድርግም ነበር፡፡ በ40ኛው ቀን አንትሙስ ንበሩ ሀገረ ኢየሩሳሌም አስከ ትለብሱ ኃይለ እምአርያም ከሰማይ ኃይል እስክታገኙ ድረስ በኢየሩሳሌም ቆይ ብሏቸው እስከ ቢታንያ አውጥቶ እስከ በትርያርነኩት ያለውን መሣረግ በአንብሮተ እድ ሾሟቸው ዐርጋል፡፡ ለቃ 24 50

ከአርባ ዝቅ ብሎ በ39 ከፍም ብሎ በ41 ያሳደረገው በ40 ቀን ያደረገው አገም በ40 ቀን አግኝቶ ያጣትን ልጅነት እንደመለሰ ለማመቻ ነው፡፡ ማረጋገጥ ከእመቤታችን በነሐው ሥጋ ነው፡፡ ስለምን

ቢሉ ተለዩ ተለወጠ ላሉት እንዳይመቻቸው አንድም ቅዱሳን ግረጋቸውን ገነት መንግሥት ሰማያት መግባታቸውን ለማጠየቅ ነው ዐይን ከመያለቁ ዕርገተ ጻድቃን ንጹሐን እንዲል መቅወን

ክርስቶስ እየሰለ የገለጸ መድኃኒት ከሞት በተነሣ በአርባ ዕለት መላክት ለጅቡ እያወደሱት በሌላታ ዐረገ በታለ አትርጉት ከድንገል ግርያም የነሐስ ሥጋ ለውል ጌታ አረገው ለክብር በረጋ በእጁ ባርዕቸው ሐዋርያትን ጌታ ወደ ሰማይ ሲያረጋ በሥልጣን

ጠብቆ አሳቸው መንፈስ ቅዱስን ቅዱሳን መላክት ለርሱ እየዘመሩ ጌታ በክብር ሲያርግ ቆመው የነበሩ ያዩ ሐዋርያት ምንኛ ይከብሩ በሰብስቦ ሳንተር ከሞት ተነስተን ወደ ሰማይ መንግሥት ግረጋችንን በርሱ የክብር ዕርገት አውቀን ተረዳን እርሱ ዐርጎ ለኛ አብነት ሆነን

1 ተሳ 4 17

ገንቦት 9 ዕረፍታ ለቅድስት ዕሴኒ /ከ 255 328 ዓ.ም/

አየሁዳዊት የርሐ ቤት ነች፡፡ ተርቢኖስ የሚባል ባል ነበራት ነጋዴ ነበርና ለንግድ ሄዶ ሶስት አራት ዓመት ኑሮ ሲመለስ ባልንጀሮቹ ከግዕዝ ከሞገድ ድንን እንደወጣን ሚስቶችን ሌላ ወንድ ሳይለምዱ ብናገኛቸው መልካም ነበር አሉ፡፡ በሃይማኖት የጸናች ከገቢረ ኃጢአት የራቀች መሆኗን ያውቃልና እኔስ እንኳን ከግዕዝ ተርፍሁ እንጂ ሚስቴን በዚህ አልጠረጠራትም አላቸው ያንተ ሚስት ፍጥረቷ ከሐዋን ልጆች አይደለምን ቤት ጥንቱንም ምክንያተ በሐት አይደለችምን አሉት በፍጹም አታደርገውም አለ አንዱ አሁን እኔ ቀድሜ ሄጀ ለምጃት ለምጃኝ ብመጣስ አለ እሱም ባይሆንልህስ ቢሆንልኝስ ጥሪቴን እስጣለሁ ጥሪቴን እስጣለሁ ተብብለው ተወራርደው ሄደ፡፡

ከቤቱ አትራቢያ ደርሶ ከተርቢኖስሚስት አገናኙን አለ፡፡ በንኳ ሰው ፀሐይ አይቷት እያውቅም አሉት አገልጋያን አስጠርቶ እመቤት ዕሴኒን ሳንጋግራት እፈልጋለሁ ንገራልኝ አላት ገብታ ብትነገራት ፊት ነሳቻት ተመልሳ አልሆንልህም አለችው፡፡ ገንዘብ ልሰጥ ይላል ወይልኝ አላት ነገረቻት ተቆጥታ በያዘችው መታቻት፡፡ ደግን እያዘራች ወጥታ አይሆንም ስልህ እንቢ ብለህ አስመታኸኝ አለችው እንኪያሰ ይህን ገንዘብ ሳንቺ ልሰጥሽ ሁለቱ የሚተዋወቁበትን ነገር አምጥተሽ ሰጧኝ አላት፡፡ ይህንንስ

አደርግልሀላሁ አንተም ነጋድያን መጡ የብስ ረገጡ ብለህ አሰወራ አለችው አሰወራ ገብታ ነጋድያን መጡ የብስ ረገጡ እየተባለ ነው ሰውነትሽን ታጠቢ ሽቱም ተቀቢ አለቻት። ስታጥባት ከአንገቷ ያሠረላትን ዕንቁ ረስታው ገባች። ወስዳ ሰጠችው ከመደብር ሄዶ ለምጃት ለምጃኝ መጣሁ ብሎ የያዘውን ዕንቁ አሳየው እውነት መሰሉት ልመርምር ሳይል ጥሪቱን አስረክቦ ባዶ እጁን ገባ።

ዕሊኒ ማዘኑን መቆጣቱን አይታ ወንድሜ ምን ሆነህል እንደወትሮህ ደስ አላለህም አለችው ይህን ያህል ዘመን የደከምሁበት ጥሪቱን ማዕበል ሲወስድብኝ ምንው አላዝን አላት ይህም እግዚአብሔር ያየውን ቢነሣን ያላየውን ይሰጠን የለምን በዚያውም ላይ ከዘመዶቻችን ተበድረን እንደወትሮህ ነግደህ እንኖራለን አለችው። እኔስ አበድሬ በኖርኩበት ሀገር ተበድሬ አልኖርም አንቺን ግን ሁሉ ይወድሻል እንዳልሸው ሆነሽ ኑሪ ብሎ በነገሩ ይወርፋታል። ተነሥቶ ሲወጣ እኔስ ካንተ ተለይቼ ወዴት እቀራለሁ ብላ ተከተለችው።

ሣጥን አሰጠርቦ ይዞ መርከብ ተሳፍረው ሲሄዱ እጎቱ ምንው ሳምንሽ ከዳሽኝ ሰወድሽ ጠላሽኝ አላት አንተን ጠልቼ ማንን ወድጃለሁ አንተን ከጆ ማንን ለመድሁ አለችው እንኪያስ ይህንን ለእገሌ ማን ሰጠው አላት ሠራተኛዋ መጥታ ነገረችኝ አይሆንም አልኳት ኋላ ገላጭን ስታጠብ ረስቼ ገብቼ ነበር እሷ ወስዳ ሰጥታው ይሆናል እንጂ እኔስ መልኩን እንኳ አሳየሁትም አለችው አድርገሽው ከሆነ ሥራሽ ያጥፋሽ አላደረግሽውም እንደሆነ ሥራሽ ያውጣሽ ብሎ በሣጥን ከቶ ከባሕር ጣላት ማዕበል እየገፋ ወስዶ ጽንፈ በራንጥያ አደረሳት የበራንጥያ ንጉሥ ቁንስጣ ከባህር ዳርቻ ቆሞ ነበር የነጋዴዎች ወርቅ ይሆናል ብሎ አሰወጥቶ ቢከፍተው ቀልቂ ቀልቂ ስትል አገኛት ውበቷን አይቶ አላዋቂ ነውና የክርስቲያን እመቤት ማርያም አንቺ ነሽ? አላት የከፋኝ የቤት እመቤት እንጂ የርሷን የእግሯ እጣቢም አልሆንም አለችው ሥርዓተ አሕዛብ የሚያስተምሯት ሽቱ የሚዘግቡላት ደንገጡሮች ሰጥቶ መንፈቅ ያህል የጠራ የለሰለሰ ሲመግባት ቆይቶ በመንፈቁ ተገናኝቶ ልጅ ወለደች። ስሙ ቆስጠን ጢኖስ ተባለ እናቱ ከባሕር ተገኝታለችና ሐመልማል ማለት ነው።

እስከ አራት ዓመቱ ነገረ ሃይማኖት እያስተማረች አሳደገችው ጥምቀት ግን አባቱ አረማዊ ነበርና እንዳይጣላው ብላ

አሳሰጠቀቸውም ወደ ሀገሯ ይዛው ከተመለሰች በኋላ አድጉ አካለ መጠን ሲያደርስ ጥበቡን ኃይሉን ሰምቶ አምጥቶ አንገሃት በሁለት ዓመት አረፈ እሱ በበራንጥያ ዲዮቅልጥያኖስ በሮም ተከታትለው ነገሠዋል። የዲዮቅልጥያኖስ ንጉሥና እንደምነው ቢሉ ቀዳሚ ስሙ ነገረኛ ነው ሀገሩ ሳዕላይ ግብጽ ነው ከሮሙ ንጉሥና ከኑማርያኖስ ቤት የፍየል እረኛ ሆኖ ሲያገለግል ይኖር ነበር። ንጉሡ ሕንጥርብያ፣ ፍንጥርብያ፣ የሚባሉ ሴቶች ልጆች ነበሩት ታላቂቱ ሕንጥርብያ ድምፃዊ ነበርና ሲያንጉራጉር በገና ሲደረድር እየሰማች በሐጸዝሙት ተነደፈች አባቷ ጠላት ተነሥቶበት ዘምቶ በዚያው ሲሞት ስመ መንግሥቱን ዲዮቅልጥያኖስ ብላ አግብታ አነገሠችው ከሰምንት ዓመት በኋላ ታናሽቱ ፍንጥርብያም ቤትወደዱ መከሰምያኖስን አግብታ በአንጸኪያ አነገሠችው።

ዲዮቅልጥያኖስ በነገሡ በ20 ቆስጠንጢኖስ በነገሡ በ19 መስክምያኖስ በነገሡ በ 8 ዓመት ዲዮቅልጥያኖስ በአባ ባጋግዮስ ምክንያት አብያተ ጣዖታት ይትራንዋ አብያተ ክርስቲያናት ይተለጸዋ ብሎ አዋጅ ነገረ። አብያተ ክርስቲያናት ተቃጠሉ፤ መጽሐፍት ተቆነጹሉ፤ ምእመናን በግፍ ታረዱ ተሰደዱም ኋላ ግን ዲዮቅልጥያኖስ ዓይኑን ታውሮ ተሰቃይቶ ሞቷል። /ገድ. ጊዮ/ መክሰምያኖስንም እርሱ ድል ነስቶታል። እንደምን ቢሉ ከሞት ከሰደት የተረፋ ምእመናን መጥተህ አድነን ብለው ላኩበት። ይህን ሲያወጣ ሲያወርድ ሌሊት በራእይ «በዝ ትእምርተ መስቀል ትመውያ ለጸርከ» የሚል ጽሑፍ የቀረጸበት መስቀለ ብርሃን እየ ምን ይሆን እያለ ሲያሰላስል የታዘዘ መልክ መጥቶ እንዳየሽው ምስል አሠርተህ ያዝ ታሸንፈዋለህ አለው። ከዘውዱ ጀምሮ እስከ ተራ የጦር ዕቃ ድረስ መስቀል አስቀረጸ። ከዚህ በኋላ መክሰምያኖስ መጣብህ ብለውት ቢገጥመው አቸንፎታል። መክሰምያኖስም ሲሸሸ የቲብር ወንዝ ድልድይ ተሰብርቦት ሰጥሞ ቀርቷል። ከዚህ በኋላ ሮምን እንጸኪያን ጠቅልሎ የሚገዛ ሆነ በዓመቱም /በ313 ዓ.ም/ አብያተ ጣዖታት ይትወጸዋ አብያተ ክርስቲያናት ይትራንዋ ብሎ አዋጁን በአዋጅ መልሶታል።

ዕሊኒ ቀድሞ ልጅ ሳለ ደገኛ ሃይማኖተኛ ይሆንላት ዘንድ ብዕዓት ገብታ ነበርና በዘመኑ ተርካ ሃይማኖት ስለቆመ ደስ ብሏት ብጽዓቷን ለመፈጸም በ327 ዓ.ም ኢየሩሳሌም ወርዳ መስቀሉን

ከተቀበረበት አስወጥታ አብያተ ክርስቲያናት አሠርታ በዓመቱ /0328 ዓ.ም/ በዚህ ዕለት አርፋለች።

ዲዩትላፕሮኖስና መክሰምያኖስ በ305 /6/ ዓ.ም መንግሥታቸውን በፈቃዳቸው ለቀው ክበር፤ ልብወጪያቸውን የተዋጋው በመክሰምያኖስ ተተክቶ ከክበር ሌላ መክሰምያኖስ ነው የሚል ታሪክም ይነገራል።

ገንቦት 11 ቅዱስ ያሬድ

ያሬድ ማለት ሙራድ ማለት ነው። ብሔረ ሙላዱ እክሱም ነው ትውልዱ ከዘርዐ ሊዋውያን ነው። አባቱ አዳም እናቱ ታውክልያ ይባላሉ። አባቱ ካህን ነበር የተወለደው በ505 ዓ.ም ነው ለትምህርት ሲደርስ ይስሐቅ ለሚባል መምህር ሰጡት ከሱ ፊደል አጥንቶ መዝሙረ ዳዊት ሊማር ለእናቱ ወንድም ለርሱ አጉቱ ወደ ሆኑት ወደ መምህር ጊደዎን ሄደ እንዲት ቀለም እንኳ ሳያጠና ሰባት ዓመት ተቀመጠ።

እንድ ቀን ቀለም አጥፍቶ መምህሩ ተቆጥተው በባትር ገረፋት የፀብ አይደለም «ወኢትዘብጥ አሐደኒ ዘእንበለ ሕጻን በእንተ ትምህርት ወግተሣጽ ከመ በዝንቱ ይተዐቀብ» /ፍት.ነገእ.11ክ1/ እንዲል ለተግሣጽ ነው። ሸሽቶ ሲሄድ መንገድ አድክሞት ዋዕዩ ፀሐይ ተሰምቶት ከዛፍ ጥላ ሥር ተቀመጠ። ትል ዛፋ ላይ ለመውጣት ሽታ ሰድስት ጊዜ እየወጣች ስትወድቅ በሰባተኛው ወጥታ ስትሄድ አየ እኔስ እስከመጨረሻ ብተጋ ትምህርቴ ይገለጽልኝ የለምን ብሎ ተመልሶ መመህሩን ይቅርታ ጠየቀ ከዚህ በኋላ ጌታ ንሊናውን ንጹሕ ልቡናውን ብሩህ አድርጎለት ባንድ ቀን ብሎይ ሐዲስ ወሰኖ ተገኝቷል።

ከጊዜያት ባንዱ ጌታ ሶስት አዕዋፍ ከገነት ልኮለት በቃል ሰብአዊ ሲያነጋግሩት ተመስጦ መጣበት ጌታ በመንበረ ጸባያት ሆኖ በቃል አቅርቦት በሰብሐተ መላእክት ሲመሰገን ሰማ። ጳጳሱ ንጉሠ ካህናቱ መሳፍንቱ ለጸሎት ተሰብስበው ሳሉ በሶስት ሰዓት ከመላእክት የሰማው ተገልጾለት ሃሌ ሉያ ለአብ ሃሌ ሉያ ለወልድ ሃሌ ሉያ ለመንፈስ ቅዱስ ቀዳሚሃ ለጽዮን ሰማየ ሣረረ ወበዳግም አርአዮ ለሙሴ ዘከመ ይገብር ግብራ ለደብተራ ብሎ

በዚህ አመስገኗል። ከዚያ በፊት በዚህ ምስጋና የለም ክርና ሁሉም ተደንቀው ሲሰሙት ወለዋል። ይህን ድርሰቱንም ከአርያም የሰማሁት ነው ሲል አርያም ብሎታል። በሚያዚያም ጊዜ ያለፈ ያገደመው የወጣ የወረደው ሁሉ በተመስጦ ይሰማው ክርና። አዕዋፍም ከክር ንዑድነቱን አውቀው ግዕዩ ፀሐይ እንዳይሰማው በከንፋቸው ይጋርዱት ክርና።

ንጉሥ ዐጼ ገብረ መስቀል ከፍትር የተነሣ ከቤተመንግሥታቸው ያኖሩት ክር እንድ ቀን ከፈታቸው ቆሞ ሲያሰማቸው ተመስጦው ሳይታወቃቸው በያዙት ጦር እግሩን ወጉት እሱም በተመስጦ ያደርስ ክርና ለጊዜው አልታወቀውም ጓሳ ግን ተሰማው የደምህን ካሳ ምን ልሰጥህ አሉት ወርቅ ብር አልሻም ወደ ገዳም እንድሄድ ያሰናብቱኝ አላቸው። መለየቱን ባየወዱም ስመ እግዚአብሔር ጠርተው ምለውለት ክርና አሰናብቱት። ወደቤተክርስቲያን ገብቶ እጁን በታቦተ ጽዋን ሳይ ዘርግቶ ቅድስት ውብዕዕት ሰብሕት ወብርክት ክብርት ወልዕልት አንቀጸ ብርሃን ማዕረገ ሕይወት የሚለውን የእመቤታችንን ምስጋና ንባቡንና ዜግውን ሰተት አድርጎ ተናገሮታል። በዚህም ጊዜ አንድ ከንድ ያህል ከመሬት ከፍ ብሎ ታይታል። ከዚህ በኋላ ደቀመዛሙርቱን አስከትሎ ተከዚን ተሻግሮ በጸለምት ከገዳማት ሰሚን በአንዱ በጸም በጸሎት ተወስኖ ኑር በዚህ ዕለት ዘገብረ ተዘካርየ ወተዝብረ ጊደዎን መምህርየ ወተዝብረ አዳም አቡዩ ምንት እንከ እስቱ ብሎ ጌታን ጠይቆ ጌታም በተሰፋህ ያመነውን በቃል ኪዳንህ የተማጸነውን እስከ 10 ትውልድ ድረስ ምሬልህላሁ ብሎ ተሰፋውን ነገርት ተሠውሯል።

የድርሰቱንም ነገር ከዚህ ይናገሩታል። የቅዱስ ያሬድ ድርሰቶች አምስት ናቸው እነርሱም ድጓ፤ ጸመ ድጓ ፤ምዕራፍ፤ ዝማሬና መዋሥዕት ናቸው።

1. ድጓ - እስትግቡዕ /የተሰበሰበ/ ማለት ነው። ከብሉይም ከሐዲስም ከአዋልድም ይጠቅሳል፤ የጌታን የእመቤታችንን፤ የዘቢያት የሐዋርያት የጻድቃን የሰማዕታትን ክብር ይናገራልና ድርሰቱን በዮሐንስ ጀምሮ በዮሐንስ ፈጽሞታል። ዓለም በዘመነ ዮሐንስ ተፈጥራ በዘመነ ዮሐንስ ለማለፍ ምሳሌ ነው። ዮሐንስ አስተምህር፤ ጸመድጓ፤ ፋሲካ ብሎ በአራት ዐበይት ክፍሎች ከፍሎታል። በአራቱ ፀወርተ መንበር በአራቱ ወንጌላውያን ምሳሌ በዚህም በ22 ሰነፍጥረት አምሳል 22 አርእስት ሰጥቶታል።

ከእነዚህም 12ቱ ምልዓን አላቸው 10 ሩ ግን ምልዓን የላቸውም ምልዓን ያላቸው «ብዙኑ ወተባዦች» የተባሉ የሕጋዊያን፤ ምልዓን የሌላቸው በተፈጥሮአቸው ፀንተው የሚኖሩ የደናገል ምሳሌ ነው።

2. ጸመ ድጋ በዐቢይ ጸም የሚደርስ ነው ዘወረደ፤ ቅድስት፤ ምክራብ፤ ደብረ ዘይት፤ ገብር ኄር፤ ኒቆዲሞስና ሰሙኑ ሕማማት ተብሎ በስምንት ተከፍላል።

3. ምዕራፍ ሚረፈያ ማለት ነው የደረሰው በጠለምት ነው ምዕራፍ፤ ዘመትር ምዕራፍ ዘዐቢይ ጸም፤ ብሎ በሁለት ከፍሎታል መሠረቱ መዝሙረዳዊት ሲሆን በውስጡ ብዙ ንቡሳት ከፍሎች አሉ።

4. ዝማሬ ምስጋና ማለት ነው። ዝማሬና መዋሥዕትን በደቡብ ጉንደር ዙር አባ በሚባል ቦታ ደርሶታል። ጎብስት፤ ጽዋት መንፈስ፤ አኩቴትና ምሥጢር ብሎ በእምስት ከፍሎታል። እምስት ከፍል መሆኑ ጎብስት ሥጋውን ጽዋዕ ደሙን ያመለክታልና የእምስቱ አዕማደ ምሥጢር የእምስቱ ቅንዋት ምሳሌ ነው።

5. መዋሥዕት - ምልልስ፤ ሰዋሰወ ነፍስ፤ ማለት ነው ለአዕርጎ ነፍስ በፍትሐት ጊዜ የሚደርስ ነውና ያስ ይሁን ለሙት ድርሰት ደርሶ ማዘንን ከማን አግኝቶታል ቢሉ ከዳዊት ይላል። ዳዊት ለሳኦልና ለናታን ገጥሞ ገጥሞ አልቅሶላቸዋል። 1ኛ ሰሙ 1፡ 17- 27 በዘመኑ ሐዲ ስም ዮሐንስ ኤጲስቆላስ ዘዳማስቆ ለሞተ ሰው ድርሰት እያደረሰ ያዝንላቸው ያለቅሰላቸው ነበረ ድርሰቱ ግን የኔማ ጀግናው የኔማ ሳተናው ሸሸ ተበላሽ የሚል ሳይሆን በሞቱ ሞትን ያጠፋ ጌታ አምላክ ከሞተ ነፍስ ከርዳተ ገሃነም

እንዲያድነው ለሕይወት እንዲያበቃው የሚለምን ጸሎት ነው። እስከ ድረስ የተገለጹት ድርሰቶቹ እምስቱ ጸዋትወ ዜማ በመባል ይታወቃሉ። ከዚህ ሌላ የውዳሴ ማርያም፤ ቅዳሴ ማርያም ምን ዜማ የደረሰ እሱ ነው። ማይኪራህ በሚባል ቦታ ሳለ እመቤታችን ቅዱስ ኢፍሬምን ከቀሳርያ አባ ሕርያቆስን ከብህንሳ በደመና ጠቅሳ እርሱ ካለበት እምጥታ እንተ ውዳሴዬን እንተ ቅዳሴዬን ነግራችሁት በዜማ ያድርሰው ብላቸው ነግረውት ውዳሴዋን ከሰኛ እስከ ቅዳሜ ያለውን በአራራይ የእሑድን በዕዝል፤ ቅዳሴዋን በግዕዝና በዕዝል፤ አድርሶታል። ከዚህም አያያዝ 13 ቀን ቅዳሴያት ሁሉ በዜማ አድርሷል። ቅኔንም አምልቶ አስፍቶ ባይናገረው እንጂ ደራሲው እርሱ ነው። ዜማውም ሶስት ዓይነት ነው፤ ግዕዝ ዕዝል አራራይ፤ ግዕዝ የአብ ዕዝል የወልድ አራራይ የመንፈስ ቅዱስ ምሳሌ ነው።



ለቤተ ክርስቲያን ያፈድ በጥበብ የምታበራለት ዕንቀጥ ነህ ከክብር። መሄመርና ቅኔ ያወረሰክን ሀብት ጉድፍ ሳያገኘው ብልና ዝገት ይሽው ዛሬም አለ እንዳማረበት አሉ መሄም እያልን አይጉድልም ቅንጣት የአዳም ልጆች ሁሉ ባከፈሉት ምድራዊ ስትሆን ሥጋን የለበሰህ አይተንህ ደስ አለን በማለትህ ከመላእክት ጋር ተከክሉ ክብርህ። ቤተክርስቲያንን አጉናጽፍካት

የግድግዳ ገቢ ጥዕድ ማገልገል ለአምላክህ ስትዘምር እያጠበብህ በዋጭ ፀሐይ እንዳይገዛ ሥጋህ የሰማይ መላእክት በከገፍ ጋረፋህ። ልብን የሚመስጥ የማይሠለጥ ያፈድ ባንተ መዝሙር ሊትጥሉም ከራች። እንደ ቅዱስ ያፈድ በጥዕድ ዜማው። ፈጣሪ አምላክን እናገልገለው። ሃሌ ሃሌ እያልን እናመስገን። ለዚህ ነውና የተፈጠረ ነው።

3ኛ መቃ 2:11 ሃይ አባ ዘላትና /ወኪላንተህ ፈጠሮ ለእንሰ እመሕያው ከመይትለእኩ በእምላላ መላእክት/

ግንቦት 12 - የሐንሰ አፈወርቅ /ከ344 /7/ - 404 /7/ ዓም/

የሐንሰ ማለት፡ ፍሥሐ ወሐሄት ፤ ርገራጌ ማለት ነው። ሀገሩ እንደዚያ ነው። አባቱ አስፋኒደስ /ሱፋንዩ/ እናቱ አትናስያ ይባላሉ። አቴና ወርዶ ጥበብ ሥጋዊ ከተማረ በኋላ ጥበብ መንፈሳዊ ሲማር ቅዱስ ባልልዮስ ከነበረበት ገጽም ገባ። «ወክነ ሲሲቱ መጠነ ሲሲተ ያፍ» ይላል እፍኝ ገብስ ከነጋሠሩ እስከ መመገብ ድረስ ደርሶ ብዙ ትሩፋት ይሠራ ጀመር።

እርሱ ካለበት ገጽም ሲሲኮስ የሚባል ደግ ባሕታዊ ነበር። ሐዋርያው ጲጥሮስና የሐንሰ ከበዓቱ ገብተው ጲጥሮስ መራገቱ መንግሥተ ሰማያት የሐንሰ ወንጌል ሲሰጡት አይቶ እንዲህ ያለ ራዕይ አየሁ ብሎ ነገረው። ምን ይሆን ብሎ ይህን ሲያወጣ ሲያወርድ ውሎ ሌሊቱን ለሰጊድ ለጸሎት ሲተጋ የታዘዘ መልእክ መጥቶ ከፊቱ ቆመ። ደንግጦ ወደቀ፤ መልእኩ አንሥቶ ጌታ አዞህልና የእንጾኪያው ሊቀጳጳስ የሚልህን አይሆንም አትበል አለው። በማግሥቱ የእንጾኪያው ሊቀጳጳስ መጥቶ ቅስና ልሹም አለው። አይሆንም አለ። ጋላ ግን መልእኩ የነገረውን አስቦ ተሹሟል።

ከዚህ በኋላ ቁስጥንጥንያ ወርዶ እንድ ቀን ምእመናን ቅዱሴ በሚያስቀዱስበት ሥጋውን ደሙን በሚቀበሉበት ጊዜ ፀሐይ ከእንዲት ሴት ላይ ጨረሯን ፈነጠቀችባት፤ ኢጲስቆጶስ ንስጥሮስ ነው። ልጄ የሠራሽው ኃጢአት ምንድር ነው? አላት ከፍቅረ ቤተክርስቲያን የተነሣ የመንጸት ጊዜዬ ሳይፈጸም መጥቻለሁ እንጂ ሌላ ከሰው የተለየ የሠራሁት ኃጢአት የለም አለችው። በልቡ

የጌታን አምላክ ወልደ አምላክነት የእመቤታችንን ወላዲተ አምላክነት የእመቤታችንን ወላዲተ አምላክነት ይነቅፍ ነበርና ድንግል ማርያም አምላክን የወለደች ብትሆንስ ለሴቶች ይህን የደም መፍሰስ ባስተረጎማቸው ነበር ብሎ ዕርቃደን አስቅሎ ክርስቶስን አምላክ ወልደ አምላክ ድንግል ማርያምንም ወላዲተ አምላክ የሚል የተረገመ ይሁን እያላችሁ ትፋባት አለ። እየሄዱ ይተፋባት ጀመር። «ወሀሉ አሜሃ የሐንሰ ጠርዘቤጠር» ይላል የሐንሰ ከዚያ ቁዋ ነበረ በተራው ቀርቦ እኔስ ወልደ እግዚአብሔር እንዲህ ባለማገፀን ከእመቤታችን በገቱም ድንግልና እንደተወለደ አምናለሁ ብሎ። የሴቲቱ እድፈት ሳያስጸይፈው የእመቤታችንን ንጽሕናና ቅድስና እያሳበ አካሏን ቢሰም ከአፋ ላይ እንደ ወርቅ ተቀስሞበታል። በቤተ መቅደስ የነበረች ሰዕለ ማርያምም «ለምእመናን ትምህርቱ እንደማር የጣፈጠ ለከሀዲ ግዝቱ እንደ ጦር የጸና እንደ ሰይፍ የተሳለ በእውነት አፈወርቅ ልሳነ ወርቅ» ብላ በቃል ሰብአዊ መስክራለታለች። «ሰበ ሰዓመ ኃፍረተ ትክት ቅድመ መዋዕል ንጽሕ ሰብዔ፤ ተአምረ ፍቅርኪ ያርኢ ወያበተገፍር ጸላዬ፤ማርያም ሰዕልኪ ለየሐንሰ ጽጌ ትንሣሤ፤ ወደሰቶ ወአእኩተቶ ቅድመ ገጽ ኩሉ ጉባዔ፤ አፈወርቅ እንዘትባል ጊዜያተ ክልዔ። እንዳለ ደራሲ።

ከዚህ በኋላ በፈቃደ እግዚአብሔር በእንጾኪያ ሊቀጳጳስነት ተሾመ። ተሹሞም ሣለ ብዙ ተግሣጾት ጽፏል ብዙ ድርሳናት ደርሷል። ንጉሡ አርቃደዎስ ይባላል። ወዳጁ ነው። ሊጠይቀው ሄዶ ሳለ መምህር አንተን ሳገኝህ ነገሩ ይጠፋኛል ነገሩን ሳገኘው አንተን አጣህለሁ፤ ከልቤ ሲወጣ ሲወርድ የሚኖር ነገር አለ፤ ወንጌላዊ «ኢያእመራ እስከ አመ ትወልድ ወልደ ዘበኩራ የበኩር ልጄን እስክትወልድ አላውቃትም» /ማቴ 1: / ያለው። ከወለደች በኋላ ወንዶች ሴቶችን በሚያውቁበት ግብር አውቋታል ማለት ነውን አለው። ይህስ አይደለም ጌታን ጸንሳ ሳለች ሥጋዊው በብዙ ኅብረ ትንቢት የተነገረለት በብዙ ኅብረ አምሳል የተመሰለለትን ጌታ እንደጸነሰች ለማጠየቅ መልኳ እየተለወለጠ ይታየው ነበረ፤ ከወለደችው በኋላ ግን በአንድ ኅብረ መልክዕ ታይታዋለችና በሰዚህ ነው ብሎ ተረጉመለት በዚህም ጊዜ ከግድግዳ ላይ የነበረች ሰዕለ ማርያም ካለችበት መጥታ ሦስት ጊዜ በራሱ ላይ ዞራ «ሠናየ ተናገርክ የሐንሰ አፈወርቅ የሐንሰ ልሳነወርቅ» ብላ አወደሳው

ከቦታዋ ተመልሶች። ንጉሡም ለመታሰቢያ ሁለት ልሳናተወርቅ አሠርቶ በግራ በቀኝ አድርጎታል።

በዚህም ላይ ንጉሡ አርቃዴዎስ ንግሥቲቱ አውዶክስያ ልጅ እየወለዱ ይሞትባቸው ነበርና ቤት ልጅ በወለዱ ጊዜ እንዳትሞትብን ብለው እርሱን አጥምቅልን አሉት ቢሄድ መልአክ ሞት ከመንገድ ተገናኘው ወዴት ትሄዳለህ? አለው። የአርቃዴዎስን ልጅ ነፍሷን ከሥጋዋ ለይተህ አምጣ ብሎኝ ላመጣ እሄዳለሁ አለው። ቆዩን ላጥምቃት ብሎት ሄድ። ካመመቃት በኋላ ረስቶት በሌላ መንግድ ተመለሰ። የካህናት የመዓረጋቸውን ደግነት ለማጠየቅ /17/ ወዲያ ወዲህ ሳይል 10 ዓመት ቆሞ ቆይቷል። «እምነ አፋሁ ዘወርቅ ስሟኢ ግዝተ፤ እንበለ ይዕሮግ ሳዕለ ወእንበለ ይረድ ታሕተ፤ መልአክ ሰማይ ቆመ ዐሠርተ ዓመተ» እንዲል አርኪ።

በአሥረኛ ዓመቷ ለባልታጩት ልጃችንን መርቀልን ብለው ሳኩበት ቀድሞ በሄደበት መንገድ ቢሄድ መልአክ ሞትን ቆሞ አገኘው ። ምንው ከዚህ ቆመሀል? አለው። እንተ ቆይ ካልከኝ ጊዜ ጀምሮ ወዲያ ወዲህ ሳልል ቆሜአለሁ አለው። አጥፍቻለሁ ሂድ የታዘገዘውን ፈጽሞ አለው። ከዚያ ሲደርስ ሞታ ሲላቀሱ አገኘ። ነገሩን ነግሮ አጽናነቷቸው ተመልሷል።

ንግሥቲቱ አውዶክስያ መፍቀሪተ ንዋይ ነበረች። በዓመት 3 ጊዜ የምታፈራ ለከተማ ቅርብ የሆነ ርስት ያላት መበለት ነበረች ርስቷን ነጠቀቻት። መጥታ ለርሱ ነገረችው መልሷላት አላት አምላልስም አለች። ርስተ ምድር ነጥቀሽ ርስተ ሰማይ ታገኘ መሰለሽ? ብሎ ከቅጽረ ቤተክርስቲያን እንዳትገባ ሥጋውን ደሙን እንዳትቀበል ከምእመናን እንዳትገናኝ አወገዛት። እርሷም በበኩሏ እሱ በነውር ምክንያት የሻራቸውን ኢጲስ ቆጸላት በብሰባ ታሥሮ ይጋዝ ብለው እንዲፈርዱበት አደረገች። ታሥሮ ወደ ደሴት አጥራክስያ ተጋዘ። የሮሙ ንጉሥ አርያኖስ ዜና ገድለን ሰነ ጽድቁን እየሰማ ሲያደንቅ ይኖር ነበርና ባትመልሰው ጠቤ ካንተ ነው ብሎ ከአርቃዴዎስ ላከ። መልሱ ብሎ እስመለሰው ያች ግን ሰይጣን አነሣሰቷታልና ሁለተኛ አሥራ አጋዘችው በዚያው አርፏል። እሷም አልተጠቀመችም እሱ ካረፈ በኋላ ጽኑ ደዌ አደረሰች። ከመቃብሩ ሄዳ በድያለሁ ይቅር በለኝ እያለች ብዙ መከራ ተቀብላ ተፈውሳለች።

የሐዘክ ለፈወርት ሊቀሳሳት ጠቢብ ተጋራጭ ምሁር ደግ ለባት። እውነተኛ መምህር ፊት አይቶ አያደላ ንግሥትን ገዛላት ደጋዋን በደላ። በእግዚአብሔር ፊት ብትከብርላት ነፍሱ በግንዛቤ መልእክ ታዘዘለት ለርሱ። ቃሉ የግሊጦ ትምህርት እሙን አቃጥሎ ፈጃቸው መናፍቃንን። በጠነርቅ መሀል ለንጻች ሳያኖር

ቆሞ ቢመሰክር የድንግልን ክብር ድንግል በሥዕሏ አድራ በዳንዳው ለፈወርቅ ብላ አወጸበችው አንጻይቀየሙት ነገሥት መሳፍንት ስምተ ቸል ከሚል የደጋጎ ጨዘት ገፈዋችን ሁሉ ገሥጸ በእውነት ይዛለችል ለሰ መኖር በሽደት ጌታ እንዳልገዳ እውነትን ተርፏ። የቀናውን መንፈስ አሳድሮ በጸር።

አባ እፍጺ - ለዘጠኙ ትሑባን/

ሐ. ፍልሰተ ሥጋሁ ለእቡነ ግር ተከለገይማች

ዜና ዕረፍታቸው በገጽ እንደተገለጸው ጌታ በ57 ዓመት ደቀመዛ መዛሙርትህ ቤተክርስቲያን ለንጸው ሥታህን ወደዚያ ያልፈሱታል። ብሎ ብሎ ነገሯቸው አበረ። ጊዜው ሲደርስ 19 ቀን ለእባ ምኒቱ ለላባ ለባ ሕዝቅያስ ተገልጸው ጌታዬ የነገረኝ ተስፋ ሲፈለም ጊዜው ደርሷልና በሩትም በቅርብም ያሉ ደቀመዛሙርቱን በብሰበህ በ12 ሥጋዬን ዳፍለሁ፤ እኔም ከትዱስ ሚካኤል ጋር እመጣለሁ፤ ምልክት ይህንህ ዘንድ ስትገባ መብራተኛን አጥፋ እኛ በንመጣ ይበራል አሉት። እንዳሉትም ደቀመዛሙርቶቻቸውን ከሩትም ከቅርብም ብሎበት በዚህ ዕለት ሥጋቸው ካረፈበት ከመካነ አስቦ ቢገቡ እንደ ሸት መግዛው እምሮ አግኝተው ተሸክመው ወደ ቤተመቅደስ ከትዱስ ሚካኤል ጋር መጥተው ከመንበሩ ተቀመጡ፤ ቢመጡም የጠፋት መብራተች በደተው ተገኝተዋል እኔያም በዕልልታ በደስታ አጽማቸውን ከእግረ መንብር አትረውታል። ታሪኩ የተፈጸመው በ1349 ዓ.ም ቀን ነው።

ገንቦት 14 አባ ሳኩሚስ /ከ290 - 346 ዓ.ም/

ሀገራቸው ጽርዕ ነው። በገዳሙ ጳውሎስ በ 6 ሺህ መንኮሳት ተሹመዋል። ቀን ለግስተማር ለአገልግሎት ሌሊት ለሰጊድ ለጸሎት ተገተው ይኖሩ ነበርና ቡታፈ ግንብረ መላእክት ተብለዋል። በጸሎታቸው ጥቂት ትምክህት አበረባ ቸው። እንድ ሌሊት ሲሰግዱ

ላባቸው የቆሙበትን ምድር አረሰው ጌታ ተገልጾ አሁን ይህ ሁሉ ስግደት ይህ ሁሉ ጸሎት ለግን ብለህ ነውህ አላቸው ጌታዬ ላንተ ብዬ ነዋ አሉት በግግሥቱ በቸንክር ተቸንክር በመስቀል ተሰቅሎ ታያቸው። ጌታዬ አሁን ደግሞ መስቀልህ ለግን ብለህ ነውህ አሉት ላንተ ብዬ ነዋአላቸው። ይህ ሁሉ ትናንት በተናገርኩት አይደለምን ደግ አላደረግሁም ብለው ተጸጽተዋል። በግጽልዩም ጊዜ ገነትና ሲኤል በዓይነልቡና ይታያቸው ነበር አንድ ቀን ባያቸው በወደድሁ ነበር አሉ። የታዘዘ መልአክ ነጥቆ ወስዶ ጻድቃንን በገነት ሲያመላክት ጋጠ ለንን በሲኤል ዋይ ዋይ ሲሉ አላያቸው። ከዚህ በኋላ ሙሳ ዘመናቸውን በለጋጥአን ሲያዝኑ ሲያለቅሱ ኖረዋል። ጊዜ ዕረፍታቸው ሲደርስ ጌታ ኀዘንህን አየሁልህ ልመናህንም ሰግሁልህ በስምህ የተማክነውን ሁሉ ከሞተ ነፍስ ከርደተ ገዥም እድገልሃለሁ ብሎ ተስፋቸውን ነገሯቸው በዚህ ዕለት ዐርፈዋል።

ገንቦት 16 ኢያሱ ሲራክ

ኢያሱ ማለት መድኃኒት፤ ሲራክ ግለትም ጠቢብ ግለት ነው። ሲራክ የጥበብ ስሙ ነው አባቱ አልዓዘር ይባላል። ሙጽ ሲራ 5:1 ጌታ ጥበብ ገልጸለት የጥበብ ሁሉ መገኛዋ ከእግዚአብሔር ዘንድ ነው ዓለም ሳይፈጠር ጥበብ ከርሱ ጋር ነበረች ብሎ ስለጥበብ ተናገሯል። ሲራ 1:1 ከመሳፍንት ሙሴን ከነገሥታት ጻዊትን ከዝጊያት ሌልያስ ሌልሳዕና ኢርምያስን አብነት እያደረገ ታላት የጥበብና የምክር መጽሐፍ ጽፏል መጽሐፉም ከ 46ቱ የብሉይ ኪዳን መጻሕፍት አንዱ ነው።

ከምርኮ መልስ ከ 470 ዓ.ዓ ወዲህ የተነሣ ሙሴን ሙጽሐፋ ያመለክታል

ገንቦት 17 ኢጲፋንዮስ ኢጲስቆጶስ /ከ 315 - 403 ዓ.ም/

ወላጆቹ አይሁዳውያን ነበሩ አባቱ ሞቶ እናቱ እርሱንና እጎቱን የምታሳድግበት አጥታ ስትቸገር እርሱ ያላቸውን አንድ አህያ ሊሸጥ

ይዞ ሲሄድ ከጎዳና ፈላታዎስ የሚባል ደግ ሰው አገኘው። ዋጋውን ሲነጋገረው አህያው ዘሎ ኩላሊቱን ረገጠው ፤ ወደቀ ፈላታዎስ የክርስቶስ ኢየሱስን ስም ጠሮቶ ቢጎትተው ተነሣ። አህያውንም ውደቅ ቢለው ወድቆ ቀረ። ኢጲፋንዮስ በሰሙ የወደቀውን የምታነሣበት የቆመውን የምትጥልበት ኢየሱስ ማንው? አለው። ኢየሱስም ለቤዛ ብዙኃን ከሰማያት ወርዶ ከድንግል ተወልዶ ዕውር ቢያበራ ሙት ቢያሰነሣ ወገኖቹ አይሁድ ጸልተው ተመቅኝተው ሰቅለው የገደሉት አምላክ ወልደአምላክ ነው። አለው ይህን በልቡ አኑር ባየው እየተደነቀ ወደ ቤቱ ተመለሰ።

ከዚህ በኋላ ባለጸጋ አጎት ነበረው እሱንም እጎቱንም ወስዶ አሳድጎ ሀብቱን አውርሷቸው ዐረፈ። አንድ ቀን ከእባ ለክዮስ ጋር በመንገድ ተገናኝተው እየተጨዋወቱ ሲሄዱ አንድ ችግረኛ ሰመ እግዚአብሔር ጠራባቸው። አባ ለክዮስ ወርቅ ብር የለውምና የለበሰውን አውልቆ ሰጠው። ወዲያው መልአክ ከበረዶ የነጻ ልብስ ሲያገናጽፈው አይቶ አባቱ አምላክህን አመልከው ዘንድ ሃይማኖትህን አስተምረኝ አለው። አስተምሮ አጥምቆታል። ከፍጹምነትም እንደሚደርስ አውቆ መዓርገ ምንኩስና አስጥቶታል በዚህ ጊዜ የ17 ዓመት ወጣት ነበረ። ከዚህ በኋላ በጽም በጸሎት ተወስኖ በትግርምት የሚኖር ቢሆን ሀብተ ፈውስ ተሰጥቶት ሕሙማንን የሚፈውስ ሆኗል፤ ሙትም አንሥቷል።

መምህሩ አባ ኢሳርዮን መንፈስ ቅዱስ ገልጸለት ጌታ የብዙኃን አባት እንድትሆን መርጦህልና፤ ቆጵሮስ ሂድ ተሾምልን ቢሉህ አይሆንም አትበላቸው አለው። ከበዓቱ መውጣቱን ከመምህሩ መለየቱን ባየወድም ፈቃድ እግዚአብሔር ነውና ሁለት ብላቴኖች አበከትሎ ሄደ። ጌታም ለቆጵሮሱ ኢጲስቆጶስ ሁለት ብላቴኖች ያበከተለ ሁለት የወይን ዘለላ የያዘ ኢጲፋንዮስ የሚባል ገዳማዊ ወደ ገበያ ይመጣል እሱን ሹመው አለው። ቢሄድ ሁለት የወይን ዘለላ ይዞ ሁለቱን ብላቴኖች አበከትሎ ሲገበያይ አገኘው ኢጲፋንዮስ የምትባል አንተ አይደለህምን አለው። አዎን አለ ጌታ ያዘዘኝ አለና ተከተለኝ ብሎ ወስዶ ሾመው። በሶስተኛው ቀን ቅስና ሰጠው ኋላም እርሱ ቢሞት ኢጲስቆጶስነት ተሹሟል። ተሹሞም ባለ ብዙ ድርሳናት ደርሷል ብዙ ተግሥጾት ጽፏል።

ንግሥቲቱ አውዶክበያ የአንዲት መበለት ርስት በመንጠቋ ምክንያት ዮሐንስ አፈወርቅ አውግዞ ከማንበረ ምእመናን ለይቷት

ነበርና የሃይማኖት ሕጽ ሳይኖርብኝ በከንቱ አውግኞልና መጥተህ
እይልኝ ብላ ሳከችህት ሄደህ ተይ ያለሽን ተይወ አላት ይህንን
አልተውም አለች እንግዲያውስ የሸቀዳሳሱን ቃል ልታከብራ
ፀተገባሽ ነበር አላት ይህንን ካልከግ አብያተ ክርስቲያናትን እዘግቼ
አብያተ ጣቦታትን አስከፍታለሁ አለችው። ከርሱ ዘንድ ሂዶ
ወንድሜ ጥቂት ጊዜ ምእመናን ከመከራ አረፋ ሰንል በዚህ
ምክንያት ደግሞ መከራ ቢመጣኸው ደግ ነውን ተወው አለው።
ርስተ ምድር ነጥቃ ርስተ ሰማይ ታገኛለችን እይሆንም አብያተ
ጣቦታትንም ብታስከፍት ለርሷ ይበሳታል አለ።

ተመልሶ ከንጉሥ ሊሰናበት በገባ ጊዜ እሊፋንዮስ ዮሐንስ
አፈወርቅን ከሹመቱ ሻረው ከመፃሪት አዋረደው ብላ በሐሰት አስወራች።
ዮሐንስን ሊሰናበት ሲሄድ ምንው እንዲህ አደረገኸኝ? አለው ሻረ ምንም
አሳደረገሁብኳል አለ። መሄድማ ትሄዳለህ ከመንበርህ ገን አትቀመጥም
በመንገድ ትሞታለህ አለው። እርሱም በበኩሉ መመለሱን አይቀርም
ትመለሳለህ ነገር ገን ሁለተኛ ተገዘህ ትሞታለህ አለው። የጠብ አይደለም
የዮሐንስ ሞት ለእሊፋን ዮስ የእሊፋንዮስ ሞት ለዮሐንስ ተገልጿቸው
ነው እንጂ ይኸውም አልቀረ ዮሐንስ አፈወርቅ በፅርት ከተመለሰ በኋላ
ሁለተኛ ተገዞ በዚያው ዐርፏል። እሊፋንዮስም ጥቂት ቀን ተገዞ ሳይደርስ
ከመንገድ በዚህ ዕለት ዐርፏል። 11 ቀን ተገዘው በ28 ደራሲ በሃይማኖት
ሕጽ በምግባር ዳገፅ የሻራቸው ሁለት ዲያቆናት አናስቀብርም ብለው
መቃብር ከልክለውት 40 ቀን ተቀመጠ ይህንንም ያህል ቀን ቢቆይ
መግዛው አልተለወጠም ነበር።ኋላ ገን አንድ ዲያቆን ቢግጸነው እኒያን
በተለምዶት አጥፍቶ ተቀብሯል።

ክቡር መንፈሳዊ እሊፋንዮስ
ታማኝ ባለጊሉ ለመንፈስ ቅዱስ
ገና በልጅነት በመጣትነቱ
በላጊድ ተተግ በጸጥ በውነቱ
ለግደትን አብዝቶ ቢገልጽ ጉልበቱ
ያረባቸው ክቡር ሕዝቡን በሰብከቱ

እምላኩ ክርስቶስ ነውና ብርታቱ።
ከሞተ በኋላ ሥጋው ሆኖ በድን
ጽድቃን የመሰሉ ተንኮላዊትን
ተግባራዊ ለሕዝቡ ትምህርት እንዲሆን
ፈጣሪ ተግልቶን እንዳገሆነ አጉል
አይበጀንምና ይቅርብን ተንኮል

ጥላ 10 :29 : 12: 2

ገንቦት 18 በዓለ ጸራትሊጦስ

ጌታ በማያራገ ጊዜ ደቀመዛሙርቱን እንትመስ ንበፋ ሀገረ
ኢየሱሳለም አስክ ትለብሉ ኃይለ እምኦርያም ሉቃ 24:49 ብሏቸው
ወርገ ነበር። ተናግሮ የግያበቀር ምሉ የግያክዳ ነውና ባረገ
በ1077ው ከተሦሃ ወ5077ው ቀን ጸራትሊጦስን በየላዋቀላ።

ጸራትሊጦስ ግለት መንፈስ ጽድት መንፈስ ሕይወት ባሕርያዊ እስትንፋስ
እኩዊ ሕይወት እኩዊ እስትንፋስ ግለት ነው ስለምን ቆይቶ በ1077ው
ቀን ሳከላቸው ቢሉ በ105 መንፈረግ የገነን እኛ ነበርንና ወደ ክብራችን
ወደ መግረጃችን እንደመለስን ለግጠየት ነው ዳግመኛም 10ፋን ቃላት
ቢጠብቁ መንፈስ ቅዱስ የሚሰጥ መሆኑን ለግጠየት ነው።

“ወእስተርሊይዎሙ ልሳናተ እሳት ከፋላት ከመ እሳት
ዘይትከፈል” ይላል በእምሳለ እሳት አድርባቸዋል። ወዲያውም የሚያውቁት
ጸንቶላቸው የግያውቁት ተገልጸላቸው ቀድሞ ከሚናገሩት ከዕብራይስጥ
ቋንቋ ሊላ 71 ቋንቋዎች ተገልጸውላቸው ምሥጢር የሚተረጎሙ ሆነዋል።
ከእይሁድ ወገን እኩሊቶቹ ይህ ነገር ምን ይሆን? አሉ እኩሊቶቹ “እሱስ
ጸዕፊ ጸግቡ - ጉሽ ጠጅ ጠጥተው በከረው የሆነ ያልሆነውን ይቀጥረሉ
”አሉ። ቅዱስ ጴጥሮስ ሀሣባቸውን አውቆ እኩ ከመትትሐዘብም አንትሙ
ስኩራን እሙንቱ ዘትበሉ በከረዋል የምትሉ እናንተ እንደምትጠረጥሯቸው
አይደለም እስመ ነገህ ብሔሩ ወሰቢሁ ሠለስቱ ሰዓት - ጊዜው ግለጻ
በዓቱም ሶስት ሰዓት ነውና፤ ጻፋ ገን እስመጥ እምነመንፈስ የ ዲበ ኩሉ
ዘሥጋ (ሊዩ 2: 28) ተብሎ የተነገረ ትንቢት ይፈጸም ዘንድ ይህን ያደረገ
እናንተ ጸልታችሁ ተመቅኝታችሁ የሰቅላችሁት ክርስቶስ እየሰሰ ነው
እኛም ነዚያት ትንቢት የተናገሩለት ምሳሌ የመሰሉለት እምሳክ ወልደ
እምሳክ ለመሆኑ ከመታን ተለይቶ ለመነሣቱ ለግረጉ ዳግመኛም ወኩወር
በምስጋና ለመምጣቱ ምስክርች ነን አላቸው ምንተ ንግበር አጋጭን አውን
ምን እናድርግ አሉ “ነስሐ ወተጠመቁ በስሙ ለኢየሱስ ክርስቶስ
ከክፋታችሁ ተመልሳችሁ በስሙ ተጠመቁ አሏቸው “ወተወሰኩ በይፅዒ
ዕለት መጠነ ሠላሳ ምዕት ነፍስ ” ይላል ሶስት ሺህ ሕዝብ እምነው ተመ
ምቀዋል። ሐዋ 2:1-41 ይህ የተፈጸመ በ33 ዓ.ም በዚሁ ቀን በዕለተ
እሁድ ነው። ዕለቱን ሊቃውንት ሀብተ መንፈስ ቅዱስ የተሠጠበት ወደ
የሀገራቸው በተመለሱ ጊዜ በእሕዛብ መካከል የሚያስተዋውቁትንና
የሚመሰክሩላትን 3000 ምእመናን ያገኘችበት ዕለት ስለሆነ
የቤተክርስቲያን የልደት ቀን ቢሉ ጠርተውታል።

4. ሐዋርያት መንፈስ ቅዱስን ቢቀበሉ እመቤታችን ከሌሎች ቅድሳት
እንስት ጋር አብራቸው ለጸሎት ትተጋ ነበር ሐዋ 1:14:12:1

በገባተ ክርስቲያን ክብርት ልሳት ናት ማንፈስ ቅዱስ ለሰው የተሰጠባት ጌታ ጌታችንን በቅዱስ መንፈስ ሐዋርያት ይኑ ክብላቸው ታደሱ ያሥጢር ለመተርጉም በሰውነት ጉለመሱ ሃይማኖታቸውን በግልጽ መስከሩ የአይሁድን ግልጽ ጥትንም አልፈሩ ለቤተክርስቲያን የኢፕሮስ ስብከት ሦስት ሺህ ነፍሳትን አተረፈላት ተመላሱ ብሎ ኢፕሮስ ሲመክራቸው ለገሥጸቸውም በኩሉ ሥራቸው ከአይሁድ መካከል የበዛቅጥራቸው

አገሪቱ ተለጸፈ በሰጠላቸው በክርስቶስ እምነት በሰውነት ተጠቅሞ የማንፈስ ቅዱስን ጸጋ ተቀብሎ ከግልጽ ከፋ ሥራ ከነፋት ርቀው በፍቅር በአንድነት መከራን ታግሙ በጎ እየሠሩ ቢሆን ተናገረው ወንጌልን በአንደበት በሥራም መስከረው ለአምላክ ታምነው ኖሩ በመላ ዕድሜያቸው ለምእመናን ሁሉ በጌ አብነት ሆነው።

በመጨረሻ ሥቃዩ ይጽናበት ብሎ ግንድ ላይ በቸንካር አስቸንክሮ ተወው። ጌታ በስምህ የተማጸነውን ምሬልሀሊሁ አንተ ከገባህበት መካነ ዕረፍት አስገባልህላሁ ብሎ ተስፋውን ነግሮት ከ 17 ዓመት ተጋድሎ በኋላ በዚህ ዕለት በርድል።

ከታሪኩ አንጻር መዋዕለ ሕይወቱ ከ292-329 ዓ.ም መሆኑ ነው።

ሰማዕቱ ኢስድሮስ ላዕከ ቃል ፍጹም የመልካም ዛፍ ፍራ ጣፋጭ ነው መልካም የኢየሱስ ክርስቶስ እምነትን ለዓለም ሲመሰክር ሲያስተምር እምነትን በቃቸት አይደለም ሳይቀምስ መከራን እንደ ሐዋርያት ሠጥቶ እንጂ ነፍሱን

እንቱን ለሰለት ለቸንካር እጁን ኢስድሮስ ለእምላኩ በእስካብ ፊት እንደ ቅዱስ ጊዮርጊስ ሊቀሰማዕታት እስከ ሞት ድረስ ነው የታመነለት የሰማዩን መንገዱን የክብርም መውረሻ በርሱ መታመን ነው እስከመጨረሻ

ማቴ 40 221 2413

ግንቦት 19 ኢስድሮስ ሰማዕት

ሀገሩ እንጸኪያ ነው ። አባቱ በድሃለን እናቱ ሰፍያ ይባላሉ። እግዚአብሔርን የሚፈሩ ሰውን የሚያከብሩ ደጋጉች ነበሩ። በድሃለን የንጉሥ ዲዮቅልጥያኖስ ሊቀሐራ ነበረ። ዲዮቅልጥያኖስ በነገሠ በ20 ዓመት ሃይማኖታችሁን ካዱ ለጣኦት ሰገዱ እያለ ምእመናንን ይፈጃቸው ጀመረ። በድሃለን ፈጣሪዬን ከጀ ለጣኦት በግጆስ አልፍርም ብሎ ሚስቱንና ሁለት ልጆቹን ይዞ ከአድባራት ባንዱ ተቀመጠ። ዲዮቅልጥያኖስ አስፈላጊ እምጥቶ በሰይፍ አስመታው ኢስድሮስ በዚህ ጊዜ የ12 ዓመት ልጅ ነበረ። ይህን ምንም አያውቅም ብሎ ከእናትና ከእንቱ ጋር አጋዘው።

አሥራ ስምንት ዓመት ሲሞላው በቤላ ሰፍራ ያለ ዐላዊ አራገራንኝ ልብዝ ወኢመክርክኑ ትተመየጥ እምሃይማኖትክ አልተመለስክምን አለው ፈጣሪውን የከዳ ለጣኦት የሰገደ ይመለስ እንጂ እኔማ ፈጣሪዬን አውቄ ሃይማኖቴን ጠብቄ የምኖር ነኝ አለው። ከግንድ አስቅሎ ሥጋውን በአስዋጠብርት አስተፈተፈው እናቱ አንተ ርጉም አንተ ንሱም እያለች ደሙን እየታፈነች እረጪችበት። እንቱም አፎምያ ትባላለች በደንጊያ ፊት ፊቱን ትጠብሰው ጀመረች። ሰይፍ ጃግራው ሁለቱንም በሰይፍ መታቸው። እሱንም ንጉን አስቀድዶ በእሳት አቃጥሎ ለሰማይ አዕዋፍ ለምድር አራዊት ራት ይሁን ብሎ ከዱር አስጣለው። ጌታ ከሞት አንሥቶ ከንጉሥ ፊት አቀረበው ከሠራዊቱ 800 አመነ በአመላኩ ለኢስድሮስ እያሉ አንገታቸውን ለሰለት ሰውነታቸውን ለእሳት ሰጥተው በሰማዕትነት አርፈዋል።

እሱንም ከብረት አልጋ አስተኝቶ ከበታቹ እሳት አስነደደበት አሁንም ከሞተ በጋላ ተነሥቶ መሠከረ ከዚህም በኋላ የወፍራ ደንጊያ በእንገቱ አሳሰሮ ከባሕር አስጣለው፤ ደንጊያው ሠጠመ እርሱ ወጣ።

ግንቦት 21 ደብረ ምጥማቅ

ከሠላሳ ሰባቱ የእመቤታችን በዓላት አንዱ ነው። ደብረ ምጥማቅ በምኔተ ገምጋዲ አቅራቢያ የምትገኝ ቦታ ናት። እመቤታችን በስደት ሳለች ጌታ በዚህ ቦታ በስምሽ ዐባይ ቤተክርስቲያን ይታነጻል ስሙንም ደብረ ምጥማቅ ይሉታል ብሎ ነግሯት ነበር። ይኸውም አልቀረ። በዚሁ ቦታ በእመቤታችን ስም ቤተክርስቲያን ታንጾ ስሙ ደብረ ምጥማቅ ተብሏል።

በዚህም ዕለት እመቤታችን ከዐሐይ ሰባት እጅ አብርታ ከጉልላቱ ላይ በመንበረ ብርሃን ተቀምጣ መላእክት ሊቃነ መላእክት ከበው ሲያመሰግኗት፤ ነቢያት ሐዋርያት ጽድቃን ሰማዕታት እጅ ቢነ ሣት ታይታለች። እስከ አምስት ቀንም ምእመናኑን አረማውያኑን አንድ ወገን አድርጋ ስትባርክ ሰንብታለች። ከዚህ በኋላ ምእመናንም አረማውያንም በየዓመቱ እነሆን አምስት ዕለተት በደብረ ምጥማቅ ተሰብስበው የሚያከብሩ ሆነዋል።

ግንቦት 24 ሀ. ዕንባቆም

ዕንባቆም ማለት ጠቢብ ለባዊ ማለት ነው ትውልዱ ከነገደ ስምያን ነው ወከብሰለ ተብሰለ ከመ ይሰድ ምሳሐ ለእለ የአጽዱ ይላል ንፍሮ ቀቅሎ ለአሣጆች ምላ ይዞ ሲሄድ ቅዱስ ሚካኤል ሰድሎቱ ዘንተ ምሳሐ ለጻንኤል ዘሀሉ ውስተ ግበበ ባቢሉን ባቢሉን በጉድጋድ ለተባለ ለጻንኤል

ወሰድለት አለው። ያንኢል ወደት አለ ባቢሉንንም አሳውቅም አለ ወንሥእ በአሐቲ ሥፍርተ ድኼ ይላል አንዲት ጠገሩን ይዞ አድርሰች ባይከፍት ገብቶ መገባት ባይከፍት ወጣ፤ መልአኩ እንዳመጣው መልሶታል ተረዳ።

ከዚህ በኋላ አሳውቅም ሲያስተምር ቀይቷል የጌታም ሰው መሆኑ ተገልጾለት እግዚአብሔርን እምቴንን ይመጽእ ወቅዱስኒ እምደብረ ፋራን ወእም አህጉረ ይሁን እግዚአብሔር ከቴንን ይመጣል ቅዱሱም ከፋራን ተራራ ከይሁዳም ሀገርቸ ብሎ ትንቢት ተናገሯል።

> መዋዕለ ትንቢት ከ 609-606 ዓ.ዓ

ለ. በአተ ግብጽ

ጌታ ተወልዶ 2 ዓመት ሲሆነው ሰብአ ሰገል እጅ ሊነሡ እጅ መገዛ ሲሰጡ “እይቲ ሀሴ ዘተወልደ ንጉሠ አይሁድ እያሉ ቢመጡ ሄርደሰ መንግሥቱን የሚኮተው መሰሉት” ሲገድለው አስቦ ሕፃናቱን ሰብሰቡ ብሎ በሐንፋ ጊዜ ቅዱስ ገብርኤል ለየሲፍ “ንሣላ ሕፃን ወእም ወሐረ ብሔረ ነገሥት” አለው። ግቴ 2:13 እመቤታችን ደንግጣ ልዋል ልደርሳችል ሕፃኑን ልጇን አዝላ የሲፍ ሰሎሜን አስከትላ ሽሽት ጀምራ በዚህ ዕለት ያድረ ጉበጽ ገብታለች።

የጌታ ጌታዬ ደርሰው ወንዙን ተሻግረው ካለፉ በኋላ ጌታ በእግሩ ደንቅሎ ይገኛል እያለ ሲሄድ ከአንዱ ደንጊያ ላይ አሠረ እግሩ ተቀረጸ። ሕፃናቱን ወደ በዚህ ቦታ በስምሽ ዐቢይ ቤተክርስቲያን ይታገላል ደብረ ሥጋቱን ለጌታ ይላል። ብሏታል። ገዳመ አስቀጥሎም ከፋት አሳይቶ በደያ ቤቱ ላይ እንደመላእክተ ሰማይ በንጽሕና የሚያገለግሉና ወዳጆቹ ይኖሩታል ብሏታል።

በግብጽም ወደ ምዕራቅ ሲደርሱ የየሲፍን በትር ከሁለት ሰብሮ ከመራት ተከሉ በግብጽ ጉዞም ውኃ ለፍልቆ አለምልም ጉዞም መፃዛ ያላቸው ዕቃዎ አድርጎ በላሳን /በለ ሰን/ ይባላሉ ለማየ ጥምቀት መቀደሻ ይሆናል። ብሏታል። አስመናይን ከሚባል ቦታም ሲደርሱ እንዲቀኙና ተራርቻ ሲገደቡታል። “ምዕረ ትትረሣክ ሶባ ተገዝን ለሕጻን ወላጅቱ ርእያ ዘገብረ ተእምረ ውስተደወላ ግብጽ አመበአቱ፤ እንፈርዐፀ አድባር ወሰንዱ ሉቱ” እንዲህ ደራሲ።

> የእመቤታችን መዋዕለ በደት ከ 02-05 ዓ.ም ድረስ ነው መሉ ታሪኩን በዚህ መጽሐፍ ክፍል 1 ከገጽ 38-41 ተመልከት።

ግንቦት 25 ቅድስት ሰሎሜ

ሰሎሜ ማለት በሳማዊት ማለት ነው። ለእመቤታችን የእነነት ልጅ ናት ማለት አያድ ነው። ማርያምን ሰፋያንና ሐናን ወልዳል ማርያም ሰሎሜን፤ ሰፋያ ሌልባቤጥን ሐና እመቤታችንን ወልደዋል። ነገረ ማር፤ ሰንክ እመቤታችን የመውለጃዋ ጊዜ ሲደርስ የሲፍ እንትሽን አዋልጃያት አላት። ብትመጣ ብሩሀ ሐፃን ታቅፋ አገኘችት ሕማሙ ምጽ ባይሰማሽ በሊቶች የሚደርሰው ባይደርስብሽ እንደምን ወለድሽው? አለቻት። በማይመረመር ጥበቡ በድንግልና ፀንሼ በድንግልና እንድወልደው አደረገና አለቻት። ካዋቤ አሳምንም ብላ ልትዳስሳት እጇን ዘረጋች፤ በእሳት እንደተለበሰ ግንድ ሆኖ ቀረ። የጌታዬ እናቴ እመቤቴ በእውነት ትንቢት የተነገረለትን ሱባኢ የቆጠረለትን አዳኝ እንደወለድሽ እምኖላሁና ይቅር በይኝ ብላ አለቀሰች እኔንም ምን እድርገሽኛል? ይለቁንስ የማይመረመር ግብሩን ልመርምር ብለሻልና እርሱን ይቅር በለኝ በይወ አለቻት። እያለቀሰች ሰውነቱን ብትዳስሰው ተፈውሶላታል። አመስግናዋለች።

ከዚህ በኋላ እንዲት ሰብራ ውኃ ቀድታ እመቤታችንን እያገለገለች ኖራለች። በሰደቱም ጊዜ ሕፃኑን አዝላ ከርሷ ጋር ተሰዳለች። “ነበ ሐጸበት በማይ አልባሲሁ ወአባሉ፤ለሕፃን ድንግል ገዙ ሰሎሜ ዘተገዝሉ” እንዳለ ደራሲ።

ጌታም በመዋዕለ ሰብከቱ ከ36ቱ ቅዱሳት አንስት ቆጥሯታል። በስቅለቱ ጊዜ ከእመቤታችን ጋር ከመስቀሉ ሥር ሆኖ ታለቅስ ነበር። ዮሐ 19:25 በተነሣም ጊዜ በሌሊት ወደመቃብሩ ከሄዱ ሴቶች አንዷ ነበረች። ከዕርገት በኋላ ከሐዋርያት ሳትለይ ሐዋርያትን በተልእኮ ስታገለግላቸው ኖራ በዚህ ዕለት ዐርፋለች።

ሰላም ለሰሎሜ ክብርት መብዕዕት የጌታ አገልጋይ ሐዋርያዊት ጌታ እምላክ ክርስቶስ እንቺን ለክብር መርጦሽ በከንድሽ ታቀፍሽው አዘልሽው በጀርባሽ ድንግል ማርያምን የእምላክን እናት ሊያዩላት ተመኝተው እበው ሳያዩላት በትንነት ሆነሽ ያገለገልሻት	ታደለሽ ነው እኮ ተመርጠሽ በእውነት በገዢ ጊዜ እነሽከ ከርሷ ጋር ሲወገኑት ተወገኑት ተቀበልሽ መከራ ድንግል በልጇ ሞት ስታለቅስ በምር አብረሽ ተገኝተሻል በመስቀሉ ሥር ፍቅሯ እገብርሽ የልጇም ፍቅር
--	--

ዮሐ 19 25

ግንቦት 26 ቶማስ ሐዋርያ

ቶማስ ማለት ፀሐይ ማለት ነው። ቀዳሚ ስሙ ዲዲሞስ ነው ዲዲሞስ ማለት ዉለማ ማለት ነው። ቆጥሩ ከ12 ሐዋርያት ነው። ግቴ 10:3 ዮሐ 20:24 ሐዋ 1:13.

የሥነ ምግባር ተለይተው ከተነሣ በኋላ ያየው በፍጥነት ቀን አሁን ይሆን ያመነውም በጦር የተወጋ ጉንጉ ደሰ ነው። ገጽ ተመልክት የአመቢታችንንም ትንሣኤ ሸርገጽን አስቆድሞ ያየ እርሱ ነው ገጽ ተመልክት

ምዕራፍ 4

በክ 9 ሳሙኤል ነቢይ

ሀገረ ሰብከቱ ሕንደኪ ነው። ለምክንያት ይሁነኝ ብሎ በ30 ብር ተቆጣጠረ ከሙሉ ከሉክሶስ ቤት እያገለገለ ይኖር ነበር። ምን ምን መሥራት ትችላለህ? አለው። ሕንፃ ማንኛውንም ሙሉን መቅረጽ እችላለሁ አለው እንዲያስ ሠርተህ ቆየኝ ብሎ ብዙ ወርቅና ብር ሠጥቶት አሕዛብ ምክሱን ናቸውና እንዲህ ያለ ጠቢብ አገኘሁ ለማለት ወደ ንጉሥ ሄደ። እሱም ሕንፃ ማንኛውንም ሙሉን መቅረጽ ከዚህ የበለጠ አለን ብሎ ለነጻያን መጸወተው። ከዚያውም ዘንድ አስተምሮ አሳምኗቸዋል። የሉክሶስም ሚስት አርሶንዋ ከነልጆቿ ከነአገልጋዩቿ አምና ተጠምዷለች።

ሉክሶስ ከሄደበት ቢመለስ ያነጽከው ሕንፃ የቀረጸከው ሐውልት ወዴት አለ? አለው በወርቅና በብርህ ያነጽኳቸው ሕንጻዎች እነህ ናቸው ብሎ ያመነቱን ደጋዎቹን አሳየው ይህ ክፉ ባሪያ ተጫወተብኝ ብሎ እጅ እግሩን አሥሮ ቆዳውን አስገፍፎ ስልቻ አሰፍቶ በአሸዋ መልቶ አሸክሞ ገበያ ለገበያ ሲያዞረው ሚስቱ አርሶንዋ አይታ በድንጋጤ ወድቃ ሞተች። ሚስቱ የሞተች ባንተ ምክንያት አይደለምን ካዳንካት እኔም በአምላክህ አምናለሁ አለው። ጌታ ቀስሉን እንደ ውኃ አቀዝቅዝለት ካለችበት ሄደ ስልቻውን ቢያስነካት ተነሥታለች በዚህም ሉክሶስ አምና ተጠምዷል።

ከዚህ በኋላ ስልቻውን ተሸክሞ ከቦታ ወደ ቦታ እየተዘዋወረ ሙት እያነሣ ደውይ እየፈወሰ አሕዛብን አሳምኖ አጠመቀ። ቀንጠፍያ ሲደርስ አንድ ሽማግሌ ሰባት ልጆቹን ገድለውበት ሲያዝን አግኝቶ ስልቻውን እያስነካ ሰባቱን አስነሥቶለታል። በእናሱም የቃሉን ትምህርት የእጁን ተለምዶት አይተው ከንጉሱ ሚስት ከንግሥቲቱ ጀምሮ እስከ ተራ ገባር ድረስ ያሉት ሁሉ አምነው ተጠመቁ። ጌታ ግን ካህናት ጣኦቱ ጥቅም የሚቀርባቸው ቢሆን በተንኮላ ከንጉሥና ከመኳንንቱ አጣልተው በዚህ ዕለት አንገቱን በሰይፍ አስመትተውታል።

> በማዕታነት የተቀበለው በ 72 ዓ.ም ነው

ጉሁድ ክብር ሰው ነው ተማሰ የኛ አቡን በእጁ የዳሰሰ የእምላኩን ጉን ዘመዱ ወጉ ሲሆን አምላካው እንደምን በሰው ላይ ይጨክናል ሰው? አምላክ ክርስቶስን ቢሰጠንባቸው አቤት ከቶታቸው መጨነቻቸው ስልቻ አደረጉት ቆዳውን ገፈው የቆሰለው ሥጋው በጨው ታጥቦ ታሸቶ

የቆዳው ስልቻም በአሸዋ ተሞልቶ ተሸክሞ ሲዞር በመከራው ይገኙ ክብሩን መስክሮ ስልቻውን ነክቶ የሞተው ተነሥቶ ጉባዓውም ቀንቶ ስትወልድ በምጣ እዝና አልቅላ ሲት ከወለደች ጌታ ደሰ እንደሚላት ጻድቅም ስለጽድቅ የሚሞተው ሞት የዘላለም ደስታን ያስገኛል ሕይወት

ሳሙኤል ማለት ሰምዐኒ እግዚአብሔር ማለት ነው። 1400 1:20 አንድም ካህን ተአማኒ ማለት ነው። 1400 2:35 ትውልዱ ከነገደ ኢፋሬም ነው፤ አባቱ ሕልቃና እናቱ ሐና ይላላሉ የተወለደው የእርማቴም ዕጽ በሆነች በመሴፋ ሲሆን የብዕንት ልጅ ነው። ጡት ሲተው እናቱ እፋ ለህል ሳይለምድ ሆዱ ዘመድ ሳወድ ወስዳ ለቤተእግዚአብሔር ሠጥታዋለች።

ሊቀካህናቱ ዌሊ ካህናቱ አፍኒን ፈንሐስ ይባላሉ። አፈኒን ፈንሐስ ጽዮሉን ምግባር ነበሩ ጌታ ዌሊን ልጆችህን ሥራ ቅጽ አለው። እነሱ ተመክረው የማይመለሱ፤ ዌሊም ከእግዚአብሔር ይልቅ ለልጆቹ አድልቶ ከሹመታቸው ልሻራቸው ከመዓርጋቸው ላዋርዳቸው የማይል ቢሆን ጌታ አስቀድሞ ለሳሙኤል በራዕይ አስታውቆ ቁጣውን በሞተ እስራኤል ጀምሮ በዜዋ ጽዮን፤ በሞተ አፍኒን ፈንሐስ ጀምሮ በሞተ ዌሊ ፈጽሞ ሳሙኤልን ሊቀካህናት አድርጉ ሾመው።

ከህነት ከምስፍና አንድ አድርጉ ይዞ 40 ዘመን አስተዳድሯቸው አረጀ። ሊዩ ኤል አብያ የሚባሉ ሁለት ልጆች ነበሩት። ካህናት አድርጉ ሾማቸው። ደጋ የሚበድሉ ፍርድ የሚያንድሉ ቢሆን እስራኤል “አንተሰ ልህቀ ከመ ኢትመግበን ወደቂቅከኒ ኢሐሩ በፍናትክ” አንተ እንዳታስተዳድረን አረጀህ ሽመገልህ፤ ልጆችህም አሠርህን አልተከተሉም በዚያውም ላይ በኢያቢስ ዘገለጻድ ባሉ 2 ነገድ ተኩል ወንድሞቻችን ናያስ አምናዊ ቀኝ ቀኝ ዓይናችሁን ገብሩልኝ ይላልና ቅን ፍርድ የሚፈርድልን ከጠላት የሚታደገን ንጉሥ አንግሥልን አለት ጌታ ከሙሴ ጀምሮ እስከአሁን ድረስ ካህናትን መሳፍንትን አስነሣ እንጂ እንደ አሕዛብ ንጉሥ አንግሥላቸዋል ተው አይሆንም አላቸው ጌታ “ሰምየሙ ቃሉሙ ዘይቤሉክ -የሚሉህን ሰማቸው” አለው ። ሳላል ወልደቂስን ቀብቶ አንግሥላቸዋል። ለእርሱም እንዲገዙ ሥርዓት ሠርቶባቸዋል። ጌታም ሳላል ቢበድል የዕሴይ ልጅ ዳዊትን ቀብቶ አንግሥላቸዋል። ዳዊትን ከቀባ በኋላ ጥቂት ጊዜ ቆይቶ በዚህ ዕለት ዐርፏል።

> የነበረው ከ በ1100 ዓ.ዓ ገደማ ነው።

በኔ 11 ገጣዲያስ ሰግዕት

ገጣዲያስ ግለት ዕንቁላዎን ግለት ነው። ሀገሩ እንዲያ
ነው። አባቱ አብጥላግዎብ ያንገሥ ነግርያናብ ወንድም ነው። እንደ
የቤቱ እባራሊባጥ መልክተና እንደ ዮፍታሔ እንደ ጊዮዎን ኃይለኛ
ነበረ። የሀገሩም ሰዎች ከመውደዳቸው የተነሣ በዕሉን በለው
ከአደግደው አቀመው ያደንቁለት ነበር።

ንጉሥ ጂዮርጊስ ሃይማኖታችሁን ካዱ ለጣለት በገዱ
እያለ ምእመናንን ቢፈጅ እርሱ ከቅዱስ ፊትጦር ጋር ለአንብቦ
መጻሕፍት ይተጋ ነበር። በይጣን ለምቀኝነት አያርፍምና በአምሳለ
አረጋግጦ መጥቶ ልጆቹ ይህ ንጉሥ ምሕረት የሌለው ጨካኝ
እንደሆነ አታውቁምን አሁንም ቢሰማ ይጣላቸዋል። መሰላችሁ እደሩ
አላቸው። በነገሩ ጠላትነቱን አውቀው እ አቡሃ ለሐሰት ረሀቅ
እምኒን ወግድልን አሉት አርአያውን ለውጦ በአምሳለ ገብሮ ጸሊም
ሆኖ ባጣችሁኝ አገኙኝ ብሏቸው ሄደ ንጉሥን ገጣዲያስና
ፊትጦር ባሉ መንግሥትህ ይጸና መሰሉሃልን አለው። ካሉበት አስጠ
ርቶ ሃይማኖታችሁን ካዱ ለጣያት በገዱ አላቸው አይሆንም ይህን
እናደርግም አሉት ከዚያ እንዳይቀጣቸው ቤተሰቦቻቸውን ፈርቶ
ፊትጦርን ወደ እስክንድርያ ሰደደው እርሱንም ወደ አንዲናው
ላከው።

የአንዲናው መስፍን አርያናብ ምነው ወንድሜ ንጉሥ
የወደደውን ወደህ የጠላውን ጠልተህ በግዛትህ በሹመትህ ተደላድለህ
አትኖርምን አለው። አንሰ ሊመጽዕኩ ንቢክ ከመታሰሐተኒ በቃልክ
ወዳንተ የመጣሁት በሐሰት ቃላህ ልታስተኝ ነውን? አለው።
ለግስፈራራትም ቢሉ ተቆጥተም ነው ቢሉ የያዘውን ጦር ቢጥለበት
ጌጌን ወግቶት በሰግዕትነት ዐርፏል።

> ሰግዕትነት የተቀበለው በ304 ዓ.ም አካባቢ ነው።
ቀላላ ገጣዲያስ የእንዲያ ወርት
ሰግዕት ክርስቶስ ሐጥሮ ደደት
በይጣን በግሉ ሙሉ ሊሰተው
ጸሎትን እንዲተው ቢዘገገጠው
ወገድላኝ ባሉ በእምነት ድል ነገው
ሊቀጡ በወሰኑት አሥረው እጃቸውን
በግሉ ወንጌል ሰጥተው ቀጣ ዝጅውን
ባይታለሉት ባይፈራው ሹሙን

በኔ 12 በግለ ቅዱስ ሚካኤል ሊቀ.መ

ሀ. ዕረፍታ ለቅድስት አርማያ

ሀገሯ ኪልቅያ ነው። ባለቤቷ አስተራኒቆስ ይባላል፤ ሙስፍን
ኪልቅያ ነበረ፤ ታዋ ሞቶ ከሀብቷ ከንብረቷ እየሰጠች እየመጸወተች
በጽም በጽሎት ተወሰና ትኖር ነበር። በይጣን ለምቀኝነት አያርፍምና
ደግ መነኩሴ መሰሉ አጋንንትን መነኩሳይያት አስመሰሉ መጥቶ
ከደጅ ሆኖ አስጠራት። ከቤት ገብታችሁ በቅዱስ ሚካኤል ሰዕል
ፊት ጸለዩኝ አለቻቸው እኛም በነገህ ጸለዩናል፤ እንደው አንዲ
ገን ይህ ሁሉ ጽም ጽሎት ምን ያደርጋልሃል? ቢባላ ያለ ጊዜ
እንደሚገድል አታውቁምን ሀብትሽን ሰጥተሽ መጨረስሽበ
በለምንድን ነው? በዚያው ባይ አንቺ በትደክሚ የሚደግፍሽ
በታረጂ የሚጠርሽ ልጅ የለሽም፤ ሁለተኛ ግጥሞች ጋጢአት
መሰሉሻልን? እነ አብርሃም እነ ዳዊት ከብዙ ሴቶቹ ብዙ ልጆች
ወልደው የለምን? አሁንም ቤት ሠሪ ጉመን ዘሪ ልጅ
ያስፈልግሻልና ባል አግቢ፤ እሼ በይኝ አላት እ አባ እስኪግዝ ሠናይ
ወቃልክስ እኩይ አባ ቆብህ መልኩም ነበረ ንግግርህ ግን ክፋ ነው
አትጽሚ አትጸልዩ ያልከኝ ጌታ ምጽዋተ አበድር እመሰግዕት ብሎ
የለምን፤ ሁለተኛ ባል አግቢ ግለትንስ ከምን አገኘሽው አርጋብ
እንኳ ባሉቻቸው ከሞቱባቸው ከሌላ ወንድ አይቀርፀም ታዲያ
ጥንቱን በንጽሕና ሊኖር የተፈጠረ ሰው ሁለተኛ አላገባም ቢል ዕዳ
ፍዳ ሊሆንበት ነውን? ብላ ባሏ ታዋ ባለ ያሠራላትን በዕለ ሚካኤል
አውጥታ ብታሳየው በኔ 12 ቀን መጥቼ ከተመካሽበት ከዚህ
ግብሱስ በዕሉ ጋር አጠፋሻለሁ ብሏት እንደትቢያ ፀና ጠፋ።

በኔ 12 ቀን በነገህ ብርሃናዊ መልአክ መሰሉ መጥቶ ጽም
ጽሎትሽ በገደት ምጽዋትሽ ዐርጉልሻል፤ ያሰሁት ሚካኤል በዚያ
ዕለት ቅድመ እግዚአብሔር ይቆማልና መጥቼ አጠፋሻለሁ አንዳለሽ
አውቄ ባድንሽ መጥቻለሁና በገጅልኝ አላት አንተ ግንህ? አለችው

ሊቀመላእክት ሚካኤል ነኝ አላት። የንጉሥ መልእክተኛ ያለግንተም ይሄያልን? በትረ መስቀል ወደት አለ? አለችው። መስቀል አሲዞ መሳል ልማድ ነው እንጂ እኛስ አንደኛው አላት ቆየን በዕለት ሳምንታዊ ብላ ዘወር በትል አርአያውን ለወጣ ደብረ ጽልመት መስሎ እነቃት ቅዱስ ሚካኤል እንደ ዓይን ጥቅሻ ፈጥኖ ደርሶ ቀጥቶ አምሎ ገዝቶ እመቀ እመቅ ጥሎታል። እሷንም ብዕዕት ሆይ ጽም ጸሎትሽ ሰጊድ ምጽዋትሽ ቅድመ እግዚአብሔር ደርሶልኻል ዕረፍትሽ ዛሬ ነው ብሏት ዐረገ።

ወደ ቤተክርስቲያን ሄዳ ሥጋውን ደሙን ተቀብላ ጳጳሱን ካህናቱን ወደ ቤቷ ጠርታ ተመለሰች ጳጳሱን በወርቅ ካህናቱን እንደመዓረጋቸው በብር በናስ መንበር አስቀምጣ አብልታ አጠጥታ ወርቅ ብሯን ለቤተክርስቲያን መሥሪያና ለድህች ምጽዋት ያደርገው ዘንድ ለጳጳሱ ሠጥታ ዐርፋለች። በዕለቱም ከእትኋ ወጥቶ በሮ በሮ ያላንዳች መስቀያ በቤተመቅደሱ በር ተሰቅሎ ተገኝቷል። ጓላም አብቦ አፍርቶ በአበባው በፍሬው ሕሙማንን የሚፈውስ ሆኗል።

ቅድስት እርምጃ በእምነቷ እንታ
በእም በትሩፋት በይግንን ድል ነሥታ
ገነት ገነት በክብር አክላል ተቀዳጅታ
አውነት በመሰለች የሐዘነት ትምህርት
መምህር ሳይሆን መሰሉ ሰውን ከሚያስት
ከሞት ሐዋርያ ከጽድቅ ጠላት
ነትተን እንጠብቅ እንተን በእምነት

እርሱ መቼም ቢሆን ጀምሮ ከጥንት
የክህደት መፍለቂያ የሐዘነት አባት
ሲመኝ የሚኖር ነው የሰውን መጥፋት
ከሞገር ልወጥቶ ከእምነታችን
በጉ እያበሰሰል ከፋ ከፋውን
እኛን የርሱ ባርች እንዳያደርገን
እስኪ እናፍርበት የሰይጣን ምክሩን

የሐ 8:44 ኤፌ 6:11 ያዕ 4:8

ለ. ዘተፈነው ንብ ባሕራን

ሀገሩ እስክንድርያ ነው በዘመን በጥሊሞስ ልጅ አክሎብጥራ በግብጽ ሃገሩ በሚባል ኮከብ ስም ቤተ ጣዖት አሠርታ ሕዝቡ በየዓመቱ መሥዋዕት እየሠው ተረፈ መሥዋዕቱን እየተመገቡ እየዘፈኑ እያዉዘዉቡ ያከብሩ ነበር። ሊቀ ጳጳሳት ሌገ እስክንድርስ ንጉሥ ቆስጠንጢኖስ «አብያተ ጣዖታት ይተዐጸዋ አብያተክርስቲያናት ይትራገዋ» ብሎ ካወጀ በኋላ አፍርሶ ከቦታው ላይ ቤተክርስቲያን ሠርቶ ታቦተ ሚካኤልን አግብቶ የጣዖቱን በዓል

ተው ይህን አክብሩ ብሎ በየዓመቱ በዚህ ቀን በዓል እንዲሆን ሥርዓት ሠራላቸው።

ይህንንም በዓል ከሚያከብሩ ምእመናንን አንዱ የዚህ የባሕራን አባት ነበር። ተፀንሶ ሳለ ሞተ በተወለደ ጊዜ መላእክት ቅዱስ ሚካኤል ቅዱስ ገብርኤል ከቤቷ ገብተው ሕፃኑን ባርከው ይህ ሕፃን የዚህን ባለጸጋ ሀብት ይወርሳል ቢሏት ባለጸጋው ጎረቤቷ ሰማ። ነገሩን ከልቡ ሲያወጣ ሲያወርድ ኖሮ ሕፃኑ አሥር ዓመት ሲሆነው እናቱ ቀዳ የምታለብሰው ቆርሳ የምታጉርሰው አጥታ በትቸገር ለርሷ ሃያ ወቂት ሠጥቶ ሕፃኑን ሳሳድገው ብሎ ከቤቱ ወሰደው። ወዲያውም በሣጥን ከቶ ከባሕር ጣለው ማዕበል እየገፋ ወሰደ ከወደቡ አደረሰው። እንደ በግ ጠባቂ አግኝቶ ወርቅ መስሎት ከቤቱ ወሰደ ቢከፍተው መልካም ብላቴና ሆኖ አገኘ። ልጅ ይሻ ነበርና ደስ አለው ከበላው እያበላ ከጠጣው እየጠጣ አሳደገው።

ከብዙ ዓመታት በኋላ ያ ባለጸጋ ለንግድ ሲሄድ መሸቀቦት ከነርሱ ቤት አደረ። ባሕራን ባሕራን እያለ ሲጠራው ሰምቶ ባሕራን ምን ማለቱ ነው? አለው ከባሕር የተገኘ ማለት ነው አለው። መቼ አገኘኸው አለው? ጊዜውን ጠቅሶ ሲነግረው ለካስ አልሞተምና አለ። ሲነጋ ከቤቱ የረሳሁት አለና የድካሙን ዋጋ ሳንተ እከፍላለሁ ልጅህን ልላከው? አለው እሺ አለ። «እንደደረሰ ግደሉት» ብሎ ጽፎ አትሞ ምልክት ነግሮ ሰንቁን አሲዞ ወሰኦሞ በጉሕሉት ከመ ይሁዳ ይላል እንደይሁዳ በሽንገላ ሰሞ ሰደደው።

ዘጠኝ ቀን ተጉዞ የአንድ ቀን ጎዳና ሲቀረው ቅዱስ ሚካኤል በእምሳለ ሊቀሐራ በፈረሰ ተቀምጦ መላእክትን እንደ ሠራዊት አስከትሎ ከመንገድ ተገናኘው። አንተ ጉበዝ ወደት ትሄዳለህ? አለው እንዲህ ካለ ቦታ መልእክት ላደርሰ ተልኬ እሄዳለሁ አለው። እስኪ መልእክቱን አሳየኝ አለው ጌታዬ ለማንም አታሳይ ብሎኛል አለ። ያም ባዬሆን እንደተጠቀለለ አሳየኝ አለው። አሳየው ወመልእክስ ነፍህ ውስተ ክርታስ ወደምሰሰ ኩሎ ዘጽሑፍ ውስተ ውስቱ ክርታስ ይላል እፍ ቢልበት የሞቱን ትእዛዝ አጥፍቶ የሕይወት ትእዛዝ ጽፎበታል። ያን ይዞ ሂዶ ለቤቱ ሹም ሰጠው ቢገልጸው ልጄን ዳሩለት ሀብት ንብረቴን አውርሱት ባርቼ ይገዙለት የሚል አነበበ። በጌታው ማገተም ታትሟልና እንዲሁ አደረገለት።

ባለጸጋው ከገገድ ሲመለስ የዘፈነ የዉጥታ ድምጽ ሰው ብላቴናውን አገኘቱ ይህ ሁሉ ዘፈን ዉጥታ ምን ተገኝቷል? አለው። የላከኸው ሰው ልጅህን አገብቶ ሀብትህን ወርሶ ይኸው አርባ ቀን ሙሉ ይዘቅናል አለው። ደገገጦ ከፈረሰ ወድቆ ጥቷል። ባሕራንም ይህ ሁሉ በቅዱስ ጊዮርጊስ ርዳኤነት የተደረገለት መሆኑን በራዕይ ተረድቶ እምኖ መግረገ ቅስና ተቋብሎ ቤተክርስቲያን አሳንጾ ሲያገለገለው ኖሯል።

የጥሁ ባሕራን የሌለው ተገዳሪ
በጥጥን ሥጅን በባሕር ሲጣል
ወደ እንዳያበቀረው ጥገድ ጣለል
በብቆ እውጥው ቅዱስ ጊዮርጊስ
ቅንዋት እንዲ ይፋት በደል ሳይኖረው
ጥት ሥጦት ሲሄድ ወደጊደሉ
መልክቱ ጊዮርጊስ ከጥት ሥገደው

ጠላትን አጥፋቸው ንብረትን ጠፍተው
መልክቱ ጊዮርጊስ በሆነበት ሰጠው
የደጋ ደጋፊ ርዳኤ ነው
ከቅርብ ከሥቃይ የጊደሉም።
አደራ ጊዮርጊስ ቅዱስ ጊዮርጊስ
ደከማ ነፃና ጥል እትወለድ
በጋዘን በጥንቃቄ የጊደሉልኝ
ለኔ ከገተ ለላ ምን ዘመድ እሳን

ለ. ቅዱስ ሳሊበሳ/ ከ1180 - 1207 ዓ.ም/

ሳሊበሳ ግለት ንሀብ እለመረ ጸጋሁ ግለት ነው። በተወለዱ ጊዜ ቤቱ በገብ ተከቦ ነበርና ሀገሩ ርሃ ነው አባቱ ጳጳስ ሥጽም ይባላል። ትውልዱ ከዛግጭ ነገሥት ነው። ያግረ የተዋቀ መልክ መልክም ነበረና ያለፈ ያገደመው የወጣ የወረደው ሁሉ ይህንንስ ያንገሠው ይሉ ነበር። ንጉሡ ሐርብይ /ሐርቢ/ /ገብረግርጽም/ ይህን ሲሰግ ታናሽ ወንድሙ ቢሆንም ንጉሥ በመንግሥቱ ባገቡበት አይወድምና እንግዲህም መንግሥቱን ሲነጥቀኝ አይደለም ብሎ ይመቀኘው ጀመረ። ይልቁንም ገብረ ገብሩ ከፋ እገት ነበረችው። ሆኖን በጥብጦ አንጀቱን ቆራርጦ ይገደለው ብላ መርዝ በጽዋ ጥልታ ላከችበት። ተልኮ ያመጣው ዲያቆን ተምሼ እስጣሊሁ ብሎ ቢገነዘብለት ጠምሷ ብሎ ጥቷል። የግንክባክወው ውሻው ዲያቆኑ የተፋውን ልሶ ጥተ አርሱም ይህ ሁሉ የሆነ በኔ ምክንያት ነው። ወዳጄ ጥቶ እኔ እተራለሁን ብሎ የተረፈውን ዉለጠው ቅዱስ ገብርኤል ነፍሱን ከሥጋው ለይቶ ከጌታ ፊት አደረሰው። የመላእክትን ምስጋና ለምቶ ከእዚህስ ጋር ባዩር በወደድሁ ነበር አለ። በግብር እምላካዊ የተሞላ ሥሬጥ የሆነ በዓታትን አሳይቶ እንዲህ ያሉ በግ የግንቀደሰባቸውን ግደራዎቹን ብታሠራ ከብርሀ ከክብራቸው ምስጋናህ ከምስጋናቸው አንድ ይሆናል አለው።

ከዚህ በኋላ ከሠታቱን ንቡዓቱን ሁሉ ሲያሳየው ቆይቶ በሰላተኛው ቀን ወደ ሥጋው መለሰው ከእንቅልፋ እንደሚነቃ ሰው አፈፋ ብሎ ተነሣ።

ሙቀት ሳይለይህ አይሆንም ብለን እንጂ ገንዘን ልንቀብርህ ነበር፤ ወደት ቆይተህ መጣህ? አሉት። እስመ ፍቅር ከመሞት ጽንዕት / / ፍቅር /እንደ/ እስከ ሞት የጸናች እንደሆነች አታውቁምን? የወዳጄ ፍቅር አገብሮኝ ከደረሰበት ደርሼ መጣሁ አላቸው። የበለጠ የሚጠሉት የሚቃወሙት ሆነዋል።

ወንድሜ ጥፋቱን እገቴ ሞቴን ከተመኙልኝ ከእንግዲህ ከዚህ ምን ያስቀምጠኛል? ብሎ ከሰው ጋር ከመኖር ከአራዊት ጋር መኖርን መርጦ በረሀ ገብቶ በዓት ሠርቶ ተቀመጠ። እንዲህ ሆኖ ሲኖር የታዘዘ መልእክ ነገ በዚህ ጊዜ እንዲህ ያለች ብላቴና ትመጣለችና እንዲህ በላት አለው ከሴት ርቄ ንጽሕ ጠብቁ እናራለሁ እንጂ ይህንንስ አሳደርገውም አለ፤ የፈጣሪህን ፈቃድ መተላለፍ ይቻላል? አለው እሺ አለ።

በማግሥቱ ባለው ጊዜ መስቀል ክብራ እንጨት እየለቃቀመች ካጠገቡ ደረሰች። መልእክት እንዲህ ብሎ ሰላንቺ ነገረኝ አላት። ሄዳ ለአባቷ ነገረች። ጥሪው አላት ጠርታ አመጣችው የመልኩን ቀናነት የቃሉን ጥዕምነት አይቶ ለዚህስ ሊድሩለት ይገባል ብሎ ድርሶታል።

ከዚህ በኋላ እንደ አብርሃም እንደ ሳራ ተዋደው ለበጉ ምግባር ተግተው የሚኖሩ ቢሆኑ ሰይጣን ለምቀኝነት አያርፍምና ሰማዕተ ሐሰት አስነስቶ ለባል የታጨቸውን ሴት ግድ ብሎ አገባት ብሎ ከንጉሥ አስከሰሰው። ንጉሡ አስጠርቶ አርባ አስገረፈው። ከቤት ሲገባ መስቀል ክብራ ወንድሜ ንጉሥ በሰላም ነው ያስጠራህ? አለችው፤ እኔማ ከሰው ጋር ከመኖር ከአራዊት ጋር መኖር ይሻለኛል ብዬ በረሀ ወድቄ አልነበረምን እንግዲህም ከዚያው እናራለሁ እንጂ ከሰው ጋር አልሆንም፤ ከወደደሽ ተከተይኝ አላት ተከተለችው በረሀ ገብተው በዓት ሠርተው ተቀመጡ። ንጉሥ ሠራዊቱን ልኮ ያስፈልገው ጀመር። ጠባቂ መልእክት ቅዱስ ገብርኤል መጥቶ ኢየሩሳሌም ሄደህ ቅዱሳት መካኛትን እጅ ነሥተህ ትመለሳለህ አለው፤ ይህችስ እገቴ እንደምን ትሆናለች አለ። ለርሷስ ሚካኤል አላላት ብሎ በእምሳለ ወሬዛ ሆኖ እየመራ

ሰኔ 17 አባ ገሪማ ዘመደራ

ወሰደው መስቀል ከብራንም ቅዱስ ሚካኤል በአምሳለ ወረሃ ሠናይ አርአያሁ ሆኖ ከሴቶች ገዳማ ወሰደ አደራ በጣታ።

ሳሊበላም ቅዱስ ገብርኤልን እየተከተለ ሲሄድ ደክሞት አረፍ ካለበት በከንፍህ ነትተህ ሰማየ ሰማያት እንዳደረሰከኝ በከንፍህ ነጥቀህ ሊዋረሳሌም አታደርሰኝምን አለው። ከብር የከብር ከብር እንድታገኝበት ብዬ እንጂ ነው ብሎ በከንፋ ነጥቆ አደረሰው። ቅዱሳት መከላከልን አይቶ እጅ ነሥቶ በማየ ዮርዳኖስ ተጠምቆ ሲደሰት ጌታ በብሩህ ደመና ተገልጾ ከብርህ ወንጌልን ለመሰበክ ዓለምን ከዘሩ ከጸጥርሰና ከአውሎስ የተከከለ ይሁን፤ በተሰፋህ የእናውን ቢከዳንህ የተማእከውን ከሞተ ነፍስ ከርደተ ገሃንም አድንልህሁ፤ መቃብርህን እጅ የነሣ ጎልጎታ መቃብሪን እጅ እንደነሣ ይሆንልታል፤ ብሎ ቃል ኪዳን ገብቶለታል። ከዚህም በኋላ ቅዱስ ገብርኤል በከንፋ ነጥቆ መስቀል ከብራ ካለቸበት አደረሰው።

በዚያ ሊሊት ጌታ ንጉሠን መንግሥትህን ለወንድምህ ሰጥተህ ብለዋት ጎልፈት የሌለበትን ሰማያዊ መንግሥት ፈልጎ አለው። መንግሥቱን ለሳሊበላ ለቆ በረሀ ወድቆ ከፍጹምነት ደርሶ ዓርፏል።

እሱም መንግሥቱን ከያዘ በኋላ በሀገሩ ብዙ አብያተ ክርስቲያናት አሠርቷል። በከተማውም ላይ 11 አቢያተ ክርስቲያናት ከቋጥኝ አስፈልፍሎ አሠርቷል። ሲሠራም ፈቃደ እግዚአብሔር እንደሆነ ለማጠየቅ አንድ ከንድ ያህል ተቀርጾ ያደረው በማግሥቱ 2 ከንድ ያህል ሆኖ ይገኝ ነበር። አብያተ ክርስቲያናቱም

- | | |
|---------------|------------------|
| 1. ቤተ አማኑኤል | 6. ቤተ መስቀል |
| 2. ቤተ መድኃኔዓለም | 7. ቤተ ጎልጎታ |
| 3. ቤተ ማርያም | 8. ቤተ ጊዮርጊስ |
| 4. ቤተ ሚካኤል | 9. ቤተ መርቆሪዎስ |
| 5. ቤተ ገብርኤል | 10. ቤተ ሊባኖስና |
| | 11. ቤተ ደናግል ናቸው። |

እንዲህ አብያተ ክርስቲያናት ሲሠራ አጥቶ እስከ መቸገር ድርሶ ገንዘቡን ለድጋ ሲመጸውት ለጸሎት ሲተጋ ኖሮ በዚህ ዕለት በከብር ዐርፏል። እልመክኩን የሚባል ልጅ የነበረው ቢሆንም መንግሥቱን የወረሰው ግን የወንድሙ ልጅ ነእኩቶ ለአብ ነው።

ቅዱስ ሳሊበላ ካህን ወንጌሥ ለኢትዮጵያ ክብር ነው ጥዝ ከፋዎች ቢሆኑ ወገኖቹ በምድር የግድመለሱ የግድነኩ ዘውር ውሎና አዳሩ ሆነ ከአራዊት ጋር ባለግወቃቸው ሰዎች ቢጠሉት መላእክት ወዳጆች ጓደኞች ሆኑት ጥበብ ግስ ተዋልን ፈባሪ ሠጥቶት

ጽድቀ ድንት ቢሆን ሥራውም የሚገርም ስሙን ስታዘክር ትኖራለች ዓለም። እርሱ ቅቢ ግሩን ሥጋ እየበላ ደጋ ጥሪ አጥቶ በረሀብ ቢቆላ አልቻለው ብሎ አይቶ ግለት ችላ መጽውቶ ጨረሰው ሀብቱን በጠቅላላ ለድጋ መራራት ግዝን ለምስኪን የሚያሠጥ ነውና በቀኝ መቆም።

ሴራ 4. 1ግቴ 251 40 ያዕ 2.16

ቀዳሚ በማቸው ይሰሐት ነው አባታቸው ለርንያስ ንጉሠ ነገሥት ነበር። ከልጅነታቸው ጀምረው መንፈሳዊ ትምህርት ሲግሩ በዲቄና ቤተክርስቲያንን ሲያገለግሉ አድገዋል፤ ጓላም የአባታቸውን መንግሥት ወርሰው ሰባት ዓመት ገዝተዋል።

ከዚህ በኋላ አባ እንጠሊዎን ዘጸግዕት ፖድራዊ መንግሥት ያልፍ ይጠፋ የለምን? የግያልፈውን ሰማያዊ መንግሥት ትወርሱ ዘንድ ፈጥኑ ወደእኔ ና ብለው ሳከባቸው ቅዱስ ገብርኤል በከንፋ ነጥቆ አክሱም አድርጎቸው ተገኝቶ መንግሥት ምንክሰና ተቀባው በጸም በጸሎት ተወሰነው ይኖሩ ጀመር ጽግቸውም ሥጋቸው አልቆ አጥንታቸው እስኪቆጠር ድረስ ነበር። ሲጸልዩም ስሙነታቸው ገራ መቆም እስኪያቅታቸው ድረስ አብዝተው ይሰገዱ ነበር።

አንድ ቀን መቆኑናቸውን ተቀብለው ከወንድሞች ጋራ ወደ መንገድ ሲሄዱ ቤተክርስቲያን አገኝተው እጅ ሲነሱ ካሠናቱ እየተቻከሉ መጥተው ቅዱስ ሊታጎልብን ነውና ከእናንተ የሚቻልው አንድ ሰው ይርዳን አሏቸው ሌሎች መቅነሳቸውን ተማገው ነበርና አንችልም አሉ፤ እሳቸው ጠቅልለው የያዟት መቅነሳቸውን ከቅጽሩ አስቀምጠው ገብተው ተድሰውላቸዋል። እኒያም ጸልተው የቀደሱ መስሏቸው ለአባ እንጠሊዎን ነገሩ። እርሳቸውም ሲመጡ መነኮሳቱን አድርጎትም ከሆነ እንዳያፍር ጥቂት እልፍ ጸሎ አሏቸው። አባ ገሪማ ይህን አውቀው ንድግስ በብእ ዕውኒ ወእዕግን ይሰበሉ ለነ እንጨቶችና ደንጊያዎችም ይወገዳልን እንጂ አሉ። በዙርያቸው የነበሩ እንጨቶችና ደንጊያዎች ሶስት ምዕራፍ ያህል ሸሸተዋል። «እምገጸ ዕብዩ ሠናይ ወእምን ግሩም ቃሉ፤ እዕግን ተግህሉ ወዕፀው ለሰሉ» እንዲል አርኬ። አባ እንጠሊዎን ያዩት የሰሙት ሁሉ ደንቋቸው ግሩም ግሩም ገሪማ ገሪምከኒ እ ወልድየ ይሰሐት ግሩም ድንት ልጄ ይሰሐት አስገረምከኝ /አስደሰትከኝ/ አሉ ገሪማ የተባሉት ከዚህ በኋላ መነኮሳቱም አጥፍተናል ብለው ይቅርታ ጠይቀዋል።

ከዚህ በኋላ መደራ ገብተው በዓት ሠርተው 23 ዓመት በትግርምት ኑረዋል። ጌታም ልዩ ሀብት ገቢረ

ተአምራት ሠጥቷቸዋል። በነገህ ሰንደ ዘርተው ዕለቱን ለመሥዋዕት አድርገዋል። ከመሥዋዕትነት የተረፈውንም በጠፍጣፊ ደንጊያ ቢወቅጡት 77 ቁፍ ዱቄት ሆኗቸዋል። በጎቱም ደንጊያ ላይም ወይን ተክለው አብቅለዋል። አንድ ቀንም መጽሐፍ ሲጽፉ ውለው የጀመሩትን ሳይፈጽሙ ፀሐይ ልትገባ ስታቆለቁል ጸልዋው የጀመሩትን እስኪፈጽሙ ድረስ ባለችበት እንድትቆይ አድርገዋል። የሚጽፋቸው ብዕር ከእጃቸው ቢወድቅ ወዲያው አብቦ አፍርቶ ተገኝቷል።

ከዚህም የበዙ ተአምራትን ሲያደርጉ ኑረው በዚህ ዕለት በሠረገላ ብርሃን ተሠውረዋል። ወደ ኢትዮጵያ የመጡት በ480 ዓ.ም ነው።

የሚያውን ዓለም ባለው ለውጦ በላገለገለው ጌታን በተመለሰ ሕያው ሆኖ አለ በምስጋና አገጦ ከተጉዘጉዘው ከእግራች ወጥቶ በትገርምት ኖረ ከዋሻ ተከቶ ዛሬች ቃሉን በምተው የተናገረውን ተነቃቅለው ሄዱ ለተው በታችውን	ደንጊያዎችም ቃሉን አዘጋጉለት ይገቡ በላቸው ራቁ ገጽለት ከብሩ እንዲገቡ የአገ ገረግ አብዛ ተገኝቶ ገፊሩ ለምላግ እንደ አባት ገረግ የወገኗል ሙሀር ሁሉን ትቶ ያደረ ለጌታው በምድር ሰለአንድ ረገታ ያገኛል አሥር
--	---

ግ-ቱ 19:20

ሰኔ 20 ሕንጻተ ቤታ ለእግዝእትን

እመቤታችን ባረገች በ4 ዓመት ጳውሎስና በርናባስ ፊልጵስቤስ ገብተው አስተማሩ፤ ሕዝቡም እምነው ተጠመቁ እንግዲህ ወደ ቤተ ጣዖት አትሒዳ አሏቸው የለመድገውን ከክልከላችሁንማ መካከ ጸሎት ሰጡን አሏቸው። እንዲህ ብንላቸው እንዲህ አሉን ብለው ወደ ጴጥሮስና ጥሐንስ ላኩ አልቦ ዘትገብሩ ወኢምንተኒ ዘሉንበለ ትእዛዙ ወምክሩ ለእግዚእን ኢየሱስ ክርስቶስ ያለጌታችን ፈቃድ አንዳች ልታደርጉ አይገባም እናንተም ጸልዩ እኛም እንጸልያለን ብለው ላኩባቸው። ሱባዔ ሰጧርሱ በዚህ ዕለት ጌታ በሩቅም በቅርብም ያሉ ደቀመዛሙርቱን በደመና ጠቅሶ ፊልጵስቤስ ሰበሰባቸው። ጥሐንስ ጌታዬ ለምን ሰበሰብኩን ብሎ ጠየቀ ጌታም በእናቴ ስም ጽንፋ እስከ ጽንፋ አብያተ ክርስቲያናት

እንዲታገሩ ፈቃዱ ነው፤ ሕንጻ ቤተክርስቲያን ላሳያችሁ ሥርዓት ላበተምራችሁ ነው አለው።

ይህንን ብሎ ወደ ምስራቅ ወሰዳቸው ተራርቀው የነበሩ 3 ደንጊያዎች ነበሩ፤ በተአምራት አቀራርቦ ቁመቱን ወርዱን መጥኖ ሠጣቸው ወአፅባኒኒ ይለመልሙ በእዴሆሙ ይላል እሳት እንዳየው ስም ከእጃቸው እየለመለሙ /እየተሳቡ/ ቁመቱን 24 ወርዱን 12 ከንድ አድርገው ሠርተውታል። ወይእኔኒ እንትሙኒ ከመዝ 70ሩ እንግዲህ እናንተም እንዲህ አድርጋችሁ ሥሩ ብሏቸው ዐረገ።

በማግሥቱ እመቤታችንን መንበር ጴጥሮስን ተራዳኢ ካህን እስጢፋኖስን ሠራዒ ዲያቆን አድርጎ ቀደሰ አቁርባቸዋል። ዳግመኛም ወአርአሶ ለጴጥሮስ ይላል ጴጥሮስን እጁን ጭኖ ፖትርያርክ አድርጎ ሾሞታል። በዚህም ጊዜ ሰማያውያን መላእክት ምድራውያን ሐዋርያት አንድ ሆነው አመሰግኑዋል። «በሠ

ላስ አፅባኒን ገጸ ሥላሴሁ ለአምሮ፣ ሐኒጸ ቤትኪ ድንግል ድንረ ፈጸመ ሣርሮ፣ አመ ወረደ ለበዓል ምስሌኪ በእገብሮ፣ እንዘ ይብላ ቃለ ለዘምሮ ልዑል ቀደሰ ማገደሮ፣ ደናግል ለጽጌኪ ዘበግ ከበሮ» እንዲል አርኪ፤

> ታሪኩ የተፈጸመው በ53 ዓ.ም ነው

ለ. ኢልሳቦ ነቢይ /ከ852 - 798 ዓ.ዓ/

ኢልሳቦ ማለት በቃቤ ሀገር ማለት ነው ትውልዱ ከነገደ ይላኮር ነው፤ አባቱ ዮሳፍጥ ይባላል 1ኛ ነገ 19:16

መምህሩ ኢልያስ ከርሱ የሚለይበት ጊዜ ሲደርስ ካንተ ሳልወሰድ የምት ሻውን ለምን ብሎት ባንተ ያደረ መንፈስ እግዚአብሔር በኔ እጽፋ ድርብ ይሁን ብሎ ለምኖ አድርጎታል። ይህም ሊታወቅ ኢልያስ አንድ ሙት ቢያስነሣ እርሱ 2 ሙታን አስነሥቷል ኢልያስ 1 ጊዜ ዮርዳኖስን ከፍሎ ቢሻገር እርሱ 2 ጊዜ ከፍሎ ተሻግሯል።

መምህሩን ሽኝቶ ዮርዳኖስን ተሻግሮ ሲመለስ ኢያርኮ ከከተማ ገብቶ ሠናይ ንብረታ ለዛቱ ሀገር በዚህች ቦታ መኖር መልካም ነው አለ። ሊቀበሉት የመጡ ደቂቀ ነቢያት ወማየ ብሔራብ እኩይ ውእቱ ውኃው ገን ወላድ የሚያመክን መካን የሚገድል ክፉ መራራ

ነው አሉት። በአዲስ ሽንገል ጨው አምላክን አላቸው። አመጡለት ከምንጭ ላይ አድርጎ ከመዝ ይቤ እግዚአብሔር አምላክ እስራኤል ረብሽጽ ለዝንቱ ግይ ከመ አልቦ ዘይመክን እምኔሁ ወዘይመውት የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር ከርሱ የሚመክን የሚመትም እንዳይኖር ይህን ውኃ ፈውሼዋለሁ ይላል ብሎ በጸልይበት ምሬቱ ጠፍቶ ጣፋጭ ሆኗል ምሳሌነቱን ከዘመነ ሰብከት ታሪክ ተመልከት።

ከዚያ አልፎ ቤቴል ሲደርስ ሕፃናት ዕርግ በራህ ውጣ መላጣ እያሉ ዘባቱበት 2 ድባት አስነስቶ 42ቱን አስፈጃቸው 2 ነገ 21-25

በተርጉሙ ላለ እንዲት ሴት መጥታ ነቢዩ እግዚአብሔር ባሌ ደሞት ባለ ዕዳ ልጄን ሊነጥቀኝ ነው ብላ ይረዳት ዘንድ ተግባራት ከቤትሽ ምን አለ? አላት ጥርኝ ዘይት አለችን አለችው። ከጣልንጀሮችሽ ማድጋ ተውሰሽ ሙደው አላት። ሶስት አራት ማድጋ ተውሳ ጠብ ጠብ ብታደርጋቸው በዘይት ተሞልተው ተገኙ። ይህን ሽጠሽ ዕዳሽን ክፈዱ የቀረውን ተመግቢ ብሏታል። 2 ነገ

በፍናተ ሱናም በሚያልፍም ጊዜ በእንግድነት የምትቀበለው እንዴት ሱናማዊት ነበረች፤ ማረፊያ ሰገነት ሠርታለታለች። እንድ ቀን ደቀመዝሙሩ ግያዝን ምንእናድርግላት? አለው። እርሱም ልጅ ስለሌላት ታዝን ይሆናል አለ። አስጠርቶ የዛሬ ዓመት እንደዛሬ ሕፃን ትታቀፈያለሽ አላት እንዳላትም በዓመቱ ወንድ ልጅ ወለደች። ሕፃኑ ባደገ ጊዜ አባቱን ተከትሎ መስክ ወጥቶ ባለ ድንገት ሞተ። ሄዳ በውኑ ትወልጃያለሽ ብትለኝ እንጂ እኔ ለምኔ ነበርን? ብላ አለቀሰችበት ቢሄድ ከአልጋው ተኝቶ አገኘው። እጁን ከእጁ እግሩን ከእግሩ ገጥሞ እየወደቀ እየተነሣ ሲጸልይ በሰባተኛው ተነሥቶለታል። 2 ነገ 4:25-37

ከዚህ በኋላ ዘመነ ረሀብ ሆነ ደቂቀ ነቢያት ወደርሱ ተሰበሰቡ። ደቀመዝሙሩ ግያዝን ቅጠል ለቅመህ ቀቅለህ ሰጣቸው አለው። እርሱም ላይጦርዋ ያገኘውን ሁሉ ቀቅሎ ሠጣቸው። ቀምሰው ዲጦራቸው ሕምዝ ባቲ ለሌሕቱ ነቢይ መርዝ አለበት አሉ። በሕፃኑ ድቂቅ አላትነህ ሰጣቸው አለው፤ አላትና ቢሰጣቸው ምረቱ ጠፍቶባቸው ጣፍሟቸው ተመግቦታል 2 ነገ ምዕ 4 ምሳሌነቱን ከዘመነ ቀጠላት እይ።

በጊዜው የነበረ የሶርያ ሊቀሠራዊት ንዕማን በፈረሰ በሠረገላ ሆኖ ሠራዊት አስከትሎ ወደርሱ መጣ ስለምን ቢሉ ሰውነቱ በለምጽ ነዶ ነበርና ሚስቱ ሲገባ ሲወጣ እያየችው ታዝን ነበር ከእስራኤል የተግረከች አገልጋይ ነበረችት በሀገራችን ደውይ የሚፈውሱ ሙት የሚያነሱ ነቢያት አሉ ከነርሱ ዘንድ ቢሄድ ይድን ነበር ብላ መከረችት። ነገረችው እርሱም ንጉሡ ወልዴ አደር አፈውሶ ለንዕማን ቁልፏ የወዳጅ ንዕማንን እንዲፈወስ አድርገው ብሎ ለእስራኤሉ ንጉሥ ጽፎለት ወደ ኢየሩሳሌም መጣ ንጉሡም መልእክቱን አንብቦ አሁን በምን ልጣላው ብሎ ነው እንጂ እኔ መገደል ግዳን የምችል አምላክ ነኝን? አለ ኤልሳዕ ይህ ተገልጸለት ወደኔ ላከው ብሎ ልኩበት በዚህ ምክንያት መጥቷል። ገና ከደጅ ቆሞ ላለ በየርዳናስ ውኃ 7 ጊዜ ተጠመቅ አለው ነቢይ ሲላል በቃሉ ተናገሮ በእጁ ዳሶ የሚፈውስ መስሎኝ እንጂ ውኃማ በሀገሪሰ ሙች አጣሁ ብሎ ተቆጥቶ መለስ ሲል ነቢዩ እግዚአብሔር የተናገረው አይቀርምና ያለህን አድርግ አሉት ሂዶ 7 ጊዜ ተጠምቆ ድኗል።

በሚሄድም ጊዜ 10 መክሊት ብር 6 ሺህ ወቂት ወርቅ 10 እጅ ጠብብ ይዞ ይህን ተቀበለኝ አለው እሥዋጡ ለጸጋ እግዚአብሔር በወርቅ ወበብሩር የእግዚአብሔርን ስጦታ በወርቅ በብር እሸጠዋለሁ ብሎ እንቢ አለ። እንኪያስ ምን ሳድርግላህ አለው። በእግዚአብሔር እመን ለሱም ብቻ ሰገድ አለው። ለዚህማ ጌታዬ ከቤተ ጣዖት ሲገባ እኔን አስከትሎ ሲሰግድ ትከሻዬን ተደግፎ ነው ከፈቀድክልኝ ግን አፈር ጭኔ ወበጂ መደብ አሠርቼ እሱ ለጣዖቱ ሲሰግድ እኔ በመ እግዚአብሔር ጠርቼ ልሰገድ አለው። ይሁን አለው ጭኖ ወስዶ መደብ አሠርቶ በመ እግዚአብሔር እየጠራ የሚሰግድ ሆኗል።

ግያዝ ወርቅ ብር አልቀበለም ሲል አይቶ ነበርና ሲሄድ ከወደ ኋላ ተከትሎ ነቢዩ እግዚአብሔር እንግዶች መጥተውበት ወርቅ ብር ላክልኝ ብሏል አለው። አይሆንም ቢለኝ እንጂ ሁሉንን ውሰድ ብዬ አልነበረምን ብሎ 2 መክሊት ብር 2 እጅ ጠብብ ሠጠው። ሲመለስ ከወደት መጣህ አለው እዚሁ ነበርኩ አለ። ንዕማን ሊቀበላህ ከሠረገላው ሲወርድ ልቤ ካንተ ጋራ አልሄደምን ከእግዚአብሔር ጸጋ ይልቅ ወርቅ ብር ሽተህልና የርሱ ለምጽ ባንተና በቤተሰቦችህ ይሁን አለው በለምጽ ተመቶ እንደ በረዶ ነጥቶ ወጥቷል። 2 ነገ ምዕ 5

ደቂቀ ነቢያት ቦታ ጠበባን በዮርዳኖስ ቤት ሠርተን እንኳር አሉት እሺ ይሁን አላቸው። በዮርዳኖስ ዳርቻ እንጨት ሲቆርጡ እንዱ ምሣሩ ከባሕሩ ገባበት የተበደርኩት ምሣሮ ገባ ብሎ አዘነ ኤልሳዕ ቅርፊት ልጦ በገባበት በኩል ቢጥል የማይዘቅጠው ቅርፊት ዘቅጦ የሚዘቅጠው ምሣሮ ተንሳረረ ያውልህ ብሎት እጁን ዘርግቶ ወስዶታል።

ከዚህ በኋላ ወልደ አዴር ንጉሠ ሰርያ እስራኤልን ሊጣላ ምሽግ መሸጉ ተቀመጠ። ኤልሳዕ የእስራኤልን ንጉሥ በዚህ ሂደት በዚህ አትሂድ ብሎ ላከበት ያም የማይሆንለት ቢሆን ምሥጢር የሚያወጣ አለን? አለ። የምታስበውን የምትናገረውን እያወቀ የሚነግረው ነቢዩ ኤልሳዕ ነው አሉት ይዛቸው አምጡልኝ ብሎ ሠራዊቱን ሰደደ። ግያዝ በፈረሰና በሠረገላ ሆነው ከበዋቸው ቢያይ ደነገጠ ኤልሳዕ ከኛ ጋር ያሉት ይበዛሉ አለው ቢወጣ በእነርሱ ወገን መላእክት በሠረገላ አሳት ሆነው ታዩት። ኤልሳዕ ይህ ሕዝብ ዕውር ይሁን ብሎ ወደ ጌታ አመለከተ። ሁላቸውም ታወሩ። ሃይ ወዴት ትሄዳላችሁ ማንንስ ትፈልጋላችሁ? አላቸው። የምንሄደው ዶይታን የምንፈልገው ኤልሳዕን ነው አሉት። እንዚያስ መንገድ ስታቼህል ብሎ እየመራ ሰማርያ አድርሶ ዓይኖቻቸው የሚያዩ ይሁኑ ብሎ ጸለየ፤ አዩ። የእስራኤል ንጉሥ አባቴ ልገደላቸውን? አለው። የሚበሉት የሚጠጡትን ሰጣቸው እንጂ ከፋ አታድርግላቸው አለው። ኢትማእ ለእኩይ በእኩይ የምትል ሕገ ወንጌል እንድትሠራ አውቆ ጠላቶቹን አብልቶ አጠጥቶ ሸንቷቸዋል። እነዚያም ጠላቱን አገኝቶ አብልቶ አጠጥቶ የሚሸኝ አለን ብለው እያደነቁ ወደሀገራቸው ተመልሰው ብዙ ዘመን ሳይጣሉ ኖረዋል።

ኤልሳዕም እንዲህ ባለ ግብር 50 ዘመን አስተምሮ በሰላም ዐርፏል ካረፈም በኋላ እስራኤል በሞላባውያን የተገደለ የአንድ ሰው በድን ወሰደው ከመቃብሩ ቢያጥሩት ተነሥቷል።

2 ነገ 13:20

ሰኔ 21 ቅዱስ ቤታ ለእግዝእትን

በሰኔ 20 ቀን የተተረከውን ከገጽ _____ ተመልከት

ሰኔ 23 ሰሎሞን ንጉሥ /ከ983 - 931 ዓ.ዓ/

ሰሎሞን ማለት መስተሳልም ማለት ነው። አባቴ ዳዊት እስራኤልን 40 ዘመን ገዝቶ አረጀ፤ አዶንያስ ወልደ አጊት /የዳዊት ልጅ ነው/ አባቴ ዳዊት አረጀ አቤሴሎምም ሞተ ወንድሜ ሰሎሞን እንዳይነግሥ ሕፃን ነው የአባቴ መንግሥት ለኔ ይገባል ብሎ ከኢዮአብ ጋር ሰሙ ለኔ መብቴ ላንተ ይሁን ብሎ መነገሮ ትብዐ መንግሥት የሚቀባው አብያታርን ይዞ በኬልቲ፣ ዘዘኤልቲ፣ በዓል አድርጎ ነገ ሥሁ አለ።

ነቢዩ ናታን የአዶንያስ መንግሥት እንደማይጸና አውቆ የሰሎሞንን እናት ቤርሳቤህን /የአርዮ ሚስት የነበረች ኋላ ዳዊት ያገባት እስራኤላዊት/ ኢሰማዕኪኑ ከመ ነግሠ አዶንያስ ወልደ አጊት፤ አዶንያስ እንደነገሠ አልሰማሸምን አሁንም ሂደሽ ንጉሥን ተሕሰውኑ ቃልክ እግዚአብላም ከመ ሰሎሞን ወልደዮ ይነግሥ እምድ ገሬዮ በዪው እኔም መጥቼ ነገርሽን አጸናልሻለሁ አላት ሂዳ ጌታዬ ከኔ በኋላ ልጅ ሰሎሞን ይነግሣል ያልከው ቃልህ ታበለን? አለችው። ወዲያውም ናታን መጣ እሷ ወደ እልፍኝ ገባች። ምነው ደገኛ ልጅህ አዶንያስ ሲነግሥ ሳትጠራኝ ቀረህ? አለው ነገራቸው አንድ እንደሆነ አውቆ ቤርሳቤህን አስጠርቶ ሕያው እግዚአብሔርን ከኔ በኋላ ልጅ ሰሎሞን ይነግሣል አለችው። ዕለቱንም ነቢዩ ናታንን ካህኑ ሳደቅን ብንያስ ወልዳ ዮዳኝን ኬልቲ ፈልቲ፣ የሚባሉ ጭፍሮችን ጠርቶ በበቅሎቱ አስቀምጣችሁ ግዮን ወደሚባል መናፈሻ ወስዳችሁ ቀብታችሁ አንግሡት አላቸው ወሰደው ቀብተው እነግሡት ሕዝቡም ሕያው ወልደ ነጋሢ ሺህ ዓመት ያንግሥህ እያሉ በዕልልታ በሆታ ተቀበሉት።

የአብያታር ልጅ አኪማሆስ አባቴን ከነገር ሊያድን ወደ እነ አዶንያስ ሂዶ የሆነውን ነገራቸው ወላኸው ይሠራቁ ጽውዓኒሁ ለአዶንያስ ይላል ታዳሚዎቹ አንድ አንድ እያሉ ከደተው ከሰሎሞን ገብተዋል። አዶንያስ ኢዮአብና አብያታር ግን አቅርንተ ምሥሞዕ ይዘው ተማጸኑ ሰሎሞን ለጊዜው ምንም አላላቸውም።

ሰሎሞን ወደ ቤተመንግሥት ሲደርስ ዳዊት ከዙፋኑ አስቀምጦ እጁን በራሱ ጭኖ እግዚእ ኩነኔክ ሆሶ ለንጉሥ አቤቴ ፋርድህን ለንጉሥ ሰጥ፤ ጽድቅህንም ለንጉሥ ልጅ ብሎ ጸለየለት፤

እርሱንም ኩንን በጽድቅ ሕዝብህን በእውነት ግዛ /፡፱፡፭/ ብሎ መከረው፤ ሕዝቡንም የ12 ዓመት ሕፃን ሾመብን እንዳይሉ ወይ ወርድ ከመ ጢል ውስተ ፀምር - ጠል ከሰማይ ወርዶ ከምድር እንዲሰማ ሃገሩ ምክሩ ከሰው ልቡና ይሰማልና ብሎ መክሯቸዋል። 1 ነገ ምዕ 1 መዝ 71-1

ከዚህ በኋላ ዳዊት ዐረፈ እርሱም «ልጄ ሰው ሁን» /1ነገ/ ያለውን የአባቱን ቃል እያሰበ ደጋ እንዳይበድል ፍርድ እንዳያገድል እየተጠነቀቀ መንግሥቱን ይመራ ጀመር። በገባእን መሥዋዕት የሠዋ ዕለት ጌታ ምን ትሻለህ? ብለው፤ እሱም ጌታ ሆይ ድጋ እንዳልበድል ፍርድ እንዳላገድል ጥበብንና ማስተዋልን ሰጠኝ ቢለው እውነት እልህለሁ ካንተ በፊት የነበሩ ያላገኙትን ካንተም በኋላ የሚነሡ የማያገኙትን ጥበብ ሠጥቼህለሁ ያልሰማክኝ ሀብትንም የሚመስልህ የሌለ አድርጌ ሠጥቼህለሁ። እንደ አባትህ እንደ ዳዊት በፍጹም ልብህ ከኔ ጋር ብትሆን እኔም ካንተ ጋራ እሆናለሁ፤ ሲለው ራዕይ አዩ። እንዲያውም ድንቅ ጥበብንና ማስተዋልን አግኝቷል 1 ነገ 3 4:15

እንደ ቀን ንጉሥ ፍረድልን ብለው ሁለት ቤቶች ቀረቡ ምን ሆኖታል አላቸው እንዲህ ንጉሥ ፍርድ ልብሰ ሁለታችን ካንድ ቤት እንኖራለን፤ እኔ በወለድሁ በ3ኛ ቀን እርሷም ወለደች፤ እንቅልፍ ቢይዛት ሕፃኑን ተዋና ገደለችው፤ እኔም ተኝቼ ባለሁ ልጄን ወሰዳ የሷን ልጅ ከጎሄ አስተኛችው ልጄን አስመልሰልኝ አለችው ሁለተኛይቱም ዋሽታለች የሞተው የርሷ ነው ይህ ልጄ ነው አለች። እርሱም የሞተውን እንደ ጊዜ ሞቷል ይህን ያለውን ከፍላችሁ ሀቡ መንፈቅ ለዛቲ ወመንፈቅ ለእንታክቲ እኩ ሌታውን ለዚህች እኩሌታውን ደግሞ ለዚያች ሰጡ ብሎ አዘዘ ያች አልወለደችውምና እሺ ብላ እጅ ነሳች ይህችኖ ግን ልጄን ከሚሞት እሷ ትወሰደው አለች። የዚያች ልጅ እንዳልሆነ አውቆ ለዚህች ሰጥቷታል። እስራኤልም ጥበቡን አድንቀዋል። 1ነገ 3:16- 28

ለባቱ ዳዊት ቤተ መቅደስ ልሥራ ባለ ጊዜ እኩ እንተ ዘትነድቅ ሊተ ቤተ አላ ወልድከ ዘወጽአ እምሐዳክ ውለቱ ይነድቅ ሊታ ቤተ በሰምየ ከአብራክህ የተከፈለ ልጅህ በሰሜ ቤት ይሠራልኛል ብሎት ነበርና /2 ሳው 2:12/ ሰሎሞን ጌታ ጥበቡን ገልጦለት ከጢርሰ ዝግባና ጽድ እያሰመጣ ቤተመቅደስ ሠርቷል።

በ586 ዓ.ዓ በልምናበር ያፈረሰው የመጀመሪያው ቤተ መቅደስ ነው

ቤተመንግሥቱንም አብሮ በ20 ዓመት ውስጥ ሠርቷል። 2 ዜና 2:1

መንግሥቱን አጽንቶ ግዛቱን አስፋፍቶ የዳዊት ከተማ ጽዮንን አድሶ አስፍቶ ሲኖር በ4ቱ መዓዘናት ያሉ ነገሥታት ጥበቡን ለማየት እየመጡ ይጠይቁት እጅ መንሻም ይሰጡት ነበር። ከነዚህም አንዷ የሀገራችን ንግሥት የነበረች ማክዳ ነበረች። ታምሪን የተባለ ኢትዮጵያዊ ከብረ ነገሥት ገጽ 12 ጥበቡን ነግሯት ልታየው ወደደች

ለንግድበሚሄድ ጊዜ እኔ ወደርሱ እሄዳለሁና መንገድ እንድትመራኝ በቶሎ ተመለስ ብላ ለሰሎሞን የሚሰጥ ለርሱም የሚሆን ብዙ ወርቅና ብር ሰጠችው። እርሱም ኢየሩሳሌም ደርሶ መልእክቱን አድርሶ በቶሎ ተመለሰ በሀገራችን ብቻ ያለ ሽቱ የዝሆን ጥርስ ዕንቄ፤ ወርቅና ብር ይዛ 500 ደናግል አስከትላ ሄደች። ከእግሯ ላይ እንደ በግ እንደ ፍየል ዘርዛራ ሰኩና ነበረባት ስትገባ ከደጃ ወድቆ የነበረ ግንድ ቢነክው ተቀርፎ ወድቆላታል። ገባሬ ተአምርነቱን ተረድተው እሱ በ 1 ብር እርሷም በ 1 ብር ለብጠው ከቤተመዛግብት ተቀመጠ

ከርሱ በኋላ የተነሱ 28 ነገሥታት በ1 በ1 ብር ለብጠው አይሁድ 30 ውን ብር ለያሁዳ ሠጥተው በግንጹ ጌታን ሰቅለውታል።

ወደሀገሯም እስክትመለስ ድረስ የሰባ እያረደ የጠራ እያወረደ ባማረ ቦታ አስቀምጧታል።

እንደ ቀን ግብር አግብቶ ካዳራሽ ተገኝቶ በቀኙ አስቀመጣት መኪንንት መሳፍንቱ ወይዛዝርቱ እንዳያዩአት መንጠላዕተ መጽሔት ጋረደላት እርሷ ግን ታያቸዋልች ምግቧን ከርሱ ጋራ ጓልታ የአሳራምቹን ሥርዓት የምግቡን ዓይነት ሊሳውንም ጥበቡን ሁሉ አደነቀች ብዙም እንቅስቃሴ አምጥታ ጠ የቀችው ወአልቦ ዘኢፈከረ ላቱ ወተሠወረ እምነሁ ያላል ሳይመልሳት ተሠውሮት የቀረ የላም ሁሉን መለሰላት ጥበብህን ነግረውኝ መጥቼ በንያኔ እስክይ ድረስ አላመነኩም ነበር። አሁን ግን ከሰማሁት እጽክ የሚሆን ጥበብህን አየሁ አንተን በእስራኤል

ዙፋን ያስቀመጠ አምላክህ እግዚአብሔር የተመሰገነ ይሁን ብላ አመሰግኖች።

ግብር ሲመለስ ወደ ማረፊያዬ ሃጂ እንዳርፍ አስናብተኝ አለችው። ዛሬማ ከዚህ እደራ እንጂ ለምን ትሂጃለሽ? አላት ደንግል ስለሆንኩ በዚህ ለማደር እፈራለሁ ድንግልናዬንም ካልጠበቅሁ አባቴ ከሕዝቡ ጋር የገባው ቃል ኪዳን ይፈርሳል አለች። ስለምን? አላት ጥንቱን የሀገራችን ሰዎች ንጉሥ ነው እያሉ 400 ዘመን ለዘንዶ ሲገብሩ ይኖሩ ነበር የእኔ አባት አንጋቦስ ዘንዶውን ገድሎ ነገሠ። በፍጻሜ ዘመኑ ሕዝቡን አረጀሁኝ ከኔ በኋላ ልጆቼን እንድታነግሡልኝ ቃል ግብረኝ አላቸው እነርሱም ወንድ ልጅህ ወንድም ባይኖር ወንድ ሳታውቅ ሴት ልጅህን እናነግሥለሁለን አሉት እሱም ሲሞት እኔን አነገሱኝ አለችው። እንዲህስ ከሆነ ተላልፌ አልነካሽም አላት። ማልልኝ አለችው አንቺም ከሀብቴ ከንብረቴ እንዳትነብላለሁ ማይልኝ አላት ጥበበኛ ስትሆን እንዲህ ያለ ተራ ነገር ትናገራለህን ወርቅ ብር በሀገሬ ሞልቷል ወዳንተ መምጣቴ ጥበብህን ላይ እንጂ ወርቅ ብር ፈልጌ ነውን?አለችው። ግድየለም ማይልኝ አላት ማለችለት። እሱም አስቀድሞ መሐላ ላያፈርስ ማለ። ደንገጡሯን ይዛ ተኛች።

ጥቂት ተኝታ ውኃ ጠማት ውኃ ጠማኝ ከኩስኩብቴ ቀድተሽ አምጪልኝ አለቻት ሰሎሞን ሲያንቀላፋ ዓይኑን ይገልጻል ሲነቃ ዓይኑን ይከድናል። ዓይኑን ገልጾ ብታየው ንጉሥ ያየኛል አለቻት ሁለተኛ ጠምቶኛል አምጪልኝ አለቻት አይሆንም ያያል አለቻት። ሶስተኛ አሁንስ አያይም አምጪልኝ አለች ሰሎሞን ከእንቅልፋ ነቅቶ ዓይኑን ከድኖ ነበር። የተኛ መስፈርት ቀድታ ሰጠቻት ስትጠጣ እጇን ይዞ ምንው መሐላሽን አፈረሰሽ? አላት ውኃ ቢጠጡ መሐላ ይፈርሳልን አለችው ምድር በውኃ ላይ ጸንታለች አትክልት አዝርዕት ዕዕዋት በውኃ ይበቅላሉ ያብባሉ ደግሞም እንጂ ውኃ ቢጠጡት ያረካል ቢታጠቡበት ያንጻል። ታዲያ ከዚህ የበለጠ ምን ሀብት አለ? አላት በዚህ ተረታች አብረው አደሩ።

በምትሂድ ጊዜ ጸንሻለሁና በወለድሁ ጊዜ ሴት ወይም ወንድ መሆኑን እንዳስታውቅህ ምልክት ሰጠኝ አቸው ወንድ የወለድሽ እንደሆነ ይህን ላኪልኝ ብሎ የወርቅ ቀለበት ሴት ከሆነችም ይህን ላኪልኝ ብሎ የብር ቀለት መጣት። ይህንንም ምክንያት አድርገሽ ለእግዚአብሔር ሰገኜ ብሎ ከታቦተ ጽዮን ሀብት 1 መጋረጃ ሰጣት

ይህን ይዛ በክብር በመጓረግ ወደ ሀገሯ ተመለሰች። ስትሂድም ግምድ ብርሀን ተከትሏት ሲሂድ አይቶ ክብር ወደ ኢትዮጵያ ሂደ ብሏል።

መዋዕለ ጽንሷ ሲፈጸም ወንድ ልጅ ወለደች። ስሙንም ዕብነሐኪም አለችው የብልህ ልጅ ማለት ነው። የምስራቹንም የወርቁን ቀለበት ላከችለት። ወንድ ልጅ አገኘሁ ብሎ ደስ አለው አይታችሁት ኑ ብሎም ባለሟሎቹን ብዙ ወርቅና ብር አሲዞ ላከ።

ዕብነ ሐኪም 19 ዓመት ሲሆነው አባቱን ሊያይ ወደ ኢየሩሳሌም ሂደ ሰሎሞን መኳንንት መሳፍንቱን ልጇን ተቀበሉ ብሎ ልብሰ መንግሥቱን፣ ዘውዱንና የሚቀመጥበትን ሠረገላ አሲዞ ላከ ልብሰ መንግሥቱን ለብሎ ዘውዱን ደፍቶ በሠረገላው ሆኖ ሲገባ መልኩ አባቱን ይመስል ነበርና ንጉሥ ወደት ሂደ ነበር? አሉ ሲደርሱም ምኒልክ እንደምን ዋላህ እንደምን አለህ ብሎ ሳመው ከዚህ በኋላ ስሙ ምኒልክ ተብሏል። ምን ያምር ማለት ነው።

ከዚህ በኋላ ምኒልክ ሲወጣ ሰሎሞን እየመሰላቸው ተከትለውት ይወጣሉ ሲገባ ይገባሉ። ይህ የሚያስቸግራቸው ቢሆን ለሁለት ጌታ መግዛት አይቻለንምና እንግሠህ ወደናቴ ሀገር ላከው አሉት። እኔን የበኩር ልጅህን ላክ ካላችሁኝ እናንተም ወንድም ሆነ ሴት የበኩር የበኩር ልጆቻችሁን ከልጄ ጋራ ትልካላችሁ አላቸው እሺ ይሁን አሉ። ሊቀ ካህናቱ ሳይቅ ልጄ አዛርያስን ሠጠ። ሌሎቹም እንዲሁ የበኩር ልጆቻቸውን ሠጡ። የካህናቱ ልጆች ሂዱ ካላችሁን ምክንያት አድርገን ለእግዚአብሔር እንሰግድበት ዘንድ ከታቦተ ጽዮን ሀብት አንዱን ስጡን አሉ። የታቦተ ጽዮን የወሰጠ ኛው ልብሰ ይሰጣችሁ አላቸው። እነርሱ ግን ከታቦተ ጽዮን መለዋት አልወደዱምና አንድ አንድ ወቄት ወርቅ አዋጥተው በታቦተ ጽዮን ልክ ታቦት ቀርጸው በወርቅ ለብጠው በታቦተ ጽዮን ቦታ አኑረው ታቦተ ጽዮንን ይዘው ሂዱ።

ከተማውን ለቀው ሲወጡ ኢየሩሳሌም ተናወጠች። ሰሎሞን ላይቅን አስጠርቶ ይህ ልጅ በተነጽሰባት ሌሊት ፀሐይ ከምድር ወርዳ በኢየሩሳሌም ጥቂት ስታበራ አይቻለሁ አሁንም ሂደህ ታቦተ ጽዮን መኖሯን ተመልከት አለው። ቢገባ ልጆቻቸው የሠሯትን እንጂ ታቦተ ጽዮንን አጣት ደንገጠ ሂደ የለችም ወስደዋታል አለው። እንደ ነፋስ በሚበር ሠረገላ ሆኖ ተከተላቸው በ3 ቀን የሂዱትን በ1 ቀን ተጉዞ ዜናቸውን ቢጠይቅ ከኛ በሠለሰት ተነሡ

ሲኒዳዎ ሠራጸው ሲሆን ለሰላም ስንጠር ያህል ሠራት ላይ
ይታዩ ነበር ይህን ጊዜም የገ ቀን ነጻና ተንሙ ይሆናል አሉት፤
እያንዱ ተመልሱ። እነዚያም በገንገረው መልሰ ለገቡ ይሰጡናል
ብለው ሊረተው አልነገሩትም ነበር። የምንገርህ አለ ለገቡትህ
መልሱ እንዳትሰጡን ቃል ጥልን ብለው ቃል ነገሩ ይህ
በዚህ መቅደስ የነበሩ የሕግና የጥበብ መጻሕፍትንና ታላቅ ጽዮንን
ይህን መተናል አሉት። ሊቃይ እግዚአብሔር እንጂ ዲሆን ነው
ብሎ እጅግ ደስ አለው።

ሲደርሱ እናቱ 40 ቀን የሰጠ እያረደች የጠራ እያወረደች ታላቅ
ለተሞላ እድርጋለታለች ታላቅ ጽዮንንም ቤተመቅደስ አወርቃ
አስተምግላች ለከፍተኛ ርቦት ጌላት ሰጥታቸዋለች። ከብ ነገ

ሰሎሞን የጌታ ንብሶ ስም የተቀረጸበት ግርማ ሞገሱ
ትእምርተ መንግሥቱ የሆነ ቀለበት ነበረው አንድ ቀን ከዙፋኑ
አስተምጦት ባለ ሰይጣን ለምቀኝነት አያርፍምና ከዙፋኑ ጠቅላሎ
ወሰደ ከቤሕር ጣለው ሰሎሞን ሲገባ ሲል ዙፋኑ ጠባቂው አትገባም
ብሎ ከላከለው። ሽረ ሰሎሞን ነኝ ባለው ሰይጣን በምትሐት እሱን
መሰሉ በዙፋኑ ተቀምጦ ነበርና ሰሎሞን በዙፋኑ ተቀምጦ ሰሎሞን
ነኝ ትላለህን? ብሎ ገፍቶ አስወጣው እርሱም ወጥቶ በከተማው 2
ሳምንት ያህል እየለመነ ሰነበተ አንድ ቀን ሰይጣን እየተከታተለ
የሰውን ልብ እያጸናበት የሚመጸውተው አጥቶ ከባሕር ሄዶ ዓሣ
አጥግጆችን ለመነ። አንዱ ይህ ዘብዛባ ብሎ የሞተ ዓሣ ጣለለት
ሆዱን ቢቀደው ቀለበቱን እገኝ ግርማ ሞገሱ ትእምርተ መንግሥቱ
ነውና በዚያ የነበሩት ንጉሥን ከዚህ ምን አመጣው እያሉ ከባው
አጅባው ከቤተመንግሥቱ አደረሱት። ሰይጣኑ ወጥቼ እሄዳለሁ ቢል
እንግዲህም ወደት ትሄዳለህ ብሎ ምድር አስቆፍሮ ቀበረው
እንዳይወጣም መርበብተ ሰሎሞን የሚባል ሰሙ አምላክ
አትሞስታል። ከዚህም ያደረሰው አንድ ቀን የራብው ችግረኛ
ቢለምን ምን ሆኖ ነው ቢል ርቦት ብለውት በሞገዝት አድጎ ጓላም
በመንግሥት ሆኖ ረሀብን እያውቅምና ረሀብ ደግሞ ምንድር ነው?
ብሎ ነበርና እንዲቀምሰው ነው።

ጓላ ግን መፍቀፊ አንስት ሆነ 700 ሚስቶች 300 ትምጦች
አስተምጦ አረግውያት የሆኑት ለጣያት እንዲሠዋ ልጁን እነበባሉት
ንጉሥ በመንግሥቱ ሲገቡበት እንደግደወድ ጌታም በአምላክነቱ
ቢገቡበት አይወድምና መንግሥትህን ከልጅህ እጅ ከ12 አቀዳሎ።

ለባሪያዬ ለዳዊት ስለግልኩት መሐላ ግን አንዱ እጅ ለልጅህና
ለቤቱ ይሆናል አለው 1 ነገም 16.

በፍጻሜ ዘመኑ ንስሐ ገብቶ ይቅርታ ለመነ ጌታም
ንስሐውን ተቀብሎ ኃጢአቱን ፋቀለት መርገም ያልወደቀባት
ንጽሕት ዘር ከአዳም ባሕርይ ተከፍላ በሲት አካል ተቀርጸለች፤
ከሲት ሲወርድ ሲዋረድ በኖን በሲም ከሲምም ሲወርድ ሲዋረድ
በአብርሃም በይስሐቅ በያዕቆብ፤ ከያዕቆብም ሲወርድ ሲዋረድ
በዳዊት ከዳዊትም ባንተ ካንተም በሮብሃም አካል ተቀርጸለች ከርሷ
አምላክ ይወለዳል እርሱም በሞቱ ዓለሙን ያድናል ብሎ የዓለምን
የድንኳን ተሰፋ ሊላውንም እስከ ምጽአት ድረስ የሚሆነውን ሁሉ
ገልጾለታል። ጥበባቱን ምሳሌያቱን ተግሣጽቱን በመጽሐፍ ጽፎ
/አጽፎ/ በተወለደ በ52 በነገሡ በ40 ዓመቱ ዐርፏል።

በኔ 24 ሙሴ ጸሊም

አባት እናቱ ፀሐይን ያመልኩ ነበር፤ ኃጢአት በሠራ ጊዜ
ተው አምላካችን ፀሐይ ይጣላህል ይሉታል። ፀሐይማ አምላክ ቢሆን
እስከዛሬም ባቃጠለኝ ነበር ይላቸዋል። አንድ ቀን ፀሐይና ጨረቃን
የሚያፈራርቀውን እውነኛውን አምላክ ባውቀው በወደድሁ አለ።
መንፈስ ቅዱስ አነሳስቶ ወደ ገዳመ አስቆጥሶ ወሰደው ካህን
ለተልዕኮ ሲገባ አይቶት ሊፈጀን የመጣ ነው ብሎ ፈራው። እርሱ
ሄዶ አምላክ ማን እንደሆነ አስተምረኝ አለው ከመምህር ኤስድሮስ
አገናኘው። አስተምረው አጥምቀው ለመዓርገ ምንኩስና አበቁት።

እርባ ዘመን ከሰው ተለይቶ በዓቱን ዘግቶ ከኖረ በጓላ በ500
መነገሳት ላይ አበምኔትነት ተሾመ። ቀን ቀን ሲያስተምር
ያውላል፤ ሌሊት ሌሊት ከበረሀ ወርዶ እንጨት ሰብሮ ውኃ ቀድቶ
ለየመነገሳቱ በየደጃፋቸው ያኖርላቸዋል። እርሱ መሆኑን አያውቁም
ሰይጣን ለምቀኝነት አያርፍምና አንድ ሌሊት እንጨት ሰብሮ ውኃ
ቀድቶ ሲመለስ። በደንጊያ መሀል አገዳውን መታው እርሱ ግን
ጸብሶ መሆኑን ተረድቶ የበለጠ እንዲህ ባለ ትሩፋት የሚጋደል
ሆኗል።

በዓል በሚያደርጉ ጊዜ አባታችን መዓርገ ቅስና ተቀብለህ
ናዘን ብለው ወደ ሊቀዳዳስ ይዘውት ሃዱ ሊቀዳዳሳቱ እንዲህ

ያለውን ጠቋራ ታመሙበት ሆኑ። እርሱ ወደ ገብሩ ብዙ እንዲሄድ ይገባል። እንተ ጠቋራ ደግ አደረጉብህ እያለ ራሱን እየገባው ወጣ። እመቤታችን ለሊቀ ጳጳሳቱ ተገልጾ መልኩ ቢጠቁር ልቡ ይነጻ የለምን ብላ ገመፀችው ደግ አላደረገውም ብሎ አስጠርቶ ሾመው። ይህም የእመቤታችን ቃል ኪዳኗ ዘመዋውን እንደ ድንግል ኃጥኡን ጻድቅ የሚያደርግ መሆኑን ያስረዳል «ይትባረክ ጽጌኪ ማርያም ለልቦና ፍቅርኪ ዘከራለች ወይም ጎብ አምኔያ ለኪዳንኪ ሃህሎ፤ ትምህርተ ኪዳንኪ ይሁብ ለዘመዋያን ተደንግሎ» አንጻለ ደራሲ። የንስሐንም በቁፄት ይገልጻል ንስሐን ትሬብዮ ለዘላለም ዘመዘኢለሰን» እንዲል።

ከዚህ በኋላ ከደቀመዛሙርቱ ገቱን አስከትሎ ወደ አባ መቃርቦ ሄዶ ሳለ በርበር ገዳሙን ሲያቃጥሉ እነርሱንም ሲገድሉ መሆኑ። ከናንተ የፈራ ይሸሽ አለ። አባታችን አንተስ አትሸሽምን አሉት ሞት ፈርቼ ለማዕትነት ጠልቼ እሸሸለሁን አለ። ወዲያው በርበር ደረሱ በጎልማሳነቱ ጊዜ ደም አፍሰሶ ነበርና ኢይነጽሐ ደም ዘእንበለጽም፤ ደም ያለ ደም አይነጻምና የኔም ደም ይፍሰስ ብሎ አንገቱን ለሰይፍ ሰጠቶ በሰማዕትነት ዐርፏል። ከደቀመዛሙርቱም 6ቱ እሱን ተከትለው አንተገታቸውን ለሰይፍ እየሰጡ ሞቱ። አንዱ ግን ፈርቶ ከጥሻ ተደብቆ ነበር፤ መልእክ ሰምንት አክሊላት አምጥቶ ገቱን ለሰባቱ ሲያቀዳጃቸው አንዱ ከእጁ ሲቀር አይቶ ከተደበቀበት ወጥቶ በሰማዕትነት ሞቶ ተቀዳጅቷል።

➤ የነበረው በ 4ኛው ምዓ ድ/ልክ ነው።

የጸም ጓደኛዋ የአሉት ወዳጅ
የጥህ አባ ሙሴ በራሱ ፈራጅ
በንስሐ ታጥቦ ነጽቶ ከበረድ
በጽድቅ ገዳና ሲሄድ ሲራመድ
በይጣን ተመቅጥቶ ሲያጠፋው በወደ
እኛውን ሊረዳ በወጣ በወርድ
ጥበብን እገኝ በፈጣሪው ዘንድ

ሙሴ በጎ ሰው ነው እውነተኛ ምስመናገድ
ለእምነቱ ቀንቶ ያፈለሰ ደመን
ጻድቅ ሆኖ ሳለ ፍጹም የከበረ
ሁሉ በደለኛ ሰው ነኝ ይል ዘበረ
ምን በጎ ብንሠራ ከበደል ርቀን
ከቶ እደገባንም ልገል ጻድቃን ነን
በሥራችን ሁሉ ፍጹም በላልሆን

ሰኔ 25 ይሁዳ ሐዋርያ /ፈድዕ/

ይሁዳ ማለት ታማኝ ማለት ነው። ቁጥሩ ከ 7ቱ አርድዕት ነው የጌታ አባዳጊ የዮሴፍ ልጅ የያዕቆብ ወንድም ነው። ማቴ 13:55 ይሁዳ 1፡1

ጌታ «ሐዱ ወመሀሩ ውስተ ኩሉ አጽናፈ ምድር» ማቴ 28:19 ብሎ ደቀ መዛሙርቱን ወንጌልን ለባለም እንዲሰብኩ ያዘዛቸውን አስቦ ሐዋርያትን መሰሎ ሐዋርያትን አክሎ ዞር በማስተማር ብዙዎችን ከይሁዲነት ወደ ክርስቲያንነት ከአረማዊነት ወደ ምጽመንነት መልሷል።

በፍፃሜ ዘመኑ ዐላውያን ጽልተው ተመቅኝተው ከዝግ ቤት ጥለውት ሳለ ያስተማራቸው ምእመናን ከሃይማኖት እንዳይፋሉ በኃጢአት እንዳይረክሱ ተግባራዊ መልእክት ጽፎ ለከላቸዋል። በመጨረሻም በችንካር ተቸንክሮ በመሰቀል ተሰቅሎ ዐርፏል።

ሰኔ 26 አያሱ ወልደ ነፄ

አያሱ ማለት መድኃኒት ማለት ነው ትውልዱ ከነገደ ኤፍሬም ነው አባቱ ነፄ የባላል። መምህሩ ሙሴ በምድረ ሞአብ ካረፈ በኋላ ጌታ ባንተ እድሬ ሕዝቤ እበራኤልን ለወዳጆቼ ለአብርሃም ለይስሐቅና ለያዕቆብ ወደ ማህላቸው ምድር አገባቸዋለሁና በርታ ጽና ከባሪያዬ ከሙሴ ጋር እንደነበርሁ እንዲሁ ካንተ ጋር እሆናለሁ አለው። እርሱም ጠንክሮ ሕዝቡን ይመራ ያስተዳድር ጀመር።

ካሌብንና በልሞንን አያሪክን በሌሉ ብሎ ላካቸው። ደጋ ደጋውን ሲበሉሉ ሰንብተው አያሪክ ደረሱ የአያሪክ ንጉሥ እበራኤል ከግብጽ መውጣታቸውን ሰምተ ሰባት የብረት ቅጽር ቀጽር ይኖር ነበር። የሀገሩም ሰዎች ጠርጥረዋቸው ሊጣሏቸው መጡ። ረፀብ/ ራኬብ/ ከምትባል ዘማ ቤት ገብተው ሠውሪን አሏት ከሰጥነት አውጥታ በቀርከሃ ጠቅልላ አቆመቻቸው ተከታትለው መጥተው የእበራኤል ሰላዮች ከቤትሽ ገብተዋል አውጪ አሏት። መግባት ገብተው ነበር። ቆራሽ ቀምሰው ውኃ ተጉንጭተው ከናንተ ጥቂት ቀደም ብለው ወጥተው ሄዱ አለቻቸው። መግባታቸውን በላልካደች መውጣታቸውን አምነውላት ተመልሰዋል። ገብታ ትብውቦ ሀገሪኝ ወትቀትሉ ነገሥታቲኝ ሀገራችን ትገባላችሁ ነገሥታቱን ትገድላላችሁ ይህም ሊታወቅ ኃያላኑ ይሸበራሉ ለ50 ለ60 የሚከፈተውም የብረት በር በገዛ እጁ ሲከፈት ሲዘጋ ያድራል ነገር ግን ወገኖቼ ተደላ ደስታ ሲያደርጉ

እኔ አላደረግሁምና አብራችሁ እንዳታጠፉኝ ቃል ገብልኝ አለቻቸው። ቤተሰብሽን በቤትሽ ሰብስበሽ ከመስተትሽ ሐር አንጠልጥለሽ ቆይኝ ብለዋት ሄደው ያጋጣማቸውን ሁሉ ለኢያሱ ነገሩት።

ኢያሱ ታቦተ ጽዮንን አሲዞ የርዳናሰን ከፍሉ ተሻገሩ። እስከዚህ ጊዜ ድረስ መና ከደመና እየወረደላቸው ውኃ ከጭንጫ እየፈለቀላቸው ይመገቡ ነበር። በኋላ ግን መናው ቀርቶ የከነዓንን ፍሬ የሚመገቡ ሆነዋል።

ኢያሱን ትጽፎ በፊ አምባዋ ጽኑ ነውና 6 ቀን እየዞረ ከደረሰበት ሲሰፍር ሰንብቶ በሰብተኛው ቀን ኃያላኑን በግራ በትኝ አሰልፎ ካህናቱን አልባሰ ተክህና አልብሶ ግዕጠንታተ ብርት አሲዞ ታቦተ ጽዮንን በመሀል አድርጎ እሱም ከመሀል ሆኖ የነጋሪት ድምጽ ስትሰሙ አውኩ ደንፋ ብሏቸው ነበርና ቢደነፋ የኢያሱንጽርጽጽ ከዋር በሕት ወገን ረርሳል። ረባሽና ቤተሰቡን እስከተ ሕገጠን እጥፍቶ ሀገሪቱን ይሄል።

እስከሁኑን ያገኘውን ለራሳችን ሰናደርግ መተተናል ከንግዲህ የምናገኘው ለእግዚአብሔር ይሁን ብሎ እስራኤል ያገኘትን ሁሉ ለቤተ እግዚአብሔር ሠጡ። ከጋይ ሰዎች ጋር ሲዋኑ ባንድ ጊዜ 36 እስራኤላውያን ተመቱ። ኢያሱ ወደ ጌታ ቢያመለክት ያልከውን ያልቀረ አለ አለው። ዕጣ ቢያጣጥል በአካን ወልደ ዛሬ ወደቀ ከደባቀው ወርትና ብር ጋር በደንጊያ ተወግሮ ደንጊያ ተከምርበት ሞቷል። ከዚህ በኋላ ጌታ ጋይን አሳልፎ ሠጥቶታል።

ጋይን አልፈው ገዢን ቢደርሱ 5 አምራውያን ነገሥተ ተባበሩት የቀረቡትን እርሱ በሰይፋ መታቸው የራቁትንም ጌታ በመብረት ፈጃቸው። ካህበው ሳይደርስ ፀሐይ ልትገባበት ቢሆን ለትቁም ፀሐይ በገዢያን ወወርገኒ በፈለገ ኢሱን ፀሐይ በገዢያን ትቁም ጨረቃም በኢሱን ወንዝ ብሎ ጸልዮ ካህበው እስኪደርስ ድረስ ፀሐይን ካለችበት አቁሟታል። ኢያ 10:12

በፍጥኔ ዘመኑ እስራኤልን ሰብስቦ የሞአብን አምላክ ታመልኩ ወይስ እግዚአብሔርን አላቸው እግዚአብሔርን እንጂ የሞአብን አምላክ አናመለክም አሉት ምን ምስክር ይሁንባችሁ አላቸው። እንተ ያልከው ይሁን አሉ ሦስት ገጸት ያሏት ደንጊያ /ሐውልት/ ወስዶ በሌሉ በደብተራ አሪት አጠገብ ተከለ የወጣ የወረደው ያለፈ ያገደመው ሁሉ ኢያሱ ከእስራኤል ጋር የተግግላባት ሐውልት እያለ የሚያያት ሆኗል። እንዲህ ሆኖ ኖሮ በተወለደ 110 ዓመቱ ዐርቷል።

> የኖረው በ1500 - በ1400 ዓ.ዓ ገደማ ነው።

በኔ 27 ያልቆብ ዘሥሩግ /ከ 366 - 438 ዓ.ም/

ያልቆብ ግለት አጋዚ አዕቃጺ ግለት ነው። አባቱ የሰርያ ሊቀካህናት ነበር። በተወለደ በ3 ዓመቱ እናቱ ወደ ቤተክርስቲያን ይዛው ሄደች። ልዕካን ሥጋውን ደሙን አተብለው ቢመለሱ ከእናቱ ጭን ወርዶ ድንኩል ድንኩል እያለ ቤተመቅደስ ገባ። ሊቀሳሳሱ ጸጋ እግዚአብሔር እንደጠራው ከፍጽሞነት እንደሚደርስ አውቆ ደሙን /ተረፋገ/ በጽዋው 3 ጊዜ ጋተው ወዲያው ሥ ጢር ተገልጸለት ሥጋህን ደምህን የሰጠኸኝ እያለ አመሰግኗል። እያደዘም ሩእሳን እፈርህ ሠለስተ ግብራተ ወይለቲ ጸሐተ ነፍስ እምሥጋ ወተራክሰ ምስለ እግዚአብሔር ወጸለተ ፍትሕ ሳዕሊየ - ሳስት ነገሮችን እፈራለሁ እኒህም የነፍሴ ከሥጋዬ መለየት፤ ከእግዚአብሔር ጋራ መኖሪያትና ፍርድ መስማት ናቸው። እያለ ያለትስ ጀመረ። ካህናቱም ምእመናኑም ጌታ እንጂ በዚህ ሕፃን አድር ወቀሰን ብለው አልትሰዋል።

በ7 ዓመቱ ብሔይ ሐዲስ አጠና፤ በ12 ዓመቱ ድረስት መድረስ ጀመረ 5 ያህል ጳጳሳት መተተው ከፈታቸው ቆሞ ድርሰት እንዲደርሰላቸው ጠየቁት። ትሕትና ልማዱ ነውና ከእናንተ ፊት ቆሜ እንኳ ድርሰት መድረስ ያጠናሁትንም እከናውኒ መናገር አይቻለኝም አላቸው እንኪያስ ይህን ተርጉሙህ ንገረን ብለው የአራቱን እንሰጣ በሌል አላዩት። ታሪኩን አምልቶ ምሥጢሩን አስፋፍቶ ተርጉሞላቸዋል። ከዚህም በኋላ ብዙ ተግጥሞ ጸፏል ብዙ ድርሳናት ደርሷል።

በኢፍራጥሰና በጤግርስ መካከል በምትገኘው ቢሥሩግም ሌሊስቆለስነት ተሾሞ ባለ ለጌታ ሁለት ባሕርያት አሉት 'በሚል የላዮን ትምህርተ ካህናት ከልቀደን ገብኜ

6451 ዓ.ም የተደረገ የእኛ ቤተክርስቲያን የገትቀለውና ገባለ ካሳት ተብሎ የሚጠራ ነው። የፌክ. ታሪክ ፀሐፊ መድረክ ገጽ

636 ሌሊስ ቆለነት የእስክንድርያ ሊቀሳሳት ዲዮስቆርስን አውግዘው በላዩት ጊዜ መናፍቃን በመሠልጠናቸው ዲዮስቆርስም አውነተኛዋን ሃይማኖት ይዞ ባለ በመስደዱ እዛን ላዮንም ይተባበረኛል ብሎ ምስለኝ ብሎ ሳከበት። እርሱ ግን በኢጥሮስ መንበር ተቀምጧሁ ብለሁልና ከከህደትህ ተመለህ ንስሐ ገብተህ እንድ ባሕርይ በሚል ሃይማኖት ኢጥሮስን ብትመለሰው እኔም እመለሳለሁ፤ ይህ ካልሆነ ግን እንተ ዲያቡላስ ነህ ተከታታዮችህም አጋንንት ናቸው ብሎ ነትሮታል። እንዲህ ሆኖ ፕሮ ፀተላደ በ72 በተሸመ በ10 ዓመቱ በ438 ዓ.ም ዐርቷል።

ብላይና ሐዲስ የተጻፈበት
መዝገብ ነው ስለዚህ ያቆቀበ በእውነት
ጥንቅቅ መቆምን በእግዚአብሔር ፊት
ጌታ ሲፈርድብኝ ፍርዱንም መጣጥት
ነፍሴን አስጨንቆት እኒህ ሰዓት ግብረት
እያለ ሲያለቅስ በዕንባ ሲርስ ፊት

ገና በሰዓት ዓመት በሕገነገሩ
አገኘው አለቀሱ ሕዝቡ ከሆኑት
ከሕገቴ ርቀን በጎ እየሠራን
የዓለም ተደላ ደስታ ሳይታልለን
እንዘን ወንድሞች ስለነፍሳችን
የምንሞትባትን ቀደን እስጠን

ሲራ 28: 6:3 መቃ 6:1

ምዕራፍ 5

ሐምሌ 2 ታዲያስ ሐዋርያ

ሰኔ 30 ልደቱ ለዮሐንስ መጥምት

የተፀነሰው በቅዱስ ገብርኤል ብስራት መስከረም 26 ቀን ነው። በ6ኛው ወር እመቤታችን መልአኩ ሌልሳቤጥን እንተ እም እዝማኔኪ ይዕቲኒ ጸንሰት ወረከበት ወልደ በልህቃቲሃ ወበርስአቲሃ ብሏት ነበርና ሌልሳቤጥን ልትጠይቃት መጣች ሌልሳቤጥ የሰላምታዋን ድምጽ ስትሠማ እንፈርዕዋ እንል በውስተ ክርሣ ይላል ጸንሱ በማገፈፈስ ሰገዷል። ሌልሳቤጥም መንፈስቅዱስ መልቀባት ቡርክት እንቲ እምእንስት ከቤቶች ተለይተሽ የተባረከሽ ነሽ ወቡሩክ ፍሬ ከርሥኪ የማገፈፈሽም ፍሬ ቡሩክ ነው፤ ወምንትኑ እነ ከመትምጽኤ ገቢየ እሙ ለእግዚዮ - የጌታዬ እናት ወደኔ ትመጪ ዘንድ እኔ ምንድን ነኝ የሰላምታሽን ድምጽ ስሰማ ጸንሱ በማገፈፈስ በደስታ ዘሏልና ወብዕዕት እንቲ እንተ ተለምኒ ከመ ይከውን ቃል ዘንገሩኪ እምነብ እግዚአብሔር ከእግዚአብሔር ተልከው የነገሩሽን ቃል እንዲሆን የምታምኒ ንዕድ ክብርት ነሽ ብላ እመስገናታለች። እመቤታችንም ከርሷ ተቀብላ ተዐብዮ ነፍሱን ለእግዚአብሔር ብላለች 3 ወርም ከርሷ ጋር ቆይታለች።

እመቤታችን ወደ ቤቷ ከተመለሰች በኋላ ብዙም ሳትቆይ በዚህ ዕለት ሌልሳቤጥ ወለደች በሰምንተኛው ቀን ሊገዝሩት መጥተው ስሙን ማን እንበለው አሉ፤ የሐንስ ይባል አለች። አልቦ እምእዝማኔ ኪ ዘከማሁ ስሙ - ከዘመዶቼ በዚህ ስም የተጠራ የለም። እንደምን ይሆናል ብለው ዘክርያስን ማን ቢባል ትወዳለህ አሉት ብዕርና ክርታስ ሰጡት። የሐንስ ይሰመይ ስሙ ብሎ 10ፋን ፈደላት ጽፎ እንደበቱ ተፈትቶለት ተገናኝቷል። ወዲያውም «ይትባረክ እግዚአብሔር እምላክ እስራኤል ዘተማለን ወገብረ መድኃኒተ ለሕዝብ ዚአሁ» ብሎ ጌታን እመስገናል፤ ሕጉንም ወእንተኒ ሕፃን ነቢዮ ለዑል ትሰመይ እስመ ተሐውር ቅድመ እግዚአብሔር ከመትጌሕ ፍፍቶ - እንተም ሕፃን የለዑል ነቢይ ትባላለህ መንፃፃን ትጠርግ ዘንድ በእግዚአብሔር ፊት ትሄዳለህ ብሎ ትንቢት ተናገረለታል። ሉቃ 1:39 - 79

➤ ይህ የተፈጸመው 5500ው ዘመን ሲፈጸም መንፈት ሲቀረው /በ199 አጋማሽ/ ነው።

ቀዳሚ ስሙ ልብድዮስ ነው፤ ወልብድዮስ ዘተሰምየ ታዲያስ እንዲል ልብድዮስም ማለት ልብድ ሠሪ ዓሣ አሥጋሪ ማለት ነው፤ ልብድዮስም ይለዋል ካህነ አምላክ ማለት ነው። ታዲያስ ማለት ዘርዕ ወማዕረር ማለት ነው ለራትን በዘር ወንጌል ን በመከር መስሎ አስተምሯልና በነገህም ሰንዴ ዘርቶ ለመሥዋዕት አድርጓልና። ይህስ እንደምን ነው? ቢሉ ከቅዱስ ኢጥርስ ጋር ለስብከት ወደ አፍራትያ ሲሄዱ አንድ ዝግሬ ዘር ሲዘራ አገኙ ራብን አብላን ጠማን አጠጣን አሉት ቀደም ብላችሁ ቢሆን ነበር እንጂ አሁንም ሰንቁን ጨርሻለሁ፤ እንዳላመጣላችሁም ቤቷ ሩት ነው አላቸው እንዳለህ ብለን ነው እንጂ ብለው መለስ መለስ ቢሉ ደግ አላደረገሁም ብሎ ቆዩኝ ሳምጣላችሁ ብላቸው ጥማዱን ፈቶ በሬዎቹን አሰማርቶ አገልግሎ መንቀሉን እንጠልሎ ወደ መንደር ሄደ። ታዲያስ እየዘራ እርሱ እየረሰ ሁት ሶስት ጥማድ የሚያውቁትን ዘሩን አበርክተው ዘርተው ቆዩት ምግባቸውን ይዞ ሲመጣ ዘሩ ተዘርቶ አሸቶ አፍርቶ በሬዎቹም ለምለም ሃር ሲነጩ ጥሩ ውኃ ሲነጩ አገኙ። አግልክት ከሰማይ ወርደው ወደኔ መጥተዋል ብሎ እያደነቀ ያመጣውን መግቢቸው ጌቶቹ ወደ ቤት እንሂድ አላቸው። እንመጣለን ቀድመህ ሂድ አሉት። በሬዎቹን እየነጻ እሸቱን እየበላ ሲሄድ ጊዜው የዘር እሸቱን ከወደት አገኘሽው? አሉት የሆነውን ሁሉ ነገራቸው ሰይጣን ከሐዋርያት ፊት ፊት እየሄደ በአሕዛብ ልብ እያደረ ትምህርታቸውን እንዳይቀበሉ እንዲያውም በእሳት ተኩሰው በደንጊያ ወግረው እንዲገድሏቸው ይመክር ነበር። እኒህንም በከፋ ቅናት አነሣሣቸው። የኢየሱስ ደቀመዛሙርት ነን የሚሉት መሠርያን ይሆናሉ ካሉበት አድርሰን አሉት። ይመጣላችሁ ከዚሁ ቆዩአቸው አሉ። እኩሊቶቹ እነሱ ሙት የሚያነሱ ድውይ የሚፈውሱ ናቸውና ተው አይሆንልንም ያጠፋናል አሉ ሌሎች ግን በምክንያት እናቸንፋቸዋለን ብለው አንዲት ዘማ በገንዘብ ገዝተው ራቁቷን ከከተማው በር አቆሙ እነርሱም ከዚያ ሲደርሱ ዕርቃኗን ጥላ ቢያዩሉት ክፍታቸውን አውቀው በነፋስ አውታር ሲቅዘው እግዚእ እግዚእ አስብለዋታል። አይሆንልንም ብለው የነበሩት አይሆንልንም ተው ስንል እንቢ ብላችሁ እኛንም ልታስጠፋን ነው ብለው ይሸበሩ ይታወኩ ጀመሩ።

ከሞተ ኃጢአት የምትድኑበትን ልናመለከታችሁ እንጂ ልናጠፋችሁ አልመጣንም ብለው አስተምረው አሳምነዋቸዋል። ሲቲቴም ፍዳዋን ጨርሳ ወርዳለች ጓሳም በተልዕኮ ስታገለግለው ኖራለች።

ቅዱስ ጴጥሮስ ከተመለሰም በኋላ በየሀገሩ እየዞረ በማስተማሩ ብዙዎችን ከገቢረ ኃጢአት ወደ ገቢረ ጽድቅ ከክህደት ወደ ሃይማኖት መልሷል። የሚመቀኘው አንድ መሠርይ ነበር። አስተምሮ ያሳመነውን አንድ ባለጸጋ በክርስቶስ ማመንህ ምን እገኛለሁ ብለህ ነው? አለው ገነት መንግሥተ ሰማያት እገባለሁ ብዬ ነዋ አለው። ክርስቶስም ባለጸጋ ወደ መንግሥተ ሰማያት ከሚገባ ግመል በመርፈው ቀዳዳ ቢያልፍ ይቀላል። ማቴ 19:24 እያለ እንዴት ትገባለህ አለው? እርሱም ነገሩ ደንቆት ታደምለን ባገኘው ጊዜ አባቴ እንዲህ ብለህ አስተምረህልን? አለው አዎን አለ። እንኪያስ አድርገህ አሳየኝ አለው። ያስተማረው አንጥረኛ ወዳጅ ነበረው። መርፈው በደድልኝ ብሎ ላከበት። እርሱም ነገሩን አውቋልና ቀዳዳውን አስፋቶ ላከለት የመርፈው ቀዳዳ ምን ቢበፋ ግመል ያሳልፋልን እንደነበረው አድርገህ ላክልኝ ብሎ መለሰው። እንደነበረው አድርጎ በደድለት መርፈውን አቁም ግመሏን ያሳልፋልን 3 ጊዜ አመላለሰ አሳይቷቸዋል። «ለትውልድ ትውልድ ገሪት እስከ ተአምሩ ተጽሕፈነ ሰቀለ ብእሲተ በነፋስ ዘትዜሙ ዘልፈነ በስቁረት መርፍዕ ካዕበ - ገመለ አጎለፈ» እንዲል አርኪ። እንዲህ ባለ ሲያስተምር ቆይቶ በመጨረሻ በደንጊያ ተወግሮ ሞቷል።

ሐምሌ 3 ቅዱስ ቴርሱስ ሊቀ ጳ ለ/375 - 444 ዓ.ም/

ቴርሱስ ግለት ማገተት ግለት ነው። ሀገሩ እስክንድርያ ነው ሊቀጳጳሳት ቴዎፍሎስ አጎቱ ነውና እያስተማረ አሳድጎታል፤ እርሱም መንፈስ ቅዱስ መርጦታልና ወሰብ ይሰምዖ ለቀለም ያጸንዖ በአሐዱ ጊዜ ወይመበል ከመዘቀዳሚ ተምህረ /ድርቴር/ ይላል ቀድሞ የተማረው እኪ መበል ድረስ የነገሩትን ቀለም ባንድ ጊዜ ይይዝ ነበር። እንዲህ አድርጎ በ5 ዓመት ብሉይ ሐዲስ አጥንታል። ከዚህ በኋላ ከአባ ሰራብዮን ሥርዓተ ምንኲስና ተምሮ አንባቢነት ሾመው ጓሳም እርሱ ሲሞት ንጽሕናውን ተረድተው። በመንበረ

ግርቁስ 24ኛ ሊቀጳጳሳት አድርገው ሾመውታል። ተሹሞም ባለ ብዙ ድርሳናት። ደርሷል ብዙ ተግላጽት ጽፏል ቅዱሴም ደርሷል።

በዘመኑም የቀስጥጥንያ ሊቀጳጳስ ንስጥሮስ «ሕሰው ኪ ትሰመይ ቅድስት ድንግል ወላዲተ አምላክ ወእማነ ትሰመይ ወላዲተ ሰብእ» በማለት የጌታን የአምላክነት የእመቤታችንን እመ አምላክነት ነጥሮ ተነሣ። ንጉሡ ቴዎድሮስ ዘይገዕስ በኤፌሶን ገብዔ ይሁን ብሎ አወጀ። 200 ኤጲስ ቆጳሳት ተሰብስበው በርሱ አፈ ገብዔነት ተከራክረው አውግዘው ለይተውታል። /በ431 ዓ.ም/

ንስጥሮስ ከተወገዘ በኋላ ሳዕላይ ግብጽ ይኖር ነበር። የወንድም ፍቅር አገብሮት ካለበት ድረስ ሄዶ ወንድሜ የሚጎዳ መስሎህ ከሆነ እኔ ልጎዳለሁ ጌታን አምላክ ወልደ አምላክ እመቤቴንም ወላዲተ አምላክ በል አለው እኔስ ግብሬ ተሰጥጥቶኛል ይህን አልልም አለው። እመቤቴን ላዋርድ እኔንም አልታዘዝ እንዳልክ ሳንተም አንደበትህ አይታዘዝልህ ብሎ ረገመው ወጥቶ እንዝ ይነብህ ከመ ከልብ ይላል ምላሱ ተጎልጉሎ ወጥቶ ከደረቱ ተንጠልጥሎ እንደወሻ ሀዝ ሀዝ እያለ ደምና መግል እየተፋ ሞቷል።

እሱም እንዲህ ባለ ግብር ኑሮ ለሊቀጳጳስነት በተመረጠ በ43 ዓመቱ በዚህ ዕለት ዐርፏል።

ላሊቀጳጳሳት ቅዱስ ቴርሱስ
እጩ እንደወቴ ለሞታ ታድርስ
ማፈል ቅዱስ መርሳት ይእግንጉ
ይተረጎም ዘር ምሥጢር ይእንደወቴ
አገጥሳት ይረገም በደንጊያ ብሎ
የወርደት ጥት ጥት ንስጥሮስ ክላሉ

ምላሱ እንደሞት ወጥቶ ተንጠልጥሎ
መዋረድን ሽቶ መጣል በሲኦል
አልመከር ያለ አሁንም ሞቷል
ኃጢአት ሠርፎ ነፍሱ እንዳትጉዳ
አምላኪ እንዳስብህ በሠርክ በግለዳ
ታለህን ጻፍኝ በልቤ ሰፊ

ሐምሌ 5 ጴጥሮስ ወዳውሎስ

ሀ. ቅ. ጴጥሮስ

ጴጥሮስ ግለት ኩኩጽ ሃይማኖት ግለት ነው። እነዚህ ሁሉ ሃቲ ኩኩጽ አሐንጸ ለቤተክርስቲያን እንዲል ማቴ 16:18 በሰብራይስጥ ኪፋ ይለዋል። ቀዳሚ ስሙ ስምዖን ነው፤ ትውልዱም

ከነገደ ሮቤል ነው። አባቱ ዮና ይባላል። የተወለደው በገሊላ አውራጃ በቤተ ሳይዳ ነው። ጴጥሮስ የምትባል ሚስት ነበረችው የሚተዳደረው ዓሣ በማጥመድ ነበር። ከወንድሙ ከእንድርያስ ጋር ዓሣ ከሚያጠምድበት ተጠርቶ ሐዋርያ ሆኗል። ማቴ 4:19

የዋህ፤ ፈጣን ቁጡ ነበር። የዋህነቱ ጌታ በባሕር ላይ ሲሄድ አይቶ ጌታ ሆይ አንተስ ከሆንክ ወዳንተ እንድመጣ አስናብተኝ ብሎ በባሕር ላይ ሲሄድ በመዋከፍ ማር 6: 45፤ ፈጣንነቱ ጌታ ደቀመዛሙርቱን በቂሣርያ ሰዎች ማን ይሉኛል ብሎ ጠይቋቸው ሙሴ ነው፤ ሌልያስ ነው ይሉላል ባሉትና እርሱም መልሶ አንትሙሰ መነ ትብሉኝ - እኛን ተስ ማን ትሉኛላችሁ ብሎ በጠየቃቸው ጊዜ ጴጥሮስ ፈጥኖ አንተ ሙእቱ ክርስቶስ ወልደ አግዚአብሔር ሕያው የሕያው አግዚአብሔር ልጅ ክርስቶስ ነህ ብሎ በመመለሱ ማቴ 16:16 ቁጡነቱም አይሁድ ጌታን በያዙት ጊዜ ተቆጥቶ የማልኮስን ጆሮ በሰይፍ በመቀረጡ ዮሐ 18:10 ታውቋል።

ጌታ «ይቀልል ይገልፍ ገመል እንተ ስቁረተ መርፍሶ እምባላል ይባላል ውስተ መንግሥተ ሰማያት ባለጸጋ መንግሥተ ሰማያት ከሚገባ ገመል በመርፈ ቀዳዳ ቢያልፍ ይቀላል ብሎ ሲያስተምር ጴጥሮስ እኛ ሁሉን ትተን ተከተልንልህ ዋጋችን ምንድን ነው? ብሎ ጠይቆ ነበር። ጌታም እማን አብለከሙ አንትሙ እለተለውክሙኒ አመዳግም ልደት አመይነብር ወልደ እዓለ እመሕያው ዲበ መንበረ ስብሐተሁ አንትሙኒ ትነብሩ ዲበ በሠርቱ ወክሌኔቱ መናብርት ወትኩንኑ በሠርተ ወክሌኔቱ ሕዝብ እስራኤል ብሎ ከወንድሞቹ ከሐዋርያት ጋር የሚያገኘውን ክብር ነግሯቸዋል። ማቴ 19:27 - 28።

ከሊያልይ ባንዱም ኢትነውምኑ - ጌታዬ አትተኛምን አለው የሶንቁ ጽዋ ውኃ መልቶ ሰጠው፤ ሳይጠጣው እንቅልፍ ያዘው። ጽዋው ከእጁ ወድቆ ተሰበረ ቢነቃ ጽዋው ተደቁሶ ውኃው ፈሶ አገኘ ደነገጠ። እኔም ይህን ዓለም የያዝኬት በመሀል እጄ ነው፤ መተኛት ማንቀሳቀሳት ቢኖርብኝ ዓለሙ እንዲህ ተደቁሶ በጠፋ ነበር አለው እንደምን አድርገህ ትይዘዋለህ አለው? ዓለምን በመሀል እጄ ይዞ እሱን ከመሀል አድርጎ አይቴ ሁሉክ ኔ ሰምያን ወዴት አለህ? አለው፤ ሊየላምር እንዳለ እንጂ ያለሁበትን አላውቀውም ብሎታል።

ቅዱስ ጴጥሮስ ጌታን ከሁሉ አስቀድሞ ቢከተለውም በሐግሙ ጊዜ ከሁሉ አስቀድሞ ክዶት ነበር። ጌታ ከግረጉም አስቀድሞ የሚመለስ ሁኗል። ማቴ 26:69 - 75 ጌታ ከግረጉም አስቀድሞ «ረዕይኪ አባግዕዮ፤ ረዕይኪ መሐስዕዮ፤ ረዕይኪ አባግዕትዮ - በሳጅን ጠቦቶቼን ጠብቅ ብሎ በፍጹምነት በማዕከላዊነትና በወጣኒነት ያሉትን ሁሉ እንደ አባት ሆኖ እንዲንከባከባቸው አደራ ሠጥቶታል። ዮሐ 20: 15 - 17 ካረገም በኋላ በ10ኛው ቀን መንፈስ ቅዱስን ተቀብሎ የሚያውቀው ጸንቶለት የማያውቀው ተገልጸለት ባንድ ቀን ሰብከት 3000 ሕዝብ አሳምኗል። ሐዋ 2:41

ከጊዜያት ባንዱ ከዮሐንስ ጋር ለጸሎት ወደ ምክራብ ሲገቡ እግሩ ልምሾ ሆኖ የተወለደ አንድ ሰው ስመ እግዚአብሔር ጠራባቸው። ወርቅስ ወብሩር አልብዮ እምዘብየሰ እሁበክ - ወርቅና ብር የለኝም ያለኝን ግን እሰጥሁለሁ። ናሁ በሰሙ ለኢየሱስ ክርስቶስ ናዝሬጂ ተንሥእ ወሐር - በኢየሱስ ክርስቶስ ስም ተንሥእ ተመላለስ አለው ድኖ ተንሥቷል። ሐዋ 3:1 - 8

ሐዋርያት መንፈስ ቅዱስን ከተቀበሉ በኋላ መዲናቸው ኢየሩሳሌምን 1 ዓመት በጎብረት ካስተማሩ በኋላ ወንጌል ካልደረሰበት ለማድረስ ዓለምን ዕዳ በዕዳ በተከፋፈሉ ጊዜ ርእሰ ሐዋርያት ነውና ሮምን ደርበው ሠጥተውታል። እርሱ ግን ለሁሉ አባት ነውና ሐዋርያትን ሁሉ ከሀገረ ሰብከታቸው አድርሶ

ሐዋርያተ መንፈስ ቅዱስን ከተቀበሉ በኋላ መዲናቸው ኢየሩሳሌምን 1 ዓመት በጎብረት ካስተማሩ በኋላ ወንጌል ካልደረሰበት ለማድረስ ዓለምን ዕዳ በዕዳ በተከፋፈሉ ጊዜ ርእሰ ሐዋርያት ነውና ሮምን ደርበው ሠጥተውታል። እርሱ ግን ለሁሉ አባት ነውና ሐዋርያትን ሁሉ ከሀገረ ሰብከታቸው አድርሶ አለማምዶ ይመለስ ነበር። በሮም 25 ዓመት አስተምሯል፤ ከዚህ በፊት ግን በሰማርያ፤ በልዳ፤ በኢየሱስ አንጸዚያ፤ በጳንጦስ፤ በገላትያ፤ በቀጳይቶያና በቢታኒያ አስተምሯል። በኢየሱስ ስምያን በፋዩ እግዕንን ሊቀ ሐራ ቆርነሌምስን አስተምሯል ጣቢታን ከሞተ አስነሥቷል ሐዋ 9:36 - 42 በልዳም ኢንያ የተባለ የ 8 ዓመት የአልጋ ቆራኛ ፈውሷል። ሐዋ 9:32 - 34

በሰማርያም ሲያስተምር ሲሞን የሚባል መሠርይ ብዙ ወርቅና ብር አምጥቶ እኔም እጄን በሚነኩበት ላይ መንፈስ ቅዱስ እንዲወርድ ተአምር እንዲደረግ አድርጎልኝ አለ። «ወርቅከሰ ወብሩርክ ይኩንክ ለከ ለሕርትምና ይመስለከኑ ዘበወርቅ ትሣዋጦ ለጸጋ እግዚአብሔር - ጸጋ እግዚአብሔርን በወርቅ ትገለህን ወርቅና ብርህ ለጥፋትህ ይሁንልህ አልብክ ከፍል ውስተዝ ነገር - በዚህ ነገር ከኛ ጋራ እድል ፈንታ ተርታ የለህም በጽኑ ከሀደት

ተይዘህ አይሀለሁና አለው። ያም የማይሆንለት ቢሆን አንጸዚያ ወርዶ ያስት ጀመረ። ደቀመዛሙርትህን አሳተ ብለው ነገሩት። የሐንሰን አስከትሎ ወረደ። መከራከር የማይቻለው ቢሆን ወደ ሮም ሄደ። ተከተሉት ሕዝቡን ለማሳት ለመሥዋዕት የቀረበውን በሬ በጀርው ቢያንሸካሸክበት ከሁለት ተከፈለ ቅዱስ ጴጥሮስ ጦርተህ አምጣው ብሎ ቢባርከው አፈፍ ብሎ ተነሥቶ እያዳፋ አምጥቶታል። ያም በበኩሉ በምትሐት አጋንንትን ስቦ አንተን ቅስና አንተን ዲቁና ሹሜያቸህላሁ ብሎ ለማረግ ሞከረ ጥቂት ከፍ ካለ በኋላ ጴጥሮስ ቢያማትብበት አጋንንት ጥለውት ሸሹ፤ እሱም ወድቆ ደቆ ቀርቷል። ኋላም ተከታዮቹ ትንሣኤ ሙታን የለም ጌታ ነፍስ አልነሳም ምትሐት፤ ሕድረት አያሉ ቢያውኩ 11 ዱን ሐዋርያት 72 አርድዕት ቅዱስ ሳውሎስንና የዕቆብ እገወ እግዚአን በኢየሩሳሌም ሰብስቦ / በ50 ዓ.ም/ በያዕቆብ ሊቀመንበርነት 43ቱን ለናቅጽ ዲድያስቅልያ እንዲወሰኑ አድርጓል። ከዚህም ሌላ ያስተማራቸው ምእመናን ከሃይማኖት ከምግባር እንዳይወጡ 2 መልእክቶችን ጽፎላቸዋል። የመጀመሪያውን በ54 ዓ.ም በባቢሎን 2ኛውን በ60 ዓ.ም በሮም ጽፎታል።

ንጉሡ ኔሮን ቄሣር መምለኬ ጣየት ነበረ። በሃይማኖት ምክንያት አበርት ነበር። አካይያ ዘምቶ ጠላቱን ድል ነሥቶ ቢመለስ ለጣየት ስገድ ቢለው አልሰግድም አለ። በቸንካር ተቸንክሮ በመስቀል ተሰቅሎ ይሙት ብሎ ፈርደበት ከዚያ በፊት አሕዛብ ሊጣሉት ሲነሱ ወደ ጌታ ቢያመለክት እሳት ከሰማይ ወርዳ ታጠፋለት ነበር አሁንም እሳት ከሰማይ ወርዳ ትብላቸው ብሎ ወደ ጌታ ቢያመለክት ጌታ በመስቀል ተሰቅሎ ታየው ሰቀሉክኑ ዳግመ በሮም ዳግመኛ በሮም ሰቀሉህን? አለ አንተ ብትፈራ እንጂ ነዋ አለው። ፈቃድህስ ከሆነ ብሎ እንደ ጌታዬ አቀማችሁ ሳይሆን ቁልቁል ዘቅዝቃችሁ ሰቀሉኝ አላቸው በራሱ ዘቅዝቀው ሰቅለውታል። ሥጋውንም ደቀመዝሙሩ መርቄሎስ ከመስቀሉ አውርዶ በወተት በወይን አጥቦ ሸቱ ቀብቶ በነጭ ሐር ገንዞ እንዳይፈርስ በማር በተመላ ሣጥን አድርጎ ቀብሮታል።

መዋዕለ ሰብዘተ 50 ዓመት ነው /ገድ ሐዋ : ዜና ሐዋ/

ለ. ቅዱስ ሳውሎስ

ሳውሎስ ግለት ንዋይ ገሩይ ግለት ነው «ንዋየ ገሩየ ረበይክዎ» እንዲል ሐዋ 9:15 አንድም ብርሃን ግለት ነው ኢሳውሎስ ግለት ብርሃን እንደሆነ ዘዳ 14:2 አንድም መድቅሕ ግለት ነው። ደንጊያ በመደቫ ተጠርቦ ለሕንፃ ሥራ እንዲውል አሕዛብም በርሱ ትምህርት ታንፀው ለገቢረጽድት ይበቃሉና ቀዳሚ ሰሙ ሳውል ነው፤ ሳውልም ግለት ጸጋ እግዚአብሔር ግለት ነው። ትውልዱ ከነገደ ብንያም ነው። ፊል 3:5 አባቱ የስሐል ይባላል። የተወለደው ጌታ በተወለደ በ5 ዓመት በጠርሲስ ነው። ከ15ቱ ዓመቱ ጀምሮ ኢየሩሳሌም በታላቅ እገታ ቤት ተቀምጦ ከመምህር ገግልያል ሕገ አራትን መጻሕፍት ነቢያትን ቢግር አድዳል ሐዋ 22:3 ለሕገ አራት ቀናዒ ከመሆኑ የተነሣ ከርስቶስን ዕሩቅ ብእሲ ወንጌልን ዲቃላ ሕገ እያለ ሐዋርያትን ይቃወም ምእመናንን ያሳድድ ነበር። በወንጌል ያመነው ጌታ ባረገ በ8ኛ ዓመት ነው። «ወሳውልስ ዓዲሁ ይትቆየም ይላል» ምእመናንን ለማሳደድ ከሊቀ ካህናት የሹመት ደብዳቤ ተቀብሎ ወደ ደማስቆ ሲሄድ መብረት ጣለበት፤ ደንገጦ ወደቀ ወዲያውም ሳውል ሳውል ለምንት ትሰድደኒ ለምን ታሳድደኛለህ? የሚል ድምጽ ሰማ። አንተ ማነህ አለ ምእመናንን ከዋሉበት አሳሳድር ካደሩበት አሳውል የምትልብኝ የናዝሬቱ ኢየሱስ ነኝ፤ ይብእስክ ረጊጽ ውስተ ቀናት በሊህ የተሳለውን ሰይፍ ቢረገጡት የረገጠው ሰው እንጂ ሰይፋ ይጉዳልን፤ አንተስ እኔን ብትክድ ምእመናንን ብታሳድድ አንተ እንጂ -እኔ እጉዳለሁን አለው። አሁን ምን ሳድርግ አለው ተነሥተህ ወደ ከተማ ግባ የምታደርገውን ይነግሩህል አለው። ከርሱ ጋር የነበሩም ድምጹን ይሰማሉ መልኩን ግን አላዩም፤ ከወደቀበት ተነሥቶ ዓይኑ ጠፍቷልና ሰዎች እየመሩት ቤቷ ይሁዳ አደረሱት ለገል ውጋ ሳይቀምስ። 3 ቀን ውሎ አድሯል።

ከ 72 ቱ አርድዕት አንዱ ሐናንያ በደማስቆ ይኖር ነበር ጌታ በራዕይ ታይቶ ሳውሎስን አሳምነህ አጥምቀው አለው ምእመናንን ከዋሉበት አሳሳድር ካደሩበት አሳውል የሚል አይደለምን አለ። እስመ ንዋየ ገሩየ ሩስይክዎ ሊተ - ምርጥ ዕቃ አድርጌዋለሁና ሂድ ይቀበልህል አለው። ሂዶ ወንድሜ ሳውል

በመንገድ የታየህ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ መንፈስ ቅዱስ ያድርብህ ዘንድ ወዳንተ ልኮኛል ብሎ ቢሳሰበው ዓይኑን ሸፍኖት የነበረው እንደ ቅርፊት ተቀርፎ ወድቆለታል። ሐዋ 9:1-19

ከዚህ በኋላ በክርስቶስ እመኑ እያለ ያስተምር ጀመረ አይሁድ ተደነቀበት በርናባስ በደማስቆ መጠራቱን በምክራብ ማስተማሩን አይቶ ነበርና ከሐዋርያት ጋር አገናኝቶት ከርሱ ጋር የሚያስተምር ሆነ በልስጥራን ቢያስተምሩ ሽባ ሆኖ የተወለደ ሰው አግኝተው «ለከ እብላክ በሰሙ ለእግዚአብሔር ኢየሱስ ክርስቶስ ተንሥእ ወቁም ቢለው እግሩ ጸንቶ ከወደቀበት ተነሥቶ ቆሟል ሕዝቡም ይህን አይተው «አማልክት ተመሰሉ ሰብአ ወወረዱ ኀቢኑ አማልክት ሰው መሰለው ወደኛ መጥተዋል» ብለው መሥዋዕት ሊሠውላቸው ካላሙ ወፈረውን መርጠው አመጡ። ልብሳቸውን ቀደው ትብያ ነሰንሰው እንደእናንተ ሰዎች ነን አማልክት አይደለንም ብለው ከለክሷቸው መሥዋዕቱን ትተው በወንጌል አምነው ተጠምደዋል። ሰማቸውን ለውጠው ጳውሎስን ሄርሜን በርባባስን ድያ ብለዋቸዋል ሐዋ 14:8 - 18

አይሁድ ለምትኝት ለያርፋምና ነገር እየሠሩ ያሥሩት ይገርፋት ነበር። በሰርያ በኪል ቅያ ቢያስተምር ቢላስን ጨምረው ዝቦ ለገቢያ እየነተቱ ወስደው አሠሯቸው መንፈስ ሌሊት ቢሆን ድምጻቸውን ከፍ አድርገው ቢዘምሩ «ወሶቤሃ ኮነ ዐቢይ ድልቅልቅ ወአንተልቀሉ መሠረተ ቤተሞትህ» ይላል የእስር ቤቱ መሠረት እስኪናጋ ድረስ ጋይለኛ መናወጥ ሆነ፤ ጠባቂው የመሠረቱን መናጋት የበሩን መከፈት አይቶ ወጥተው የሄዱ መሰሉት የአለቆቹን ቁጣ ተሰቆ ራሱን ሊያጠፋ ሰይፋን መዘዘ፤ ትጳውሎስ ሁላችንም አለን፤ አንድ እንኳ የጠፋ ሳይኖር ራሱን ትገድላለህን አለው በዚህ ምክንያት አምኗል። ሐዋ 16:19 - 34

ቅዱስ ጳውሎስ የሚያስተምረው በጥበብ ነበር፤ ጣዖት የሚያመልኩትን መምለኪ ጣዖት መሰሉ አስተምሯል «ወኮንክም ለእለ አልቦሙ ሕግ ከመ ዘለለህ ሕግ» እንዲል 1 ቆሮ 9:21 ይህን እንደምነው ነው ቢሉ ጴጥሮስና ዮሐንስ ከየሀገረ ሰብክታቸው ተመልሰው በኢየሩሳሌም ሳሉ ሄዳችሁ እንደኪያ አስተም አላቸው ዕረፍት ሸተው ነበርና በደመና አፋፍሶ እንደኪያ አደረሳቸው። ገብተው ቢያስተምሩ ሕዝቡ ፍቅረ ጣዖት አድርባቸዋልና ጴጥሮስን ደብድበው ከእግረ ጣዖት ዮሐንስን በደረቁ ላውተው ከደጃፋ ጣሉት። እሱ ካህን ጣዖቱ የሚለብ ሰውን ለበብሎ እሱን መሰሉ መጣ። ዮሐንስን ከበር ወድቆ አገኘው እንተ ፍቁረ እግዚአ አይደለህምን ምነው ከዚህ ወድቀህል አለው። እኔን አቆክ እንጂ

ሊቀሐዋርያት ጴጥሮስን ተደብድቦ ከእግረ ጣዖቱ ወድቋል አለው ወደ ውስጥ ገብቶ መጥቅፅ ሙቶ ሕዝቡን ሰብሰቦ ከቄሣር ተልኪ መጥቻለሁ እንዲህ እያሉ የሚያስተምሩ አሉና ይዛችሁ በደዱልኝ ብሏል። አላቸው። እኛም እንጂ ይዘን ደብድበን ከዚህ ጥላናቸዋል አሉት። ወዲህ ለምጧቸው አለና መጡ። ምን እያላችሁ ታስተምራላችሁ? አላቸው ጌታ ከሰማያት ወረዳ ከድንግል ተወለደ ሞተ ተቀበረ ተነሣ ዐረገ ዳግመኛ ይመጣል ብለን አሉት። ድንግል ልትወልድ ሙት ሊነሣ ይችላልን ቀጣፊ ብሎ ጴጥሮስን በጥፈ መታው ። ወደቀደመ ግብሩ የተመለሰ መሰሉት ተመየጥከኑ ጳውሊ ኀበ ዘቀዳሚ ግብርክ ወደ ቀደመው ግብህር ተመለሰህን? አለ። የምትሉት እውነት ከሆነ ሙት አስነሥታችሁ አላዩን ብሎ የንጉሡ ልጅ ከሞተ 2 ወር ሆኖት ነበርና ከመቃብሩ ወሰዳቸው። ጸሎት ጀመሩ። እሱም በለሆሳስ ይጸልያል ሙቱ ተነሥቶ ማን አስነሥህ ቢሉት የቅዱስ ጳውሎስን መልክ ከእግር ጥፍሩ እስክ ራስ ጸጉሩ ልቅም አድርጎ ዘርዘሮ እርሱ እስነሣኝ ብሏል ተጠራጥረውት ስለነበር እንጂ የተነሣስ በሁሉም ጸሎት ነው በዚህም ሕዝቡ ሁሉ አምነው ተጠምደዋል።

ሕሙማንንም ሕሙም መሰሉ አስተምሯል። «ወኮንክም ለድኩማን ከመድኩም ከመ እርብሐሙ ለድኩማን» እንዲል 1 ቆሮ 9:22 ይህን እንደምን ነው? ቢሉ ታመምኩ ብሎ ከቤተ ሕሙማን ገብቶ 40 ቀን እንል ውኃ ሳይቀምስ ቢጮህ ቆየ። በ40 ቀኑ እናንተ በኢየሩሳሌም ተነሥቶ የነበረው ክርስቶስ ካመኑበት ያድናል ቢሉ ሰምቼ ነበር አላቸው። እንኪያስ ካንተ የባበበት የለምና እመንና ዳን አሉት፤ አመንኩ ብሎ ቢነሣ ሰውነቱ ተንቋቁቶለት ተጽናንቷል። ይህን ይዘው አመነ በክርስቶስ እያሉ ከ 200 ያላነሱ ሕሙማን ድውያን ድነው ተነሥተዋል በወንጌልም አምነው ተጠምደዋል።

ቃል ለቃል ከማስተማሩም ሌላ ወንጌል ካልደረሰበት ለማዳረስ ከአንዱ ሀገር ወደሌላው ሲሄድ ምእመናን ከሃይማኖት እነዳይናወዱ ከገቢረ ጽድቅ እንዳይወጡ 14 መልእክታትን ጽርላቸዋል።

ከዚህ በኋላ በ 69 ዓ.ም ሮም ገብቶ ቢያስተምር ንጉሡ ኔሮን ቄሣር አሥሮት ነበርና አካይያ ዘምቶ ጠላት ድል ነሥቶ ቢመለስ ጥሩት አለ፤ መስቀሉን በእጁ ይዞ ቀረበ፤ ተቆጥቶ በሰይፍ ቅጡት አለ፤ እንደ በግ እየነዱ ቢወሰዱት የንጉሡ ልጅ አገኘቻቸው፤ ለምና ነበርና መጉናጸፊያሽን ሰጪኝ አላት ሰጠቸው በዚያ ሽፋኖነው ሰይፈውታል። ደሙም ሰማየ ሰማያት ወጥቶ ቀተሉኑ በዓመጸ እያለ

ተከሷቸዋል። «ደምክ ሴፕሮስ ወልደዮና በጽዋዕ መስቀል ተቀድሞ ወደመ ሳውሎስ በማያተ ጸርሎ» እንዳለ ደራሲ እሱን ገደለው ሲመለሱ የንጉሥ ልጅ አገኝቻቸው ሳውሎስን አለቻቸው። በልብስሽ ሽፋኑን በሰይፍ ጊያልነው አሏት። ልብሴን መልሶልኝ ከሴፕሮስ ጋር አሁን በዚህ ሲያልፍ እያየሁት ገደልነው ትሉኛላችሁን አለቻቸው ልብሷን አይተው አምነዋል። ተቆርጦ የወደቀ ራሱንም ከእንገቱ ቢያጋጥሙት እንደ ቀድሞው ሆኖላቸው ቀብረውታል። መዋዕለ ስብከቱ 42 ዓመት ሲሆን ሲያርፍ የ74 ዓመት አረጋጂ ነበር። /ገድ ሐዋ፤ ዜና ሐዋ/

> ቅ.ሴፕሮስና ቅ.ሳውሎስ የሞቱትም የተቀበሩትም ባንድ ቦታና ባንድ ቀን ነው። በብዙ መጻሕፍት ግን ያረፉት በ67 ዓ.ም እንደሆነ ተጽፏል ይህ ከዚያ ግን መዋዕለ ስብከታቸው ቀንሶ የሴፕሮስ 34 የሳውሎስ 26 ዓመት ብቻ ሲሆን ነው።

ብርሃናተ ዓለም ሴፕሮስ ሳውሎስ ግደሪያዎች ናቸው ለመንፈስ ቅዱስ የጠፉት ተገኝ ቀረቡ የራቀት በሴፕሮስ ድንት ቃል በሳውሎስ ስብከት ዓለም ተቀደሰች በነርሱ ትምህርት ከጨለማ ወጣች ብርሃን ሆነላት ወጥቶት በቀርባን እኒህ ሐዋርያት ከፈላጊዋ ጋር ባያስታርጁት ዓለም ትቀር ነበር ጨለማ ውጪት

እርሷ ግን ሊ-ተም ወዳጅ ጠላቷን ከአልፍና አስተምጣ በዛብኖ ጣያቷን ይጥፋልና ከፈቱ እልይ እነርሱን ብላ ገፋቸው ሴፕሮስ ሳውሎስን የወንጌልን ብርሃን ያበራሳትን ከክህደት ገዝት ቤት ሰዎች እንዲወጡ ቢላ ሊሆኗቸው ነፍሳቸውን ሰጡ ከንቱ ወረተኛ ናትና ዓለም ለመልክም ሰው መልክም መቼም አትከፍልም

የሐ 15: 18 - 20 ፤ 17 ፡ 14

ሐምሌ 6 ዕዝራ

ሱቱ ሌልም ይለዋል፤ትውልዱ ከነገደ ሊዊ ነው አባቱ አዛርያስ ይባላል በምርኮ ጊዜ ፋርስ ባቢሎን ይኖር ነበር። ሚጠትን ሲሻ ቀኖና ቢገባ የበለጠ የጌታ ሰው መሆን ተገልጾለት «እንበላ ወጽኦ እምነጻም ውለቱኪ ወልድ ዋሕድ» ብሎ ተናገሯል። ዕዝ

አንድ ቀን በጀርባው ተንጋሎ የኢየሩሳሌምን ጥፋት የእስራኤልን መገፋት ሲያሰላስል ልቡ ታወከበት ስምህን የሚጠራ አንተን የሚፈራ እስራኤል ስምህን በማይጠፋ ቃልህን በማያከብሩ ዐላውያን መገፋቱ የእስራኤል ጋጢአት ከባቢሎናውያን ከፋት በልጦ ነውን? ተመዝኖ ቢታይ የሰናፋው ቅንጣት ያህል እንኳ በልጦ ባልተገኘ ነበር አለ። ቅዱስ ዑራኤል መጥቶ ድሉ እሳተ በመድሉት ወስፍር ነፋስ በላዳን አው ጸውዓ ለሰለት እንተ ትማልም ገልፈት

እሳቱን በሚላን መዝህ ነፋሱን በላዳን በፍረህ የትናንትናውን ቀን ገፈ አድርገህ እሳቱን አለው ሥጋ ለባሽ ይህ እንደምን ይታለዋል? አለው እንዲሁ ባሕርፍ እግዚአብሔርን በመመርመር ገንዘብ ግድረን የሚያለው የለም አለው። ወዲያውም መጸለያቱ ጋላፍታቱን የሚታተውን የማይታተውን ሁሉ ገልጸላታል። ሱቱ . ዕዝ 21.

ከዚህ በኋላ 6 ቀን ቅጠል ቀምሶ ደንጊያ ተንተርሶ በምድረ በዳ ተቀ መጠ። ጌታ በራዕይ ይነጋገረዋል። በገኛው ቀን ጸጥንን በእምሳሌ ብሔራት አይደታል። ልብሷን ቀዳ አመድ ነክገላ ታለትላለች፤ ምን ሆነዋል አላት 30 ዘመን መካን ሆኒ ልጅ አጥፎ ላዝን እየሮ ነበር፤ ከ 30 ዓመት በኋላ ጌታ ገዝኔን አይተ ወንድ ልጅ ሙጠኝ፤ ለኩሉ ሙጠን ሲያደርስ ሚስት አጨሠላት፤ ወልደዋ በእ ቤተ መርጋሁ ያለች ወደቀ ወጥተ ወደ ጫገላ ቤት ሲገባ ወደቀ ጥተብኝ በዚህ ምክንያት አዝኒ ከሀገሪ ወጥቆ ከወጥቆ ተለይቆ ወደዚህ መጣሁ፤ እንገዳሁም ከምገብ ተከልክቼ በዚህ እኖራለሁ እንጂ ወደ ሀገሪ አልመለስም አለችው ለኛ ታቦተ ጸጥን ጠ ፍታብን መምህራን ካህናት አልተውብን እናከፍለን አንድ ግን ለአንድ ልጅሽ ታለትሺያለሽ፤ ይልቀን ወደ ሀገርሽ ተመልሺ አላት። ይህን ሲላት ድንገት አርአያዋ ተለውጦ መሠረቷ ጽኑ እንደ ዐሐይ የምታበራ ሀገር ሆና ታጥቸው። «አይቱ ሁሉክ እ መልእክ ዑራኤል - መልእክ ዑራኤል ሆይ ወደት አለህ? ብሎ ሙጠ። ቅዱስ ዑራኤል መጥቶ ከወደቀበት አንሥቶ ያየውን ራዕይ - ያየሁት ቤት ጸጥን ናት፤ 30 ዘመን ያለችህ መሥዋዕት ሳይሠዋባት የኖረችበት 3000 ዘመን ነው፤ ለጂ ከጫገላ ቤት ወደቀ ሞተ ያለችህም ሰሎሞን የሠራው መሥዋዕተ እግዚአብሔር የሚሠዋበት ቤተ መቅደስ መመዝገቡን ስትነገርህ ነው፤ ጌላም ፈቷ እንደዐሐይ ሲያበራ ግዥትህ ሁለተኛ መታነጃን ሲያጠይቅህ ነው ብሎ ተርጉሞበታል።

ከዚህ በኋላ ሕዝብህ ሕግህን እንዳያውቁ ሠርተው እንዳይጸድቁ መምህራን አለፉ መጸሐፍት ጠፋ ፈቃድህስ ከሆነ ገለጽልኝና መጸሐፍቱን ላጽፍ ብሎ ወደ ጌታ አመለከተ። ሕዝቡን ተሰናብተህ ሰርያን፤ ደርብያንን፤ ሰላምያን፤ አሉናንና አሳሄልን፤ አስክትለህ ተመለስ አለው። ሕዝቡን ተሰናብቶ እን ሰርያን አስክትሎ መጥቶ ከዛፍ ሥር ተቀመጠ ቅዱስ ዑራኤል ዕዝራ ዕዝራ አርጉ ለፋክ እፍህን ከፈት የምትሆንም ጠጣ ብሎ ጸዋዕ ሕይወት አጠጣው ያን ጠጥቶ ያለፈው የሚመጣው ሁሉ ተገልጸለት የብሉይ መጻሕፍትን በ40 ቀን አጽፏል። አንስ በውዕቱን መዋዕል ሊጠላበት እክለ ወሊስተይኩ ግዥ እመንተሰን መጻላተ ይጽሕፋ መሠርክ ይደረራ ይላል እነሱ ቀን እየጻፉ ምሽት ይመገባሉ አርሱ ግን ሊሲት የሚያጽፋቸውን እያሰበ ቀን እየተናገረ ያጽፋቸው ነበርና እገል ውሃ አልተመለም ከ40 ቀን በኋላ ሕዝቡን ሰብስቦ የጻፈውን አንብባቸው

ሥርዓት ሠርተዋቸው ከፈጸሙ በኋላ መላእክት በእካሉ ሥጋ አሳርገው ብሔረ ሕያዋን አግብተውታል። ዕዝ. ቡቱ. ምዕ.13 በሙሉ
> የጻፈው ታሪክ በዘመኑ 11537 - 458 ዓ.ዓ / የተፈጸመውን ነው።

ፊኖሌ 7 - በኋላ ቅድስት ሥላሴ

ሥላሴ ግለት ምን ግለት እንደሆነ፣ ቅድስት የሚለው በያሜ ለምን እንደተቀላለጠው፣ እንደነትና ሰባትነታቸው እንዴት እንደሆነ፣ በማይመረመር ጥበብ ፍተረታትን መፍጠራቸውን፣ ባሕርያቸው በሕግም በሞት የማይለወጥ መሆኑንና በፍጥ ዘመን በንፍር ውኃ ከዚያም በኋላ በሕሳብ በሉጥ ዘመንም በእሳት በመጸዋቸን መትግታቸውን በክፍል 1 መጽሐፋችን መማራችን ይታወቃል። / ገጽ 144 / በዚህ ክፍል ደግሞ ወደ አብርሃም ቤት መግባታቸውን እንማራለን።

አብርሃም ቤትን ከተመላለሰ ጎሳና ሠርተ የወጣ የወረደውን ያለፈ ያገደመውን አንግድነት ቢቀበል ይኖር ነበር። ስደጣን ለምቀኝነት ለያርፍኖና ፊሉን ገምሶ ለጥንቱን ከሰከሰ ከመንገድ ቆይቶ እንግሉዌን ወደት ትሄዳችሁ? ይላቸዋል፤ ርቦን ሊያበላን ጠምቶን ሊያጠጣን ከአብርሃም ዘንድ ይሉታል፤ የወትሮ አብርሃም መላካችሁን እኔም እንደናንተ ርቦን ያበላኛል ጠምቶን ያጠጣኛል ብዬ ብሄድ ፊሉን ገምሶ ለጥንቱን ከሰከሰ ሰደደኝ ይላቸዋል እያዙ በመጠብቅ ይመለሳሉ። እንዲህ አድርጎ 3 ቀን ሙሉ እንገዳ ከሰከሰበት አስም ያለምስክር ጥብር አላገባም ብሎ ሳይመገብ ቆይቷል።

በላኩትም ቀን በቀትር ከድንኳኑ ደጃፍ ተቀምጦ ሳለ ሥላሴ በአምላክ ለፊው በመምራ ሊደባር ዛፍ /

በአብርሃም ወዳጅ በአጥፊዊው መምሪያ ስም የተሠየመ በክብርን ለጠገብ ያለ ታላቅ ዛፍ ዘፍ 13:18 ፣ 14:13

ሥር ተቀምጠው ታዩት። ሄደ ንሁሉ ለጋወዝትየ ቤቷ ገብርክሙ ለአብርሃም ጌቶቹ ከቤት ገብታችሁ እረፉ አላቸው። ደክሞናልና ለዘለን ሌሎች። እንዲያን ለገዙ ቢገባ ሁለት በጥብር አምላካዊ ገብተው ተገኝተዋል። እሱም ለሰት እንደሆነ አውቆ ሳራን 3 መስፈፊያ ፋቂት ወበደሄ እንድ እንገዛ አድርገሽ ጋገሬው አላት፤ ጋገራ አቀረበች፤ እርሱም ወይፈን አርዶላቸው ወቶት እርሳ ጩኖር ለትርባላቸው ተመገገገዋል፤ አቅረበ ሱሙ ሐሊበ ዕዳን ወፅኦላ ሳሆ / / እንዲል። መጠየቅ ግን እሳት ቅቤ በላ እንደ ግለት ነው። ይህንንም ቢያጠይቅ አርሶ አወራርሶ ያቀረበው ወይፈን ተነሥቶ «በብሐት ለአብ በብሐት ለወልድ በብሐት ለመንፈስ ቅዱስ» ብሎ አመስግኗል። «ድገረ በላዕክሙ ሳህመ እንበይን ፍትረ በብሔ ፍቶም፤ ወበኃይልክሙ ሐይወ ሳሆም፤ ሥላሴ ከቤሬን ስም» እንዲል ደራሲ።

በሚሄዱም ጊዜ ከላኩት አንዱ ለገዚላብሔር ቃል ለመ ከመቸድ እንደሆነ ገዚክ የሳፊ ዓመት እንደሳፊ ወዳንተ እመሰላሁ ሚስትህ ሳፊ ወንድ ልጅ

ትወልድልህህን ብሎ ለገዚው ልደተ ይበሐትን ፍጹሜው ገን ለው ሆኖ የሚያድነው መሆኑን ሃኝረታል። ዘፍ 18:1 - 15

> ታሪኩ የተፈጸመው በ200 እና በ1850 ዓ.ም መካከል ነው።

ለ. ዕረፍቱ ለአባ ሲኖሳ

ሲኖሳ ግለት ተለያሚ ግለት ነው። ሆኖ እስከንድርያ ነው። አባት እናቱ በንፋላ የሚባል ቦታ ይኖሩ ነበር። አንድ ቀን እናቱ ውኃ ለትቀሳ በትሄድ አባ ይርባላቸዋል ደቀመዛሙርቱን እስከትሉ ሲሄድ አገኘት፤ በርከት አንቴ ወቅሬክ ፍሬ ከርሥኪ - ለቀደሙት ትዳላን ወንድማችው ለኋለኞቹም አባታቸው የሚሆን በፋክ ፍሬ በማገዝን እላና የተባረከሽ ነሽ ብሎ 3 ጊዜ ራሷን ሳጥት። ደቀመዛሙርቱ አባታችን ቤት አነጋገር ለያውቅም ነበር ዛሬ ምን ሆኗል? አሉ ይህን ለውቆ የላጇን ክብር ነገሯቸዋል።

ያደገው ያባቱን በጎች ሲጠብቅ ነው። ሌሊት መንጋውን እስማርቶ እሱ ከጉድጋድ ገብቶ ሲጸልይ ያድር ነበር። አንድ አረጋጃ ከጉድጋድ ገብቶ ሲጸልይ አሥራ ጥቶቹ እንዳፋና ሲያበሩ ለይቶ አባት እናቱን እንዲህ ያለ ደግ የወለዳችሁ ምን ብዌንን ናችሁ አላቸው እንዲህም ከሆነ የእግዚአብሔር እንጂ የኛ አይደለም ብለው ለመምህር ሰጡት ሲሰጡትም ናሁ ይሰመይ እርስመቅሪደሰ ለኩሉ ዓለም እኔም የባሕታውያን ራስ ይባላል የሚል ድምጽ ከወደሳይ ተሰምቷል።

ከዚህ በኋላ እየተማረ እያገለገለ በጸም በጸሎት ተወስኖ በትግርምት ደራ ቢሆን መልኩ የሌለውን እስኪገኝ የጥራንበን ትኖት ሲሰጠው መምህሩ በራዕይ አየ፤ በማግሥቱም የሰጠሁን ለሲኖሳ ለልብሰው አለው መግርገ ምንኩስና ሰጠቶታል። ጓዳም እሱ ይህን መንፈሳዊ ሀብት ለሌላው የሚሰጥ ሆኗል።

በ431 ዓ.ም ለለውገዙት ንስጥርስ በቀስጥንጥንያ በተደረገው ጉባዔ ትዳስ ቄሩሉስን ተከትሎ ተገኝቷል። ንስጥርስን አውገዘው ሃይማኖት መልሰው ሲመለሱ መርከባቸው ሲቀላላቅ በተሳፈረበት መርከብ አትሳፈርም ብለው ከሰከሉት፤ ጌታ ብሩህ ደመና አዋላት በዚያ ተጭኖ ሲሄድ በመርከቡ አንጻር ሲደርስ የመርከቡ ጣፊያ አንደመስታውት ሆኖላቸው እሱና ሲቀላላቅ ተያያተው እጅ ተነሣተዋል። እኒያም ከብሩን አይተው ደግ ሰው እስቀይመኛል ብለው ተጸጸተዋል።

የመጨረሻም በሙሉ ጥርት ውኃ ለደጋ እስከመስጠት ድረስ በሰሙ በን የሠራውን እንደሚያርስት ጌታ ቃል ኪዳን ሠጥተት ሕግም ድካም ሳይሰግው በተወለደ በ120 ዓመቱ ወርቷል።

> የጠረው ዐይኖ ምዕ ዓመት ድል/ክ ነው።

ጠም ለሲኖሳ ነፃ ለወለ	መሆኑን ደመና እምላክ ለላት
ጥቂት ተነሣሚ በዚህ ወንጌል	ፈገገና እንዲያደርሰው ከሚኖርበት
በወትር ሲተጋ ያገኛት ልጅናት	ፈጣሪው አንደሰው ባንቶ ደጋውን
ተነጋ ለተለሰ ልላት ልዩነት	ያን ይወኛ ነበር የእኛ ገዢ
አሥራ ጥቶቹ ሆኑት መብራት	ዛሬ ገን ሰው እንጂ እርሱ ለይንተጭኖ
በውስጥ የለበሰው የወርገን ልብን	ይደጋገፈዋል ለውደቅ ሲፍገመገም
ሳይመስሉ አይተው ዳውን	ደጋን በሌለበት መኖት ለይኛም
መርከብ ለመሳፈር ሰጥቶ ቢነፍሱት	ሰው በሥራል እንጂ በልብስ አይለከም

ሐምሌ 8 - ሰርዖቱ ለአባ ብሮ

እናታችው ደግ ክርስቲያናዊት ነበረች፤ መልእክ ከልጆቿ አንዱን ጌታውን እንዲያገለግለው ሰጧት፤ እርሷም ከገቡ የመረጥከውን ውሰድ ስትለው የብሶዴን ራስ ይዞ «ዝ ሙእቱ ጎሩዩ ለእግዚአብሔር» ቢላት ራዕይ አይቻለሁና ከሴት ርቀህ ገጽሕ ጠብቀህ ጌታህን አገልግል ብላ አሰናበተቻቸው። ገዳሙ አስቆጥሶ ገብተው የእባ ባዋይ ረድዕ ሆነው በጸም በጽሑት ተወሰነው ሲኖሩ መኖንያን በጽሑቱ ይጠብቀናል በትሩፋት ያጸድቀናል ብለው ለሹመት መርጠዋቸዋል። ከገደማውያን አንዱ ባሕርያ ሥላሴን ሲመራመር መንፈስ ቅዱስ የለም አለ እርሳቸው በምሳሌ አስተምረውት ተመልሷል። አንድ ቀንም ሲጻልዩ ፋሽጠ ንጢናሽ በአከናፈ አሳት ወደ ኢየሩሳሌም ሰግታዊት ሲያርጉ አይቶ በአካላ ነፍስ መጥቶ «ሰላም ለክሙ እ ብሔሩን መነከሳት አላቸው፤» እንተም እንጂ በዘመንህ ቀርነ ሃይማኖት ቆጋልና ብሔሩ ነህ» አሉት የመነከሳት ክብራችሁ እንዲህ መሆኑንህ ባወቅ መንግሥቱን ለቅቄ ከዚህ ወድቄ ዳዋ ጥቪ ቢሃ ልጄ በየርሁ ነበር ብሎታል ከሄደ በኋላ ደቀመዛሙርቱ አባታችን ከግን ጋር ትንጋገር ነበር? አሉት ቆሰጠንጢናሽ በአካላ ነፍስ መጥቶ እንዲህ አለን እኔም እንዲህ አልሁት ብለዋቸዋል። ከትሩፋታቸውም የተነሣ ጌታ እንገዳ መሰሉ መጥቶ እንገድኑት ተቀብለውታል፤ እግሩንም አጥበዋል። የነበሩት በ 5ኛው ም. ዓመት ድ/ል/ክ ነው።

ሐምሌ 10 - ናትናኢል ሐዋርያ

ናትናኢል ማለት ሀብተ እግዚአብሔር ማለት ነው። ቀዳሚ ሰሙ ስምያን ነው። ትውልዱ ከነገደ ብንያም ነው። የተወለደው በቃና ነው፤ ወስምያን ቀንናዊ እንዲለው ማቴ 10:4 አባቱ ቀለዋ ይባላል። ጌታ በተወለደበት ዘመን ተወልዷል። ወደጌታ ያቀረበው ፊልጶስ ነው። ሙሴ በእራት የጻፋለትን ነቢያት ትንቢት የተናገሩለትን መሴሕ ክርስቶስን አገኘው አለው በውኑ ከናዝሬት ደግ በው ሊገኝ ይችላልን አለው። «ነገ ትርአይ - መጥተህ እይ አለው። ቢሄድ ጌታ «ነዋ ዘበአማን እስራኢላዊ ዘለልቦ ጽልሑት ውስተ ልቡ - ክጾት ተንቦል የሌለበት እስራኢላዊ እነሆ አለ። ከወዴት ታውቀዋለህ አለው። ሄርድስ በጌታ ምክንያት በሲተልሙ 14 እልፍ ከ 4 ሺህ ሕግናት ባሰፈጀ ጊዜ እናቱ በቀሩ አድርጋ ከበለሰ ሥር ደብቃው ነበርና ያን ጊዜ ከሞት ያጸንኩህ እኔ ነኝ፤ የበለሰ ቅጠል ሰፊ እንደሆነ ጋጢአት ሰናፍቼህ አንደክበር አውቅሁሁ ሲለው ነው። እሱም «ረቢ በአማን አንተ ውእቱ ወልደ እግዚአብሔር ወንጉሠ እስራኢል

- በእውነት አንተ የእግዚአብሔር ልጅ የእስራኢልም ንጉሥ ነህ» ብሎ አምኖ ተከትሎታል።

ሀገረ ስብከቱ ሰሜን አፍሪካን ይዞ ግብጽ ድረስ ነው። ከዚያ ገብቶ ሲያስተምር ሕዝቡ ትምህርቱን ሰምተው ተአምራቱን አይተው አመኑ ተጠመቁ። ጥቂት መፍቀርያን ጣዖት ተመቅኝተውት ከንጉሥ እንድርያኖስ ነገር ወርተው አጣሉት። ጠርቶ ሲጠይቀው ሳይፈራ የጌታን ልደቱን ጥምቀቱን፤ ሞቱን ትንሣኤውን ፤ ዕርጉቱን ዳግም ምጽአቱን ተርትር ዘርዘር ነገረው። ማን ፈቀደህ ብሎ ተቆጠበት፤ አንተንም እኔንም የፈጠረ እርሱ ነው አለው። በዚህ ምክንያት በሰይፍ አስመትተት ዐርፏል።

ሐምሌ 12 በዓሉ ሊቀ - ሚካኤል ሊቀ.መ

በዚህ ዕለት ሕዝታዎስን ሊረዳ ተልኳል ወለመ ዐውርቱ ወእርባዕቱ ዓመተ መንግሥቱ ለሕዝታዎስ ንጉሠ ይሁዳ ዐርገ ሰናከሬም ንጉሠ ፋርስ ገብ ሕዝታዎስ 2 ነገ 18:9 የአካዝ ልጅ ሕዝታዎስ በይሁዳ በገዢ በ14 ዓመት የፋርስ ንጉሥ ሰናከሬም ወደ ኢየሩሳሌም ዘመተ። እስራኢል ጋጢአት እየሠሩ ጣዖት እያመለኩ እግዚአብሔርን አሳገኘውት ነበርና ሊያጠፋ ታዞ መጥፏል። 2 ነገ 18:25 2 ነገ 19:25

ከዚህ በኋላ ራፋከቂስንና ራፋከርስን ላካቸው። ከቅጽሩ ሆነው የሕዝታዎስ ብላቴና ብለው ተጣሩ፤ ሕዝታዎስ የሚናገሩትን ብቻ ሰምታችሁ ኑ ብሎ ሳምናስን የአስገና አልቃቴምን ሰደደ።

በልዎ ለሕዝታዎስ በመኑ ተወኪላክ ዐለውከኒ በበትረ ባሕሩስቱ ቅጥቀጥ እንተ ግብጽ ወሰብ ተመርጉዝ በቱ ብእሲ ይሰበር ወይበውእ ሥርዋጽ ውስተ እዴሁ ወቤዎ ይቀበል ወይመውት በግን ተምምህል ሸንቦቆ ቢመረኮቱት ተሰብሮ ስንጣራው ከእጅ ገብቶ አቀሰሉ ይገድላል፤ የግብጽ ንጉሥ ሳንልም እንኳ ሌላውን ራሱንም አያድንም፤ አሁንም ሰማርያን እንዳጠፋሁ ኢየሩሳሌምንም አጠፋታለሁ ፈጣሪ አለኝ የምትለው ያድንህ መሰሉህ ድንኳንህን ቆልፋህ ደጅህን ዘግተህ ቆየኝ ብሎህል በሉት አፋቸው ፈታቸውን ቅጭም አድርገው ገብተው ነገሩት እንዲህ ያለ ጠላት በጽሑት እንጂ በጦር አይመለስምና ሄዳችሁ ለአቢዩ ለኢሳይያስ ንገሩት አላቸው። ነገሩት።

ኢሳይያስ ሲጻልይ የሚሆነው ተገልጿለት አይዞህ ከከተማ ሳይደርስ በመጣበት ይመለሳል ብሎ ወደ ሕዝታዎስ ላከ። ከዚህ በኋላ ሰናከሬም አልፎ በላኪሶን ሰፈረ ሌሊቱን ቅዱስ ሚካል ሰይፈ መጥቱን መዞ ቢታያቸው ከ14 እልፍ 5 ሺህ የበሁ ሠራዊት አንቀላፍተው ተገኝተዋል። እርሱንም መላእክት የነጋሪት ድምጽ የፈረሰ ኮቴ እያሰሙት ሕዝታዎስ መጣብኝ ብሎ ለብሱን ዘውዱን ጥሎ እየጠመ ወደ ሀገሩ

ተመልሷል። ዘውዱን አደገው ከሀገሩ አገዛዝተው ለሕዝቅያሰ ለቀዳሾቻቸው ታለ።

ሰናከራም ከቤት ደርሶ ለጣዖቱ ሲሰግድ ልጆቹ አድራግ ሌክና ሰርሶር ሠራዊቱን ወደታች ተለህ መጣህ? አሉት፤ የሕዝቅያሰ አምላክ ፈረደብኝ ሞቱ ላላቸው ኃያላትን ሁሉ ለቃቅሞ ወሰዱ ነበርና ያን ያህል ሠራዊት አጥፍተህ ዳግመኛ በማን ላይ ልትነገሥ መጣህ? ብለው ወይከውን መቃብሪክ ታሕተ እግረ ስብከክ ተብሎ ትንቢት ተገግሮበት ነበርና ከጣዖቱ ሥር እንዳለ በዘነዘና ቀጥቅጠው ገድለውታል። «ወእንዘ ይሰግድ ውስተ ቤተ ሲድራክ አምላክ፤ ቀተልዎ አድራግሊክ ወሰርሶር ዝኩ» እንዲል አርኩ። እንዲያጠፋ ታዞ ከመጣማ ለምን እንዲህ ሆነ ቤተ ኃጥአኑን ሲያጠፋ እንጂ በእግዚአብሔርና በደጉ ንጉሥ ላይ እንዲገዳደር አልነበረምና ነው፤ ዳግመኛም ሕዝቅያሰ ተመለሰልኝ ብሎ 300 መክሊት ብር 30 መክሊት ወርቅ ከሰጠው በኋላ ሁለተኛ በማን ተማምነህል? ብሎ ዘብቅቦታልና ስለዚህ ነው።

ታሪኩ የተፈጸመው በ 701 ዓ.ዓ ገደማ ነው።

ያላንዳች ጥርጥር በአምላክ መታመን	ጠላት ተነሣብኝ ብለህ እትደገግጥ
መገለጫው ይህ ነው የበጎው ምእመን	ይልት ሆነብህን ለአምላክህ ስጥ
በአምነት ወደ አምላክ እንገብን ያቀና	እርሱ ያድንህልህ ባየዘገይ በቀሎ
ድል ያደርጋል እንጂ አይወድቅ በፈተነ	ከቆረረው ጉድጓድ ጠላትህን ጥሎ
በኃይሉ የሠራዊት ሰላይና በጦር	ኹመት አለኝ ብሎ ከታባዩ ሹመ
ፈጽሞ አይድንዎ የሰው ልጅ በምድር	በወርቅና በብር ከተመክህ ሀብታሙ
ገና በሃይማኖት የእና ምእመን	ዝነኛም ከከፊ በዝነኛ ሰሙ
ሳይሞት ይገድለዋል ባለጋራውን	እኒህ ራሳቸውን በውገም አይጠትሙ
	እንደ ነቀዝ ገንድ ሳይወድቁም አይከርሙ።

መዝ 36:35 ምላ 16:5 ሲራ 10:9

ሐምሌ 15 - ኢፍሬም ሶርያዊ /ከ306 - 373 ዓ.ዓ

ሀገሩ ሶርያ ነው የያዕቆብ ዘንጽቢን ደቀመዝሙር ነው። ያዕቆብ ዘንጽቢን ለአውግዞተ አርዮስ ወደ ኒቅያ ሲሄድ አስከትሎት ሄዶ ነበር። አርዮስን አውግዘው ሃይማኖት መልሰው ካደሩበት ሌሊት ዓምደ ብርሃን ከምድር እስከ ሰማይ ተተክሎ ብርሃኑ በዓለሙ መልቀ ራዕይ አየ። ባለቤቱን ገለጽልኝ ብሎ ቢያመለክት የታዘዘ መልአክ መጥቶ ባሰልዮስ ዘቂሃርያ ነው የሰውን ልቡና በትምህርቱ ብሩህ ያደርጋልና እንዲህ ባለ አርእያ አየኸው

ለመረዳት ቂሃርያ ሄደ። በወርቅ ወንበር ተቀምጦ በወርቅ አትርንስ የወርቅ ወንጌል አዘርገቶ ኩፋር ጠምጥሞ ካባ ላንቃ ለብሶ እጀታው የወርቅ የሆነ የሐር መንሳንስ ይዞ ሲያስተምር አገኘው። ወተሐዘቦ ለቡ ለኢፍሬም ከመሥጋዊ ወለቱ ይላል፤ እርሱ መሆኑን ተጠራጠረ አራት ነገር አይቶ ይረዳል። መጀመሪያ ከአፋ ገጽብራቁ እስከላት እየወጣ ሕዝቡን ሲያህዳቸው ያያል ትምህርቱ ነው፤ ሁለተኛ ተሐዋሶያን ከልብሱ ላይ እያረፋ እንደ ቆሎ ሲረገፋ፤ ሶስተኛ ነጭ ርግብ መጥታ በራሱ ላይ ስታርፍበት ያያል አራተኛ ስሙን ያውቅ ሀገሩን ያይጠይቅ ኢፍሬም ሶርያዊ ኢፍሬም ለብሐዊ ብላችሁ ጥሩልኝ ከማዕዘን ቤተ ክርስቲያን ባንዱ ቁሞ ይጽልይላችሁል ብሎ አስጠራው እያደነቀ ቀርቦ የባሰልዮስ ቋንቋ ለኢፍሬም የኢፍሬም ቋንቋ ለባሰልዮስ ተገልጻላቸው ሲጨዋውቱ አድረው ሲነጋ አሰናብተኝ ለሂድ አለው። ልትኖር እንጂ ልትሄድ አምጥቶሁልን ብሎ ሕዝባዊ ነው ቤሱ ዲቁና ዲያቆን ነው ቤሱ ቅስና ሹሞ ከሀገረ ስብከቱ ሀገር ከፍሎ አስተምር ብሎ ሰጠው። ባሰልዮስ ይህን መልሱ ስለ ከብረ ወንጌል ነው። ካሪ ካህናት አክሊል ደፍተው ካባ ላንቃ ለብሰው ሥጋውን ደሙን እንዲያከብሩ እንዲለውጡ። እሱ ገን በውስጠየጌለብሰው ግት ነበረ።

ለብሐዊ የተባለው ሞ ቢረሌ መርጠብ ብርጭቆ ኩዝ ካባ እየሰራ ሽጦ የዓመት ልብኩን የዕለት ጉርሱን እያስቀረ ሌላውን በእመቤታችን በም ይመጃውት ስለነበር ነው። እመቤታችንን ከመውደዱ የተነሣ የእመቤቱ ምስጋናዋ እንደ ሰማይ ከከብ እንደ ባሕር አሸዋ በዝቀልኝ እንደ ልብሰ ለብሼው እንደ ምግብ ተመግቤው ጠግቤው እንደውጋ ጠጥኜው ረከቸዉ እያለ ቢመኝ ይኖር ነበረ። የሹትን መግለጽ ለመንፈስ ቅዱስ ልማዱ ነውና ገልጸለት እልፍ ካራት ሺህ ደርሶት ደርሷል። እኛዝ እግዚአ መዋግደ ጸጋኪ እስኪል ድረስ። ጸሎቱም ከወንጌሉ ሉቃስ ወበላድስ ወርሳን ጸሎተ እግዚአትነን አውጥቶ 64 ጊዜ ይደገም ነበር። ከጊዜያት ባንዱ ዕለቱ ሰኔይ ጊዜው ነገህ ነው። የነገህ ተግባሩን አድርሶ ከመኪን ግብሩ ተቀምጦ ባለ እመቤታችን ትመጣለች የብርሃን ምንጻፍ ይነጸፋል የብርሃን ድባብ ይዘረጋል። ከዚያ ላይ ሁኖ በላም ለከ ኢፍቀርያ ወፍቀረ ወልድየ ኢፍሬም ትለዋለች ታጥቆ እጅ ነስቶ ይቆማል። ወድሰኒ ትለዋለች። እር እክል ወድሶ ተዚ ዘኢይክሉ ሰማያውያን ወምድራውያን ሰማያውያን መላእክት ምድራውያን ጻድቃን ሰማዕታት አንቺን ማመስገን የማይቻላቸው ለእኔ እንደምን ይቻለኛል አላት። በከመ አለበወክ መንፈስ ቅዱስ - መንፈስ ቅዱስ እንዳቀበለህ ተናገር አለችው። ባርክኒ ይላታል በረከተ ወልድየ ወአቡሁ ወመንፈስ ቅዱስ ይገድር በላዕሊክ ትለዋለች። ተባርክ እንዳጸናው ቀለም በተት አድርጉ አመስግኗል። ስታስደርሰውም በጣባት ክፍላ እስደርሳዋለች። ምስጋናውም የሰባቱ ዕለታት ወዳሌ ማርያም ነው። ዚማውን ቅዱስ ያሬድ ደርሶታል። ገጽ . ተመልከት ቢጨርስም

በያዘችው መስቀል ብርሃን ባርነው ተሰፋውን ነገራው ዐርጋለች። እሱም የበለጠ ሲያገለግላት ኑሮ በዚህ ዕለት ዐርፏል።

በላም ላንተ አፍሬም ደግ አዛት ቅዱስ	ጠንክረህ በመንፈስ ጋደልም አገኘህ
በእጃህ ገንድ ላይ የበቀልህ በለስ	እስኪሸገህ ፈርቶ በይጣን ጠላትህ
ፍጹም ደስ እንዳለን ጠጥተን ረከተን	ወደርሱ እንዲያቀርብን አምላክ በምሕረት
ወዳሪ ግርያምን አፈለቅህልን	በእንተ ልሞና በእንተ ጸሎት
ከግርፍ ውትት የባረጠውን	ልጅህ የዋህ ልሁን በልቤም ትሁት
የድንገል ሙዳሌ ነውና የገዛህ	

ቀጠ 3:12

ሐምሌ 18 ለያዕቆብ እትሁ ለእግዚእን

ያዕቆብ ግለት አዕቆቢ ሰኩና ግለት ነው። በትምህርቱ የአይሁድን ትምክህት ምጽድቅ ይንቅፋልና እትሁ ለእግዚእን ይለዋል። ዝምድናውን አይቶ አልላዛር ቅስራንና ግትያንን ይወልዳል ቅስራ ኢያቂምን እያቂም እመቤታችንን እመቤታችን ጌታን ወልዳለች። በእንጻሩ ግትያን የሲፍን የሲፍ ያዕቆብን ወልደታል። ዳግመኛም እመቤታችን ከዚህ የሲፍ ስትዝግ እናቱ ሙታበት በእግዚአብሔር አግኝታ ከጌታ ጋራ እንድትሰርጋ ለሳድጋዋለችና አይሁድም አክኑ ዝንቱ ወእቱ ወልዱ ለጸራቢ ወስግ ለእሙ ግርያም ወአጋ ዊሁኑ ያዕቆብ ወየሳ ወስምን ወይሁዳ ግቴ 13:55 ግለታቸው ቅሱ በለዚህ ነው። ወኮን እግሩ ከመ እግረ ነጌ ይላል ከገድል ጽናት የተነሣ እግሩ እንደ ሙቀሜ ተደበልባለሁ ክር። በዚያውም ላይ ምሁረ እራት ክርፍ የሀገሩን ሰርዶ በሀገሩ በሬ እንዲሉ የአየሁድ ፀባያቸውን የሚያውቅ እሱ ነው እሱ ያስተምራቸው ብለው በኢየሩሳሌም ኤዲስ ቆዳስነት ሹመውታል።

ከዚህ በኋላ ብዙ አሳምና ብዙ አጥምቆ የሚኖር ቢሆን አይሁድ ለምቀኝነት አያርፍምና በምን ነገር እንጣላው ብለው ተነሣ ዐረገ በለምትለው ስለ ኢየሱስ ናዝሬዊ አስተምረን አሉት። ከደርቡ ወጥቶ መጋዘር አዘርገቶ ከዚያ ላይ ሁኖ ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ አምላክ ወልደ አምላክነት ሲያስተምራቸው ሺረ ይህ ደፋር የግርያምን ልጅ አምላክ ይላል ብለው ንትተው አወርደው ተጥቅጠው ገድለውታል።

> በግዕዝ የሆነው በ 62 ዓ.ም ነው

ሐምሌ 19 - በዓሉ ለትዱስ ገብርኤል ሊቀ.መ

ገብርኤል ግለት እግዚእ ክር ግለት መሆኑን ሊቀ መላእክት መጋቢ ሐዲስ አብሳራ ትስብእት ፍጡን ረድኤት መሆኑን በከፍል 1



መጽሐፋችን ተምረናል። በዚህም ዕለት ቅዱስ ዊርቆስና እናቱ ቅድስት እያሉግን ከእሳት ግዳኑን እንማራለን።

ቅዱስ ዊርቆስ ሀገሩ ሮም እንጊዜን ነው አባቱ ቆዝሞስ ይባላል እናቱ ቅድስት እያሉግ በትውልዱ ከአዝማየር ነገሥት ነች። ዲዮቅፋጥያኖስ በነገሠ በ20 ዓመት በአባ ባጋግሞስ ምክንያት «አብያተ ጣዖታት ይትራጎዋ ወአብያተ ክርስቲያናት ይትዐጽዋ ብሉ» አወጀ /በ303 ዓ.ም/ በዚህ ጊዜ እኩሎቹ ተሰደዱ ቅድስት እያሉግም ልጇ ዮ 3 ዓመት ሕፃን ነበርና ለርሱ ብላ ወደ ኢቆንዮን ሸሸች።

መስፍን ብሔሩ አለእስክንድሮስ ክርስቶስን ካጂ ለጣዖት ሰገጂ አላት ዓይን እያለው ለማያይ ጆሮ እያለው ለማይሰማ በቃልህ አዘህ በእጅህ ሠርተህ ለቆምከው ምስል አልሰግድም አለች። አይሆንም ካልሸማ በሰይፍ ትቀጧዋለሽ ብሎ አሰፈራራት። እስኪ ይህን ሕፃን ጠይቀው አለችው። አንተ ሕፃን ወርቅ አሰጥህለሁ ለዚህ ጣዖት ሰገድ አለው መንፈስ ቅዱስ አድርገህታልና አንስ ኢይሰግድ ለእማልከቲክ ርኩሳን ዘሊይክሉ አድገኖ ርእሰሙ ራሳቸውን እንኳ ግዳን ለማይቸሉ ርሰሳን ጣዖታትህ አልሰግድም አለው ተበሳጩ በብረት ጋን ውኃ አፍላታችሁ ከዚያ ውስጥ ጣሏቸው አለ ዝፍት ተይ ጨምረው አንድደው በብሪት ጋን ውኃ አፈሉ ድምጽ ለጽሕርት ከመነጉድጋደ ከረምት ይላል የውኃው ፍላት እንደ ከረምት ነጉድጋድ 42 ምዕራፍ ድረስ ይሰማ ነበር። ሊከፈቸው ሲወሰዷቸው እያሉግ ልሷ በፍርሀት ታወከ እሱ ግን ፍርሃቷን አርቅላት እያለ ይጸልይላት እሷንም ጥብቂኪ እምዮ እምዝ ዳግመ ኢይ ረክበኝ ሞት ሁለተኛ ሞት አያገኘንምና እናቱ ሆይ በርቺ ጨክኚ በዚያውስ ላይ ዘአድገኖሙ ለእናንያ ወአዛርያ ወሚሳኢል ወአቱ ያድገኝ አናንያ አዛርያ ሚሳኢልን ያዳኝ እኛንስ ያድገን የለምን እያለ እያጽናናት ልብሷን እየጉተተ ከእሳቱ ቀረቡ ከዚህ በኋላ እሷም ጨክና በፍጹም ልብ ሆነው ተያይዘው ከእሳቱ ከውኃው ገብተዋል። በዚህ ጊዜም ከዐላውያን ነገሥታት ከዐላውያን መሳፍንት ገብተው የመሰከሩለት በሰሙ መክራ የተቀበሉለት ጌታ ሊቀ መላእክት ቅዱስ ገብርኤልን ልኮ በበትረ መስቀሉ አሳቱን አጥፍቶ የፈላውን ውኃ አቀዝቅዞ አውጥቷቸዋል። በወጡም ጊዜ ልብሳቸው ሳይለላላ ሰውነታቸው ሳይሸሸብ ቢያዩ ከእሕዝብ ብዙዎቹ

አምነው አንገታቸውን ለሰለት ሥጋቸውን ለእሳት ሰጥተው በሰማዕትነት ዐርፈዋል።

ዊርቆስ እያሉግ ቅዱሳን ሰማዕት ከሰፈረው ውኃ ጭ ከእሳት በገብርኤል በትር ያሳገዱት ጉዳት ዐጥቆች ነን ባቆች አንተን ቢከፋህ ለሃሳት ዓመት ሕፃን ምሥጢርን ገልፀህ አምላክነትህን መሰክረህ። እንዲህ ነው ልጅ ግለት ወደ ዓለም መድገን እንጦን ቢረገጥ እንኳ እንዳት አይጉዳውም ማር 16:15 ቀጣ 2:7	በርቺ እናቱ እያለ የሚመራ እናቱን እየተገተቱ ገብተው ከዕቶን ገብተውት ወጡ የውኃውን ጋን እምነት የሌለው ሰው ጌታውን የናቀ መነግሩን እንጂ እንደ ከወደቀ ሃይማኖት ያለው ግን ተሸንፎ አይወድቅም
---	---

ሐምሌ 24 አባ ኖብ ጳድቅ

ኖብ ግለት ጽራይ ወርቅ ግለት ነው ሀገራቸው ደቡብ ግብጽ ገሂሳ ነው። በዘመነ ዲዮቅፋጥያኖስ ዓላውያን አብያተ ክርስቲያናትን ሲያፈርሱ የምእመናን ደማቸውን ሲያፈሱ በመንፈሳዊ ቅናት ተነሣሳተው ለመመስከር ወደ ገምጉዲ ሄዱ የጣዖትን ከንቱነት የእግዚአብሔርን አምላክነት ሲመሰክሩ መስፍን ብሔሩ ለክቡስ ፈጣሪህን ከደህ ለጣዖት ሰገድ አላቸው። ፈጣሪዬን አልክድም ለጣዖትም አልሰግድም አሉ። በሰይፍ እቀጣህለሁ አላቸው ከዚህ ሁሉ አምላክ እንደሚያድነኝ አምናለሁ። አሉት ያገኛቸው መርከብ ሲሳፈር ነበርና በመርከቡ ምስሶ ቁልቁል እስቅሉ ሥጋቸው እስኪተፈተፍ ድረስ አሰገረፋቸው።

ከዚህ በኋላ ብላቴኖቹ ምግቡን መጠጡን አቀረቡለት ። እመጣለሁ ቢል ደንጊያ ሆኖበታል። ብላቴኖቹም ዓይናቸው ታውሯል። እሳቸውን ግን የታዘዘ መልእክ ፈውሶ ከስቅላት አወርጿቸዋል። ምድረ እትሪክ ሲደርሱ ወደ ጌታ ቢያመለክቱ ብላቴኖቹ ዓይኖቻቸው በርተውላቸዋል። በአምላካቸው አምነው አንገታቸውን ለሰይፍ ሰጥተው በሰማዕትነት አርፈዋል። አባ ኖብን ግን ሥቃዩ ይጽናበት ብሎ በብረት አልጋ በብረት ቸንካር ቸንክር አሳት አሰነደደላቸው መልእኩ መጥቶ ፈወሳቸው። የተቀበሉት መክራ ይህ ብቻ አይደለም። ዓይን ከማየት ጆሮ ከማሰማት እንዳያቋርጥ እሳቸውም ስሙ እግዚአብሔር ጠርተው አምላክነቱን መስክረው ከመሠቃየት ያረፋብት ጊዜ የለም። ጊዜ ዕረፍታቸው ሲደርስ ጌታ በቃል ኪዳናቸው የተማለውን ሁሉ አሳቸው ከገቡበት መካነ ዕረፍት እንዲያጠላቸው ተሰፋቸውን ነገሯቸው አንገታቸውን ለሰይፍ ሰጥተው በሰማዕትነት ዐርፈዋል። በዚህ የሚቆጠሩ አማንያንም አሠራቸውን ተከትለው አንገታቸውን ለሰይፍ ሰጥተው በሰማዕታት ዐርፈዋል።

> የነበሩት በ4 ኛው ምዓመት ድ/ል/ክ ሲሆን በሀገራችን ቡልጋ ውስጥ እቲሳ አካባቢ በሰማቸው የታነጸ ቤተክርስቲያን አለ።

ሐምሌ 26 ዕለቱ ለቦሌ ዳድቅ /ከ 5440 ዓ.ዓ - 44 ዓ.ም/

ትውልዱ ከነገደ ይሁዳ ከቤተ ዳዊት ነው። አባቱ ያዕቆብ ይባላል። እግዚአብሔርን የሚፈራ ሰበው የሚፈራ ደግ ሰው ነበር። ግቴዎስ ወዮሴፍ ፈጋሪሃ እስመ ዳድቅ ውእቱ አፈቀደ ይከሥታ ሲል መስክርለታል። ግቴ 1:19 ድግር ጠርቦ ጥርብ አለዝቦ ሸመ ይኖር ነበር። ጌታም አኮኑ ዝንቱ ውእቱ ወልዱ ለጸራቢ መባሉ ትሉ ስለዚህ ነው። ግቴ 13:54 ያዕቆብ የባ ስምዎን ይሁዳ የተባሉ አራት ወንዶችና ሌሎች ሌቶች ወልደዋል። ሚስቱ ከሞተችበት በኋላ አይሁድ በእመቤታችን ላይ በጠላትነት ተነስተው ከቤተ መቅደስ ትውጣልን ባሉ ጊዜ ልማዚሥሉስ ጥፋ በሥሉስ እንዲሉ በላባት ነገር ተመስክርለት እመቤታችንን ወስዶ ከቤቱ አስቀምጧታል። ከዚህ በኋላ እስከ ፅላተ ሞቱ ድረስ በደስታዎም በገዝናም ጊዜ አልተለያዙም። ጌታን በወለደች ጊዜ ዳስ ሠርቶ ገርገም አዘጋጅቶ አገልግሏታል።

ልጇን ከሄሮድስ ሰይፍ ለማዳን ሦስት ዓመት ከመንፈት ረሀቡን ጽሙን ሐፋሪ መግልቱን ቀረ ሌሊቱን ታግሣ በረሀ ለበረሀ በተገነባተተችበትም ወቅት አልተለያዙም።

«አልቦ እንበለ ሰሎሜ ዘያስተባርዩኪ ለኪ፡ ወዮሴፍ አረጋዊ ዘይጸውር በንቀኪ» እንዳለ ደራሲ።

ከሚጠቅም በኋላ ጌታን እንደ አባት ሆኖ አባድቷታል። እይሁድ ጌታን ወልደ ዮሴፍ ማለታቸው ትሉ ይህን ይዘው ነው። ያረፈው በ104 ዓመቱ ነው። መላእክቱን አስከትሎ ደቀመዛሙርቱን በደመና አምጥቶ ካለበት ሰብስቦ ከብርት ነፍሱን ከሥጋው ለይቶ አባርጓታል። ሥጋውንም በእጁ ዳለ እንዳይፈርስ እንዳይበሰበስ አድርጎታል።

ሰው ሁሉ በወቀው ታግኝነትህ
ኢየሱስ ክርስቶስ ጥፋ ፈጣሪህ
ከደጋጎች ሁሉ አንተኑ መርጠህ
ድንገል ወላጅቱን አደራ ሰጠህ
አረጋጭ የሲፍ አንተስ ብዕሪ ነህ
ድድቅህ እንዲታወቅ ፍጹምነትህ
ዳድቅ ሰው ነው ብሎ መስከረህ
ግቴዎስ በወንጌል ተረድቶት ክብርህ
ለባ ሕርያቶሱ የመንፈስ ልጅህ

ጽኑል እንደሆነ ንጽሕፍ ሀብትህ
ድንገል ደስ ቢላት እንተተ ደስ ብሎህ
ሲከፋት ተከፍተህ በታዘን አዝዘህ
ስትራብ ተርቦህ ቢጠግት ጠምቶህ
መከራዋን ሁሉ እንተተ ተቀብላህ
እመቤትነጅን አምላክ ገልጠላህ።
የሲፍ ዳድቅ ሆኖ ክብርን የወረሰው
ጌታን ከእናቱ ጋር በግልጽ ነው
እኛም እናገልገል ድንገልን በሐት
ባለገል እንድንሆን ለአምላክ ድድቅ።

ጥላ 22:9 ሲራ 10:23

ለ. ዕለፍቱ ለአቡን ሰላማ /ፍሬምናጠብ/
/ከ328 - 350 ዓ.ም መዋ ሢመት/

የትውልድ ሀገራቸው ሰርያ ነው። ቀዳሚ ሰማቸው ፍሬምናጠብ ነው። የመጀመሪያው ልደቱ በትምህርታቸው በትሩፋታቸው የኢትዮጵያን ሕዝብ ከወለደው ወደ ብርሃን ከገቢረ ጋጤአት ወደ ገቢረ ጽድቅ የመለሱ ሐዋርያዊ ናቸው። «በላማ ጥገት ዘምሕረት ወተሃህሉ፤ አሥረቀ በኢትዮጵያ ለብርሃን ክርስቶስ ጸዳሉ፤ እንደ ላዕላሃ ጽልመት ወቀባርህሉ» እንዲል ለርኬ-

ሀገራቸው ሰርያ ከሆነግ ወዲህ ምን እመጣቸው? ትላኝ እንደሆነ በፈቃደ እግዚአብሔር መጥተዋል። መረዳዎስ የሚባል ነጋዴ ዘመድ ነበራቸው። እሳቸውንና ሲድራኮንን አስከትሎ ለንጉድ ወደ ሀገራችን መጥቶ ሲመለስ ከመንገድ ወንዝደዎች ደብደቦው ገደሉት ሕፃናቱን ማርከው ለመንግሥት ሰጧቸው። ንጉሡ አይዛና ይባላል። የአብርሃ ወአድዛሃ አባት ነው። ስነ. ምግባራቸውን ጽንዕ. ጋይሳቸውን አይቶ ሲድራኮን ከቤተ.መንግሥት ፍሬምናጠብን ከቤተ መዛግብት አስገዛቸው። ፍሬምናጠብ ከገዢ አክሱም ከእንበረም ብሉይ ሲማሩ አድገዋል። አንድ ቀን የሀገራቸውን ሥርዓት አጸንተው አምነት ብዘው ገዝረት ብዘው ጥምቀትስ ወቀረበ ቀርባን አልብዘው አምናቸዋል ተገዢቸዋል ጥምቀትና ቀርባን ግን የላቸውም አሉት። ገዝረትንም አባቶቻችን ሊዋወቱን አምተተውልናል አምነትንም የሕንደኪ በጅርንድ አስተምርን አምነናል። ለዝንቱስ ሊተፈነው ለነ ሐዋርያ ለጥምቀት ለቀርባን ግን ሐዋርያ አልተላከልንም አላቸው። ምነው እስከንድርያ ቅርብ አይደለችምን ሄዳችሁ አታመጡምን አሉት። ከቤተ. መንግሥት ተማክሮ አንተ ባወቅህ አምሳልን ብለው 500 ወቂት ወርቅ ሰጥተው ለደዲቸው ቢሄዱ ሊቀ. ዳሳካቱ አባ አለ እስከንድርስ ለገባህ ኒትም ሄደ አገኝ። ተከትለው ሄደው ሠለስቱ ምዕት አርዮስን አውገዘው ሲለያዩ አገኝተው ነገሩት። ይህም ደግ ነገር ነው ባላማክሮ አደርገዋለሁን ብሎ ሠለስቱ ምዕትን ሰብስቦ እንዲት ያለ ሐዋርያ ያመነች ሀገር አለች አላቸው። ያንተ ዕጽ ናትና አንተን መሰላ ትደር አንተ ሹምላት አሉት። እሱም ከገባህ ከተመለስ በኋላ አልሰዘበተም።ከሱ ቀጥሎ አትናቴዎስ ሐዋርያዊ ተሾመ። ባህላቸውን የለመደ ቋንቋቸውን ያወቀ ካንተ ሌላ ወዴት ይገኛል ብሎ አምስት ዓመት ሐዲስ አስተምሮ አባ በላማ ዳሳስ ዘአክሱም ወዘከላ ኢትዮጵያ ብሎ ሾሞ ለጎታቸዋል። በላማ ግለት በላማዊ ማዕከለ እግዚአብሔር ወሰክለ ማለት ነው።

ከዚህ በኋላ ከእነበረም ጀምረው ቀላውስትን ዲያቆናትን ሾመው ዙረው ተሃዱረው አስተምረዋል። መጻሕፍት ቅዱሳትንም ከሱርስት ከጽርዕ ከዕብራይስጥ ወደ ገዕዝ ተርጉመዋል። የባባውያንንም የፈደል አቀማመጥ የለውጡትና ከገራ ወደ ቀኝ የመጻፍና የማንበብን ዘዴ ያስገኙ እሳቸው ናቸው። በዚህ አኳኋን ሐዋርያዊ ተልዕኳቸውን በትጋት ሲፈጽሙ ኑረው በዚህ ዕለት በሰላም መረዳዋል።

ሐዋርያ ወንጌል ደግ ላባት በላማ
የተጥለደ ፋና የኢትዮጵያ ገርማ
ሀገሪ እትዮጵ መጭ አትረሳህ
በአምላክ ሰጥተህ ቀርባለች በእጅህ
ገላ በሌላትህ በትሩፋትህ
የታመሙ ደገው ፋሙ በፈትህ

ፍጹም መንፈሳዊ ፍቅር አዝዘርህ
ወተሃህ ተፈራውን ቀላውን ወርደህ
ምቀኝ ጣቶን ነቃቅላህ ጥላህ
በሰውና በአምላክ ዕርቅን አደረገህ
ሰላህህም በላውነት በላማ ተባላህ
ሰውን ከአምላክ የሚያስታርቅ መክር
በሕይወት ይኖራል በሰማያት ዘላር

ጥላ 5:9 2ቀር 5:28

ምዕራፍ 6

ነሐሴ 1 አቦሊ ሰማዕት

ሀገሩ አንጸቢያ ነው። እቤቱ የሰጠሰ እናቱ ታውክልያ ይባላሉ። የሰጠሰ የንጉሥ ኑግርያናሰ ልጅ ነው። ሃይማኖታችሁን ካዱ ለጣዖት ሰንዱ እያለ አብያተ ክርስቲያናትን ቢያቃጥል መጸሐፍትን ቢቆነጽል ሰይፋን መዞ ሊጣላው ቢሄድ ፋሲለደሰ ስለ ሃይማኖት ሰበሰቦ ልንጥት እንጂ ልንገድል አይገባም ተው ብሎ መልሶታል። ዲዮቅልጥያናሰ ሰይፋን ቢመዝበት ፈርቶ ወደ ግጆት ሸሽቶ ነበር። ከቆጣው ሲመለስ መጥቶ ሃይማኖትህን ከደህ ለአድሎን ሰግደህ እኔን መሰለህ እኔን አክለህ አትኖርምን አለው። አይሆንም አለው። አኅቱን አግብቼ ከመንግሥቱ ገብቼ እንዴት ልጣላው ብሎ ሚስቱ ታውክልያንና ልጅ አቦሊን ጨምሮ ወደ እስክንድርያ ላካቸው። መስፍኑ ሄርሜኒዎስ ይባላል። የንጉሥ ልጅ ንጉሥ እንዴት ብዬ እናገረዋለሁ ብሎ ከፋም በጉም አልተናገረውም። ለያያቸው የሚል ትእዛዝ ደረሰው። አንድ አንድ ብላቴና እየሰጠ የሰጠሰን ወደ አንጻናው ታውክልያን ወደ 9 ሰደዳቸው መከራውን ተቀብለው በሰማዕትነት ዐርፈዋል። አቦሊንም ወደ ባህጣ ሰይታል። መስፍኑ ለጣዖቱ ሰንድ አለው። አይሆንም አለ በደንጊያ አስወግሮ በእሳት አስተኩሶ ገደለው። የታዘዘ መልአክ መጥቶ አንስቶታል። ብዙዎች በእውነት መገደል ግዳን የሚችል የክርስቲያን አምላክ ነው ብለው እምነው አንገታቸውን ለሰይፍ ሰውነታቸውን ለእሳት እየሰጡ በሰማዕትነት አርፈዋል። እሱን ግን መከራው ይጽናበት ብሎ ቆዳውን አስገናኛ በጩሃ ሆምጣጤ የተዘፈዘፈ ጨርቅ ጠቅልሎ ቆዳውን አሸክሞ ዝቦ ለገቢያ አዙርታል። መከራው ቢፀናበት ወደ ጌታ አመለከተ። ቅዱስ ሚካኤል ተልኮ መጥቶ ፈውሶታል። ከዚህ በኋላ አንድ ቆማሰ ዘሐንደኬ በሰልቻው ሕሙማንን እየፈወሰ ሙታንን እያሰነሳ አሕዛብን በወንጌል እንዲያምኑ ክርስትና እንዲቀበሉ ከገቢረ ጽድቅ እንዲመለሱ አድርጓል።

እበስኪሮስ የሚባል ባለጸጋ ሕንፃ ያሰራ ነበር። ከሕንፃው ጽኑዕ ደንጊያ ወድቆ ሁለቱ ልጆቹንና 12 ብላቴኖቹን ራሳቸውን ገምሶ አጥንታቸውን ከሰከሰ ገደላቸው። ልብሱን ቀዶ ትቢያ ነሰንሶ ዋይ ይል ጀመር። እኒህን ሙታን ባሰነሳልህ በአምላኬ እታምንምን አለው። አምናለሁ አለ። በሰሙ ለእግዚእየ እየሱስ ክርስቶስ ወልደ

እግዚአብሔር እያው ተንሥኦ ሕያዩ ኒክሙ እያለ ስልቻውን ቢያስከፋው ተነስተውለታል። እስኪሮስ ከነቤተሰቡ በወንጌል እምኗል።

መስፍኑ ዘዚህ ቢያፍር እንጉቱን በሰይፍ አስመትቶት በሰማዕትነት ዐርፏል። ከዚህም አስተድሞ ጌታ በተሰጠህ ያመነውን በኪዳንህ የተገለጸውን ሁሉ ከገባህበት ውሳጢ መንጠላዕት እገባለሁ ብሎ ተሰፋውን ነገርታል።

> ሰማዕትነት የተቀበለው በፋኖ ም.9 መቶ ደ/ል/ክ መጀመሪያ ላይ ነው።

ነሐሴ 2 ትድስት አትናስያ

ሀገሩ መጥቶ ነው እግዚአብሔርን የምትረራ ለሰው የምትረራ ደግ ሲት ነበረች። ከደንጊያም የተነሣ ቤቷን ከፍት አድርጋ የወጣ የወረደውን ያለፈ ያገደመውን እንግድነት ስትቀበል ትኖር ነበር። ያላትን ሰጥታ ስትጨርስ በይጣን ለምቀኝነት አያርፍምና ፍትረ ዝሙት አሳደረባት እኚ በጄ ቤዳን ያሚላትን ሁሉ ግባ በይወ የምትል ሆነች። ከመንግሥት አንዱ የሕንሰ ሐላር አዛዥ ተክቶ ሄደ። አልጋማን እንጽፋ ከዚያ ላይ ሁና ና ከጉኔ ተቆመጥ አለችው። ከፈቷ በወንበር ተቀምጦ እያያት ያለችሰ ጀመር። የመጣህበትን ትተህ ያልመጣህበትን ምን ያስለትህላ አለችው። ከገቢረ ጽድቅ ወደ ገቢረ ጋጤአት ተመለሰች ብለውና አዝኔ ተክቶ ብሙጣ ሲወጣት በራሳን ላይ ሆነው ቢሳለቁባቸው እያሁ ይህ አያሳዝንምን አላች። እንኪያሰ ምን ይሻለኛል አለችው ድንከትናቸው ከፈለገሽ ተከተይኝ ብላት ወጣ። ሀብቴን ንብረቴን ትጥቁን ግብን ሳትል ተከተለችው እሱ ፊት ፊት ይሄዳል አሏ ጓላ ጓላ ትርጣለች። አሳቱ ቆየኝ ትለዋለች ድረሽብኝ ይላታል። ሽኩ ጋሬጣው ሲወጋት ባለ ንብር ተሟሏን እየቀደደች እንጆን አያሰረች ተከተለችው።

ከበፃቅ ቢደርሱ አሏን ከምንዳደ አሳት ትቶ ቢጸልይ አድሯል። የብርሃን መሰላል ተተክሎ መለክት ሲወጡ ሲወርዱ አይቷል ቢነጋ የታዘዘ መልአክ መጥቶ ያመጣህበት ሲት አርፋለችና አናብስት መቃብሯን ይቆፍራልህል ገንዘህ ቅበራት አለው። ያሰ ይሁን ይህን ያህል ስትወጡ ስትወርዱ ያደራችሁት ለምንድን ነው አለው። ነፍሷን በናሰርግ ነው አለው። ተቀብላትን አለው እሷንም ትጥቁን ግብን ሳትል ከቢቷ ወጥታ በተከተለችህ ጊዜ ነው የማራት አለው። ቢሄድ ዐረፋ አገኝች። አናብስት መቃብሯን ቆፍረውለት ቀብሯታል።

የነበረችው በ ኛው ከ.ዘ ደ/ል/ክ ነው።

ትድስት አትናስያ እምላክ ያደላት	ወደገዛም ስትሄድ እምራ እያሳች
ወደ ሕይወት ገባች እምላክ ከጥት	ምድሩን አራብቸው ደግን እያዘፈች።
ከገላም ተደላ ይልቅ ያገድአፍታ ደበታ	ከፈጣርጥ ዘገድ አገኝታ ምሕረት
ከእምላክ ጋር መኖር መቼትን ተረድታ	የቅዱሳንን ጥት ደክማ ሰጥቶት
ወደርሱ ዘገድ ሄደች ቤቷን ከፍቶን ትታ	በጥዕም ምግረ በቃል ምሕረት
ርግ ያልጠጠች ገና ቀንጆ ሳለች	በክብር አሳረጉ ነፍሷን መላእክት
ሁሉን ነገር ትታ እምላክን ፈለገች	የጋጥለ መመለስ ወደ እምላክ ፊት
የሕገሰ መምህራንን እየተከተለች	ደብታቸው ነውና ለነርሱ በልውነት

ግቲ 18:13 ሐ.ቃ 15:7

ነሐሴ 6 ግርያም መግደላዊት

ግርያም ግለት የዋሂት ርገርገት ግለት ነው። ቁጥሯ ከ36ቱ ቅዱሳት አንስት ነው። መልክ መልካም ተወዳጅ እህት ነበረች። ወዲህ መውለድ ወዲህ መወደድ እያለች ትቀናባታለች። በዚህ ምክንያት 7 አጋንንት እድረውባት ነበር። መንፈስ ትዕቢት፣ መንፈስ ጽርፈት /በድባህ/ መንፈስ ቅንዓት፣ መንፈስ ትውክፍት /የምንዝር ጌዋ ማድረግ/ መንፈስ ዝሙት፣ መንፈስ ሐሜት፣ መንፈስ ሐብት ናቸው። ጌታን አምና በተከተለችው ጊዜ ይህን ሁሉ አጥፍቶታል። ጌታም ከሙታን ተለይቶ ከተነሣ በኋላ መጀመሪያ የታየው በእሷ ነው። ወተንሢስ በጸባሕ በእሁድ በንብት አስተርአያ ቅድመ ለግርያም መግደላዊት እንተ እምኔሃ እውጽአ በብአተ አጋንንተ እንዲል ግር 6፡9 ከዕርገቱም በኋላ ሐዋርያትን በተለወጠ በታገለገላቸው ኑሯ በዚህ ዕለት ዐርፋለች።

ነሐሴ 7 ጽንሰታ ለእግዝትነ

እያቶጅ ቴክታ በጥሪያ ይባላሉ። ብዙ የወንድ ባሪያ የሴት ባሪያ የቀንድ ከብት፣ የጋማ ከብት የነበራቸው ባለጸጉች ነበሩ። ከወርቁ በዛት የተነሣ እንደ ቀለበት እንደ አምባር እያሰሩ ከበሬው ከላሙ ቀንድ እያደረጉ ይህን ያህል የወርት ቀንድ ይህን ያህል የብር ቀንድ አለን ይሉ ነበር። አንድ ቀን ቴክታ ከቤተ መዛግብት ገብቶ ወርቁ ብሩ ተዘረዘርኩ እይቶ በጥሪታ ሀብታችን ብዙ ገብረታችን ብዙ ነገር ገን የወለድነው ያሳደገው ልጅ የለንም ለግን ይሆናል አላት። እግዚአብሔር እንጂ ከኔ ባይሰጥህ ከሌላ ይሰጥህ ይሆናል አግብተህ አትወልድምን አለችው። ሕያው እግዚአብሔርን አሳደረገውም አላት። በዚህ ጊዜ እዘኑ ሲሊት በሐልግ እንበላ ከበረታቸው ስትወጣ እንበላይቱ እንበላ እየወለደች እስከ በድሰት ስትደርስ በድሰተኛይቱ ጨረቃን ጨረቃ ፀሐይን ስትወልድ እይታ እንዲህ ያለ ሕልም አለምሁ አለችው። ከመተርጉመ ሕልም ሄደው ቢጠይቁ ደግ ልጅ ትወልዳላችሁ ጨረቃይቱ ከፍጡራን በላይ የምትሆን ልጅ ትወልዳላችሁ የፀሐይ ነገር ገን አልተገለጸልኝም እንደ ክሊይ እንደ ንጉሥ ያለ ይሆናል አላቸው። ጊዜ ይተርጉመው ብለውት ሄዱ ከዚህ በኋላ ጸንቶ ወለደች ሰጧን ረከብኩ በዕለትየ ስትል ሄኤሜን አለቻት። ሄኤሜን ዴርዴን፣ ዴርዴ ቶናን፣ ቶና ቢክርን፣ ቢክር ሄርግላን፣ ሄርግላ ሐናን ወለደች። ሐናም ፅውተ ማገፀን ሁና ልጅ አጥታ በታዘን ትኖር ነበር። ዘግዊት ጉረቤት አለቻት። አንድ ቀን ሐና ልብሴ ቆሽሷል እንጂ

እመላሰ ነበር አለች። ልብሱን የጌ ልብሱ ሃጥን መልቶ ተርፎ የለምን እንዲን ልብሱን አትሂድምን አለቻት። ያንቺ ልብሱ በእለብ ዝሙት የተለበዘበ ነው ጌሐ ባሕርይ ጌታ ጌሐ ነገር ይወዳልና ይህን ለብሼ ብለምነው እይሰማኝም ብዬ ነዋ አለቻት። ሐና እኔስ ጌታ ለለምን ልጅ ሦስት እያልኩ ባዘንልሽ እኖር ነበር። ለነሰ በዚህ ከፋትሽ ነው እንደ ድንጊያ አጠጥሮ እንደ ግንድ ገትሮ ያስቀረሽ አለቻት። በዚህ አዝናለች።

ሊቀ ክህናቱ ሮቤል ይባላል። እናንተ እንጂ ወሊደተዌክፍ መባቦሙ ለመከናወን ይላል። ብዙን ወተባዘኑ ያለውን ያስቀረባችሁ ርገግን ብትሆኑ እይደለምን መባችሁን አልተባልም አላቸው። ሁለተኛው ወላድያን የሚመዝኑት ተረፈ መስዋዕት ነበረ። ያን ከልክሏቸው እያዘኑ ሲመለሱ ከዛፍ ጥላ ሥር አረፉ። ሐና እያየች ከልጆቻቸው ጋር ሲጫወቱ እይታ አለቸውን ከባሕርያቸው እንዲራቡ ዕጽዋትን እንዲያፈሩ በታደርግ ሐና ባሪያህን በምን ነገር ልጅ ነህህት በውኑ ተፈጥሮ ከደንጊያ ነውን ብላ አዘነች። ከዚት ሲደርሱ ወንድ ልጅ ብንወልድ እርፍ አርቆ ተከል አዕድቆ ይርዳን አንልም። ለቤተ እግዚአብሔር ምንጻፍ አገጣፈ መጋረጃ ጋራጅ ይሆናል እንጂ ሴትም ብንወልድ እንጂት ስቤ ውጋ ተድታ ትርዳን አንልም መብብ ወርቅ በፍታ መጋረጃ ፈትላ ቤተ እግዚአብሔር ታገልግል እንጂ ብለው ብዕዓት ገብተዋል።

ሐምሌ 30 እሷ ለርሱ ገምጃ ሲያስታጥቁት መቋሚያው አፍርታ ፍጥረት ፍራዋን ሲመዝኑ እሱ በእሷ ነዋ ርገብ በባቱን ሰግያት ሰንጥቃ መጥታ በቀኝ ጆሮዋ ገብታ በግገፀንዋ በታድር ሕልም አለሙ። ሄደው ለመፈክረ ሕልም ነገሩት። የከበረች ልጅ ትወልዳላችሁ አላቸው። የግይመስላቸው ቢሆን ጊዜ ይፍታው እንጂ አንተስ አልፈታዝውም ብለውት ተመለሱ። ዓለም ባይፈጠር አስቀድሞ በሕሊና አምላክ ታስባ ትኖር የነበረች እመቤታችን የተነገረላት ትንቢት ሲፈለም የአባት የእናቷ ራዕይ ሲተረጎም ጌታ የፈቀደበት ጊዜ ሲደርስ መልኩ ቅዱስ ገብርኤል መጥቶ ሊያቆምን ግሪትህ ሐና ትጽገላለች ደግ ልጅም ትወልዳለች አለው። ዝሙት ይሆንብናል ብለው ምንጻፍ ለይተው ይኖሩ ነበር። ፈቃዱስ ከሆነ ብለው በእንድ ምንጻፍ አድረዋል። እመቤታችን በዚሁ ሊሊት ተፀንሳለች።

ታሪኩ የተፈጸመው በ16 ዓ.ዓ ነው።

በጥርኤል ብሔት ከሊያቆም ከሐና ድንገል ተጸኪች የዘለም ሁሉ ወደ ሁሉም ደረጃዎች ማረጋገጥ ለጸትን የሰው ሁሉ እናት ሆና በግገፀን። ጸፋ ገን ለግገፀት ሆነች እርሷም

የጋ እንዲያገኝበት ከኖር አምላካቸው። መድኃኒትነቷ እንዲታወቅ ባለቶ ከብጅን መስብረ የጥተው ተነሥቶ ሕሙግን ምሉ እያመለከጉ የሐና ግገፀኛን ላለው ለየላኔ

ነገር ግር

ነሐሴ 9 አልፃዛር ካህን

ከምርኮ መልሱ በ169 ዓ.ዓ ገደማ/ ከሆነት ከምስፍና ደርቦ ይዞ ይኖር ነበር። ስምዖን አልፍዋሰ መባልሰ የሚባሉ ጌላን ካህናት ነበሩ። ዙመት

በተርታ ሥጋ በገበታ እንዲሉ ፈንታችንን እንሾም ሰጠን አሉት። ለሕዝቡ አስታውቃችሁ ተሾሙ አላቸው። ሕዝቡን ሰብስበው ፈንታችንን እንሾም ሹመቱን ሰጡን አሏቸው። እሱ ከእግዚአብሔር አግኝቶ ተሾሞታል። እናንተም ከእግዚአብሔር አግኝታችሁ ተሾሙ አሏቸው። ይህም ለርሱ ማድላታቸው ነው ብለው ጽርዕ ወርደው ንጉሡ እንጥያሴን የዳዊት የሰሎሞን መንግሥት የሚዳኛት አጥታ ምናምንቴ ካህን ይናኝበታል ሂደህ እጅ አታደርጋትም። በዚያውስ ላይ እንጂ የዛሬን አያድርገውና አባትህ እስከንድር በእጁ ጭብጥ በእግሩ እርግጥ አድርጎ ይገዛት ነበረ አሉት። እስራኤል ሰዎች ጽኑዓን አምባቸው ጽኑ ፈጣሪያቸውም ይረዳቸዋል ቢሉ ሰዎች እንጂ ሳላሰበው የቀረሁ ይመስላችኋልን አላቸው። ይህም ቀላል ነገር ነው አመንሁ ብለህ አዋጅ እያስነገረህ እርፍ ከኋላህ ላም በግ ከፊትህ አድርገህ ና ብለው መከራውት ተመለሱ። ከየት መጣችሁ አሏቸው እናንተ ከሁለት ሹመት አንዱን ሰጡን ብንላችሁ አይሆንም አላችሁ። እኛ ግን ጽርዕ ወርደን እንጥያሴን ያህል ገናና ንጉሥ ሃይማኖት ከምግባር አስተምረን መጣን አሏቸው።

እንጥያሴንም እርፍውን ከኋላ ላሙን በጉን ከፊት አድርጎ ከዋለበት ካደረበት ሁሉ አዋጅ እያስነገረ መጥቶ አምባ ከፊቱልኝ መሥዋዕታችሁን ልወዋ በግላችሁን በግል ላድርግ አላቸው። እሪት ሊይባእ ምእባዊ ወአሞናዊ እስከ ሣለስ ወራብዕ ትውልድ ብላለች ብለው አይሆንም አሉት። ነገሩን ለማስወደድ አይሆንም ካላችሁማ ብሎ ፊቱን መለሰ። ሰባቱ ካህናት አያችሁ ገና ለገና ርስት ይጠበናል ብለው በእግዚአብሔር ያመነውን ቢከለክሉት እያሉ ይለፍፋ ጀመር። እውነት መስሏቸው ይጻባ እንጂ አሉ። ጥቂት ራስህን ሁኔታ ገብተህ ሂድ ሠውተህ አሉት። ፊታውራሪዬን ቢትወደዴን በጅርንዴን እያለ ሠራዊቱን ሁሉ ይዞ ገባ።

የሠራዊቱን መብዛት የሕዝቡን ማነስ አይቶ አልግዛርን አስጠርቶ እንተ መንቻካ ለእኔና ላንተ በግ ሠዋ በግራ እጅህ የእርፍ ሥጋ በቀኝ እጅህ ቢላዋ ይዘህ የበላህ መስለህ ሕዝቡን አላምንልኝ አለው ጌታዬ የበጉ አብነት አደረገኝ እንጂ የክፋ አብነት አድርጎኛልን አይሆንም አለው። ይመለሳል ብሎ ለክህነት የደረሱ 7 ልጆቹን ከፊቱ አስልፎ በሰይፍ መታቸው፣ የማይመለስ ሆነ ሚስቱ መክብዩ ትባላለች በጡትና በጡጽ መካከል በብረት አስቅዞ በቀላት፣ አሁንም አልተመለሰም በቀመቱ ልክ ሻሹ አስጠ ምጥሞ ስም አስነክሮ ብረት ምጣዱን አገሎ በራሱ ላይ ደፋበት ተንጨርቆ ሞቷል።

የእነዚህ ፍጻሜያቸው እንደም ነው ቢሉ ንዋያቱን ዘርፎ ሕዝቡን ማርኮ ከተመለሰ በኋላ ለወገናቸው ያልሆናችሁ ለኔ ምን ልትሆኑኝ ነው ብሎ አንዱን በሰይፍ አስመት ተታል። አንዱን በርጥብ ቆዳ አስጠቅለሉ ገደል ጥሎታል። አንዱን ግን ከምን እንዳደረሰው አልታወቀም። እሱም

አልተጠቀመም። ቡኒ ወለቶ ዱራ ላግባሽ ሰላላት ተናዳ የነቀዘ እንጨት በረበረበችበት ጉድጋድ ወስጥ ወድቆ ከዚያም ሰይጣን ጢቅ ብሎበት ሽቶ ተልቶ ሞቷል።

መኪና ሥቃይ የማይለውጡት
ያ ደግ አልነገር ከሆነ ነው በእውነት
እንጥያሴ በላው እንተ ሙት ካህን
ሕዝቡ እንዲቀበሉ ዳኑን አምላኪን
የኔን መሥዋዕት ወጥ ትተህ ያንተውን።
እንዲህ ቢል መለሰ ሳይርበትበት
አምላኪ የተባኝ የሰጠኝ ክህነት
እንደሆነ ነው እንጂ በጎ አብነት
አይደለም እንደዋሽ ሕዝቡን እንዳስት
ከሙሉም አሁን መሥዋዕት ለማየት
ና ትግኝ በሰይፍ ይዘለኛል ጥት
እንጥያሴ መላኩት ፈርቶ የሚከድ
ሚስቱን አስቀላት በክላብ ከገንድ

ሰነት ልጆቹን እንድም ሳያተርፍ
በፊቱ እቀጥ ፈጃቸው በሰይፍ
ይህ ሁሉ ግን እርሱን አላሸበረው
ይልቅስ ለእምነቱ ጽናትን ሠጠው
እንጥያሴ አይቶ በእምነቱ መጽናቱን
ሊቀጣው ወሰነ አብዝቶ ሥቃዩን
በጨርቅ ጠቅላሉ በሰዎ ውስጥም ነክሮ
የጋለውን ምጣድ በራሱ አኑሮ
እንደቅቢ በእሳት ሞተ ተንጨርቆ
ዳሩ ግን አልተረም ደሙ እንዲሰበ
አምላኩ ስለርሱ ጠላቱን ወቀሰ
ክፋው እንጥያሴን በላልተመለሰ
ሸቶ ተልቶ ሞተ በቀሙ በሰብሰ

NA 19:18 HA 32:35 ሮሜ 12:19

ነሐሴ 13 ደብረ ታቦር

ከዘጠኙ ወበይት በግላት አንዱ ነው። ምን አድርጎበታል ቢሉ ብርሃኑን መለኮቱን ለሐዋርያት በደብረ ታቦር ገልጸበታል። ደብረ ተራራ-1 ታቦር የተራራ ስም ነው ጌታ በመዋዕለ በብክቱ ብዙውን ጊዜ የሚያስተምረው ተአምራት የሚያደርገው በተራራ ላይ ነበር። በዚህም ዕለት ዘጠኙን ከእግሩ ደብረ ትቶ ሰባቱ ጴጥሮስን የሐንሰንኝ ያዕቆብን አስከትሎ ከርእሰ ደብረ ወጣ። ወተወለጠ ራዕዩ በትድሚሆመ ወአብርህ ገጹ ከመ ፀሐይ ወእልባቢሁኒ ኮነ እንዳ ከመ በረድ ይላል እርሷም ተለውጦ ፊቱ እንደ ፀሐይ አብርቶ ልብሱ እንደ በረድ ነጽቶ ሙሴና ኤልያስ በቀኝ በግራው ሆነው ታዩአቸው። ሙሴን ኤልያስን መምረጡ ስለምንድርነው ቢሉ ሙሴ 570 ጊዜ ቃል ለቃል ተነጋግሮ ባይህ እወዳለሁ አለው። አልቦ ዘይሬኢ ገጽዮ ወየሐዩ አሐተ ሰዓተ እምዘሕይወቱ በዲበ ምድር ፊቱን አይቶ እንድ ሰዓት እንኳ መቆም መቆየት የሚቻለው የለም አለው። ይህ ካልሆነማ ባለግል መገሊ ምኒ ላይ ነው።

ቢለው ድገረሰ ትሬኢ ገጽዮ መሥዋዕት ሁኔ በምቀርብበት ጊዜ እታይህለሁ ብሎት ዝርፍ /ዘአ 33:18+23/ ነው። ያን ለመፈጸም ኤልያስም እንዲሁ ተሰፋ ነበረውና እንድም ጌታ ዕውር ቢያበራ ሙት ቢያነሳ ሙሴ ትው ኤልያስ ነው ብለውት ዝርፍ የኛን ጌታ ማን ሙሴ ኤልያስ ይልህል የሙሴ የኤልያስ ጌታ ይባሉህ እንጂ ብለው እንዲመክሩ አምጥቷቸዋል። ፍጻሜው ግን ደብረ ታቦር

ለ. /ፍልሳታ ሥጋሁ ለቅዱስ ጊዮርጊስ/

ፀሐይ ከመመላለስ ማይ ከማፍሰስ እንደማያቋርጥ ክርስቶስን አልክድም የሚል እንድ እንኳ በጠፋበት ጊዜ በክርስቶስ አምላክነት የጣዖትን ከንቱነት በመመስከር ያለማቋረጥ 7 ዓመት ሲሰቃይ 3 ጊዜ ቢሞት ቢነሣ ቆይቶ በ4ኛው ሚያዚያ 23 ቀን ፀርቷል። ጌታም እንደወደደው ወደታልና እንዳከበረው አክብሮታል ና ዕረፍቱን እሱ ለቤዛ ብዙኃን በመስቀል ተሰቅሎ ሥጋውን ቆርሶ ደሙን አፍሰሰ ባረፈበት ዕለት ዓርብ በዘጠኝ ሰዓት አንዳደረገለት ፍልሰተ ሥጋውንም ከእናቱ ቅድስት ድንግል ማርያም ዕርገተ ሥጋ ጋር እንድ አድርገው እንዲያከብሩት በዚሁ ዕለት በሀገረ ሙላዱልዳ በሰሙ ወዳንጹላት ቤተ ክርስቲያን እንዲያፈልሱት አድርጓል።

ሐ. ዕረፍቱ ለጊጋር መስፍን ሰርያ

መስፍን ሰርያ ነበረ። እመቤታችን ወደ ገብጽ በተሰደደች ጊዜ ከዜቱ እንግድነት ሰንብታለች። ወጥታ ከሄደች በኋላ የሄርድስ ብላቴኖች መጥተው እንዲህ ያሉ ሰዎች ከቤትህ ገብተዋል። አውጣ አሉት። እኔ በእጃችሁ ቤቷ ከፈታችሁ ገብታችሁ ማየት ትችሉ የለምን አላቸው። ገብተው ፈልገው ቢያጧቸው ደብቀሁቸው ነው እንጂ ብለው ባሰይፍ መተውታል።

> ሰማዕት የሆነው በ 2 ዓ.ም ነው።

ነሐሴ 22 ዕረፍቱ ለሚኪያስ ነቢይ

ሚኪያስ ማለት ሙኑ ከመ አግዚአብሔር ማለት ነው። ትውልዱ ከነገደ ገፍታለም ነው። ቀጥሩ ከ 12 ደቂቀ ነዚያት ነው። ንጉሡ አከፃብ ይባላል። የይሁዳውን ንጉሥ ኢዮሃኖጥን ከኔ ጋራ ወደ ሬማት ዘገለፃድ አተወጣምን አለው። ያሰ ቢሆን ፈቃድ እግዚአብሔር ሳንጠይቅ ይሆናል። አለው። ደግ ነገር እይናገርላችኋል እንጂ ሚኪያስ ወልደዎላ ነበር አለው። ጥሩት አለ። ነዚያ እግዚአብሔር ወደሬማት ዘገለፃድ ልውጣን አለው። እስራኤል ጠባቂ እንደሌለው መንጋ ቢቅበዘበዙ አይቻሉሁና ሂድ ተከናወን አለው ይኸውልሃ ከፋ እንጂ ደግ ነገር እይናገርላችኋል አላሁምን አለው። አንተ ከነዚያት ሁሉ የተለየህ ነህን አሉት። እዚያንም ጌታ አከፃብን ወደሬማት ዘገለፃድ እንዲወጣ የሚያታልል ግንኙ ቢል ከመናፍሰት አንዱ እኔ በነዚያቱ አፍ መንፈስ ሐሰት

አለው። ሲደቅያስ ዘሉ ፈቱን ጸፋው። አከባብም በደገና እስከመለስ ድረስ የመከራ እንደራ እየመዝህ አኑረው ብሎ ወደ ኢየሱስ በደደው። ያም አልተረ እከፃብ በጦር ተወግቶ ሙቷል። እስራኤል ጠባቂ እንደሌለው መንጋ ተቅበዝብዘዋል። 2 ዜና 18:1 - 3
ከዚህም የበለጠ የሥጋዬ ነገር ተገልጿልት ወእንቲኒ ቤተሐሌም ምድረ ኢፍራታ ኢትሪሀቲ እምነገሥተ ይሁዳ እስመ እምኒኪ ይወድል ንጉሥ ዘይፈለየሙ ለሕዝቡ እስራኤል ቢል የጌታን ከሰማያት መወረድ በቤተሐሌም መወለድ እንድም ቤተሐሌም ቤተ ንብሰት ከተባለች እመቤታችን እንደሚወለድ ትንቢት ተናግሯል። ሚክ 5:2
ከዚህም በኋላ እስከ ሕዝቅያስ ወልደአ ካዝ ንጉሡ እስራኤል ድረስ አስተምሯል።

> መዋዕለ ትዝቢቱ ከ 735 - 688 ዓ.ም ነው።

ነሐሴ 24 ዕረፍቱ ለቶማስ ዘመርፃስ

በመርፃስ ኢሊስ ቀለበነት ተሹሟል ቢያስተምር ዐላዊያን ሃያ ሁለት ዓመት ሙሉ ዐጽት ዐጽቀን እየቀረጡ ለጣዖት ቢያጥኑት ኑረዋል። ከዚህ በኋላ ዘመንበደት አልፎ በንጉሥ ቄስጠንጢኖስ ቀርሃይማኖት ቆሞ ባለ አርዮስ ወልድ ፍጡር ብሎ ተነሣ። ንጉሡ በኒቅያ ገብሳ ይሁን ብሎ አዋጅ ነገረ። ደተመሳሙርቱ በቅርጫት አድርገው በአህያ ጭነው ሲሄዱ ካደረሱት ቦታ አርዮሳውያን ሌሊት ካደረሰት አህያቸውን አንገት አንገታቸውን ቆርጠው ጣሏቸው። እሱም በጸጋ እውቆ ንህ ባይቀድ ተነሥቶ ልጄ ጫካ አላቸው። ሄዱ ተቀራርጠው አገጃቸው ምንን ጫነው እንዲህ አድርገዋቸዋል አሉት። ራሳቸውን ካንገታቸው ግጦሙ አላቸው። አህያቸውን አንዲቷ ጥቁር አንዲቷ ነጭ ነበሩ። የነጭነቱን ከጥቁሪት የጥቁሪቱን ከነጭቱ አድርገው ገጠሙት። ቢባርካቸው ተነሥተዋል። ከዚያም ሲደርስ ንጉሡ ቄስጠንጢኖስ ስነ ጽድቁን ተረድቶ አባቱ በረከትህ ይድረሰኝ እያለ ከሰይፍ የቀረ ሰውነቱን ጻባታል። አርዮስን አውግዞ ሃይማኖት መልሶ ወደ ሀገሩ ከተመለሰ በኋላ ብዙም አልቀየም በዚህ ዕለት ዐርፏል።

ለ. ዕረፍቱ ለአቡነ ተክለሃማኖት/ከ 1215-1313/

ተክለሃይማኖት ማለት ተክለአብ ተክለወልድ ተክለመንፈስ ቅዱስ ማለት ነው። ብሔረ ሙላቸው ጽላልሽ /ዘረረ/ ነው። አባታቸው ጸጋ ዘአብ እናታቸው እግዚአ ጋሪያ ይባላሉ። ቀላሚ ስማቸው ፍሰሐ ጽዮን ነው። ዓመት ከሰበት ወር ቢሆናቸው በምድረሽዋ ይልቅንም በጽላልሽ ረሀብ ሆነ። እግዚአ ጋሪያ የቅዱስ ሚካኤል በዓል ሲታገልብን ነው? እያለች ስታለቅስ እግዋን ጠረገላት የቅዱስ ሚካኤል በዓል ሲታገልብኝ እንደሆነ እያወት ምን ይለኛል ብላ ጡቷን አንረሰቻቸው። መጥባቱን ትተው ወደ ቤት እንድታገባቸው አመለከቷት። ይላቸው ገባች። እፍኝ የሰንጌ ጭቀት ያለበት እንቅብ ነበረ። እጃቸውን ቢጭነብት መልቶ ፈሰሰ። ዘጠኝ እንቅብ እስመጥታ አቀረበችላቸው። እየከጉ ጠብ ጠብ ቢያደርጉብት ዘጠኝም መልተው ተገኝተዋል። የቅቤውንም ማሰር

አስመጥታ አጃቸውን በትኩተው ከአላት እንደ ጣፋት ረዳቱ መልጽ። ለላውም የሚያስፈልጋትን ሁሉ በአጃቸው እየፋሰሱ አበርክተውላታል። ይህንንም በዓይነቱ አዘጋጅተው መጋቢት 12 ቀን በቅዱስ ሚካኤል ስም የወጣ የወረደውን ያለፈ ያገደውን ሁሉ ሲያበሉ ሲቃጠሉ ውለዋል። እነሱም እንጂ የረሀቡ ዘመን አስቢያፍ ድረስ ሊመገቡት ኑረዋል።

ሰባት አመት ሲሆናቸው አባት እናታቸው ሕይወት በዝጸቶን ለሚባል መምህር ሰጧቸው። ጌታ ልቡናቸውን በሩህ ልሳናቸውን በሊህ አድርገው መምህራቸው ከሚነግራቸው ሌላ መጻፍትን እንብብው ምሥጢር የሚተረጉሙ ሁነዋል። ከዚህ በኋላ ጸጋ ዘአክ ዲፋና ሊያሸሟቸው ከአባ ጌርሎስ ይዘዋቸው ሄዱ። ቅዱስ ሚካኤል እስመሳሁ ይመጽእ ገዢ ወልድ ገሩይ ዘኢይከውት ሰማይ ወምድር ሂጢአሐቲ ሥዕርተርክሱ ሰማይና ምድር የአንጂት ጸጉሩ ሞጋ የማይሆኑ የእግዚአብሔር ምርጥ መጥቷልና ተቀብለህ መኖርገዲቱና ሰጥተህ አስናብተው አላቸው። አላቸው ተደስተው እነሱንም አስደስተው ተቀብለው መኖርገ ዲቱና ለጠተው አስናብተዋቸዋል።

ሲመለሱ ጊዜው መሸተባቸው ስንት አልቆባቸው ከመንደር ገብተው ሰላም ለእናንተ ይሁን አሏቸው። እናንተን ሰላም ይገባት ምን ልትሆን መጥተህል አሏቸው። ይልቁንም እንዲሁ ፊታቸውን ጸፋቸው። ወደጌታ ሲያመለክቱ ቅዱስ ሚካኤል በአውታረኑሳው ውጥርበእስዋጢአላት እየገረፈ ማረኝ ማረኝ አስብሎታል። መጽሐፉን አይተው አልየው አውርደውታል።

መሠርያን መስለውት አልቷቸው ነበር። አሁን ግን ከቤቱ አስገብቶ ማዕድ ሠርቶ መግቢያዋል። ሚስትና ልጁ ድውያን ነበሩ። የአጃቸውን የእግራቸውን አጣቢ ቢረጫቸው ድንው ተነስተዋል። በዚህ ጊዜ የ15 ዓመት ልጅ ነበሩ። አካለ መጠን ሲያደርሱ ሚስት አቀጥሎ አመጡላቸው። ሽሽተው ሄደዋል። ከዚያም ዘንድ በላላሱ በአቡነ ጌርሎስ ሄደው መኖርን ቅስና ተቀብለው ለቀ ከሆናት ዘምድረ ሽዋ ተብለዋል። ከዚህ በኋላ አባት እናታቸው በ 5 ቀን ልዩነት ተከታትለው ዐረፉ። ዕዓሉማውታ ሁኔታ ረሀቡ ብለው አዘነ። አንድ ቀን ሊያድኑ ወደ ፋር ሄዱ። ቅዱስ ሚካኤል ተገልጾ ለከሆናት የማይረሳውን አይን ልታድን መጣህን አላቸው። ወዲያውም ጌታ በቅዱስ ሚካኤል ከገፍ አርፎ ሊፍቀርሃ ፍስሐጽቶን ናሁ ጎረይኩክ ከመታኩን ሐዲስ ሐዋርያ ሐዲስ ሐዋርያ እንድትሆን መረጥሁህ እምደእዚስ ኢትንሰው አራዊተ አላ ትንጋነፍባተ እንግዲህም ነፍሳትን እንጂ እንበሳ አታድንም ስምከስ ይኸን ተከለሃይማኖት ስምህም ተከለ ሃይማኖት ይባላል ብሏቸዋል። አላቸውም ይህን ከሰሙ በኋላ ልዋል ልደር አለሉም። ዕለቱን ቤታቸውን ከፍቶን ትተው ማስተማር ጀምረዋል። ጣያታቱን እያፈራፈሉ አጋንኑን እየደመሰሱ ከተታ ደረሱ በወንጌል እመነ ክርስትና ተቀበሉ አሏቸው። እምላክችንን ትተን አይሆንም አሉ። ማንን ታመልካለህ? አሏቸው። ብንገረፍ የሚረፍን ብንታመም የሚያድንን ታላቅ ዛፍ አለ አሏቸው። እንግዲያስ እኔም እንድለገድለት ካለበት አድርሱኝ አሏቸው። ይዘዋቸውሂዱ። ሊደርሱ ሰበት ምዕራፍ ሲቀራቸው በዚያ ያደረ ሰይጣን ተባለሃይማኖትን መልስጭኝ አያለ ይህም ጀመር። ስምህ እንግዳ ምግባርህ እንግዳ አምላክችን አልወደደህም ከዚህ ቀደ አሏቸው። ወደጌታ ሲያመለክቱ ዛፍ ተነቅሎ መጥቶ ከፊታቸው ቆመ። በደጣኑንም ቅዱስ ሚካኤል በሐጼለሳት እየነደፈ አወርገዋል። ዛፍ ሲነቀል ከሥሩ ጎዝበ ተና ሲሉ የነበሩ ሰዎች



ሞተው ነበር። ቀድሞ ከሞቱትም 15ቱን ጨምረው አስነስተዋቸዋል። በዚህም በዚህም ከስምንት አልፍ ያላነሱ ነፍሳት እምነው ተጠምደዋል። መስፍንጢኤሩ ድል አስገድ ይባላል። በዚህ ዛፍ ምክንያት በተን 100 ወቀት ያገኘ ነበር። እንግዲህም ይህ ሁሉ ሊቀርብኝ አይደለም ብሎ ብላቴናቸውን አስከትሎ ሂደ። አላቸው ለመፍቀድ ደብር ይሆንኛል ብለው ያን ዛፍ ያስፈለጡ ነበር። እጣላቸዋለሁ ብሎ ሲገደደደር የእንጂሁት ስግግር ከዓይኑ ገብታ እንደ አሳት ጠበሰቸው። ዋይ እለ ረውሰውት ከነቤተሰቡ እምኖ ተጠምደዋል። ከዚህ በኋላ ምድረጸምት ገቡ። ገሡ ሞተሰሚ ነው። ከወደት መጥተህል አላቸው። እማልክትህን እንዳጠፋ ከጌታ ተልኬ መጥቻለሁ አሉት። እንተን እንድናመልክህ መጥተህል ብሎ በተረ አድርጎ ጠመግረር ከሚባል ገደል አስጣላቸው። ቅዱስ ሚካኤል ነጥቆ ከገሡ ፊት አደረሳቸው። ሁለተኛ አስጣላቸው። የጣሏቸውን ብላቴናች ቀድመው አደጁ ተገኙ። ይህ መሙርይ ብሎ ሰይፋን ቢወረውር ከእጁ ተጠቅልላ ቀረች። ሁለተኛም ቢወረውር ከእጁ ተጠቅልላ ቀረች ሥቃይ ጸናበት። ዋይ እለ። ያድነኛል ይጠብቀኛል የምትላቸው ከሆናተጣየትህ እያድነህምን አሉት አስጠርቶ አድነኝ አላቸው። የዚህን ሥራይ መፍታት እንደምን ይቻላል አሉ። እኔ ካዳዝህ እነሱን ካላዳዝህ እኔን እንድትቀጣ ቃል ግባልኝ አሉት። ቃል ግባቸው። ጸልየው አድነውታል። ይልቁንም ከ 25 አመት በፊት እናታቸው እግዚአ ጋሪያን እግባቡ ብሎ ከጣየቱ ፊት ባቆማት ጊዜ በተፈለገው ግርም ርእይ ልቡን አጥቶ አንድ ጊዜ ገደሉት አንድ ጊዜ አድነት ከአየር ላይ ቤት ስሩልኝ ከምድር ቦታች ዘር ዝርልኝ ቢል ይኖር ነበር ከዚህ ሁሉ ጀውሰውታል። ከሆናተጣየቱ አስፈጽሟቸዋል።

አሱም አምና ተጠምዷል። ከዚህም የበዙ ተአምራትን እያደረጉ እያስተማሩ አብያተ ክርስቲያናት እያሠሩ 12 ዓመት ኑረዋል።

ከ 12 ዓመት በኋላ ወደ ምድረ-አምሥራ ሂደው ከአባ በአሱት ማካከል ገዳም እህል እየረገጠው ስህተት እየቀደ አንጫት እስከ ይልቅም ሕመም እየፈጠሱ አጋንንትን እየደመሰሱ 10 ዓመት ኑረዋል። ከዚህ በኋላ ቅዱስ ሚካኤል ሐይቅን አንደ ደንገያ አንደ ብረት አጽንዮላቸዋል። በአግራቸው እየተራመዱ ከአባ እየሰሱ ሞአ ገብተው ልብስ ምንኩስና ለብሰው በጸም በአሱት ተወሰነው 10 ዓመት ኑረዋል። ከ10 ዓመት በኋላ ደብረዳሞ ገብተው ከአባ የሐኒ አስኪማ ምንኩስና ተቀብለው 10 ዓመት አገልግለዋል። በሂዱ ጊዜ በደግሞ ለምቀኝነት አያርፍምና ይመጣት በቀ ብሉ የሚመርዱበትን ገመድ ከሥሩ ነቀለላቸው። ጌታ የገራ በቀኝ ሶስት ሶስት ስድስት/ አነጻጽ ሠጥታቸው በዚያ በፈው ወርደዋል።

ኢየሩሳሌም ደርጊ ቅዱሳት መካናትን እጅ ነስቼ ልምጣ ብለው በሠረገላብርሃን ተጭነው ሲሄዱ በጽጌ ሊርትራ አንድ ሙት አገኙ። አንተ ምውት ለእመ ኮንክ ክርስቲያናዊ ተገሥሶ አብላክ በሰው ለእግዚአብሔር እየሰሱ ክርስቶስ ተገሥሶ አሉት። ተገሥቷል። ምን ሆነህ ሞትክ አሉት። ኢየሩሳሌም ሂደ እጅ ነስቼ አመጣለሁ ብዬ ከዚህ ስደርስ ውኃ ጽም ጸንተብኝ ሞትኩ አላቸው። አስከትለውት ሂደው ቅዱሳት መካናትን ተሳልመው ሊቀጻጸሉት የሐገሰ ይባላል እጅ ነስተውት ተመለሱ። በዚህ ዓመት ሶስት ጊዜ ኢየሩሳሌም ደርሰው ተመልሰዋል። ሊቀጻጸሉት መነኮስ በዓት ሠርቶ ብዕዓት ገብቶ በጽሙና በብትሕውና ይኖራል አንጂ ይዘራልን በዓት ሰርተህ ብዕዓት ገብተህ በጽሙና በብህትውና ኑር አላቸው። ከኢርትራ ጀምረው እያስተማሩ ተመልሰው በደብረሊባኖስ በዓት ሠርተው ብዕዓት ገብተው ተቀምጠዋል። በዚህም ላይ አጋንንትን መሠርያትን በኃይለአግዚአብሔር ድል ነስተው አስዛብን በሃይማኖት ወልደው በምግባር አሳድገው የሚኖሩ ሁነዋል። ከመነት ብዙዎቹ አሳቸውን ተከትለው ከወገኖቻቸው ተለይተው ሥርዓተ ምንኩስና ተምረው በጽሙና በብትሕትውና የሚኖሩ ሁነዋል። ከሰባቸውም ፍጹምነት የተነሣ ደቀመዛሙርቶቻቸው ወንዶችም ሴቶችም በግብረ-ጋብላት ሳይተዋወቁ ባንድ ላይ ያድሩ ነበር።

ከዚህ በኋላ ከበዓታቸው ገብተው ወደፊት ወደኋላ ቁጭ ብድግ እንዳይሉ ከፊት ከኋላቸው ከግራ ከቀኛቸው ስምንት ጦር ተክለው ሱባዔ ይኩ። ከቁመት ብዛት ከገድል ጽናት የተነሣ አንድ እግራቸው ጥር 24 ቀን (13 06 ዓ.ም) ተቆርጦ ወድቋል። ከዚህም በኋላ ባንድ እግራቸው ቆመው 7 ዓመት ኑረዋል። ጊዜ ዕረፍታቸው ሲደርስ ጌታ እመቤታችንን መላእክትን ነቢያትን ሐዋርያትን ጻድቃን ሰማዕታትን አስከትሎ መጥቶ ኢፍቄርየ ተክላሃይማኖት ወዳጂ ተክላሃይማኖት ሆይ ሰማዕቲ እሱተክ ወስእለተክ ልመናህን ሰምቼ ወናሁ አለርእክ እምብዙገ አማ ከድካምህ ላሳርፍህ መጣሁ ነበ ሁሉ ፍሱሐ ሆየ እነብረክ መንፈሳዊ ደስታ ካለበት አለርፍህለሁ እምነ ሳምራ ሊደረክበክ ሞት እንግዲህም ሁለተኛ ሞት እያገኝህም በተስፋህ ያመነውን በቃል ኪዳንህ የተማጸነውን ሥጋህን የቆረሰክበትን ደምህን ያፈሰሰክበትንም ቦታ እጅ የነሣውን ሁሉ ከሞተኝ፤ ከርደተኝነትም እድንልሀለሁ በዚህችም ቦታ በተስፋህ ጸንተው በኪዳንህ ተማጽነው የሚኖሩ ልጆቻህን አንደ ሰማይ ከነብሊንድ ባሕር አሸዋ አብልሀለሁ ብሎ ተስፋቸውን ነግሯቸዋል። ከዚህ በኋላ ሕመም ብድብድ ለምታቸው ምክንያት ሁናቸው በተወለዱ በ 99 ዓመት ከ 10 ወር ከ 10 ቀናቸው በዚህ ዕለት ወርደዋል።

አባ ተክላሃይማኖት ክብር ወቅዱስ ከክህደት ይተማ ከአጋንንት ግዛት ሐዲስ ሐዋርያ ሱታፈ ተማበ። በወንጌል ቃል ማርኮ ነፍሳትን ከሞት አርሱን ለምስጋና ጌታ ቢመርጠው እጅ መንገድ እቀረበ በእምላኩ ፊት ገና የእናቱን ጡት ጠብቶ ሳይጠግንው ጻድቃን እናክብር ስንኖር በምድር ቅዱስ ቅዱስ ብሎ አመሰግነው። አንደተናገረው ዳዊት በመገሰመር በጥም ምስጋናው በሥመር ጸሎት ደግ ጻድቅ አባት የሕግ መምህር በእምላክ ቢረከት ተመላች ምድሪቱ። ቢረከት ያለግል መንፈሳዊ ክብር። መንፈስ ቅዱስ በርሱ ስላደረበት

መዝ 53:6 ማቴ 10:41

ለ ዕረፍታ ለ ቅድስት ክርስቶስ ሠምራ

ሀገሯ ቡልጋ ቅዱስጌ ነው። አባቷ ደርባኒ እርሷ ዕረኒ ይባላሉ አካለ መጠን ስታደርስ ሠምራጌዋርጌስ ለሚባል ደግ ካህን ዳራት። ሁለት ፅጆች ወልዳለታለች። ገጥሁ አጼ ገብረመስቀል የልቧን ቅንነት የግብሯን ደግነት ለምተው የምትሰብሰው የምታነጽፈው አልባስወርቅ ወጥተው ወርደው የሚያገለግሏት 174 ብላጽኖች ሰደውላታል። አንዲት በጠባዩአዋ በሥራዋም ታስቆጣት ነበር። አንድ ቀን ከአባት ዳር ሳለች አገኘ አጣውን እየቀጠረች ብታስጫንቃት ፍሬውን በእጇ ታፍና ከእጅ ጣለችባት። ፍሬዋ ምታለች። ሕገአገዚአብሔር አፍርሽኪታዬ ተጣልቼ የምሽልክበት ቀዳዳ የምርጥበት ሜዳ አጥቼ ቀረ። ሁን ብላ ታለች ስ ደመር ወዲያውም ይህች ብላጽና ብታነሳልኝ ከዓለም ተለይቼ ገዳም ገብቼ ባንሰገልሁ ነበር አለች። ተነስታለች። ከዚህ በኋላ አልባስ ምንኩስና አዘጋጅታ ሕጻኑን ወንድ ከዚህ አይገባም ቢሳት ከአንቀፅ ትታ ገብታለች። ቅዱስ ሚካኤል ነጥቆ ሂርድስ ካስፈጸቸው 14 አልፍ ከ4 ሺህ ሕጻናት ደበርታል። አሷም በከገፋ ተሽከም ጽጌ ጣና አድርጋታል።

ከመከራዋ ብዛት ከገድሏ ጽናት ሰውነቷ ተበላሽቶ የዓሣ መመላለሻ እስኪሆን ድረስ ከጠሕሩ ገብታ ወደ ገራ ወደ ቀኝ ሳትል 12 ዓመት ኑረለች። ጌታ መጥቶ ምን እንዳደርግልሽ ትወድጃለሽ አላት። ከአንጫት የማይጠሳ ክብረት የማይገዝ ከሰውም የማይበድል የሰምና ውሉደአዳም አንዳይስቅ ዲያብሉስን ማርልኝ አለችው። ምሕረትን ቸርነትን አይሻም አንጂ ከሆነልሽ ጠርተሽ እምጪው አላት። ቅዱስ ሚካኤል ወስዶ ጽጌሊሊል አደረሳት። ጌታ ምራሐሁ ብሏልና ውጣ አለችው። በምድር ፊልጌ ባጣሽ ሳክን እኖር ነበር አሁንም ከጤቴ መጣሽልኝ ብሎ ጎትቶ አስገባት። ቅዱስ ሚካኤል ተከትሎ ገብቶ በከገፋ ነጥቆ አውጥቷታል። ስትወጣም ስለመከራዋ ብዛት ስለ ገድሏ ጽናት 6 ከገፍ ተሰጥቷት ክብር። በዚያ ነፍሳትን ማርኮ ወጥታለች።

ከዚህ በኋላ ዜናገድሏ ስነጻድቁ በየአሁንሩ ተሰምቶ ከ 1279 ያላነሱ ደናግል ተሰብስበውላት ጽመና ብሕትውና የምታስተምራቸው ሆናለች። በፍጹሜ ዘመና በቁመቷ ልክ በዓት ሠርታ ከግራ ከቀኝ ከፊት ከኋላ 12 ጦር ተክላ ወዲህ ሳትል ቆማ 12 ዓመት ኑረለች። ከዚያውም ዘንድ እስግዳለሁ እያለች ገንዘብ ቀና ስትል ሥጋዋ በጦር ተወግቶ ተፈቶቶ አልቋል። ጌታም ይህን ሁሉ መከራዋን አንደመሥዋዕት ቆጥሮላት እላላፍ መላእክቱን አስከትሎ መጥቶ በተስፋዋ ያመነውን በቃል ኪዳኗ የተማጸነውን እስክ

16 ትውልድ ድረስ አንዲያርሳት ተስፋዋን ነገሯት ከብርት ነፍሷን ከሥጋዋ ለይቶ ለቃለአትርጉት በዝግሬ ሥላሴነት አሳር ባታል

ለምታ ይደረሳት ለእርሳቱ ሠጥራ	ትተከው ውሳኔ የላት ገዛቱን
ሰውን የምታስጥር ራሷ ተዋራ።	ላባታርቅህ አላትው ከእምላክህ አህን።
ቤት ገቢት ለጃጃን ትታ ዘመዶችን	እርሱ ገን ወርዶቱን ቀጥሮት እንደክብር
ጋዝያ አደርጋ መከታ አምላክን	አልወደደም ከእምላክ ታርቶ ለመኖር
ዐቅድሞት ጥረት ለአያሌ ዘመን።	ደርሞ አይጥጥም ለአሁን ጥር።
በምላት መጥረድ መሪገጥ በደይን	ከፈግሪ ጋራ ተግልቶ መኖር
ነፍሷ ተጨገሳት ተሰምቷት ገዝን	አያቱ መግባት ነው ወደአላት ባሕር።
ይተወዋል ብላ ስት ግላታን	ይልቅስ ይሻላል መታረት በቶላ
ያገን በንቱ ፍብርር ሳመዳኛውን	ዋይ ዋይ ላላምላት በሊላል ተጥሎ።

ሐዋ 9:5 2 ቀር 5:16-21

ነሐሴ 28. ተዝካሮሙ ለአብርሃም ወይስሐቅ ወያዕቆብ /ከ 2000 - 1825 ዓ.ዓ/ከ 1900 1720 ዓ.ዓ እና ከ 1840 1693 ዓ.ዓ/

እርሷም ግለት አዲሱት ግለት ነው። ትውልዱ ከነገደሊም ነው። እጁ ታራ ይቀራል። ከጥሬት ገብተው ቢቀጥሩት ሃያ አንድ ትውልድ ነው። ጥር የግዳል ወገኖቹ ነበረው ኢያ 242 ግለታም ሃራ ትባላለች። እጁ ታራ ጭረጭት ያደረሰች ጣታ እየቀረጸ የግዝገማ ነበር። አንድ ቀን በሙሉ ና ብሎ ጣታ አዳዲስ ወለደች። ከመንገድ ራሸኝ አባላችን ጠጥኝ አጠጥኝ አለው። ዝም አለው ምን ባይሆን አጭተኝ አለው። ዝም አለው። ከዚያ ሲደርስ ዓይን እያለው የግደሎን እግር ላለው የግደሃድ እጅ ላለው የግደሃላክ እምላክ አላችሁ ገዝ አላችሁ። የግደሃውት እሱ ያጥረደውን ግን ይገዛል ብሎ ይደክማል ብለው አደንቀዋት የግደሃውትም አባርሃም ሃራስ አለምርውን አጣ ብለው ዘጠቀሰት የግደሃው አጥቶ ይቶ ሲመልስ ራሸኝ አባላችን ጠጥኝ አጠጥኝ ምን ባይሆን አጭተኝ አለው። ዝም አለው። አላጥቂኑ አንጂ አንተ ግን በፍጡር እጅ የተሰራህ እንጂት አይደለህም ብሎ ከላይ ደገፊ ከታች ደገፊ እድርን ቀጥቶ በሰርታል። ከዚህ በኋላ ግን ላምላክ ብሎ እምላክን ይረዳል ደመረ። ነሐስ ረቂቅ ነው የግደሃውት የግደሃውት አይታወቅም እሱን ላምላክ አለ። በመፈምረው ገደገዳ ተራራ ሲሸከሙ አይቶ ሕጻኑ አገኘው። እሱን ትቶ ውጋ ቢታጠቡት ያነጻል ቢጠቡት ያረካል እሱን ላምላክ አለ። በመፈምረው እፈር ጠጠር ሲገድቡው አይቶ ሕጻኑ አገኘው። እሱን ትቶ ወሐይ ብርሃኑ ጽጉፍ እስከ ጽጉፍ ይደርሳል የረጠበውን ያደርቃል እሱን ላምላክ ብሎ አለ። በመፈምረው ቀንና ሌሊት ሲፈራረቀው አይቶ ሕጻኑ አገኘው። ከዚህ በኋላ እምላክ ወሐይ ተናበሰ የወሐይ እምላክ ተናበሰ አለ። ኒታም ሃይማኖትን ለገጽናት አብርሃም አብርሃም ባለ እምላክ ፀተረላጥ እምላክን እኩዋቸዋል ተለይተህ ከሀገርህ ወጥተህ እኔ በማይህ ቦታ ተቀመጥ አለው። እጁ ጥቶ ነበር ግለታና የአንቱ ልጅ ሎጥን እስከትሎ ከቡቱን ነድቶ ሄደ በከነዓን ተቀመጠ።

እሱም ረሀብ ቢሆን ወደገብጽ ተለደ። ግለታ ሃራ ከአባር ጥፍሯ እስከራስ ጽጉሯ ድረስ ይህ ቀረጽ የግትባል ቀንጃ ነበረች። እጉቱ አገኘን ሲሉ እኔን እንዳይገድሱኝ እሁቱ ነች እላለሁ ወንድሜ ነው ይህ እላት። እኛ አላችሁ። ረርዋን እሱን ከአንገላ ግረፊያ አስተምጦ እርሷን ወደ እልፍኝ አገዛዛት። የታዘዘ መልክ መጥቶ ገዛው ቢተሰብግም መቅሰፍት መታወቅ። ጠርቶ ለእምን በገጥነት አለው። ብፈራ አለው የወንድ ባሪያ የሴት ባሪያ ወርቅ ብር ከባት ሠጥቶ አላናበተው። ዘፍ፡ 12:10-20 ከዚህም በኋላ ባለፈጋ ሁኖ በከብርን ይኖር ነበር። ከደገቱም የተነሣ ቤቱን ከተመላተላ ነፃና ሠርተ... ብህህ ከገጽ - ተርክ ተጨማሪ ከዚያ በፊት አብርሃም ልጅ አጥቶ ሊሆን ይኖር ነበር ከአያሌ ባንቶ ወደ ግዳ ወሰደ ፍልት ከጥክብተሰማይ የሰማይ ከጥክብትን ቀጥሮ አለው አይክል ፍል ቀቶው አይቻለም አለ። ከግሁ ደክውኑ ዘርዕክ ዘርህ እንዲሁ ይጠብቁ ብሎታል። ከተናገሱ ባንቶ ከገረክ ወሰደ ፍልት ጥፋሊክር የገረክን እሸጥ ቀጥሮ አለው። አይክል ፍልቀቶው አይቻለም አለ። ከግሁ ደክውኑ ዘርዕክ ዘርህ እንዲሁ ይጠብቁ ብሎታል። ወተላመን በኩሉ ልቡ ከመ ደክል ገቢረሱኑ እግዚአብሔር ይላል እኔ መቀት ልምላሜ ተለይተኛል ግለታም ልማደ አንበት አልደባታል። ባይል ይህን ሁሉ እግዚአብሔር ሊያደርግላት እንደግደፋ በፍኢም ልቡ አመነ ግመትም ጽድት ሆኖ ተቀጥሮለታል። ዘፍ 15:1-7 ሮሜ 4: 17-24

ከዚህ በኋላ ዘመነረሀብ ቢሆን በምድረጌራ መጽሐፍ ሁኖ ተቀመጠ። ገጉሁ እንዲላክ ይባላል። ምን ሆነ አለው። እጉቱ አለ። የሰጠ አርፋ የጌራ አውርፋ ሲሆኑ ሲጠቡ ቀይተው ሲመሽ ወደ እልፍኝ ይሂት ገባ ባታ ብልቱን በላባጭ ተመታው። ዋይ አለ። ለባለቤቷ ካልመለሱት ትምታህ አለው። አስጠርቶ ለእምን እጉቱ ናት አልክ አለው ብፈራ አለው። ጸልፍ መቅሰፍቱን አርቀለታል። ለርሱም ግለታን መልሳለታል። የግደሃውትን ቦታ የግደሃውትን ከባትና የወንድ የሴት ባርያ ሰጥቶታል። ዘፍ 20:1-18 ከዚህ በኋላ ኒታ የግደሃውትን አይናገር የተናገረውን እያስተር ወንድ ልጅ ሰጥቶታል። ስሙን ይሰክት ብሎታል። ትፍሥሕት ግለት ነው። በ8 ቀን ገዝረት ረድግሏል። ዘፍ 21: 1-4

ከዚያ ቀን ባንቶ ኒታ ብሎ አርክ በዲቢያድር አብርሃም ፍቅር በምድር ላይ አብርሃም ወዳጅ አላች አለ። መላእክትም ተተብሎው አብርሃም ፍቅራዊ እግዚአብሔር አብርሃም አርክ እግዚአብሔር ብለው አመጡ። በይጣን ለምቀኝነት አያርፍምና እንዲያው ወዳጅ ትለዋለህ እንጂ ካረጃ ካረጃ በኋላ የወለደው ልጄን ሠዋልኝ ብትለው አይሠዋልህም አለ ኒታም የአብርሃም ጽድቅን የሰይጣን ሐሰቱን ለመግለጽ አብርሃም አብርሃም ሠዕ ሊተ ይሰክትና ወልደክ ይሰክት ልጄህን ሠዋልኝ አለው። ቀይ ዛሬ ነገ ስትል ታዘናጋኛለች ብሎ ሰማራ ባይነገራት እንጂቱን በአሁን ጭፍ ብላቴኛኝን እስከትሎ ወደ ጥርያም ሄደ። ከአገረደብር ሲደርስ እኔና ልጄ መሥዋዕት ሠውተን አንመጣለን ከዚህ ቀደም ብሎ ብላቴኛኝን ከዚያ ትቶ እንጂቱን ለይሰክት አሸክም እሳቱን በላውን እሱ ይዞ ከርሐሲደብር ወጠ። አባቱ እኔ እንጂቱን ይኖሩሉ አንት እሳቱን በላውን ይዘህል የግለታው በገ ወደት አለ? አለው። ልጄ በጉን ኒታ ያዘጋጃል አለው። ሁለተኛ መልስ እሳቱ የግደሃው በገ ወደት አለ? አለው። ልጄ በጉን ኒታ ያዘጋጃል አለው። አሰቡት ተራርቶ ባንቶ የብርሃን ዓላማ ተተክሎ ሲጠቅሰው አየ። ከዚህ ሠዋ ሲላኝ ነው

ብሉ ደገፊውን ይጸፈጽፍ እንዲታገን ይረበርብ ይመር። በጉ ሳይገኝ ደገፊ መጽፍጽፍህ እንዲታገን መረብረብህ በሰምንድር ነው አለው። ልጅ በጉን ጌታ ያዘጋጀል አልላኩምን አለው። እንግዲህ በጉ ከምን ተገኝቶ እኔን ልትሠዋኝ ይሆናል እንጂ አለው። ያስ ቢሆንትጠቀምበታለህ እንጂ ትጎልበታለህን አለው። እንግዲህ ጎልማሳ ነኝና ጸሐፊዎች ይዞኝ ስንፈራገጥ ልብ እራሴህን አንጻልህ እጅ እንፈን አሰረኝ አለው። አሠረው ዐይኔ ከባል ከባለል ቢል አይተህ ራርተህ እንጻትተውኝ በሆዴ አስተኝኝ አለው። ወአስከበ በከብጽ ይላል በሆዴ አስተኝው ቢላውን እንሥተ ካንጉቱ ቢያሳርፈው ጌታ አብርሃም አብሮሃም ኢታከብድ ኢደክ በሰላወልድክ ይሰላኑት እስመ አኮ ዘይድገን ንሳም በደመወልድክ አሳ በደምሃ በደመወልድክ/ ዓለም የሚድን በኔ ደም/ በኔ ልጅ ደም/ እንጂ በልጅህ ደም አይደምና አይህን በልጅህ ላይ አትዘርጋው አለው። ወረደ ሱቱ ቢህሁ በግዕዝነትን አትርጉቲህ በዕዕ. ባቤት ይላል መለስ ቢል ጸዓዓ በግዕ በሀረግሬሳ ተይዞ አግኝቶ ሠውቷል። ሁለተኛው መልአኩ ይሴ እግዚአብሔር መሐልኩ ለክ በርእየህ እባርከክ በቢረከትሃ ወልበዝሆ ለዘርዕክ ከመኮከቢሰማይ ወከመኖጽ ዘድገጋኝ. ባሕር እስመ ኢክልአከኔ ወልደክ እንድ ልጅህ አልነሳህኝና በቢረከቱ እባርከህህሁ ዘርህንም እንደሰማይ ኮከብ እንደ ባሕር አሸዋ አበዛዋሁ ብሉለታል። ዘፍ:-22:1-24

ሚሰኩ ሃራ በተወለደች በ127 ዓመቷ ዐረፈች። በጉተክዕበት ይላታል አልፍኝ ከአፋራሽነት ያላት መቃብር ገዝቶ ተበጅታል። ዘፍ:- 23:1-28

አብርሃም ከይስሐት ለ1 7 ልጆች ወልዷል። የመጀመሪያው እስማኤል ነው። ከአጋር ወልደታል። ዘፍ:- 16:15 6ቱን ከኢጡራ ወልዷል። ዘፍ: 25:1 አቶውም ኪዳን ዘምሰሁ ተብሎ የተነገረለት ግን ይስሐት ነውና ለሌሎች ድርሻ ድርሻቸውን ሰጥቶ አሰናብቶ ይስሐትን ርቢቃ ወለተባቱልን አጋብቶ በሀብቱ በገብረቱ አሠልጥቶት በተወለደ በ160 ዓመቱ ዐርፏል። ዘፍ:- 25: 5-11

ሰለሞን ፍቅር ሁሉን እየጣለ	ብሉ ቃል ገለጸት ጌታ ለአብርሃም
የፈጣሪን ፈቃድ ስለተከተለ	ሆኖ ሰጠኝው ታጥኝ ያው ፍጹም።
የብዙኃን አባት አብርሃም ተባለ።	ሰጥቶት ዘመኔ ለምታልፍ በተሉ
አብርሃምአብርሃም የቅዱሳን ራስ	ሕገዳ እገጽም ቤት አልሠራምብሉ።
የተወለደ ለት ከዘፍ ከርስተሰ።	በድንኳን ውስጥ ኖረ ያጣ ደጋመሁሉ
ዘመዶቹን ሁሉ ወገኖቹን ትቶ	አብርሃም አብርሃም ደግ አባት መብሉ
ፍቅ ሆነር ሂደ ከሆነር ወጥቶ	እንግዲህ በፍቅር ነው በመቀበሉ
በአባቱ ፈገገታ ለምሳሌን ተክቶ።	ጌታ ደግነቱን ምርነቱን አይቶ
ዘርህ እንደ አሸዋ እንደ ኮከብ በገቶ	ከዚያች ከድንኳን እንደእንገዳ ገብቶ
ሰምን ይጠራል ምድርን ሁሉ መልቶ።	ባርዕ። አስደሰተው ወራሽ ልጅም ሠጥተ።

የይስሐትን ነገር ከዚህ ርዓቱታል አባቱ ከዕረፍቱ አስተድሞ ሊያውብር የሚባል ሱላውን ጠርቶ ልጁን ከወገኖቹ ልጆች እንጂ ከከነዓን ሴቶች እንጻታጋግወው ማልለኝ አለው። ሕያው እግዚአብሔርን እንጻልከው ይሆናል ብሉ ከወርቁ የጸራውን መርጦ 10 ግመል ጭና ወደ ሙስሊምያ ሂደ። ወደማታ ከውሃ ጸር ተቀምጦ ያወጣ ያወርድ ይመር። ውኃ ምረቃዳት ብላቴኖች ከጌታዬ ዘመዶች ወገን ሁና መልክ ከደምግባት እስተባብራ የያዘች ውኃ አጠጭኝ ብሆት አጠጥታኝ ግመሱም ብታጠግልኝ ከያሃ እስተፋሉክ ሰጠርክ ይስሐት ለባርያህ ይስሐት እዘጋጅሁት ባልኩ ነበር አሉ። ይህን ተናግሮ ሳይፈጽም ርቢቃ ባጭር ታጥቃ

ማጋገፍን ነጥቃ መጣች። ቀድታ በትነሳ ውኃ አጠጭኝ አላት። ደስ አለው። የማን ልጅ ነሽ አላት የናከር ልጅ የባቀላል ልጅ ነኝ አለችው። ከቤትሽ ማደሪያ አይገኝምን አላት ምን ታጥቶ በገጂ ሳገሉ ለግመሱትህ የሚባሉት ገፈራ የሚያድርበት ጋጥ አለን አለችው። ለጣቷ ቀበበት ለጆርዋ ጉትቻ ሰጥቶ እስጊጦ ሰደዳት። ላባ የሚባል ወንድም አላት። ማን ሰጠኝ አላት። እንግዲህ ያለ ሰው አለችው። የሚሰጠው የሚያስገጠው መብሉት ሂደ። አንተን ያህል ከቡር ከዚህ ተቀምጠህልን ብሉ ግመሱቹን ነድቶ እሱን መርቶ ይዞ ገባ። እግርህን ታጥብህ አህል ተምህህ ዐረፍ በል አሉት። ጌታዬ የሳከኝን ባልናገር አይሆንም አሉ። በል ተናገሮ አሉት ጌታዬ አብርሃምን አልቆ አከብርታል። ካረጃ በኋላ የወለደው የሚወደው ልጅ አለው። ከሰርያ ልጆች እንጂ ከከነዓን ልጆች እንጻታጋግወው ብሉ አስምሱኛል። ገዝብ ይገሮ መጥቼ ከውኃ ጸር ተቀምጦ ሳወጣ ሳወርድ ይህችን ብላቴና መጣች። እንደምታደች አስገደው ለደድኳት ለጌታዬ ልጅ ሚሰት ተሆነው ዘንድ ሰጡኝ እናንተም ገዝባችሁን ተቀበሉኝ አላችው። ገህነሰ ኢንክል ተናግሮ ሊሠናዩ ወኢአኩዩ ይህማ ከወደእግዚአብሔር የመጣ አይደለምን ምን ማለት እንችላለን አሉት። ቀረጡልኝ አላችው። ይሁን ተቀመጥ አሉት። አደረ። ቢነጋ አሰናብቱኝ ገዝባችሁን ተቀበሉኝ ልጅቷን ሰጡኝ አሉ። 10 ቀን ትሰገባት አሉት። እግዚአብሔር አትገቱልኝ ላለ አታሰናክሉኝ ሰላችው። ባይሆን እሷን እንጠይቃት ብወው ቢጠይቁት እሂዳለሁ አለች። ገዝቡን ሰጥቶ ይዞ ሲመለስ ይስሐት ወንዝደ እንጻይጣላቸው ብሉ መንገደኝ መሰሉ ይሰልል ነበር። አሻግራ አይታ ያ ማን ነን ወው አለችው። የምትሂደለት የጌታዬ ልጅ ነው አላት። ተራ ልብስ ሰብሳ ነበርና አውርዱኝ ብላ እጌጣ ቀየች። ይሂቸው ሂዷል። በዚህ ጊዜ ይስሐት የ 40 ዓመት ገበዝ ነበር። ዘፍ:- 24:1-66 ዘፍ 25:20

ርብቃ እውታ ማገድን ዘረፈች። አዝኖ ተከዘ ወደ ጌታ ቢያመለክት ምክንት ተወግዶላት ጸንባለች። ጸንቡም በማገድ ለየታወክ ቢያብቸግራት ወራሪት ትሰክል ቃለ እግዚአብሔር ይላል ቃለ እግዚአብሔር ልትጠይቅ ወደ መካነ ራዕይ ሂደች። ክልጓቱ ሕዝብ ሀለው ወሰተ ከርሥቢ ወክልጓቱ እንጋድ ይወጽዱ እማገድንኪ ሕዝብ ዘየጸቢ ለምሕዝብ ይተቀነይ ለዘይገዕዝ ሁለት ሕዝብ በማገድንኪ አሉ። ትልቁ ለትገዥ ይገዛል ብሏታል። መዋዕለ ጸንሰ ቢፈጸም ሁለት ልጆች ወልደዋል። የመጀመሪያው ዓባው ሁለተኛው ያዕቆብ ነው። ያዕቆብ ማለት አጋቢ ሰኩና አዕቃሊ ማለት ነው። የዓባውን ተረከዝ ይዞ ተወልዷልና በዚህ ጊዜ ይስሐት የ65 ዓመት ሰው ነበር። ዘፍ 25:26

እንደ አባቱ በዘመኑ ጽኑ ረሀብ ሆኖ ወደ ጌራራ ሂደጢሚኤልክ ዘንድ እንገድነት ተቀምጦ ፍልሰጥኤማውያን አስኪቱበት ድረስ ዘር ዘርቶ ከብት አርብቶ ከከዘረ በኋላ አቢግሌክ በሰላም አሰናብቶት ተመልሷል። ዘፍ 26:1 - 17

ወካይ ይስሐት ያፈትሮ ለዓባው እስመ ዘውአቱ ያዓወ ይሰለይ ወያዕቆብ ንዱሕ እምገልግል ይላል ዓባው ያውራ ሥጋ እያደን ይመግበው ነበር። አንድ ቀን ልጅ ዛሬ በረከት የማድልባት ቀን ናትና ባልዋት አንድመርቅህ እንደምወደው አድርገህ አምጣልኝ አለው። ቢያኮል ልብሱን ትቶ ሂደ። ርቢቃ ግን ያዕቆብን ትወድ ነበር። ልጅ ዛሬ አባትህ በረከት የሚያድልባት ቀን ናትና እንዲመርቅህ ሁለት ጠባት አምጥተህ አረድልኝ ። እንደሚወደው አድርጌ ለርቼ እስገዛለሁ

159

በለጸው ቢደንገዝ አቅጣጫ ለተቀኘ ቢለው ካልባረከኝ አስታህም ቢለው በምህ ግንቡ ቢለው ያቆብኩ ከሰውም ከእንግሊዝካርም ታግለህ አቅንፈህልኝ በምህ እስራኤል ይሁን ቢለው ራዕይ አየ። ቢንጋ ዓላው 400 መቶ ራሱን ሁኖ ሊቀበለው መጣ። አንገት ላንገት ተቃቅረው ተላቀሱ። እነዚህ ምኖችህ ናቸው አለው። ጌታዬ ለባሪያህ የሰጠኝ ልጆቼ ናቸው። አለው ከፊትህ ያለፉትን አለው። በፊትህ ሞገስ አገኘክ አንደህን ትቀበለኝ ዛጅና የሳኩልህ ነው አለው። ወንድሜ ለኔ ብዙ አለኝ ያንተ ላንተ ይሁን አለው። ገድ አለው። ተቀብሎ አንሂድ አለው። ሕጻናትን እንሰባቱን አንደምን አድርጌ አንተ ቅድም አለው።

ሰከት ቢደርስ ከሌላ የወለዳት ልጅ ዲና ወደመስክ ወጣች ሲኪም ወልደ ኢሞር አገኘችት ገድ ብሎ ከከብር አሳነሳት። አሳቱን ይህችን ብላቴና ካላጋባኸኝ አለው። ተያደዘው ሄደው ልጅህን ስለጃ ስጥለኝ አለው። በምያንና ለደ እገታችንን ስለገዢር እንሰጣለንን ብለው ካልተገረዛችሁ አንሰጥም አሉ። ይህም ቀላል አይደለምን ብለው ሕዝቡን መከረው ተገረዙ። በ3ኛው ቀን ቆበለው መሄድ አቅጥረው ሳሉ ሰይፍ ሰይፋቸውን መዘው ሄደው እነሱን ፈጅተው እገታቸውን ይዘው ተመልሰዋል። ዘፍ 34:1-30

ጌታ ወደቤቴል ውጣ አለው። ከሌላ ከራሄል ያሉትን አጭልከት ቀብሮ ሄደ። ለአብርሃምና ለይስሐቅ የሰጠዳትን ምድር ትወርሳለህ ዘርህንም እንደ ሰማይ እንደባሕር አዘየ አበዛዋለሁ አለው። ሐውልት ተከሎ ዘይት አፍሰሰበት በሙን ቤቴል ብሎታል። ምድር ኢፍራት ሲደርሱ ራሄል ብንያምን በትወልድ በምተ ተወኃታ ሞተች። እሷን ቀብሮ ወደ አባት እናቱ ገብቷል።

ከከብቱ ብዛት የተነሣ እንድ ሳይ መኖር የማይችሉ ሲሆኑ ዓላውወደ ሲይር ሄደ። ርብቃ ይሰሐትን ያቆብኩ። እንኳ በከብታችን በከብቱ ናዘብት እዘዘብት ይለናል ዓላው ገን ስንኳ በከብቱ በከብታችን እያሳዘዘንም ምን ይመስላል አለችው። አሁንም በዓላው ያደረ ሰይጣን በያቆብ ያደረ መንፈስ ቅዱስ መሆኑን አውቄ ልቤ ወደ ያቆብ ተመልሳል አላት። እንዲህ ከሆነን እናስታርቃቸው አለችው። ጦርተው አስታረቁቸው ከዚህ በኋላ ይስሐቅ በ180 ዓመቱ ዐረፈ። ዘፍ 35:28

የዓላው ልጆች ዕርቁን አልወደዱምና ተቆጥተው ያቆብን ሲጣሉ ተነሱ እርሱም አብሮ ሲጣላው ጦር ሠርቶ ሄደ ወንድምህ ጦር ሁኖ መጣብህ አሉት። ታርቀን የለምን? ሚስቴ ልያ መሞቷን በምተ ሊያሳቅሰኝ ይሆናል እንጂ አላቸው። ጦር በብቁ ሾተል። ሙዝ ነው የመጣው አሉት። አመጣጥህ በሰላም ነውን ብሎ ላከበት። በላም ይንሳህ ከእንግዲህ የኔና ያንተ ሰላም ውሻ ቀንድ ቢያወጣ ከል የገባ ቢነጣ ነው ብሎ መለሰለት። 200 ራሱን ሁኖ ገጠመው። ይሁሉ የዓላው ልብ ለቀሰት ተመችተ ታየው የአባትን ታላቅ ወንድም መገደል አባትን መገደል አይደለምን? ቢገድለውም ቢያድነውም እሱ እንደወደደ ያድርገው ብሎ አመቻችተ ሰጠው። ቢሰብ ልሱን መታታል። ጦቁም «አውራ የሌለው ገህብ አለቃ የሌለው ሕዝብ» እንዲሉ ተበታትነዋል። እነ ያቆብን አየተከተሉ ፈለገ ኢፍራጥስ ድረስ አሳደዋቸዋል። እንግዲህስ ተወን እንገብር እሳቸው ተውአቸው ይገብሩ አላቸው። ከዚህ በኋላ እስከ በላተ ገብደ ድረስ 15 ዓመት ገብረውላቸዋል። ሕዝብ ዘየገባ እምጽዝብ ይትቀንደ ለዘይንዕስ ያለው በዚህ ተፈጽሟል።

ያቆብ የወለዳቸው ልጆች 13 ናቸው መጽሐፍ ቅዱስ ይገልጻል አንበት በሰማይቆጥር ዲናንትቱ 12 ብሎ ይቆጥርለታል። ዕቱን ከሌላ ወልዳቸዋል። ርብላ በምያን ለደ ይሁሉ ይሳከርና ሳብሱን ናቸው። 2ቱን ከራሄል ወልዳቸዋል።

ቀን ከራሄል ባርያ ከነፋ ወልዳቸዋል። ደንና ገሩታሌም ናቸው። 2 ቀጥ ከሌላ ባርያ ከዘለፉ ወልዳቸዋል። ጋድና አሊር ናቸው። ዲናን ከሌላ ወልዳታል። ዘፍ 35:23 ሁለት ሚስት ሳለው ከዘርያ መልዕክት በሰማይኛ ስም ይልሉ 3 ልጅ በትወልድ ራሄል ዕቱ ተገዘን ሁኖ ትኖር ዘዘር። ልጅ ካለበትኝ እየታለሁ አለችው። ልጅ መስመት መገኘት የግድለኝ እምላክ ነኝ? አላት። የወልደችሁ ለኔ ይሁን ብላ ባሪያዋ ባላን ሰጠችው ወልዳታለች ልያቸ መውለድ ባታቆጥ የወለደችሁ ለኔ ይሁን ብላ ባሪያዋ ዘለፋን ሰጠችው። ወልዳታለች። ዘፍ 30:1

- 13

ይኸውም ምሳሌ ነው። ያቆብ የትምህርተ ወንጌል ልያ ራሄል የምእመናን እስራኤል ባላ ዘለፉ የምእመናን አሕዛብ ሕጻናት የደድቃን በግዕዝ ምሳሌ ከነፋ ከዘለፉ መውለዱ ወንጌል ከአሕዛብ ደርሳ ከምእመናን አሕዛብ ደድቃን በግዕዝ ለመገኘታቸው ምሳሌ ነው።

የደጋጌቹ ልጅ ደት ያቆብ	ሌላት ዕራኔና ራሃውን አይቶ
ክርሱ ውጣ ጭዘር የደድቀ ከብ።	አልባህም እላ ካለበትኝ ከት
ሎን እስጢፋንና ለዘለኝም	ጌታዋ ምክሩ ወቅፋን አይቶ ባሪዘ
ከዘፍ ተወልዶ ናንገል ግርያም።	ውግድም ሰው እስራኤል አልፎ
አንድ ቀን ተዘርተው አንድ ቀን ታዋደው	አንድ ባሪር እየቶ ወቅፋን አይቶ
እርሱ ተገዛት ወንድም ዓላው።	ፎ የገህ ነፍ ያለው ትገነት
ልጆቹም ገድ ለደ ሰማድ	አሥራ ሁለት ልጆች እርሱ ተሰጠት
ለሞትወልድ ናንገል ክርሱ ዘር	በክርሱ እንዲሆን የለላቸ ለታ

ከ15 ዓመት በኋላ ዘመን ረሀብ ቢሆን በየሌላ ጥሪ በላ ራሱን ሆኖ ግብድ ወርዷል ይህን እንደምን ነው? ቢሉ የሌላ እናቱ ራሄል ሁለተኛ ልጅ ብንያምን በትወልድ በምድረ ሉዛ ዐርፋለች። ራሄልን ለሰማድደድ እሱን ከልጆቹ ሁሉ አብላጦ ይወደው ዘዘር። ከመውደዱም የተነሣ በሀራት ገብሮ በአምስተኛ ወርቅ የተወራ ልብህ አለብህት ልብህ አለብህት ዘዘር። ወንድምህ በዚህ ቀንተወዳታል። ከሌላው ባንዱ የወንድምህ ነገ ለሱ ነገ ለሰገራሕልም አይቶ ልላላቱ ነገረው። በእህል የገንገያት ይዘቱህ ይሆናል አለው። ሁለተኛ ዕራኔ ወፊቃ አሥራ አንድ ከግብብት ላንድ ከከብ ቢሰገሩ አየ ዕራኔና ወፊቃ የተባለን እኔና እናትህ ነን አሥራ አንድ ከግብብት አሥራ አንድ ወንድምችህ ናቸው አንድ ከከብ አንተ ነህ የኋላ የኋላ ይዘቱህ ይሆናል ነገር ገን ወንድምችህ ከሰው ይጣላህልና አትንገራቸው አለው።

ከባቶቻቸውን ይዘው ለምሳሌ ባር ጥሩ ውኃ ካለበት ደናራሉ በንቃቸውን ለሲህ በተተነሳው ና ብሎ በደደው። ቢፈላጋቸው በንብቶ አጣቸው የታዘዘ መልክ በላምሳሉ ብእሲ ሆኖ ደድቃን አሱልህ አለው። ሄደ። ከፍት አይተውት ባለ ሕልው መጣ ወገሪን እንገደለው በተተ ደኋላ ይነገሥብን እንደሆነ እናያለን አሉ። የመጣላቸውን ተቀብለው ከሰው ይመቴት ደመር ርብላ ምንም ቢሆን የተገታችን ሄተዋ የሥጋችን ቅሪቶ አይደለምን ተው ብሎ አስጣላቸው። ከዚህ በኋላ እሱን ከድድጋድ ከተው ይመጡ ደመር። ርብላ ከነበት ሲመልስ ሄደ ባለ እስገራውም

ሙሉ ይህ ወገኖችን በገደለው ምን እንጠቀሳለን እንደሆነ
አላቸው። 820 ባር ይጠቀሳል። ርዕሱ ተመልሶ ይገኛል እንደዚሁ
አውቀው ለባሉት ቀደምት አውቀው ይገኛል። ሙሉ አርገው
ለባሉት በደረሱ ጠቀሙ ምን ብላትና ወደሃ ለባሉት ነበር። አውቀው
በላቀት እንደሆነ ለባሉት እንዲህ ሆኖ አገኝቶ ብሎ ላባት ለጂን
ከቴ አውቆ በላቀታ ለያለ ገብሮ እስኪወርድ ድረስ ይታያል።
ዘፍ 37:1 -36

እነዚያ ለሰጥላቸው ገብሮ ገብተው በፈርሶ ምር አበረዛች ላንዱ
ለላቀቀው በሰላማ ባር ይጠቀሳል። ለጥፋው በጥፋው ምንገታት ነበረ።
ይህ ሰላማዊ ከሙሉ ገንዘብ በላ ብሎ በሊቀ ላይ አውለጠው ወደ ሶት
አዕይን ሂፕ ብሊት እንዲሁ ይላ ለጥፋው ሚስት ገደረን ጣለችበት
አንድ ቀን ነፃ ለሰብ ምስልፍ ና ከኔ ጋር ተሃ ብላ በገላጽ ነገረችው።
ጊዳኔ በሀብቱ በገብረው ሲያበላጥነን ባንዲ ላይ አሳለጠነችና ብላት
ወጣ። በሌላ ጊዜ ለሥራ ገምጃ ቤት ገብቶ ባለ አንተ ባሪያ ዛሬስ
ለላቀህም ብላ ተራዋቅ ምንገታት ነገረው እንዲሁ ቢላ ተራራ ከወደሳላው
ተቀደደ። ብላቀር ተራራን ከወደረገ ቀዳ ምንገታት። ምን ሆነች ላላት።
ይህ ጥጋባ ላይ ለደረሰች ላላት። አይሆንም ብሎ ተራራን ቀደት
ሄደ ለላቀሁም። ረዳላላ ምንገታት ይመስላል። ይህ ባይሆን ምንገታት
የሌላ ከደረሰው ባለተቀደደ ነበር ብሎ ለጊዜው ደስ ይበላት ብሎ
አውቀው።

እጥ ፋሪያ ለጊዜው አድላት በፈርሶን አበረዛች ደረበው። ወሊገደረ
ዘንገደረ ሚስት እንዲላ ያለውን አላደረገም ከዚያም ሹሙ አበረዛች
ባንተ ቃል ደደሩ ብሎ ሙሉን በጥቀታል። የፈርሶን ጠጅ ለላላፍ ሥጋ
መለከቱ ታሥረው ነበር። ሕልም አይተው የግሪክ ምንገታት አተተው
ሲያሁኑ ወሳይ ሲሞት ቀይቶ ገብቶ ምንገታት አዘናቅሏል ላላቸው። ሕልም
አይተን የግሪክ ምንገታት አተተን ሌላት የገለጸለት ይተረጎማል ገንፋኝ
አላቸው እንጂራ አበዛው። በ3 መሰብ ነጥ እንጂራ ይገር ወደ
ቤተመንግሥት በገባ አዕጥፍ ከላይ ገለብጠውት ሲመጡት አቦሁ።
አለው። እስከ 7 ቀን ፈርሶን ይሰታሃል አጥፍ ይመጡሁ አለው። ጠጅ
አላላፍ 3 የወይን ስላላ በጥ አድርጎ ለፈርሶን ሰበጠው አቦሁ አለ።
እስከ 3 ቀን ወደ ሹሙት ትመለሳለህ ብሎ ተርጉሞላቸዋል። ጠጅ
አላላፍ ምን እኔም ቀደም በጥፍ ተዘጋጅባለሁ። አሁንም በጥፍ
ታበራለሁና በፈርሶን ረት አበቃውሰኝ አለው። ተሰፋውን በሰው
በላደረገ ጊዳ ተጨማሪ 2 ዓመት በገዛት እንዲቀይ አድርጎታል።
ትርፍ በ3ኛው ቀን ፈርሶን የላደት በኋላን ሲያከብር መሳንንቱ ገብተው
እጅ ነፃ እንደሆነ ወላቅታ ላላቸው። በደህና ውለና ለቀድሞውን ጠጅ
አላላፍ የፈራን እንጂራ አበዛ ለሹሙት የቀድሞውን እንጂራ አበዛ

የፈራን ጠጅ አላላፍ ላትገባ ብሎ አለት። ምን ወደ ሹሙት
መለታል። እንጂራ አውቀው አበቃታል።

ምን ወደሹሙት ከተመለሱ በኋላ እስከ 2 ዓመት ድረስ አውቀውም
ከ2 ዓመት በኋላ ፈርሶን ሕልም ላይ ከወገኑ ዳር ያለ ይመስላል 7 የፈራ ምንገታት
ላቸው ወተተው ይገኛሉ 7 የሕግ የሕግ ላቸው ወተተው ይገኛሉ ያለቀው
ሲመስሉ ሀላቸው 7 ያረፉ ምንገታት እነቀቱ ይሙ 7 የደረሰ የደቀው እነቀቱ
ወተተው ይገኛሉ ያለቀው ሲመስሉ ያለ። ሙሉን ጠርቶ ተርጉሞላላ
ላላቸው። ለቀቃቸው በዚህ ጊዜ ምንገታት አላላፍ ምንገታት እንደሚረዱ በሕግ
ባለን ሕልም አይተን የጥፋው ላይ ተረጎሙን እንደሰው ሌላ ሞት ለኔም ወደ
ሹሙት ተመለሱ እሱ ይተረጎማል አለው። ለሰበርቶ ሕልሙን ነገረው። ደግ
ምሳሌ እንዲሁ ለግጠኛ ደጋግሞል 7 የፈራ ምንገታት ላቸው 7 የደረሰ ምንገታት
እነቀቱ 7 አሁን ደጋብ ናቸው። 7 የሕግ የሕግ ላቸው 7 የደረሰ የደቀው
እነቀቱ 7 አሁን ረዳብ ናቸው። ይጠቀሙ ያለቀው መጥፋቸው ገብን
የጥጋባ ዓመታት የግሪክ ምንገታት ይመስሉ ብሎ ተርጉሞላቸዋል።
ፈርሶን ሲተወደዱ አድርጎ ሹሞታል።

ከዚህ በኋላ የሌላ የወርቅባር ገብቶ ለሀላ ይህን ብሎ ለቀጅ ለሰጥሮ
የገ ዓመት ለሀላ በተራ ለሰጥሮ።

7 የጥጋባ ዓመት ከተረፈው በኋላ በምርጫ ላይ ይኑ ረዳብ ሆኑ። የላቀባ
በገባሉ ለሀላ እንዲሁ በምርጫ ምንገታት ኑ ብሎ ለጂንን ለደባቸው። የሕግ
አይተ አውቀው የገደር ናቸው። የሕግ ጠጅቶ ለላ። በምንገታት ነን አለ።
ሕላት ሰላቸው ናቸው ላላቸው። በላይ ከሆነቱ ተመጥቶ ይመስላል። ለፃ ገን ያንድ
ሰው ለጂን ነን አሉት ሕላት አንድ ሰው ለሥር ይወላልን ላላቸው። ገረ ለሥራ
ሀላት ነበርን አሉት። ሀላቱ የት ሂደቱ ላላቸው። አንዱ ሕገ ሆኖ ከሊት
ቀርጿል። አንዱን ገን አውረ በላቀታ ላሉት። እንገዲያስ ከሊት ያለውን
ከመጣቸው በምንገታት መሆናቸውን አውቃለሁ። ከዚያ በኋላ ተመላላቸው
ትዝቶታላቸው። ያለበዚያ ገን ሰላቸው መሆናቸውን በዚህ አውቃለሁ ብሎ
በምንገን ለሰርቶ በገደውን ከወርቀው ጋር በየላይበቃቸው አድርጎ
አላቸው።

ከዚያም ደርሶው አይበቃቸውን ሲረቱ ወርቀውን ለጥፍ አይረ
ለአንዱ ለተሰ ገዛተኒ ወርቀኑ ይላ ጀራ በምንገን ላላቸው የሆነቱ ገዛ አበዛ
ወርቀል አለት።

ምን ወላቀው ሲወርሱ ሂሳቸው ምንገታት ላላቸው በገንገን ስላመጣቸው
አይሆንባቸውም ብሎ ለሰን በጠን አለት። የሕግን አውረ በላው በምንገን
አበዛበቀው ላላቸውን አሁን ደገሞ በገንገን እንደሰው የሕግ አንድ ነገር
ዲህን በገን ወደ መቃብር ለታወርላኝ ነው ላላቸው። ይህን እኔ ደህና
ወራሙሰው እሱ በእኔ ይህን አለ። በሞት ይዘውት ሂሳ። ለናመጣለን
ያላቸውን ወገኖቻቸው ይህ ነውን ላላቸው ለምን አለት በገንገል ለሳታቸው ይህ

ገምድ የለው አዲሽ ሊጻፍ ይችላል። ከሕመሙ ምግባር ብቻ አያደገም አለው። ይህን ሲያወጣ ሲያወርድ ቅዱስ ልዑክ ቀርጦ ሲያስተምር ሙት ሲያገጥ አወር ሲያበራ አይተ ተከተለው። ከፍጹምነት እንዲደርስ አወቆ ሳየጊዜ አስከትሎታል። ወደተሰ ዘምሰሪያ እንደ አራግጥ ወለቅ ሊያጠርክድ ይችዘር እንዲል።

ኋላም ከፍጹምነት እንደደረሰ አወቆ በቀርጦ ሌሊት ቀዳሚነት ይሞት ሂዷል። ናቀዳ በሚባል ቦታም ባለ እንዲህ አድርገ እንዲህ አታድርግ ቢል በአርጣግ በእጅ መልክነት ለከላታል።

እሱም ወንጌል ካደረሰበት ሲያደርስ አካላቱን ከገዢ ኃጢአት ወደ ገዢ ጽድቅ ሲመለስ መጻሕፍት ገልጻው የግንባተኞችን ቀድሞው የግንባርባቸው ቀላሳትን ዲያቆሳትን ሲሾግላቸው ቀይተ በዚህ ዕለት ወርቷል።

ጳጉሜን 3 በዓሉ ለቅዱስ ሩፋኤል ሊቀ መላእክት

ሩፋኤል ግለት ፈታሔ ግንባን ግለት ነው። ግለሳይ ሊቀ መላእክት ነው። ለፄ፻ክ ወልደ ያሬድ 6 ዓመት በእገረ ገነት ወድቆ ባለ ጸግቱን ከሠታቱን ለሳይቀታል ሄኖ 8:15

ወደ ጣቢት ተለኮ ዓይኑን ፈወሶታል። ቤቱን በበረከት መልቀታል። በዚህ ዕለት ተገዢ በዓሉ መደረጉ በሰ ሁለት ነገር ነው። የመጀመሪያው በዓል ሂመቱ በሊሆን ነው።

ሁለተኛው ቅዱስ ቤቱ የተከበረበት ነው። የእስክንድርያው ሊቀሳባት አባቱምፍሎስ እምክመረከብኩ ምሕ በቅድመ እምሳኪየ ሊያገድጎ ለዘንቱ ለድራግሊክ ቢል አልአርታ አስከፈትራለት ሦስት ድስት ሙሉ ወርቅ ወርቅ አግኝቶ በአንዱ በድስት ሙሉ ወርቅ በባት አብያተ ክርስቲያናት አበርቷል። በቅዱስ ሩፋኤል ስም በዛገን ወንበሪ ወሲይ ቤተክርስቲያን አበርቶ በዚህ ዕለት ቀድሶታል። ሰይጣን ለምትክት አያርፍምና ወንበሪውን ወዲያ ወዲህ አናወፀው። ወደ ጌታ ሲያመለክት ቅዱስ ሩፋኤል መጥቶ በትዕዛዙ ለእግዚአብሔር ቁም ወኪትትህወክ እመካንክ ከጠታህ አትንቀሳቀስ ብሎ በዘንጉ ቢነካው ባለበት አንተላቸዋል።

ለ. ተዝካሪ በዓሉ ለመ ልክጼዴቅ ክህን

መልክ ጸደቀ ግለት ንጉሠ ሰላም / ባሊም / ግለት ነው። ትውልዱ ከነገደ ካም ነው። አባቱ ቃይናን ይባላል። አያቱ ኖን ጊዜ ዕረፍቱ ሲደርስ ቢምን ከነገደ ወንድ ደግ ልጅ ተወልዷልና ከዘመዶቹ አሲ... ናብተህ እኒህን ንግድትና እጽመ አዳምን አስጠብቀው በንጽሕና በቅድስና እንዲኖር ሥርዓት ሥራበት

አለው። ንግድት መላእክት ቅዱስ ሚካኤል ቅዱስ ገብርኤልና ቅዱስ ሩፋኤል ከገነት አምተተው ለአዳም የሰጡት ኋላም ሰብሏል። በገል ለጌታ የጠሩለት ወርቅ ዕጣን ከርቢ ናቸው።

ከዘመዶቹ አሰናብቶ ከሌት አትድረስ ዳባ ልበስ ፀንርህን አትላጥ ተፍርህን አትቀረጥ ሥጋ አትብላ ጠጅ አትጠጣ በሰንደ በወይን አስታኩት ብሎ ሥርዓት ሠርቶ በዱዳሊም /ግዕዝል ምድር/ ንግድትና እጽመ አዳምን አስጠ ብቆታል።

አብርሃም ለአምቦቱ ነገሥተ ሰዶም ረድቶ አራቱ ነገሥተ ኩሉዶንዋርን ድል ነሥተ ሲመለስ ደስ ቢለው በመዋዕል የኮ ትፈኑ ቃለክ ወሚመ ታርእየኒህ ቢያሃ ዕለተ አው አልቦ ልጅህን በትብብዕት የምትልከው በዘመኔ ነውን ብሎ ወደ ጌታ አመለከተ። እሱን አታየውም ነገር ግን ምሳሌውን ታየህ ሑር እድዎ ለየርዳኖስ - የርዳኖስን ተሻግረህ ሂድ አለው። ቢሂድ መልክ ጸደቀ። ንብስተ አኩቴት ጸዋ በረከት ይዞ ተቀብሎታል። ወርቅ ዕጣን ከርቢውንም በዚህ ጊዜ ሰጠቀታል። ዘኖ 14:17-18

ከዚህ በኋላ የሀገሩ ሰዎች ሂደው ንጉሥን አሉት ያስጠበቀንን ትቼ አይሆንም አላቸው። ሱጣሉ አስታርቀን ሲከራከሩ ፍረድልን አያሉት ያስታርቃቸው ይፈርዳላቸው ነበር። ፍርድ የግንባርታ ደጋ የግንባርታ የተጣላ የሚያስታርቅ የተባደለ የሚያስከስ ቢሆን ንጉሠ ጽድቅ ንጉሠ ሠላም ብለውታል።

መልክ ጸደቀ የተመረጠ ከህጎችም የተሰጠው ከእግዚአብሔር ነው። ወስመቶ እግዚአብሔር ሊቀክህናት ዘሰገላም በከመሂሙቱ ለመለከደቱ እንዲል የሕይወቱ መጀመያ እንዳልታወቀ የሕይወቱ ፍጻሜም አልታወቀም። ግለት እንደ ሌሎች ክሊያት ካህናት በዚህ ጊዜ ተወልዶ በዚህ ጊዜ ሞት ተብሎ አልተነገረለትም። እስከ ምጽአት ድረስ ሕያው ሆኖ ይኖራል። ምጽአት ሲደርስ ግን ከእነ አልያስ ጋር መጥቶ መስከር በሰማዕትነት ይሞታል። ገጽ ተመልከት። ቅዱስ ልዑክ አልቦ ጥንት ለመዋዕሊህ ወኪልግለትት ለመንግሥቱ አምሳሊህ ለወልደ እግዚአብሔር ይነብር ክህነቱ ለዘላቱ ግለቱ ስለዚህ ነው። ዕባ 7: 1-13

ጳጉሜን 5 አምጽ ነቢይ

አምጽ ግለት ጸር ሸክም/ ግለት ነው። ትውልዱ ከነገደ በምያን ቁጥሩ ከ12 ደቂቀ ክሊያት ነው። ከብት አያረባ በቴቁሔ ይኖር ነበር። ሚስቱ ወንድ ልጅ ስትወልድለት ሀብተ ትንቢት ተሠጥቶት ወሲይ ክሊይ እንደሚሆን ተረድቶ ሊባይያስ ብሎታል። ሊባይያስ ግለት መድኃኒት ግለት ነው።

ንጉሠ የርብዓም ወልደ ዮሐን እግዚአብሔርን የግፌራ ነበርና በበይፍ ከመሞት አስራአልም ከመሃረክ አይቀሩም እያሉ ትንቢት ሲናገር ሊቀክህናቱ አዛርያስ ቤቴል የንጉሥ ቤትና ቤተመቅደስ ናትና ወደ ይሁዳ ሂደህ በዚያ ትንቢት ተናገር አለው። ላም ጠባቂ ዋርክ ለቃሚ እንጂ ራዕይ የማይ ትንቢት የምናገር ክሊይ ነኝን ብሎ አይሆንም አለ። ግስተማሩንም ቀጠለ። ትንቢቱም አልቀረ ንጉሠ በሰይፍ ሞቷል አስራአልም ተማርክዋል። መዋዕሊ ትንቢቱ 50 ዘመን ነው። የክብረው በ760 ዓ.ም. ገደማ ነው።

ታላቋ የትኔ መምህር መምህር መንግሥቱ ዘላለም
ከዘረፋቸው በርቃታ ትኔዎች መካከል፡-

መወደስ

1. ሃይማኖት ወይን ዘዘሐዋርያ ሠረገላ ሥቃይ ወገድል ማትያስ መዘምር
 ኢተርፊ በከ ወኢተከዕወ በምድር
 ሃይማኖት ወይን ሐዋርያ እኩኑ መዓር
 ቅድሚያው ለማገበር ጳውሊ ወኢጥርስ ዘታውጉሉስ አብትር
 ኢፈተወሂ ከመደስተይ ዘኢያስከር
 ወይን ቤተ ማትያስ ሃይማኖት ይሁዳ ዘየገሥር
 እስመ ቀዲሙ ተብህላ ኢይጥሶም በምዕር
 ምዓር ለይሁዳ አድጎ ሲለል መቃብር
2. መደንገጽ ሕዝብ ለሳሌም ሠረገላ ሙሴ
 ኖላዌ ኢያሱ ወአርን አብገዐ ብንያም ዘተዐውቀ
 በገዢ ዕብራዊ ንፍታሌም ስሙዐ ርሐቅ ርሐቀ
 ጸራቅሊመስ ነጽድገደ ራማ ዘለብሰ መብረቀ
 ዘፍዝሬት ዘገሊላ ዘበሰሎሜ ወዮሌፍ ነፋሳተ ብሂል ረቂቀ
 በዮሌፍ ዮሌፍሃ ዘብዙኃን አጥመቀ
 አድለቅለቀ አድለቅለቀ አድለቅለቀ አድለቅለቀ
 ዘኢ በጽሑ ሂናክ ወመልክ ጺዴቅ መገፈቀ
 ምሥራቀ ወምዕራብ ምዕራብ ወምሥራቀ
3. ዕጣኒ ምገር (ዕዝል)
 ሰማኔ ትእዛዙ ለእብ ጣሬ ኩሉ ፍጥረት
 አብርሃም ወልድ ዘየሐትት
 እኩዩ ወሠናዩ በዘቀደመት እሪት
 ምዕራፈ እለ በዝጉ ነቢያት
 አናገደ ሳሌም ወጽኦ ቀዲሙ እምነ ሀገሩ ስቅለት
 ወተፈልጠ እምነ አዝማዱ መቃብር ወሞት
 አብርሀ ለነ መቃርዮስ ብርሃነ ካህናት ቀደምት
 እስመ በእማን አንተ ለኩሉ ዘኢይጠፍዕ ማንቶት
 ይተቆደስሂ ወይትአኩት
 ስምክ ሕያው ዘኢይመውት
 እስመ ለክ ይደሉ ስብሐት

ከልቀ መዕብት ሰሎሞን ለያሱ (ዘደ/ት/ት/ግካኤል)

ዓይነ መሀይል ጠቢት ሠናይተ ራእይ
 እንዘኒ ትተዋይ ዘምስለ ዑረት መፍቀሪሃ
 ፍጡነ ርጸት መንገለ ብርሃን ጽርሓ
 እምአንጻር አምጣን አልጸቀ ሩፋኤል አቡሃ
 ከመ ኢይርገጸ ለፍቀራ ወከመዓዲ በኃይል ኢይተቆጣዕ ሳዕሌሃ
 ዑረትሰ ፈሪህ ልበ እምድገረ ገብእ ቅድሚሃ
 ለፍቅርት ዓይነ ጠቢት ኢወአለ በፍሥሓ
 ከመ በትፍሥሕት ኢየሐል እንዘ ይተዋይ ምስሌሃ
 እስመ ኮነ ማዕቀድ ሩፋኤል ወላዲሃ

ከመምህር ሞደወርት ደሴ (ዘቤ/ብ/ክ/ዳነ ፖሕረት)

ዋዜ. ሥጋ እም እቤረ ክብር መፍቀሬ ብሂል አዐቢ
 መላእክተ ሰማይ ጌራነ
 ሳዕለ ዝህር ሊቀ ቤተ ሙሴ መእዝዝ ኮነ
 እስመ እም እግዚእ ተውህቦ ዕርገተ ሰማይ ዘመነ
 ሥጋ እምሂ እቤር ዘአስተዝነ
 ሕገ ሙሴ ዕሂ ዝህር መነነ

ወመ. ሐሰስተ ነቢያት ቀደምት ለመልክጺዴቅ ሳዕካኑ
 መና ወወይን ቅድሳኑ
 ለፋኑኤል አመሰምዑ ትርጓሜ ፋኑኤል ቦኑ
 ውስተ ደብረ ኢዮር ዘተሐጽኑ
 ገዳመ ሱቱኤል ቦኑ ዋሕድና ወገበ ዳንኤል ኮኑ
 እስመ ጽድቀ ዘካርያስሃ ዓለመ መነኑ
 ሐነጽተ ጠ ቢባን ካህናት ወእሉ ሊቃውንተ ያሬድ ዝኑ
 ማገሌተ ሰሎሞን ቤት ዘዘቦ ብርሃነ መስቀል ብርሃኑ
 ይከውን እንክ ለለዘመኑ
 አምጣነ ጠፈሩ ጽኑዕ በበአምጣኑ
 ውጎሩይ ቅዳሴ ክዳኑ

ከመምህር ኢየሱ ገ/አልፋ (ዘደብረ ለባፍሰ)

መወደስ ባዕለ ጸጋ አብርሃም እምዘተዘምዱክ
 እንከበ ለትግሥሥ ሐራሴ ስመ ሕይወት
 አምጣነ መጥባህት ወልድክ ዘውስተ ቤት
 ኢየሐውር እምነ ዮሳፋ ለይስሐቅ ገራህት
 በይነ ዘለመደ ተዋንዮ ተዋንዮ ፍቅር ምትረተ ምስለ ወለተ አብ በግዕት
 ያዕቆብሂ ዘየዐቅቦ ለአጸድክ ሐውልት

ይውላል በሰኪም ሰዋሰወ ዘሊብርት
ወ እንዝ ይቀድሱ ዘይተ ማዖ ፈለገ ዳን ርሀትት
ለዘየሐንኡ ማገደረ ምሳሌ ድንግል መላእክት

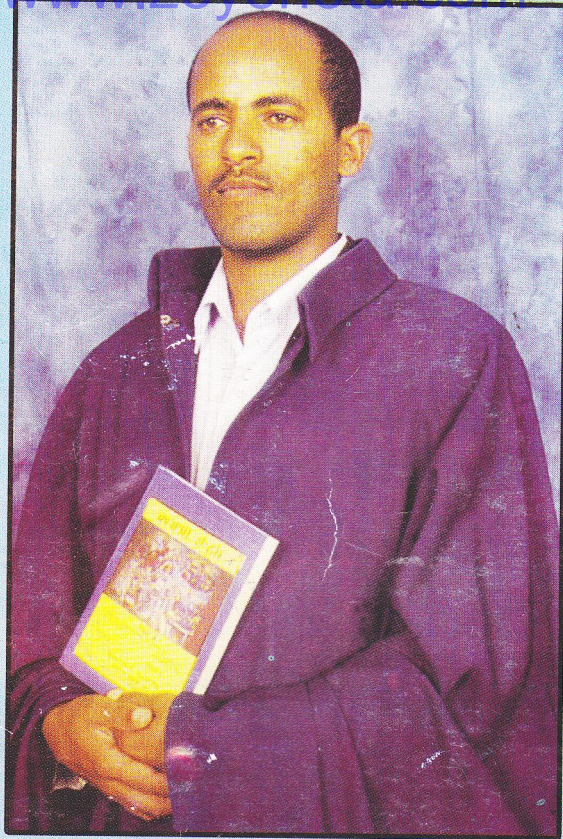
ከመጽሐፋቸው

መድረሰ

1. በውላቱ ሱቃስ ነገደ ተጋድሎ
ይሰሕቅ ኔርን ለሰልምናሰር ጸታሁ
እስመ ሕዝብ ሃኖክ ማይ እንበለ ይቀረብ ቅድሚያ
ወስተ ሰይፍ ማዕደ ሮምያ ፈነወ እደሁ
ወይትፈለም በጉጉላ ንዝይምን ወጽገም እንዘሊይፈሊናሁ
ሱቃስን ድንረፈጸመ በሊዐምትረት ምሳሌ
ፈቀደ ለሰኪብ እመንክር ምስክርሁ
ሕማማትሰ እግብርት እለንጸፍ ሞግሁ
ሰላልዎ ለሱቃስ ይሕጽቡ እገፈሁ
2. ወልደ አብ አንተ መምህረ ሱላሚ
ፍጡነ ገሥጽ ማዖዳኖስ ወለተክ
አምጣኝ አፍላ ትውላል ምስለ ዮሐንስ ረድዕክ
ወስተ ቤት ቀለዩ ገሊላ አንቢራ ኪያክ
ወእም ዮም ኢገሠጽክ ወለትክ ማይ ትወጽእ ላዕሊክ
እለሂ እምክልዓን አጽናዕኩሙ ቅድሚክ
እግብርቲክ ድንጋጋት ኢዐቀቡ እጸደክ
እኩኑ አርመሙ እንዝ ይጸርሱ ብክ
መላእክት ሕጻናቲሁ ለአባል ፍቅርክ
3. ዕጣኝ ሞገር (ዕዝል)
እምከመ ሀሎ ጸዊም ጽጌ ምድረ ገነት ሥመር
እምልላኝ ጲጥሮስ ንህብ ዘበእነሙር
ኢይትጋጣእ በምንትኒ ወንጌል መንግሥት መዓር
ወሥጋ ማርያም ጥባሐ ክብር
እምከመ ተጠብሐ ሞተ በሊሐ መጥባሕት በምድር
ኢይሂወር እም አዕይቲቲሁ ለዕርጉት ንስር
ማርያም ፍቅርት ዘላውሎስ መተርጉመ ዘቃል ምሥጢር
የሀልዎ ዘልፈ በደብረ ትጽሃን ዘበኩር
ሥርጉተ ሰብሐት ዕንብላገር
ከመ በሠላይ ይልሐቁ ግዕዝሉ እብትር
ወሉድኪ ሱላሚ ወፍቅር

የቤ መጻሕፍት

1. የኢት. መ. ት ማዘር - መጽሐፍ ቅዱስ /81/ - 1980 አ.አ
2. ት/ዘጉ እሳታሚ - መጽሐፍት ትርጉሚያት - /ወንጌል/
3. - ሳንዝር - ብፊት
4. - ዜና እብሙ - ብፊት
5. - ገድለ ሐዋርያት - ብፊት
6. ገሩይ ወ.ሥ.ብ. ጌታ - ዜና ሐዋርያት - 1923 ዓ.ም አ.አ
7. - ድርሳናትና ገድላት - ሕትመትና ብፊት
8. - ገብረ ሕማማት
9. እባ ነርነርቦስ ሊቀሳባስ - የቤ/ክ ታሪክ በገለጽ መድረክ - 1978 አ.አ
10. እባ ነርነርቦስ ሊቀሳባስ - የኢት ቤ/ክ ታሪክ - 1986 ዓ.ም አ.አ
11. ሉሊ መልክ - የቤ/ክ ታሪክ - 1986 አ.አ
12. - ፍትሐ ነገሥት - አሥመራ
13. - ክብረ ነገሥት
14. -
15. - New catholic Encyclopedia - vol I - XI
16. -
17. እነ ዶ/ር ሥርገው - የቤ/ክ መሃዝ ቃላት I - III - ጀርመን
18. የኢ. መ. ት ማዘር - የመ. ት መሃዝ ቃላት - 19 አ.አ



መምህር ኅሩይ ኤርምያስ

ፖ.ሣ.ቁ 588/1033

ስ.ቁ 0911 16 42 49

ከዚህ በፊት የታተሙ የጸሐፊው ሥራዎች

ድርሰት

- መዝገበ ታሪክ ክፍል ፩
- መዝገበ ታሪክ ክፍል ፪
- መልካም ዜጋ ማን ነው ?
- መርኖ ምሥጢር

ትርጉም

- Daily Prayer / የዘወትር ጸሎት/
- ገድለ ቂርቆስ
- ገድለ ፋሲለደስ